INSTITUTUL PENTRU STUDII POLITICE DE APĂRARE ŞI ISTORIE MILITARĂ

ACȚIONÂND ÎN SPRIJINUL PĂCII

Participarea Armatei României la misiuni internaţionale după 1990

Editura Militară

ISBN 978-973-32-1307-9

ACȚIONÂND
ÎN SPRIJINUL PĂCII

PARTICIPAREA ARMATEI ROMÂNIEI
LA MISIUNI INTERNAȚIONALE DUPĂ 1990

INSTITUTUL PENTRU STUDII POLITICE DE APĂRARE
ȘI ISTORIE MILITARĂ

ACȚIONÂND ÎN SPRIJINUL PĂCII

PARTICIPAREA ARMATEI ROMÂNIEI LA MISIUNI INTERNAȚIONALE DUPĂ 1990

Coordonator:
Carmen-Sorina Rîjnoveanu

Responsabil de volum:
Sorin-Vasile Negoiță

EDITURA MILITARĂ
BUCUREȘTI, 2023

Coperta: Ion MIHAIU
Layout: Marius IORGULESCU
Tehnoredactare: Ștefan MIHAI
Corectură: Rareș-Gabriel BERCARU

COLECTIVUL DE AUTORI:

Sorin-Vasile NEGOIȚĂ
Șerban-Filip CIOCULESCU
Sebastian BLIDARU
Dorin-Alin GAL
Alin-George OPREA
Rareș-Gabriel BERCARU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
INSTITUTUL PENTRU STUDII POLITICE DE APĂRARE ȘI ISTORIE MILITARĂ Bucureşti
Acționând în sprijinul păcii: Participarea Armatei României la misiuni internaționale după 1990 / Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară **= Acting in support of peace: The participation of the Romanian Armed Forces in International Missions after 1990** / The Institute for Political Studies of Defence and Military History. - București : Editura Militară, 2023
Conține bibliografie
ISBN 978-973-32-1307-9

355

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE

La peste trei decenii de prezență a forțelor armate române la misiuni și operații în afara teritoriului național, Institutul pentru studii politice de apărare și istorie militară și-a propus să ofere publicului larg, dar și specialiștilor în domeniu, o lucrare-document dedicată prezentării, analizării și evaluării amplului efort național desfășurat în sprijinul promovării și asigurării păcii și stabilității internaționale. Din motive de timp și spațiu, perioada analizată se oprește la începutul anului 2022. Perioada studiată este una de ample transformări și reașezări, observabilă atât la nivelul evoluțiilor internaționale, cât și în ceea ce privește reformarea și modernizarea organismului militar românesc. De menționat că participarea României la misiuni internaționale în diferite teatre de operații a fost o motivație suplimentară care a impulsionat perfecționarea pregătirii personalului militar și procesul de reformare, cu profunde transformări conceptuale, structurale și de mentalitate.

Pentru a prezenta cât mai succint și exact acțiunile la care au participat militarii români, dar având în vedere și amploarea misiunilor și operațiilor desfășurate, lucrarea a fost structurată pe șapte capitole. În primul rând, am dorit să prezentăm cadrul legal intern și internațional care reglementează participarea la misiuni internaționale. În următoarele capitole, a fost detaliată participarea Armatei României la misiunile și operațiile din teatrele de operații Afganistan și Irak, cele mai importante și consistente misiuni la care au luat parte militarii români în cele trei decenii de după 1990. Ulterior, am prezentat participarea armatei române la misiunile și operațiile desfășurate sub egida ONU și cele coordonate de NATO, UE și OSCE. Lucrarea include și un capitol special dedicat militarilor români care și-au pierdut viața pe timpul misiunilor internaționale. În același spirit care guvernează realizarea unei lucrări de referință, aceasta conține o listă de abrevieri, o bibliografie selectivă și cronologia principalelor evenimente care s-au derulat în perioada prezentată, instrumente indispensabile pentru cei care consultă lucrarea.

Pentru ca evenimentele și faptele de arme ale militarilor români să poată fi cunoscute cât mai bine de publicul larg atât la nivel național, cât și în mediul internațional mai extins, am editat lucrarea în format bilingv, în română și engleză, iar între cele două părți am inserat o serie de fotografii din timpul misiunilor executate.

Acest demers de investigare și cercetare s-a desfășurat pe o perioadă de doi ani și a inclus pe lângă colectarea informațiilor și procesarea documentației la dispoziție, realizarea hărților, schemelor explicative, tabelelor și textelor oficiale, care au fost prelucrate, adaptate sau concepute în cadrul institutului nostru pe baza originalelor identificate în bazele de date publice. A fost un efort conjugat la care și-au adus contribuția membrii colectivului nostru, cercetători și personal tehnic, și care, sperăm, reușește să acopere o zonă de analiză militară cu deosebire necesară.

Este posibil ca volumul de faţă să sufere o serie de neajunsuri, dar acestea se datorează documentaţiei incomplete sau surselor limitate de informaţie la care am avut acces şi care au afectat conţinutul analizei privind anumite misiuni şi operaţii, vizate fiind cu deosebire cele desfăşurate în anii '90. Anumite secţiuni, precum cea dedicată misiunilor Forţelor Speciale, au fost, din motive lesne de înţeles, abordate doar într-un cadru general. Fireşte, operaţiile din Afganistan, Irak, şi parţial din Balcani au beneficiat de o atenţie particulară, explicabilă prin prisma amplitudinii acestora, a numărului de trupe angajate, a responsabilităţilor asumate şi a implicaţiilor pe termen lung. Deopotrivă important, bogăţia surselor de informaţii existente ne-a permis investigarea şi descrierea mult mai precisă a acţiunilor militarilor români în aceste teatre de operaţii. Informaţiile folosite au fost preluate din surse deschise, cea mai importantă dintre acestea fiind mijloacele de informare ale Ministerului Apărării Naţionale.

Cele mai multe fotografii prezentate în volum, care înfăţişează aspecte ale activităţii militarilor români în teatrele de operaţii, au fost obţinute cu sprijinul Statului Major al Apărării, Comandamentului Forţelor Întrunite, Comandamentului Diviziei 2 Infanterie „Getica", precum şi Direcţiei Informare şi Relaţii Publice din Ministerul Apărării Naţionale. Mulţumim pe această cale tuturor celor care ne-au ajutat şi conducerii structurilor şi unităţilor militare care ne-au pus la dispoziţie, cu celeritate, resursele arhivistice şi de documentare cu deosebire necesare realizării în bune condiţii a proiectului nostru editorial. Deopotrivă important, trebuie subliniat sprijinul Departamentului pentru politica de apărare, planificare şi relaţii internaţionale care ne-a încurajat şi susţinut pe întreg parcursul elaborării şi redactării acestei lucrări.

Aprecierile noastre se îndreaptă, de asemenea, către Editura Militară şi către redactorul-şef al acesteia, Marius Iorgulescu, care ne-au asigurat conceptul tehnic şi editorial al întregului proiect.

Nu ne-am propus să detaliem în profunzime aspectele organizatorice sau operaţionale ale fiecărui caz în parte. Intenţia noastră a fost de a oferi o radiografie cât mai extinsă asupra misiunilor şi operaţiilor executate, dar, în acelaşi timp, de a asigura un cadru de înţelegere asupra principalilor determinanţi care au definit nivelul contribuţiei, obiectivele, implicaţiile şi imperativele complexului de misiuni asumate. Fără îndoială, subiectul nu este epuizat şi suntem convinşi că problematica participării forţelor armate române la misiuni şi operaţii după 1990 va continua să fie un subiect de preocupare şi de interes pe dimensiunea cercetării în domeniul istoriei militare.

Sperăm ca lucrarea de faţă să constituie un demers editorial util şi valoros care poate constitui un punct de plecare pentru cercetări ulterioare şi care să fie, la rândul său, completat cu ediţii succesive pe măsura aprofundării cercetării pe subiect şi a asumării de noi misiuni şi responsabilităţi la nivelul forţelor armate ale României.

Colectivul de autori

INTRODUCERE

De departe una dintre cele mai vizibile componente ale activității Armatei României în perioada post-Război Rece o reprezintă participarea la misiuni internaționale de menținere a păcii. Sunt deja peste trei decenii de când forțele armate române sunt prezente în diferite teatre de operații aducând o contribuție substanțială la eforturile comunității internaționale de a gestiona focare de criză și conflict generatoare de amenințări constante la adresa populațiilor și statelor lumii și de a asigura un mediu predictibil de securitate la nivel internațional.

Indiferent de organizațiile internaționale (ONU, OSCE, NATO, UE, coaliții), care au decis și coordonat respectivele misiuni, Armata României și-a dovedit angajamentul și determinarea de a acționa alături de partenerii și aliații săi, dar și profesionalismul și capacitatea de a răspunde eficient solicitărilor comunității internaționale în vederea prezervării păcii și securității. Militarii români au fost desfășurați în diferite teatre de conflict din Orientul Apropiat, Orientul Mijlociu, Asia, Africa, Balcani, Mediterana, spațiul fost sovietic, reușind să ducă cu succes la îndeplinire misiuni dintre cele mai complexe, cu grade variate de risc, într-un mediu de securitate marcat de nesiguranță, tensiuni locale și focare de război.

Se împlinesc, de asemenea, mai bine de doi ani de la încheierea celei mai importante misiuni internaționale, în termeni de durată și efective, la care Armata României a fost parte – războiul din Afganistan. Parte a coaliției internaționale antiteroriste constituită în toamna anului 2001, armata română a participat la operațiile militare și la misiunea internațională de stabilizare și reconstrucție din Afganistan cu efective ce au variat în timp cu un maxim de peste 1.900 militari desfășurați în cadrul ISAF. După o prezență neîntreruptă de două decenii în Afganistan, alături de partenerii și aliații din cadrul NATO, armata română s-a retras din acest spațiu de operații odată cu încheierea misiunii internaționale derulată sub egida NATO în primăvara anului 2021.

În lumina acestor evenimente, am considerat necesar și util, deopotrivă, să inițiem un astfel de proiect editorial prin care să oferim o radiografie a ansamblului de eforturi și acțiuni întreprinse de forțele armate române de-a lungul ultimelor decenii ca parte a misiunilor și operațiilor internaționale de menținere a păcii. Demersul de față își propune o revizitare a subiectului din perspectiva experienței acumulate și a evoluției istorice a contribuției românești la misiunile și operațiile desfășurate de-a lungul celor trei decenii post-Război Rece, o perioadă deosebit de complexă și, deopotrivă, dificilă, din perspectiva marilor schimbări ale geografiei de securitate sistemice. O notă ce singularizează și justifică prezenta lucrare în câmpul istoriografic al literaturii de specialitate este și faptul că, dincolo de contribuția istoriografică, descriptiv-analitică, aceasta procedează la descifrarea contextului care a determinat acțiunea comunității internaționale în diferite teatre de operații și integrează, într-un ansamblu structurat, nivelul de angajament, semnificația și rolul jucat de Armata României în ultimele trei decenii ale perioadei post

Război Rece. Consemnăm, în acest context, și trecerea a mai bine de un deceniu de la apariția ultimei contribuții istoriografice majore dedicată participării armatei în misiuni internaționale*.

Fără îndoială, participarea la operații militare externe a reprezentat una dintre deciziile majore în domeniul politicii externe și de securitate adoptate de către noile autorități de la București de după căderea regimului Ceaușescu, marcând o ruptură de tradiția postbelică românească a neimplicării directe (cu forțe) în situații de conflict și a refuzului oricărei desfășurări de trupe în afara granițelor naționale.

Ulterior anului 1990, în contextul prăbușirii structurilor de securitate asociate blocului politico-militar comunist și al disoluției URSS, România s-a confruntat cu o nouă realitate de securitate. Deși riscurile unui conflict convențional major în Europa s-au atenuat, în condițiile dispariției hegemonului sovietic, nivelul de insecuritate regională a sporit în mod considerabil pe fondul apariției unui proces de dezintegrare teritorială pe centura Balcani-spațiul fost sovietic-Marea Neagră, dar și accelerării turbulențelor geopolitice urmare a apariției unui vacuum extins de securitate în întreg spațiul central-est european. Aceasta cu atât mai important cu cât tipologia amenințărilor a cunoscut schimbări semnificative prin apariția de noi spații de instabilitate și insecuritate generate de recrudescența terorismului, traficul ilegal și contrabanda, migrația necontrolată, încălcări tot mai grave ale drepturilor omului etc. Focarele de conflict din spațiul balcanic au dus la multiplicarea riscurilor și vulnerabilităților de securitate la nivel regional: mișcări separatiste, migrație, refugiați, crimă organizată, trafic de droguri și de persoane, dislocări de populație. Tensiunile au degenerat în războaie deschise, genocid, acțiuni de epurare etnică, generând o dinamică care a impus cu necesitate intervenția comunității internaționale pentru protejarea populației, stabilizarea statală, gestionarea crizelor și reconstrucția zonelor afectate. Degradarea mediului de securitate nu a fost circumscrisă doar spațiului european. Zone extinse din Africa, Orientul Mijlociu, Asia – care au fost la rândul lor teatru de confruntare în competiția bipolară – au cunoscut o recrudescență a violenței, adâncirea conflictelor separatiste și mișcări sociale de amploare care au afectat profund securitatea populației și a statelor din aceste regiuni.

Momentul 11 septembrie 2001 a generat o schimbare majoră de paradigmă, ceea ce a avut ca rezultat reorientarea de substanță a acțiunilor internaționale, având ca prioritate centrală combaterea terorismului. În acest context, misiunile *out-of-area* au căpătat o proeminență crescută la nivelul Alianței Nord-Atlantice, confirmând evidenta modificare a ierarhiei riscurilor de securitate la adresa statelor aliate, dar și o nouă conștientizare asupra marilor provocări și amenințări la adresa securității globale, care anulau practic distincția între securitatea internațională și cea națională, sporirea cantitativă și calitativă a numărului acestora. Acesta este contextul în care Armata României a participat ca stat partener PfP și, ulterior, aliat al NATO, la misiunile internaționale din cele două mari teatre de operații din Orientul Mijlociu, Irak și Afganistan. Confruntate cu un nou inamic, forțele armate române au reușit să își demonstreze capacitatea de luptă, de reziliență și de adaptare permanentă aducând o contribuție valoroasă la eforturile comunității internaționale de eradicare a grupărilor și organizațiilor teroriste și de gestionare a amenințării terorismului global.

---

* Visarion Neagoe, *Armata română în misiuni internaționale 1991-2009*, Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei, București, 2010.

Concepută ca o contribuție a statului român la asigurarea securității regionale și internaționale, implicarea forțelor armate în misiuni externe, umanitare, de menținere ori impunere a păcii, de combatere a fenomenului terorist etc. a reprezentat, totodată, un indicator viabil pentru evaluarea gradului de pregătire al forțelor armate române pentru misiunile încredințate, dată fiind diferența majoră dintre condițiile ideale ale poligonului și realitatea dură a teatrului de operații. Printr-un astfel de examen putem spune că a trecut, în anii de după sfârșitul Războiului Rece, cvasitotalitatea unităților operative ale armatei române. Deopotrivă important, angajarea în teatrele de operații, prin executarea unei game extinse de misiuni, a facilitat accelerarea procesului de reformă a forțelor armate române și atingerea rapidă și eficientă a obiectivelor de interoperabilitate asumate de România în procesul de aderare la Alianța Nord-Atlantică.

În aceste condiții, putem spune că reforma armatei se împletește și se reflectă direct în capacitatea forțelor armate de a se angaja în misiunile internaționale. Fără îndoială, procesul de reformă în domeniul apărării reprezintă primul domeniu major de acțiune al forțelor democratice în anii de după înlăturarea regimului totalitar comunist. Incertitudinile tranziției, precum și cele ale mediului de securitate și sistemului relațiilor internaționale în primii ani de după sfârșitul Războiului Rece, au făcut procesul cu atât mai important și necesar. Lăsând în urmă o societate totalitară, România a avut nevoie să parcurgă un drum lung și anevoios pentru a reveni în rândul statelor democratice, un drum care a necesitat multiple prefaceri dificile în toate domeniile vieții, inclusiv în cel al securității și apărării. Procesul de reformă și de transformare a organismului militar de la o armată de mase la una de profesioniști a făcut din armata română vârful de lance al tranziției și reconstrucției societale românești în drumul său către integrarea în lumea occidentală.

În etape succesive, care s-au derulat pe parcursul unui deceniu și jumătate, au fost implementate ample acțiuni de reformare și redimensionare a structurilor de forțe. În acest cadru, s-a procedat la restructurarea forțelor armate și reducerea graduală a efectivelor de la aproape 400.000 de militari în 1989, la 75.000 de militari la nivelul anului 2015. O direcție centrală de acțiune a vizat profesionalizarea armatei care să permită construirea unui organism militar adaptat atât la noile realități geopolitice, cât și la noua tipologie a amenințărilor, care au impus, inevitabil, crearea unor forțe în măsură să acționeze ca un contributor real atât pentru apărarea colectivă, cât și pentru realizarea securității și stabilității în diferite regiuni nesigure ale globului. Aceste eforturi s-au materializat prin crearea de structuri de forțe suple, mobile, dotate cu tehnică de luptă performantă în măsură să participe cu succes la misiuni internaționale în afara teritoriului național, independent ori în cooperare cu statele partenere din cadrul NATO/PfP.

Noua paradigmă de securitate post-1990 a impus, așadar, regândirea conceptuală și doctrinară privind rolul, misiunile și responsabilitățile forțelor armate române pe dimensiunea externă. Securitatea „acasă" era inexorabil legată de construirea unui mediu de securitate stabil în exterior. În acest cadru, România a decis să adopte o postură proactivă optând pentru participarea intensificată la misiunile internaționale, fie ele sub mandat ONU, OSCE, UE, NATO ori în cadrul coalițiilor de forțe internaționale. Legislația României stabilește, în mod expres, misiunile la care pot participa forțele armate în afara frontierelor naționale: „a) de apărare colectivă[**]; b) de implementare a măsurilor de asigurare a aliaților, pre-

** În cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau de asigurare a securității statelor membre ale Uniunii Europene.

zență înaintată și descurajare, precum și a altor acțiuni stabilite prin decizii ale Consiliului Nord-Atlantic pentru asigurarea securității în spațiul Atlanticului de Nord, în conformitate cu prevederile Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington, la 4 aprilie 1949; c) de răspuns la crize; d) de pace; e) de asistență umanitară.[***] Misiunile stabilite pot fi desfășurate sub mandatul Organizației Națiunilor Unite sau al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, sub conducerea Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau a Uniunii Europene, precum și în cadrul unor coaliții.

Cele două decenii de participare pe fronturile din Orientul Mijlociu concomitent cu menținerea și extinderea responsabilităților pe celelalte zone de acțiune militară în care erau implicate, au permis forțelor armate române să-și construiască și perfecționeze capacități sporite de acțiune necesare asumării de misiuni în afara teritoriului național.

Invazia militară rusă împotriva Ucrainei este, fără îndoială, un punct major de turnură în configurarea geografiei militar-strategice post-1990. Momentul 24 februarie 2022 consemnează, așadar, revenirea în logica războiului și amenințării cu forța, readucând spectrul amenințării militare directe la adresa securității teritoriului național și aliat deopotrivă. Agresiunea Rusiei a impus reconceptualizarea imperativelor de securitate și apărare a teritoriului național și aliat, recalibrarea priorităților și misiunilor Alianței Nord-Atlantice și a statelor membre și, implicit, reevaluarea rolului și misiunilor imediate ale forțelor armate. Apărarea teritorială a constituit întotdeauna misiunea fundamentală a Armatei României, dar ipoteza unei amenințări directe de natură militară la adresa spațiului național a fost mai degrabă irelevantă în condițiile încheierii Războiului Rece și a aderării la cea mai puternică alianță militară din lume. În lumina noilor evoluții, riscurile unei amenințări directe nu mai pot fi, astăzi, complet excluse în condițiile desfășurării unui război extrem de dur în imediata vecinătate.

Armata României este, în prezent, angajată în eforturi susținute de consolidare a apărării și descurajării, alături de forțele aliate, care vizează consolidarea graniței estice a Alianței și prevenirea amenințării directe militare rusești. Concomitent, militarii români continuă să participe la misiuni și operații internaționale în baza angajamentelor asumate, contribuție care consolidează rolul și profilul de securitate al României pe scena internațională. Deopotrivă important, România rămâne angajată să-și intensifice contribuția la eforturile aliate de apărare, inclusiv prin sporirea și modernizarea capabilităților militare. În acest context este demnă de menționat asumarea de către România a obiectivului de alocare a 2% din PIB pentru cheltuieli de apărare, precum și angajamentul recent de a spori această contribuție la 2,5% din PIB, creștere care demonstrează nivelul de angajament și credibilitate a României ca aliat și partener responsabil, capabil să îndeplinească o gamă extinsă de misiuni, atât pe dimensiunea apărării colective, cât și pe palierul asigurării securității internaționale.

Se poate spune că Armata României are deja o tradiție în participarea la eforturile internaționale de menținere a păcii, de gestionare a unor situații de criză și reconstrucție post-conflict. Începute timid cu misiuni de observare și/sau de ajutor umanitar (spitale militare de campanie), misiunile externe ale armatei noastre au devenit mult mai complexe odată cu trecerea timpului și cu acumularea de experiență, astfel încât a fost posibilă dislocarea formațiunilor luptătoare, inclusiv

*** Legea nr. 121/2011 privind *participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român*.

la nivel de batalion, cum au fost cele din Angola (primul batalion de luptă românesc pe pământ african – format din peste 700 de militari conduși de colonelul Petre Botezatu – *Batalionul 2 Infanterie „Călugăreni”*) sau din Afganistan (*Batalionul 26 Infanterie „Scorpionii Roșii”*, condus de locotenent-colonelul Nicolae Ciucă și format din peste 400 de militari – primul batalion românesc de luptă dislocat în Asia).

Într-o perspectivă generală, participarea militarilor români la eforturile de asigurare a păcii și securității internaționale integrează câteva repere importante de analiză. În primul rând, decizia de adoptare a unei posturi active în plan internațional reprezintă o schimbare de paradigmă majoră în politica de securitate și apărare națională a României. Această schimbare are legătură cu înțelegerea corectă și o mai bună conștientizare a responsabilităților și nevoilor de securitate ale României în contextul radical modificat de securitate post-1990. În al doilea rând, participarea la misiuni internaționale, dimensiunea forțelor dislocate, complexitatea misiunilor asigurate, precum și rezultatele obținute reflectă succesul reformei organismului militar care a permis crearea unei forțe capabile și menținerea unei capacități de reacție adecvate, necesare îndeplinirii misiunilor și sarcinilor forțelor Armatei României.

Deopotrivă important, putem afirma, fără putință de tăgadă, că angajarea Armatei României în teatre de operații externe, participarea sa la operații complexe, militare ori civile, derulate sub coordonarea ONU sau a altor organisme de securitate cu vocație în acest domeniu au permis sporirea gradului de pregătire al trupelor și de testare în condiții reale a nivelului de instrucție și reacție.

Din perspectiva demersurilor de integrare europeană și euroatlantică, implicarea armatei române în misiuni de menținere a păcii a permis atingerea unor obiective multiple. Primul dintre acestea este confirmarea angajamentului României de a fi un actor credibil și responsabil, capabil să acționeze și să contribuie în mod activ la asigurarea securității și stabilității la nivel internațional. Participarea militarilor români la misiuni în afara teritoriului național a dat conținut angajamentelor asumate de România în plan internațional cu mult înainte de aderarea la Alianța Nord-Atlantică.

De asemenea, a fost demonstrată capacitatea forțelor armate române de a acționa alături de aliați și parteneri, în condiții dificile de luptă, și disponibilitatea de a desfășura misiuni cu grad ridicat de risc într-un mediu ostil și nesigur. Participarea la misiunile internaționale a permis armatei române să asigure creșterea nivelului de interoperabilitate cu armatele aliate, să-și îmbunătățească tehnica de luptă, să se specializeze în domenii specifice necesare desfășurării acțiunilor militare, să gestioneze misiuni dintre cele mai diverse: de la misiuni de luptă, la misiuni de stabilizare, reconstrucție, protecția civililor, asigurarea de expertiză și asistență autorităților locale.

Analizarea contribuției românești la eforturile de gestionare a securității internaționale în cele mai bine de trei decenii ce ne despart de sfârșitul Războiului Rece este cu atât mai importantă în situația de criză actuală. Prezentarea contribuției armatei, a reușitelor sale în procesul de reconstrucție și reformă în plan intern și extern, sublinierea importanței factorului militar în promovarea intereselor naționale ale României, evocarea și cinstirea memoriei eroilor care și-au pierdut viața în cursul acestor misiuni reprezintă componente esențiale ale unui proces necesar de promovare și reconfirmare în opinia publică și în societatea românească a Armatei României ca un factor de coeziune și stabilitate. Într-un context precum cel pe care îl parcurgem în prezent, în care societatea în ansamblul său

este supusă unor presiuni constante și a unui atac propagandistic cu dimensiuni disruptive, susținerea și promovarea unor elemente instituționale ale societății precum armata au un rol esențial în creșterea rezilienței societale.

Toate acestea constituie argumente ce justifică și susțin pe deplin demersul de față destinat examinării și analizării evoluției implicării României și a forțelor sale armate în eforturile comunității internaționale de asigurare a unui mediu de securitate coerent și stabil în plan regional și internațional.

Lucrarea de față își propune, în aceste condiții, să procedeze la o prezentare radiografică a principalelor misiuni și operații în care a fost angajată Armata României în timpul scurs de la sfârșitul Războiului Rece și până în prezent. Nu este un volum de analiză militară în sensul clasic al cuvântului, drept care, de la bun început, se cuvine să precizăm că nu a fost în intenția noastră să transformăm acest demers într-un ghid al lecțiilor învățate ori într-un instrument de analiză a dimensiunilor tactice și operaționale ale misiunilor în discuție. Sunt vizate, în primul rând, prezentarea amplorii desfășurărilor de forțe, misiunile executate, contribuția forțelor armate la realizarea obiectivelor asumate în cadrul operațiilor la care au luat parte militarii noștri. De asemenea, un alt punct important îl constituie examinarea cadrului legal național și a contextului politic internațional al derulării misiunilor în discuție. Nu în ultimul rând, ne dorim să evidențiem importanța participării militarilor români la astfel de misiuni și rezultatele importante obținute.

O astfel de sinteză își dorește să fie această lucrare. Un inventar al misiunilor și operațiilor la care militarii români au participat în teatre din afara teritoriului național, în baza solicitărilor Organizației Națiunilor Unite sau ale altor organisme internaționale care se ocupă de păstrarea păcii la nivel global. Analiza se oprește la nivelul anului 2022, așadar nu integrează ultimele evoluții legate de prezența militară românească în afara granițelor. În acest sens, se cuvine menționat că Balcanii de Vest reprezintă una din zonele unde prezența forțelor române rămâne una substanțială reflectând atât continuarea angajamentelor de securitate pe fondul creșterii turbulențelor regionale în contextul războiului ruso-ucrainian, cât și strânsa „conectare de securitate" pe centura Balcani-Marea Neagră. Ca o confirmare și recunoaștere a continuității angajamentului României pe palierul promovării securității, la 18 mai 2023, un militar român, general de brigadă Ovidiu Lungu, a preluat funcția de șef de stat major al operației EUFOR ALTHEA în Bosnia Herțegovina, misiune la care participă peste 1100 de militari din 22 de țări, inclusiv România, cu un contingent de peste 200 de militari.

Structura lucrării integrează șapte capitole, la care se adaugă o listă de abrevieri și o cronologie succintă a principalelor evenimente. Aceste ultime două componente menționate oferă un suport tehnic mai mult decât necesar cititorului pentru mai buna înțelegere și încadrare în timp și spațiu a evenimentelor la care se face referire. Primele două capitole cuprind o prezentare detaliată a cadrului legal intern și internațional al derulării misiunilor internaționale la care a fost parte Armata României în anii post-Război Rece. Într-un spațiu public nu odată marcat de dispute și controverse și supus unor intense presiuni propagandistice, un astfel de demers clarificând bazele legale interne și internaționale ale acțiunii militare românești este, credem noi, justificat și binevenit în încadrarea subiectului principal al lucrării de față. Am decis includerea unui capitol dedicat rolului și importanței Organizației Națiunilor Unite având în vedere caracterul acesteia ca for internațional care girează și legitimează acțiunile specifice în sprijinul păcii și securității.

Ulterior, capitolele trei și patru detaliază participarea României la misiunile și operațiile internaționale în teatrele de luptă din Afganistan, respectiv, Irak. Ele sunt, de departe, în termeni de efective angajate, durată, costuri materiale și umane, cele mai importante misiuni internaționale la care a participat armata în perioada post-Război Rece. Chiar dacă aceste misiuni s-au derulat sub încadrări operaționale și juridice variate am considerat că importanța acestora impune tratarea lor de o manieră de sine stătătoare, cu utilizarea criteriului geografic în locul celui instituțional. Ulterior, în completarea analizei dedicate misiunilor internaționale îndeplinite de militarii români în anii post-Război Rece, capitolele cinci și șase prezintă toate celelalte misiuni și operații internaționale angajate de armata română în diferite teatre de operații cu utilizarea criteriului instituției coordonatoare. Astfel, capitolul cinci cuprinde operațiunile de menținere a păcii sub egida ONU, iar cel de-al șaselea, misiunile similare derulate sub coordonare NATO, UE și OSCE. Acest ultim capitol, integrează, ca subsecțiune separată, misiunile și operațiile Forțelor Navale desfășurate sub egida organizațiilor menționate.

La finalul excursului nostru, un capitol special este dedicat celor care și-au pierdut viața în misiunile internaționale la care militarii noștri au participat. Evocarea eroilor este menită în primul rând să ne reamintească că apărarea și securitatea, că liniștea și prosperitatea au un cost. Integrarea europeană și euroatlantică, participarea activă la gestionarea mediului internațional de securitate reprezintă nu numai o schimbare de postură în politica externă și de securitate și nu implică numai costurile materiale și financiare aferente unor operațiuni de menținere a păcii. Ea reprezintă și costuri umane, vieți curmate sau amputate, iar obligația generațiilor actuale și a celor viitoare este nu numai de a le onora memoria, dar și de a înțelege cât de mult valorează pacea și securitatea și cât de mult datorăm sacrificiilor militarilor căzuți în teatre de operații externe.

Considerăm că un astfel de proiect editorial are o dublă calitate. Pe de o parte, de a explica rațiunile și semnificația operațiilor și misiunilor executate și desfășurate de forțele armate române în deceniile post-Război Rece. Cu alte cuvinte, de ce a fost și este importantă și relevantă participarea militarilor români în teatrele de operații din afara teritoriului național. Pe de altă parte, este vorba despre cum ne formăm memoria istorică și cum ne valorificăm experiențele trecutului ca parte a unui efort mult mai amplu de construcție societală. Lucrarea de față este un instrument util de cercetare și analiză, dar, în același timp, este, credem noi, și o necesară consemnare istorică a contribuției și angajării forțelor armate române, în ultimele trei decenii, în asigurarea unui mediu predictibil de securitate la nivel internațional, confirmând rolul Armatei României ca pilon central al apărării și protejării securității naționale.

Carmen-Sorina RÎJNOVEANU

Capitolul 1

Organizația Națiunilor Unite – garantul legalității acțiunilor militare la nivel global

Trecerea omenirii prin cea de-a doua conflagrație la nivel mondial, la numai două decenii după prima, a obligat statele lumii să ia măsurile potrivite pentru ca astfel de evenimente să devină cât mai improbabile. Caracterul dezordonat al mediului global, în care suveranitatea statelor este sacră și le permite acestora să acționeze conform propriilor interese naționale, constituia o piedică majoră în calea instaurării armoniei necesare pentru asigurarea stabilității. Acest cadru trebuia ordonat, în sensul gestionării eficace a cazurilor în care interesele naționale intrau în contradicție cu interesele altor state. Împreună cu decizia ca tratatele internaționale ratificate să aibă prioritate în fața legislației interne, era evidentă necesitatea unui organism internațional care să vegheze și să contracareze eventualele încercări de agresiune armată ale unor state.

În acest scop, a fost înființată Organizația Națiunilor Unite (ONU), la data de 24 octombrie 1945, după o serie de pregătiri laborioase care au dus și la elaborarea documentului său fundamental, Carta Națiunilor Unite (Carta). La început au fost 27 de membri fondatori, la prima sesiune a Adunării Generale (ianuarie 1946) s-au prezentat 51 de state, iar astăzi sunt 193 de națiuni reprezentate în această organizație, dintr-un total de 195 de state suverane și independente.

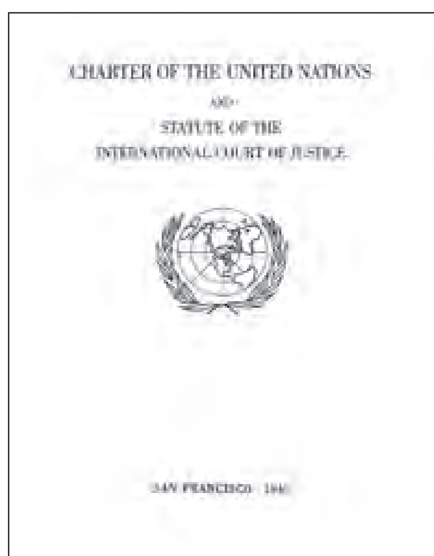
La edificarea unei organizații eficace au contribuit și lecțiile învățate din experiența Societății (Ligii) Națiunilor, predecesoarea ONU, care își asumase un nivel de ambiție similar – prevenirea războiului și asigurarea păcii. Deficiențele care au condus la eșecul Ligii Națiunilor pot fi identificate pe mai multe paliere: lipsa din organizație a unor mari puteri (de exemplu SUA) sau participarea inconsecventă a altora (Germania, Japonia, URSS); absența unor instrumente coercitive care să descurajeze sau contracareze actorii agresivi; lipsa voinței politice și a resurselor necesare intervențiilor pentru stoparea agresiunilor armate și menținerea păcii; lipsa solidarității între statele membre, care a împiedicat eficiența acțiunii colective în beneficiul păcii și securității internaționale. Aceste vulnerabilități ale Ligii Națiunilor au împiedicat organizația să acționeze în mod practic pentru a preveni izbucnirea și desfășurarea celui de-Al Doilea Război Mondial.

În pofida eșecului de a menține pacea, Societatea Națiunilor a inaugurat mecanismul securității colective, o concepție inovatoare care a modelat în mod substanțial evoluția relațiilor internaționale în perioada următoare. Astfel, în caz de agresiune asupra unui stat membru al organizației respective, comisă de un stat din afara sau din interiorul acesteia, celelalte țări membre se angajează să intervină colectiv împotriva agresorului, folosind diverse proceduri cu impact politic, diplomatic, economic și de securitate (de regulă, fără a recurge direct la forța armată), spre a îl constrânge să renunțe la agresiune. ONU a preluat și a ameliorat acest sistem, care își propune să întărească solidaritatea dintre statele membre ale comunității internaționale și să facă extrem de dificilă agresiunea interstatală. Pentru ca securitatea colectivă să fie eficientă, puterea cumulată a membrilor organizației respective trebuie să o depășească pe cea a agresorului sau a agresorilor. De asemenea, toți membrii permanenți ai Consiliului de Securitate trebuie să ajungă la un acord cu privire la desemnarea agresorului, ceea ce în cazul ONU, având în vedere agendele divergente ale acestora, nu s-a putut concretiza decât în anumite situații specifice.

1.1. Rolul Organizației Națiunilor Unite în asigurarea păcii și securității internaționale

Înființarea ONU a fost agreată și pregătită de statele învingătoare încă din timpul marii conflagrații, ca garant al unei noi ordini mondiale pașnice și multilateraliste. Între anii 1941 și 1945 au avut loc mai multe întâlniri între reprezentanții statelor care luptau contra puterilor Axei pentru a pune bazele viitoarei ordini mondiale. În acest context, în cadrul conferințelor de la Moscova și Teheran (1943), de la Dumbarton Oaks, SUA (1944) și de la Yalta (1945) reprezentanții SUA, URSS și Marii Britanii au identificat principiile de bază care să construiască pacea postbelică. Conferința Nați-

unilor Unite de la San Francisco, desfășurată în perioada 25 aprilie – 25 iunie 1945, a consacrat crearea Organizației Națiunilor Unite. Cu acest prilej, la 26 iunie, a fost semnată și adoptată Carta Națiunilor Unite, tratat constitutiv care fundamentează funcționarea ONU. Aceasta a intrat în vigoare la 24 octombrie 1945 după ce a fost ratificată de către cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate (SUA, URSS, Marea Britanie, Franța și China) și de majoritatea celorlalte state semnatare. România este stat membru al ONU din anul 1955.

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

AND

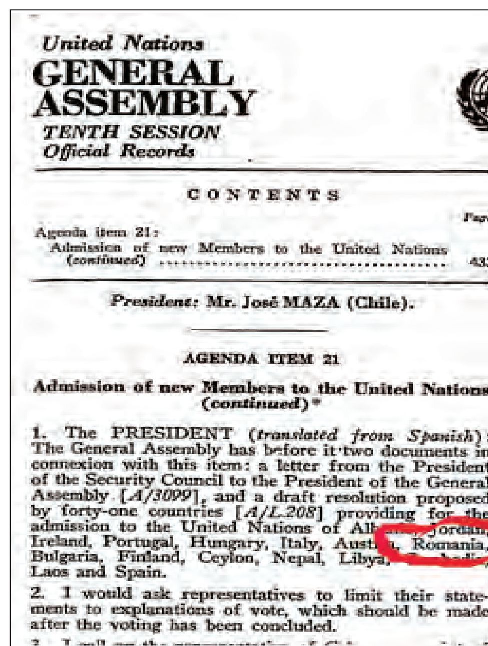
STATUTE OF THE

INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

SAN FRANCISCO

Carta Națiunilor Unite și Statutul Curții internaționale de Justiție, San Francisco, 1945

Conform Cartei Națiunilor Unite, toate statele iubitoare de pace din lume pot deveni membri ai organizației, însă aceasta nu are dreptul de a interveni în treburile lor interne. În cazul unui conflict între obligațiile asumate de un membru care îndeplinește prevederile Cartei și alte obligații asumate prin semnarea unor alte tratate multilaterale, primele vor prevala. Astfel, Carta Națiunilor Unite este considerată cel mai important text de drept internațional, deoarece a codificat principiile fundamentale ale relațiilor interstatale. Principalul scop al existenței ONU, menționat încă din art. 1 al Cartei, este de a menține pacea și securitatea internațională. Este absolut normal, din moment ce *„Popoarele Națiunilor Unite"* au fost hotărâte, încă de la început, să ferească *„generațiile viitoare de flagelul războiului care, de două ori în cursul vieții noastre, a provocat omenirii suferințe de nespus"*. Desigur, membrii organizației au fixat și scopuri complementare celui amintit, cum sunt dezvoltarea relațiilor prietenești între națiuni, realizarea cooperării internaționale sau respectarea drepturilor individuale și colective, dar menținerea păcii și securității rămâne scopul cel mai vizibil al ONU. Dintre

United Nations

GENERAL ASSEMBLY

TENTH SESSION
Official Records

CONTENTS

Page

Agenda item 21:
Admission of new Members to the United Nations (*continued*) 433

President: Mr. José MAZA (Chile).

AGENDA ITEM 21

Admission of new Members to the United Nations (*continued*)*

1. The PRESIDENT (*translated from Spanish*): The General Assembly has before it two documents in connexion with this item: a letter from the President of the Security Council to the President of the General Assembly [*A/3099*], and a draft resolution proposed by forty-one countries [*A/L.208*] providing for the admission to the United Nations of Al[illegible], Jordan, Ireland, Portugal, Hungary, Italy, Aust[illegible], Romania, Bulgaria, Finland, Ceylon, Nepal, Libya, [illegible], Laos and Spain.

2. I would ask representatives to limit their statements to explanations of vote, which should be made after the voting has been concluded.

Aderarea României la Organizația Națiunilor Unite, Adunarea generală ONU, sesiunea a zecea, 1955

structurile componente centrale ale organizației, Consiliul de Securitate (UNSC), urmat de Adunarea Generală (UNGA), sunt structurile însărcinate prioritar cu menținerea păcii și securității mondiale prin evitarea sau gestionarea conflictelor.

UNSC este structura decizională principală a ONU în domeniul gestionării crizelor și conflictelor, rolul acesteia fiind recunoscut de către toți membrii organizației, ceea ce îi conferă *„răspunderea principală pentru menținerea păcii și securității internaționale"*. Atunci când au elaborat *Carta*, fondatorii au aplicat una dintre lecțiile învățate din eșecul sistemului interbelic de securitate colectivă și au decis nominalizarea membrilor permanenți, mari puteri care și-au rezervat, practic, dreptul de veto asupra oricărei decizii. Principiul egalității democratice dintre state a fost parțial sacrificat în beneficiul eficienței procesului decizional, deoarece evitarea războaielor este un deziderat al întregii comunități internaționale (care excede numeric statele membre ONU). Membrii permanenți sunt cele trei mari puteri învingătoare în a doua conflagrație mondială, cărora li s-au adăugat Franța și China, a căror includere a fost agreată consensual de către cele două mari puteri ale anilor `50, SUA și URSS. În format extins, UNSC este format din cincisprezece membri (dintre care 10 membri nepermanenți). Membrii nepermanenți sunt aleși, o dată la doi ani, pe baza unui set de criterii, din rândul celorlalte state membre. România a fost membru nepermanent al Consiliului de Securitate al ONU în 1962, 1976-1977, 1990-1991, 2004-2005.

Componența Consiliului de Securitate al ONU, 2020

Un stat care este parte la diferendul discutat trebuie să se abțină de la vot. Această prevedere este destinată să elimine eventualul vot determinat de interese individuale, dar au apărut de-a lungul anilor, numeroase cazuri în care deciziile UNSC au fost blocate de dreptul de veto. Carta precizează competența absolută a Consiliului de Securitate de a decide cu privire la acțiunile comune de menținere a păcii și stipulează: „*Cât timp Consiliul de Securitate exercită, în privința unui diferend sau a unei situații, funcțiile care îi sunt atribuite prin prezenta Cartă, Adunarea Generală nu va face nicio recomandare cu privire la acel diferend sau situație, decât dacă Consiliul de Securitate îi cere aceasta*" (articolul 12). UNSC este singura structură a ONU care are dreptul legal de a identifica amenințările contra păcii și care va implementa măsurile necesare spre a rezolva diferendele ce pot conduce la asemenea situații. Deciziile sale sunt obligatorii pentru toate statele membre ale organizației. Cu toate acestea, deoarece statele fondatoare ale organizației nu au luat în calcul proliferarea conflictelor interne (civile, mai ales cu bază etno-religioasă), fiind preocupate doar de cele militare interstatale, Carta nu a prevăzut clar existența misiunilor în sprijinul păcii desfășurate sub egida ONU. Apariția unor noi tipuri de amenințări precum existența statelor „eșuate", cu deficit de legitimitate internă, granițe contestate și uneori cu tendințe secesioniste, care se asociază cu punerea în pericol a propriilor populații (acte de genocid, crime contra umanității etc.), a impus găsirea de soluții pentru a extinde aria de acțiune a ONU. Procesul de decolonizare a generat, la rândul său, fenomene de instabilitate și violență internă care a făcut necesară adoptarea de acțiuni și instrumente la nivelul comunității internaționale. Acestea au fost conceptualizate, planificate și desfășurate prin decizii ale Consiliului de Securitate, fiind deduse din capitolele VI si VII ale Cartei. Capitolul VI se referă la mijloacele pașnice de rezolvare a diferendelor, iar capitolul VII la intervenția colectivă a membrilor ONU în situație de agresiune armată, de încălcare a păcii.

O situație caracterizată prin existența unui diferend poate ajunge să fie examinată de Consiliul de Securitate pe baza autosesizării sau a sesizării din partea Adunării Generale, a Secretarului General, a oricărui stat membru sau nemembru al organizației care este sau poate fi afectat ca urmare a respectivului diferend. Adunarea Generală trebuie să se abțină să intervină pe parcursul unei situații conflictuale în care Consiliul de Securitate este deja implicat, dar poate genera rezoluții înainte sau după ce aceasta s-a terminat.

Deși UNSC are rolul primordial în a identifica și desemna situațiile de conflict, agresiune armată, atât la nivel interstatal, cât și în interiorul statelor, UNGA și-a propus, de asemenea, să joace un rol mai important în acest domeniu sensibil. Astfel, în 1950 a fost adoptată de către UNGA rezoluția *Uniting for Peace* (377 A V) care prevedea că, în situațiile în care membrii UNSC nu reușesc să ia o decizie (din cauza disputelor și a folosirii veto-ului), UNGA poate lua chiar ea decizia de intervenție în sprijinul păcii atunci când există riscul iminent al izbucnirii unui conflict armat sau al escaladării unui conflict armat deja început. Mai mulți membri permanenți ai UNSC s-au opus unei astfel de prevederi și au negat dreptul UNGA de a acționa astfel, deoarece vedeau această posibilitate ca pe o manevră a unor state de a ocoli sistemul constrângător de luare a deciziei în cadrul Consiliului, unde cele cinci mari puteri pot bloca orice decizie. Trebuie menționat și că, în anul 2015, Rusia a respins propunerea Franței ca membrii permanenți ai UNSC să nu-și utilizeze dreptul de veto în situații în care există iminența unor acte de genocid. Se știe că ONU s-a dovedit adesea incapabilă să intervină decisiv, adică să autorizeze misiuni coercitive (de impunere a păcii) sub egida capitolului VII al Cartei, în situații de criză și conflict soldate cu crime contra umanității, crime de război sau acte de genocid, exemple tipice fiind războaiele din Siria, Yemen și Ucraina. Autorizarea poate fi utilă și organizațiilor regionale de securitate, care pot interveni spre a stabiliza situația, a proteja civilii și a limita starea conflictuală, un exemplu fiind intervenția umanitară a NATO în Libia în anul 2011.

Conștientă de multitudinea tipurilor de diferende și de alte situații care amenință pacea regională sau globală între statele lumii, precum și de limitele proprii în gestionarea eficientă a acestora (bugetul anual pentru peacekeeping fiind de circa 6,5 miliarde USD), ONU

Sala în care se desfășoară sesiunile Adunării generale ONU

precizează dreptul inalienabil al statelor la autoapărare individuală sau colectivă până când Consiliul de Securitate va fi în măsură să intervină, fiind obligatoriu ca orice astfel de acțiune să fie adusă de îndată la cunoștință Națiunilor Unite. De asemenea, ONU permite și încurajează existența unor acorduri și înțelegeri regionale destinate apărării și securității colective, precum și acțiunile lor în sprijinul menținerii păcii, cu condiția subordonării acestora principiilor și scopurilor organizației. Mai mult, *„Consiliul de Securitate va folosi, dacă este cazul, asemenea acorduri sau organisme regionale pentru aplicarea acțiunilor de constrângere sub autoritatea sa. Nici o acțiune de constrângere nu va fi însă întreprinsă, în temeiul acestor acorduri regionale sau de către organismele regionale, fără autorizația Consiliului de Securitate."* (articolul 53). Astfel, trebuie să existe o colaborare permanentă între ONU și organizațiile regionale de securitate, în beneficiul comunității internaționale.

Astfel de entități sunt active în domeniul păcii și securității la nivel regional și global, iar Armata României participă la operații sub egida acelor organizații din care țara noastră face parte: OSCE, NATO, UE.

1.2. Misiunile în sprijinul păcii ale Organizației Națiunilor Unite

Pentru a-și îndeplini scopul de a menține pacea și securitatea internațională, Carta propune două direcții de acțiune: 1) prevenirea și înlăturarea amenințărilor împotriva păcii și reprimarea oricăror acte de agresiune sau altor încălcări ale păcii, precum și 2) aplanarea/rezolvarea diferendelor sau situațiilor ce ar putea duce la încălcarea păcii (prin mijloace pașnice și conforme cu principiile justiției și dreptului internațional). Conceptul general al obiectului de activitate îl constituie *„diferendul"*, care are diverse stadii de dezvoltare, de la opinii contradictorii ale părților privitoare la interese majore, până la conflictul armat interstatal, războiul civil sau genocidul. Corespunzător, deciziile sunt luate gradual, începând de la recomandări privind rezolvarea sau negocierea asistată, până la măsuri de constrângere aplicate cu sprijinul forțelor armate.

Capitolul VI al Cartei este dedicat *„rezolvării pașnice a diferendelor"*. Prima dispoziție a documentului (articolul 33) precizează mijloacele prin care părțile trebuie să încerce rezolvarea lui: tratative, anchetă, mediere, arbitraj etc. În cazul în care diferendul nu încetează, Consiliul de Securitate al ONU apreciază dacă el ar putea duce la primejduirea păcii și securității și va hotărî cu privire la acțiunile pe care trebuie să le întreprindă. În fapt, este vorba despre trei tipuri de misiuni de menținere a păcii, toate fiind gândite a respecta principiile de bază: consimțământul părților, imparțialitatea și nefolosirea violenței (cu excepția cazului de autoapărare sau apărare a mandatului). Primul tip de astfel de misiune este operația de observare, care constă în dislocarea unor observatori militari pe teren, cu sarcina de a monitoriza respectarea înțelegerilor existente. Observatorii militari sunt, de regulă, neînarmați. Cel de-al doilea tip de operație este cea tradițională (interpozițională). Misiunile tradiționale de menținere a păcii conțin contingente mai numeroase, care realizează de cele mai multe ori un tampon între beligeranți. Militarii sunt înarmați ușor și pot folosi armamentul din dotare pentru a se autoapăra sau pentru a apăra mandatul dat de Consiliul de Securitate. În sfârșit, misiunile multidimensionale de menținere a păcii sunt direcționate și către sprijinirea eforturilor de reconstrucție democratică a statelor în care ele se desfășoară, fiind formate atât din militari, cât și din polițiști și experți civili. Acest tip de misiune a fost întâlnită mult mai frecvent după terminarea Războiului Rece și, mai ales, după prezentarea unui raport referitor la menținerea păcii de către secretarul general al ONU, Boutros Boutros Ghali, în conformitate cu declarația adoptată de reuniunea la nivel înalt a Consiliului de Securitate din 31 ianuarie 1992.

Există însă și misiuni de menținere a păcii care nu necesită obligatoriu consimțământul tuturor părților, pe care le vom numi operații de instaurare a păcii. Ele sunt reglementate de capitolul VII al Cartei (*„Acțiunea în caz de amenințare împotriva păcii, de încălcare a păcii și de acte de agresiune"*). În momentul în care un diferend a ajuns la un nivel care pune în primejdie pacea internațională într-un mod grav, UNSC poate decide măsuri dure pentru instaurarea păcii și revenirea la normal, fără a fi nevoie de acordul tuturor părților (în general, nu trebuie acordul statului agresor).

Măsurile care ar trebui luate pot fi integrate pe două paliere. Pe primul palier sunt situate acțiuni de

constrângere nemilitare: ruperea relațiilor diplomatice, constrângeri de natură economică, întreruperea comunicațiilor feroviare, maritime etc. Pe al doilea palier însă, atunci când cele de pe primul s-au dovedit ineficace, UNSC poate întreprinde orice acțiune pe care o consideră necesară: *demonstrații, blocade, precum și alte operații executate de forțe aeriene, maritime sau terestre ale membrilor Națiunilor Unite* (articolele 41 și 42).

După Războiul Rece, existența unor situații de violență extremă, cu bază etno-religioasă, în state slabe sau eșuate din Europa, Africa, Orientul Mijlociu, și incapacitatea sau lipsa voinței de a interveni din partea guvernelor acelor state, a determinat o parte a statelor lumii să formuleze doctrina *„Responsabilității de a proteja"* (R2P). Astfel, dacă statele nu puteau să își protejeze comunitățile etno-religioase vulnerabile, acest lucru devenea sarcina comunității internaționale, iar ONU reprezintă entitatea cu cea mai mare legitimitate și cu cel mai mare număr de forțe militare desfășurabile în misiuni de acest tip. La summitul ONU din 2005, principiul R2P a fost adoptat de statele membre, în speranța că nu vor mai exista acte de genocid similare celor petrecute în Ruanda și Bosnia și Herțegovina. Începând cu anul 2009, Secretarul General al ONU a supervizat redactarea anuală a unui raport privind „responsabilitatea de a proteja". Astfel, misiunile militare ale ONU, care permit intercalarea de forțe multinaționale spre a separa comunități identitare aflate în conflict și a preveni masacre, sunt organizate sub egida doctrinei R2P. Genocidul, crimele contra umanității și cele de război sunt considerate încălcări ale păcii și securității internaționale. Din păcate, decizia finală privind desfășurarea unei forțe în serviciul păcii aparține doar UNSC, care în multe ocazii a dovedit paralizie decizională, întrucât membrii permanenți nu împărtășesc aceleași interese de securitate și viziuni strategice – astfel, Rusia și China au blocat numeroase rezoluții în cazul războiului din Siria, având propriile interese geopolitice și strategice în regiune.

1.3. Problema forțelor armate ale Națiunilor Unite

Nu există o forță militară aflată permanent la dispoziția ONU. De altfel, Articolul 43 al Cartei precizează faptul că forțele armate ale Națiunilor Unite sunt de fapt ale membrilor organizației și prevede că toate statele membre *„se obligă să pună la dispoziția Consiliului, la cererea acestuia, forțele armate, asistența și înlesnirile necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale"*. Contribuția națională cu forțe are loc în baza unui acord, în care sunt trecute principalele caracteristici ale respectivei participări: efective, natura forțelor, amplasarea, gradul de pregătire etc. Așadar, ONU nu are propriile sale forțe armate permanente, iar Comitetul de Stat Major, prevăzut de Carta ONU, nu a devenit un comandament suprem care să conducă în mod autonom operațiile asumate, acestea fiind decise, planificate și lansate prin voința statelor membre, în urma negocierilor dintre acestea. Statele contribuie voluntar cu trupe sau resurse economice la aceste misiuni, nu pot fi constrânse, ci doar convinse să accepte participarea.

ONU dispune din anul 1992 și de un Departament pentru Operațiile de Pace, structură care asistă statele membre și pe secretarul general în efortul de a menține sau restaura pacea și securitatea internațională. Din 1948, au fost desfășurate peste 70 de operații în sprijinul păcii sub egida ONU. În decursul acestora, circa 4220 de membrii ai misiunilor și-au pierdut viața, șapte dintre aceștia fiind români.

Desigur că România, ca stat membru ONU, și-a adus și ea contribuția, de-a lungul timpului, la acțiunile de menținere a păcii și securității în lume, atât la nivel militar, cât și diplomatic, politic și economic. În acest fel s-a dovedit un membru responsabil al comunității internaționale. De-a lungul anilor, ONU s-a confruntat cu o diversificare constantă a riscurilor, amenințărilor și provocărilor la adresa securității națiunilor membre, ceea ce a determinat organizația să își diversifice agenda și tipologia misiunilor. Globalizarea și interdependența fac ca riscuri precum seceta, încălzirea globală, poluarea, epuizarea resurselor de energie și apă, să fie direct legate de intensitatea conflictelor interne (etno-religioase sau ideologice) și externe (interstatale). Răspunsul ONU, alături de organizațiile regionale, trebuie să fie unul bine calibrat, complex, adaptat situației în evoluție.

În pofida anumitor slăbiciuni sau carențe procedurale, **ONU rămâne singura autoritate care legitimează acțiunile militare sau non-militare în sprijinul păcii la nivel internațional, chiar dacă există și numeroase organizații de securitate și apărare la nivel regional**. Toate misiunile și operațiile în sprijinul păcii, indiferent de caracterul sau natura lor, se desfășoară în baza rezoluțiilor ONU. Dacă operează în afara acestui cadru și recurg la forță armată fără să poată demonstra că au acționat cu adevărat în autoapărare (individuală sau colectivă), statele pot fi percepute ca agresoare și factori de turbulență la nivel internațional și tind să aibă o imagine negativă pe plan global. De exemplu, dacă un membru al NATO ar fi atacat de un stat din afara acestei organizații, celelalte state membre au datoria să intervină în sprijinul celui agresat, chiar înainte de a se ob-

Căștile albastre ale ONU

ține o rezoluție a UNSC, dar situația de drept rezultată de pe urma acestei acțiuni legitime ar trebui să fie recunoscută printr-o rezoluție ONU. Desigur, dacă agresorul este un membru permanent al UNSC sau e susținut de un membru permanent, e posibil să nu existe o rezoluție post-conflict sau să fie una care nu reflectă adecvat situația existentă. Amintim că în cazurile specifice din 1999 (Kosovo) sau 2003 (Irak), intervențiile au fost ratificate prin adoptarea unor astfel de rezoluții (de exemplu *nr. 1483* din 22 mai 2003, care recunoștea ocupația americano-britanică a Irakului și ridica sancțiunile contra acestei țări, precum și *nr. 1500* din 14 august 2003, ce oferea o recunoaștere a noilor autorități de guvernare și lansarea misiunii ONU de asistență, asigurând astfel legitimitatea misiunilor, în numele comunității internaționale).

Ca o concluzie generală, ONU a reprezentat speranța comunității internaționale într-o lume fără război, guvernată de legile dreptului internațional, bazată pe cooperare, multilateralism și recunoașterea dreptului la existență a tuturor statelor, în baza granițelor fixate în anul 1945. În egală măsură, a fost un compromis între marile puteri, care și-au asigurat dominația prin intermediul dreptului de veto mai sus menționat, și dorința de egalitate și democrație a statelor mici și mijlocii. În timp ce Consiliul de Securitate al ONU întruchipează capacitatea marilor puteri de a se asocia spre a apăra *status quo-ul*, păstrând controlul asupra problemelor legate de pace și război pe glob, Adunarea Generală și Consiliul Economic și Social (ECOSOC) reprezintă nevoia de securitate pe toate palierele a țărilor lumii, obținută prin dialog permanent și cooperare, prin vot majoritar. Securitatea colectivă aplicată instituțional a fost invenția secolului XX și, alături de alți factori (polaritatea sistemică, armele nucleare, curentele ideologice dominante), a permis păstrarea păcii pe mapamond, prin evitarea unui nou război mondial. Puterea ONU e dată de legitimitatea sa, iar aceasta rezultă din consimțământul statelor membre de a acționa în cadrul organizației de tip universal și de a se supune deciziilor UNSC și UNGA, chiar când acestea au doar forță morală și nu pur juridică. ONU poate fi reformată, ameliorată, cu condiția să existe voință politică și dorință de compromis între membrii săi. O nouă organizație cu specific universal care să înlocuiască ONU ar fi extrem de greu de imaginat și de realizat, exceptând scenariul catastrofic al unui alt război mondial.

Campania globală de educație pentru pace – Ziua păcii, 21 septembrie

Capitolul 2

Baza juridică a participării la misiuni și operații internaționale

Imediat după revenirea țării noastre la un regim democratic de tip liberal, Armata României a fost angajată în mod activ în eforturile de asigurare a păcii și securității prin participarea la o serie de misiuni și operații internaționale dedicate realizării acestui obiectiv. Militarii români, indiferent de drapelul sub care au luptat și luptă (ONU, OSCE, NATO, UE sau coaliții), indiferent de natura câmpului de luptă (terestru, maritim sau aerian) sau a acțiunilor ce le-au fost încredințate (observare, protecție, luptă, instruire, asistență sanitară etc.) au dat dovadă de profesionalism, abnegație și empatie față de localnici, astfel încât au contribuit la creșterea imaginii și prestigiului țării și armatei noastre pe toate cele trei continente (Africa, Asia, Europa) în care au fost dislocați.

Noua Armată a României, înainte chiar de trecerea sa de la armata de mase la armata de profesioniști, a răspuns prezent la prima solicitare pe care a primit-o de la conducerea politică de a lua parte la o operație multinațională, prin participarea la operația „FURTUNĂ ÎN DEȘERT" („DESERT STORM"), alături de parteneri în cadrul celei mai ample coaliții de după cel de-Al Doilea Război Mondial. La cererea Națiunilor Unite, prim-ministrul român a propus Senatului României trimiterea a două unități militare necombatante (un spital de campanie și o unitate de decontaminare chimică) în Arabia Saudită, în contextul Primului Război din Golful Persic (februarie – martie 1991).

Această primă participare a militarilor români la acțiuni în afara teritoriului național (după 22 decembrie 1989) a fost prilejuită de *Rezoluția nr. 678* a Consiliului de Securitate al ONU, care autoriza luarea tuturor măsurilor necesare (inclusiv forța) pentru stabilizarea situației și revenirea la starea dinainte de invazia Kuweitului de către forțele irakiene.

Cu această ocazie, statul român a demonstrat voința de a participa la acțiunile internaționale de menținere a păcii, în pofida unor obstacole generate cu deosebire de lipsa unui cadru legal și a unor proceduri clare cu privire la dislocarea de trupe în afara teritoriului național. În consecință, un domeniu deosebit de important a fost cel legislativ, respectiv crearea cadrului normativ care reglementa organizarea și funcționarea Armatei României.

Aspecte din timpul Revoluției din Decembrie 1989

Trecerea de la societatea românească de dinainte de 22 decembrie 1989 la cea de astăzi a fost un proces deosebit de complex, iar Armata României a fost vârful de lance al aderării țării noastre la lumea occidentală, în tot acest timp. Desigur, marile schimbări ce trebuiau operate în vederea adaptării la noile condiții necesitau vaste și radicale schimbări normative, iar tranziția era îngreunată și de așa-numitul vid legislativ care a caracterizat primii ani postrevoluționari. Așa cum se știe, România a aderat oficial la Organizația Atlanticului de Nord la 29 martie 2004. Reforma sistemului național de apărare a constituit una dintre principalele condiții ce trebuiau îndeplinite pentru a se realiza acest scop prioritar, dorit de imensa majoritate a societății românești. Desigur, reforma trebuia însoțită de adaptarea legislativă, astfel încât să se asigure trecerea cât mai rapidă de la armata de mase, specifică epocii comuniste, la una profesionistă, așa cum este astăzi.

Or, reforma legislativă din domeniul apărării naționale, parte componentă a reformei legislative la nivel național, era posibilă numai pe baza existenței unei viziuni corecte și a unei implementări tenace a noilor principii de existență și funcționare a sistemului militar. Unul dintre aceste principii a fost și cel al implicării în

problemele globale ale omenirii, respectiv al participării țării noastre la acțiuni internaționale ce urmăresc păstrarea păcii și stabilității în lume. Importanța pe care românii au dat-o acestui principiu este dovedită și de împrejurarea descrisă mai sus.

2.1. De la „războiul întregului popor" la calitatea de membru NATO

Puterea instalată în România după 1989 a inițiat reforma legislativă încă de la început, astfel încât (conform regulilor existente în perioada respectivă) primele schimbări majore s-au realizat prin Decrete-Lege. Imediat după preluarea puterii de către forțele revoluționare, s-a constituit Consiliul Frontului Salvării Naționale (CFSN – 27 decembrie 1989), ca organ suprem al puterii de stat, care a preluat rolul de legiuitor și l-a deținut până la înlocuirea sa cu Consiliul Provizoriu de Uniune Națională (CPUN – 9 februarie 1990). Noul organ al puterii de stat a funcționat până la alegerea primului Parlament democratic după multe decenii de dictatură (20 mai 1990).

În aceste cinci luni, au fost emise optzeci și două de Decrete-Lege de către CFSN și șaizeci și cinci de Decrete-Lege de către CPUN, unele dintre ele având ca obiect reglementări în domeniul politicii de securitate. De remarcat faptul că primul Decret Lege al CFSN (*Decretul-Lege nr. 1* din 26 decembrie 1989, o zi înainte de constituirea legală a Consiliului) abroga, printre altele, *Legea nr. 5/1969 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Apărării Republicii Socialiste România*, organ subordonat Partidului Comunist Român, cu atribuții în domeniul securității și apărării. Odată ce a fost abrogat acest act normativ, principalele prerogative privind se-

Amplă conlucrare a tuturor forțelor creatoare ale țării!

COMUNICAT al Consiliului Frontului Salvării Naționale

Prăbușirea odioasei dictaturi a clanului Ceaușescu a adăugat o ultimă pagină cronicii singeroase a anilor de suferință îndurate de poporul român. Elemente declasate și iresponsabile rămase fidele tiranului au încercat să continue practica teroristă a vechiului regim, dedîndu-se la provocări, atacuri asupra populației civile, ucigînd fără discriminare oameni neînarmați, atacînd instituții publice, întreprinderi industriale, obiective militare, unități comerciale, spitale și locuințe.

Poporul român și-a afirmat încă o dată uriașa energie morală descătușată de voința sa eliberatoare.

Armata și-a făcut datoria, ca și o mare parte din lucrătorii Ministerului de Interne.

Revoluția a învins.

În vederea restabilirii complete a situației și a asigurării liniștii necesare unei vieți normale în societatea noastră liberă, Consiliul Frontului Salvării Naționale hotărăște adoptarea unor măsuri excepționale, imperios necesare momentului actual:

1. O încetare completă și imediată a focului pe întreg teritoriul țării. Oricine va încălca această dispoziție se va face vinovat de crimă împotriva poporului român, fiind pasibil de cea mai promptă și necruțătoare pedeapsă. Să nu mai fie vărsată nici o picătură de sînge.

Totodată, orice act de vandalism și distrugere, precum și răzbunările personale se situează în afara legii, pătînd noblețea revoluției noastre.

Vinovăția dictatorului și a foștilor săi lachei în fața istoriei și a legilor va fi stabilită de tribunale, care vor hotărî cu toată severitatea sancțiunile cuvenite pentru acțiunea de distrugere a țării.

2. Armata este singura deținătoare a armelor, brațul ferm al apărării intereselor poporului. Toți cei care au intrat în aceste zile în posesia armamentului și a munițiilor, indiferent de împrejurări, trebuie să-l predea de urgență, cel mai tîrziu pînă luni 25 decembrie ora 17. Cei care nu se vor supune acestor prevederi se vor face vinovați de încălcarea gravă a legalității, fiind pedepsiți cu cea mai mare severitate.

3. Unitățile Ministerului de Interne se vor integra Ministerului Apărării Naționale care preia comanda unică asupra tuturor trupelor și mijloacelor de luptă ale țării.

Organele de miliție și pompierii își păstrează toate atribuțiile specifice, pe care trebuie să și le exercite cu toată fermitatea.

4. Conducerile și toți oamenii muncii sînt chemați să asigure protecția unităților economice, comerciale, sanitare, de învățămînt, știință și cultură. Societatea românească trebuie să funcționeze normal prin contribuția devotată a fiecăruia dintre noi.

De asemenea, facem apel la toți concetățenii să sprijine organele de ordine în asigurarea integrității localurilor ambasadelor și imunitatea diplomaților.

5. Organismele noilor structuri ale democrației trebuie să-și înceapă urgent activitatea de refacere a țării, constituindu-se ferm, intrînd imediat în subordinea Consiliului și adoptînd, împreună cu acesta, măsurile de ordin politic, social, administrativ și economic, absolut necesare primelor etape ale reconstrucției.

Fie ca primul Nou An liber să aducă în România, o dată cu bucuria eliberării, liniștea și calmul care ne vor permite asumarea tuturor răspunderilor unui popor care-și afirmă demnitatea.

Consensul național, conlucrarea forțelor creatoare ale țării, a tuturor categoriilor sociale de orice naționalitate constituie condiția vitală și garanția înfăptuirii obiectivelor fundamentale ale procesului revoluționar în România.

După ce **Virgil Măgureanu** a dat citire Comunicatului Consiliului Frontului Salvării Naționale, a luat cuvîntul **Ion Iliescu**, care a spus:

Ținînd seama de fenomenele grave care se produc în societatea noastră – rezultat al vidului de putere care s-a creat prin răsturnarea dictaturii și al actelor teroriste care au continuat – deși, precum vedeți, sînt în slăbire – dar și al unor manifestări de oarecare anarhie – este absolut necesar să realizăm o unitate de acțiune a tuturor forțelor interesate în redresarea țării, să curmăm orice acțiuni care pot să împiedice însănătoșirea vieții noastre, desfășurarea activității normale în toate sectoarele de activitate, asigurarea securității individuale a tuturor cetățenilor, condiții normale pentru desfășurarea vieții pașnice a țării. Acesta este sensul tuturor măsurilor care sînt preconizate în acest comunicat, pentru care cerem sprijinul activ al tuturor celor interesați în realizarea pînă la capăt a obiectivelor transformărilor revoluționare, într-adevăr revoluționare, care au loc în țara noastră.

Comunicat al Consiliului Frontului Salvării Naționale, ziarul Adevărul, 25 decembrie 1989

curitatea și apărarea României sunt preluate (conform *Decretului-Lege nr. 2/1989*) de Consiliul Militar Superior, care *„coordonează întreaga activitate a armatei și a unităților preluate de la Ministerul de Interne"*. Acesta a fost înlocuit ulterior cu Consiliul Suprem de Apărare a Țării (CSAȚ), înființat prin *Legea nr. 39* din 13 decembrie 1990. Chiar dacă prin această lege se înființa un organism deosebit de important în algoritmul dislocării de militari români în afara teritoriului național, Legea nr. 39/1990 nu prevede atribuții explicite legate de misiunile internaționale. Așadar, la începutul anului 1991, mecanismul care ne interesează poate fi descris astfel: în urma *Rezoluției nr. 678* a Consiliului de Securitate al ONU, prin care se creează cea mai mare coaliție internațională de până atunci, premierul român se adresează Senatului, iar Senatul aprobă cererea de sprijinire a forțelor multinaționale din zona Golfului Persic.

Hotărârea nr. 3 din 7 februarie 1991

cu privire la cererea Guvernului de a aproba trimiterea unei misiuni umanitare în Arabia Saudită

Luînd în dezbatere expunerea primului-ministru privind trimiterea unui spital de campanie și a unei unități de decontaminare chimică în Arabia Saudită, Senatul aprobă prezenta hotărîre:

Articol unic

Senatul aprobă propunerile Guvernului României, cuprinse în expunerea primului-ministru, domnul Petre Roman, privind trimiterea a două unități militare necombatante (un spital de campanie și o unitate de decontaminare chimică), constituite pe bază de voluntariat, în Arabia Saudită, în sprijinul forțelor multinaționale din zona Golfului Persic.

PREȘEDINTELE SENATULUI
Academician ALEXANDRU BÂRLĂDEANU

Hotărârea Senatului României nr. 3 din 7 februarie 1991 *cu privire la cererea Guvernului de a aproba trimiterea unei misiuni umanitare în Arabia Saudită*

Parlamentul României ales în 1990, care avea ca principală sarcină elaborarea unei noi Constituții, trebuia să legifereze în continuare în principalele domenii de activitate.

Adunarea Constituantă a adoptat textul actului fundamental la 21 noiembrie 1991, acesta intrând în vigoare după aprobarea sa prin intermediul Referendumului din 8 decembrie 1991. Procesul legislativ și-a urmat cursul normal, domeniul apărării și securității aflându-se între prioritățile Parlamentului. În ceea ce

privește subiectul nostru, Constituția a prevăzut un articol (117) dedicat forțelor armate și un altul (118) pentru constituirea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, a cărui lege de înființare și funcționare fusese deja promulgată încă de la sfârșitul anului 1990. Rolul CSAȚ în participarea armatei la misiuni internaționale este o consecință a acestui articol, care descrie scopul acestei instituții (organizarea și coordonarea unitară). Tot în 1990 (la 18 decembrie), Parlamentul aprobase și *Legea privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale* (*Legea nr. 41*), lege la care se referă explicit textul constituțional (alin.2).

Constituția României 1991

Articolul 117 *- Forțele armate*

(1) Armata este subordonată exclusiv voinței poporului pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale.

(2) Structura sistemului național de apărare, organizarea armatei, pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare, precum și statutul cadrelor militare, se stabilesc prin lege organică.

(3) Prevederile alineatului (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, poliției și serviciilor de informații ale statului, precum și celorlalte componente ale forțelor armate.

(4) Organizarea de activități militare sau paramilitare în afara unei autorități statale este interzisă.

(5) Pe teritoriul României nu pot intra sau trece trupe străine decât în condițiile stabilite de lege.

Articolul 117 din Constituția României, 1991

Prima lege care face referire explicit la misiunile internaționale a fost *Legea nr. 45 din 1 iulie 1994 – Legea apărării naționale a României*. Astfel, articolul 5 stabilește modul în care sunt aprobate acțiunile armate colective în afara teritoriului național, precum și cele de pe teritoriul României, atunci când participă militari ai altor state. Participarea la constituirea forțelor internaționale trebuie aprobată de Parlament, la solicitarea Președintelui României, iar participarea la exerciții se aprobă de către CSAȚ, cu înștiințarea prealabilă a Parlamentului.

Articolul 5 a fost modificat în anul 2000, prin intermediul *Ordonanței de Urgență nr. 13* a *Guvernului României*, aprobată prin *Legea nr. 398/2001*. Participarea din ce în ce mai activă a Armatei României la misiuni internaționale a dus la simplificarea procedurilor de aprobare pentru operații de mai mică amploare, astfel

Legea nr. 45 / 1994

Articolul 5

În interesul securității colective și potrivit obligațiilor asumate de România prin tratate internaționale, la solicitarea Președintelui României, se supune Parlamentului spre aprobare participarea cu efective și tehnică militară la constituirea forțelor internaționale destinate menținerii păcii sau în scopuri umanitare.

Participarea unor unități ale armatei în afara teritoriului României cu efective și tehnică de luptă, la exerciții militare comune, cu unități ale altor state, se aprobă de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării cu înștiințarea prealabilă a Parlamentului.

Desfășurarea exercițiilor și operațiunilor armatei, cu durata determinată, care implică intrarea, staționarea ori trecerea unor unități militare străine pe teritoriul României, se aprobă, pentru fiecare caz în parte, de către Parlamentul României, la solicitarea prealabilă a Președintelui României.

Articolul 5 din *Legea nr. 45* din 1 iulie 1994,
Legea apărării naționale a României

că, în funcție de mărimea acțiunii, aprobarea trecea din sarcina Parlamentului în cea a Președintelui României (la propunerea Guvernului, a prim-ministrului sau a ministrului apărării naționale). Mai mult, pentru operațiile cu durata mai mică de 30 de zile, cu mai puțin de 1000 de militari angajați, aprobarea devine atribuție a ministrului apărării naționale, la propunerea Statului Major General (astăzi Statul Major al Apărării).

Între timp, este aprobată noua lege a Consiliului Suprem de Apărare a Țării (*Legea nr. 415 din 27 iunie 2002*), care, asemenea celei anterioare, nu conține prevederi explicite referitoare la misiunile și operațiile internaționale. În preajma momentului oficial al aderării României la NATO, apare și primul act normativ la nivel de lege dedicat participării Armatei României la misiuni internaționale: *Legea nr. 42 din 15 martie 2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului român*.

2.2. Prima lege dedicată participării la misiuni internaționale

Articolul 2 al *Legii nr. 42/2004* face prima clasificare oficială a misiunilor internaționale, clasificare în funcție de care se precizează mai departe modul de aprobare a unor astfel de operații. Astfel, dacă pentru tipurile „a)-d)" aprobarea este dată de Președinte, la propunerea premierului, după consultarea CSAȚ și cu înștiințarea Parlamentului, exercițiile comune „e)" sunt aprobate de prim-ministru, la propunerea ministrului apărării naționale, iar misiunile individuale și ceremonialele „f)-g)" de către ministrul apărării naționale.

Legea nr. 42 / 2004

Articolul 2

Misiunile la care pot participa forțele armate în afara teritoriului statului român sunt:

a) de apărare colectivă;

b) în sprijinul păcii;

c) de asistență umanitară;

d) tip coaliție;

e) exerciții comune;

f) individuale;

g) ceremoniale.

Articolul 2 din *Legea nr. 42* din 15 martie 2004 *privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului român*

Totuși, dacă misiunile în sprijinul păcii sau cele de tip coaliție exced tratatele internaționale sau acordurile semnate deja de România, Președintele trebuie să solicite încuviințarea Parlamentului. În ceea ce privește CSAȚ, acesta trebuie ca, la propunerea prim-ministrului și anterior datei de 30 iunie a fiecărui an, să analizeze și să hotărască cu privire la forțele și mijloacele ce pot fi puse la dispoziție pentru misiuni și operații internaționale, în anul următor. La rândul său, Guvernul este obligat să prevadă resursele financiare necesare pentru executarea acțiunilor în anul următor.

Așa cum s-a menționat, România a devenit membru al NATO în anul 2004, iar procedurile privind participarea sa la misiunile și operațiile acestei organizații deveniseră, prin intermediul acestei legi, conforme noului context de securitate. Încă de dinainte, Constituția fusese revizuită (2003), articolul 117 devenise 118, iar primul alineat fusese completat special pentru viitoarea aderare: „*În condițiile legii și ale tratatelor internaționale la care România este parte, armata contribuie la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară și participă la acțiuni privind menținerea sau restabilirea păcii*”.

Legea nr. 42/2004 a fost foarte utilă simplificării și ordonării logice a organizării sistemului militar în vederea participării la misiuni și operații internaționale din două motive: în primul rând a clasificat în mod rezonabil aceste misiuni și operații, iar în al doilea rând a clarificat locul diferitelor instituții ale statului în procesul de aprobare a acțiunilor militare în afara teritoriului național.

2.3. Tipuri de misiuni/operații internaționale ale Armatei României

Fără a face foarte multe modificări, mai ales în ceea ce privește algoritmul de aprobare a misiunilor, Parlamentul a adoptat *Legea nr. 121 din 15 iunie 2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român*, care a înlocuit, firește, *Legea nr. 42/2004*.

Această lege este în vigoare, iar în ceea ce ne privește, ea a fost amendată o singură dată, prin *Ordonanța de Urgență nr. 21/2017*, care a introdus un nou tip de misiune/operație internațională, în urma summit-ului NATO de la Varșovia din 2016, anume cea „*de implementare a măsurilor de asigurare a aliaților, prezență înaintată și descurajare, precum și a altor acțiuni stabilite prin decizii ale Consiliului Nord-Atlantic pentru asigurarea securității în spațiul Atlanticului de Nord, în conformitate cu prevederile Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington, la 4 aprilie 1949*”. Legea adoptată în 2011 a modificat însă semnificativ însăși clasificarea tipurilor de misiuni internaționale la care poate participa Armata României.

Legea nr. 121/ 2011

Articolul 2

(1) Misiunile și operațiile la care participă forțele armate în afara teritoriului statului român sunt:

a) de apărare colectivă în cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau de asigurare a securității statelor membre ale Uniunii Europene;

a^1) de implementare a măsurilor de asigurare a aliaților, prezență înaintată și descurajare, precum și a altor acțiuni stabilite prin decizii ale Consiliului Nord-Atlantic pentru asigurarea securității în spațiul Atlanticului de Nord, în conformitate cu prevederile Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington, la 4 aprilie 1949;

b) de răspuns la crize;

c) de pace;

d) de asistență umanitară.

(2) Misiunile și operațiile prevăzute la alin. (1) pot fi desfășurate sub mandatul Organizației Națiunilor Unite sau al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, sub conducerea Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau a Uniunii Europene, precum și în cadrul unor coaliții.

(3) Misiunile și operațiile prevăzute la alin. (1) lit. d) se pot desfășura și la solicitarea statului afectat.

Articolul 2 din *Legea nr. 121* din 15 iunie 2011 *privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român*

Avem, așadar, potrivit articolului 2 al legii, cinci tipuri clare de misiuni care pot fi desfășurate sub mandat ONU sau OSCE, sub conducerea NATO sau a Uniunii

Aspecte de la defilarea unui detașament militar cu ocazia Zilei Naționale a României, 1 Decembrie, *Foto: MApN*

Europene ori în cadrul unor coaliții. Misiunile de asistență umanitară se pot desfășura și la cererea statelor afectate, care au nevoie de o astfel de asistență. Articolul 3 prevede, de asemenea, la alin. (3), și alte acțiuni (pregătitoare), cum sunt exercițiile, antrenamentele, ceremonialele și alte activități care se pot desfășura în afara teritoriului național. Aceste misiuni internaționale prevăzute în lege se pot corela cu ușurință cu două dintre misiunile generale ale Armatei României, așa cum acestea sunt prezentate în Strategia Militară a României (2021): *„contribuția la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară și participarea la acțiuni privind menținerea sau restabilirea păcii"*.

Din punct de vedere al mecanismului de aprobare, acesta diferă în funcție de tipul misiunii și de anvergura sa. Pentru toate misiunile precizate în articolul 2 al legii, lanțul decizional îl are în frunte pe Președinte, care aprobă trimiterea forțelor în afara țării, la propunerea premierului și după consultarea CSAȚ. Președintele are obligația să înștiințeze Parlamentul cu privire la decizia sa, în termen de cinci zile sau la începutul primei sesiuni de lucru, atunci când Parlamentul se află în vacanță. Președintele este obligat să ceară aprobarea Parlamentului atunci când misiunea nu respectă tratate internaționale deja semnate sau când trimiterea nu face parte dintre misiunile aprobate de CSAȚ și bugetate de către Guvern. Ministrul apărării naționale, la solicitarea unor organizații internaționale sau a unor parteneri strategici, poate trimite în misiuni individuale observatori/monitori, instructori, consilieri, personal de stat major sau de specialitate, după consultarea Ministerului Afacerilor Externe (MAE). El trebuie să informeze CSAȚ în termen de cinci zile de la data deciziei. Tot cu avizul MAE, ministrul apărării naționale poate decide trimiterea forțelor pentru exerciții și antrenamente militare în state care nu fac parte din NATO, UE, Parteneriatul pentru Pace sau cu care nu există acorduri militare în vigoare. Pentru celelalte exerciții și antrenamente, avizul MAE nu este necesar.

Putem conchide că legislația referitoare la desfășurarea misiunilor și operațiilor Armatei României în afara teritoriului național a suferit, în acești treizeci de ani, modificări succesive determinate pe de-o parte, de perioada de tranziție de la o societate totalitară la una democratică și, pe de altă parte, de aderarea țării noastre la Alianța Nord-Atlantică. După trei decenii, putem afirma că există un cadru normativ solid și aplicabil, corespunzător necesităților existente în acest moment.

Cele cinci tipuri de misiuni prevăzute în legea actuală sunt destinate, în fapt, menținerii stării de pace la nivel global și regional, astfel încât să fie evitate, pe cât posibil, conflagrații sângeroase și costisitoare. Ca urmare, calitatea dublă de beneficiar și furnizor de securitate pe care România o are obligă la participarea armatei sale în acțiuni de menținere a păcii dincolo de frontierele României. Toate aceste acțiuni se desfășoară în cadrul normativ internațional gestionat de Organizația Națiunilor Unite.

Capitolul 3

Participarea forțelor Armatei României la misiuni și operații în Afganistan

La începutul acestui mileniu, Afganistanul a reprezentat o provocare majoră de securitate la nivel mondial, generată atât de caracterul grupului islamic fundamentalist taliban, care a impus un regim de teroare asupra populației afgane, cât și de exacerbarea

Harta Afganistanului

celulelor și organizațiilor teroriste pe teritoriul afgan, cea mai proeminentă fiind organizația Al-Qaeda. Îngrijorările existente la nivelul întregii comunități internaționale s-au transformat în certitudini odată cu atacurile teroriste de la 11 septembrie 2001 asupra Statelor Unite ale Americii. Era pentru prima dată în istorie când un teritoriu aliat era atacat, ceea ce a determinat Alianța Nord-Atlantică să activeze Articolul 5 al Tratatului de la Washington. Drept urmare, teritoriul Afganistanului a devenit locul unde aveau să se desfășoare cele mai ample dislocări de forțe armate și cele mai îndelungate operații militare din perioada ulterioară Războiului Rece.

Atacurile teroriste din urmă cu mai bine de 20 de ani, coordonate de Al-Qaeda și liderul acesteia Osama bin Laden, îndreptate împotriva unor obiective reprezentând simboluri ale civilizației sau puterii occidentale, au schimbat în mod profund ordinea internațională și au generat o serie de evenimente, care au dus la modificări substanțiale în ceea ce privește securitatea internațională. Schimbările au fost profunde, au creat și remodelat alianțe, au modificat percepția lumii asupra riscurilor și amenințărilor și au avut consecințe de ordin politic, economic și de securitate nu numai asupra Statelor Unite, ci și asupra întregii comunități internaționale. În ultimele două decenii, terorismul a devenit o

Lovirea celor două turnuri gemene ale World Trade Center, New York, 11 septembrie 2001

amenințare globală, fiind considerat principalul risc de securitate.

Totodată, atacurile teroriste de la 11 septembrie, care au fost comparate cu cele mai sumbre momente care s-au petrecut în istoria recentă și rămase încă în memoria colectivă, precum necruțătorul atac japonez de la Pearl Harbor, din decembrie 1941, au demonstrat că terorismul nu are limite și că nu există zone sigure pentru omenire.

Comunitatea internațională a conștientizat faptul că se află la răscruce și se confruntă cu o amenințare de ample dimensiuni, care va redefini în mod fundamental mediul de securitate în deceniile următoare. Astfel, războiul împotriva terorismului și, în mod particular, înlăturarea regimului taliban și distrugerea organizației teroriste Al-Qaeda au devenit un imperativ, care a so-

lidarizat întreaga comunitate internațională. Acesta a reprezentat un efort colectiv de mari dimensiuni, care a demonstrat capacitatea statelor de a acționa responsabil împotriva noii amenințări reprezentate de terorismul internațional.

3.1. Teatrul de Operații Afganistan

Acțiunile militare din Teatrul de Operații (TO) Afganistan, ca răspuns la atacurile teroriste de la 11 septembrie 2001 asupra SUA, s-au desfășurat într-o perioadă care însumează aproximativ 20 ani, încheindu-se la începutul lunii septembrie 2021, odată cu retragerea ultimilor militari americani de pe teritoriul afgan. Datorită întinderii temporale mari, acțiunile militare din Afganistan aveau să se transforme într-una dintre cele mai îndelungate și ample desfășurări de forțe din perioada post Război Rece.

Operațiile militare au fost declanșate la data de 7 octombrie 2001, când a fost lansată Operația „ENDURING FREEDOM”, o operație de tip coaliție, condusă de SUA, care era circumscrisă războiului global împotriva terorismului. Inițial, acțiunile au debutat prin puternice raiduri aeriene și incursiuni ale forțelor speciale americane și britanice, iar ulterior, au continuat cu ofensiva forțelor terestre, ajutate de forțele afgane anti-

> **Rezoluția 1386 (2001)**
> adoptată de Consiliul de Securitate la cea de-a 4443-a ședință, la 20 decembrie 2001
>
> *Consiliul de Securitate,*
>
> ....
>
> *Autorizează, astfel cum se prevede în anexa 1 la Acordul de la Bonn, înființarea, pe o perioadă de șase luni, a unei Forțe internaționale de asistență pentru securitate care să asiste Autoritatea interimară afgană în menținerea securității în Kabul și zonele învecinate, astfel încât Autoritatea interimară afgană, precum și personalul Națiunilor Unite să poată funcționa într-un mediu sigur;*
>
> ....

Extras din *Rezoluția nr. 1386* a Consiliului de Securitate al ONU din 20 decembrie 2001 prin care a fost instituită misiunea International Security Assitance Force (ISAF) în Afganistan

talibane din Coaliția Nordului. Toate acestea au condus la căderea capitalei Kabul, la 5 decembrie 2001, și constituirea unui guvern afgan interimar.

La solicitarea autorităților afgane, Consiliul de Securitate al ONU a instituit, la 20 decembrie 2001, prin intermediul *Rezoluției nr. 1386*, misiunea „INTERNATIONAL SECURITY ASSISTANCE FORCE” (ISAF – Forța Internațională pentru Asistență și Securitate). Mandatul inițial al misiunii a fost de șase luni, dar a fost prelungit succesiv, prin intermediul a 18 rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU, până în decembrie 2014. Inițial, ISAF s-a desfășurat pe principiul rotațiilor naționale, însă, începând cu 11 august 2003, NATO și-a asumat conducerea misiunii și a devenit responsabilă pentru comanda, coordonarea și planificarea forței, inclusiv asigurarea unui comandament al forței și un cartier general în Afganistan.

Rolul misiunii ISAF a fost de a sprijini și contribui la constituirea de noi forțe de securitate afgane și de a permite noilor autorități de la Kabul să-și dezvolte capacitatea de a asigura securitatea efectivă pe întregul teritoriu al țării. În același timp, ISAF și-a propus să contribuie la reconstrucția și dezvoltarea Afganistanului și să creeze un mediu propice funcționării instituțiilor democratice și instaurării statului de drept, dar și pentru a preîntâmpina crearea unui nou refugiu pentru teroriști. Considerată drept una dintre cele mai mari operații internaționale de gestionare a crizelor, ISAF a reunit, într-o perioadă de mai bine de 13 ani, contribuții din partea a 51 de țări NATO și partenere. Până la sfârșitul anului 2014, procesul de transfer al responsabilității depline de securitate dinspre trupele ISAF către forțele de poliție afgane a fost finalizat. Odată cu realizarea acestui obiectiv, misiunea ISAF și-a încetat activitatea.

Militari români (Batalionul 265 Poliție Militară „*Tudor Vladimirescu*“) și americani în Afganistan, *Foto: MApN*

La 1 ianuarie 2015, ISAF a fost succedată de misiunea „RESOLUTE SUPPORT” (RSM – Misiunea de Sprijin Ferm). Aceasta a avut ca temei legal solicitarea oficială din partea guvernului afgan și *Acordul privind Statutul Forțelor* (SOFA) *dintre NATO și Afganistan*, cu susținerea comunității internaționale, prin *Rezoluția nr. 2189* a Consiliului de Securitate al ONU, din 12 decembrie 2014.

Spre deosebire de ISAF, RSM a fost o misiune non-combat (fără angajare directă în luptă împotriva

Rezoluția 2189 (2014)

Adoptată de Consiliul de Securitate la cea de-a 7338-a ședință, la 12 decembrie 2014

Consiliul de Securitate,

....

Subliniază importanța continuării sprijinului internațional pentru stabilizarea situației din Afganistan și a îmbunătățirii în continuare a capabilităților și capacităților Forțelor Naționale de Apărare și Securitate Afgane pentru ca acestea să mențină securitatea și stabilitatea în întreaga țară și, în acest sens, salută acordul dintre NATO și Afganistan de stabilire a Misiunii de Sprijin Ferm fără luptă post-2014, care va instrui, consilia și asista Forțele Naționale de Apărare și Securitate Afgane, la invitația Republicii Islamice Afganistan;

....

Extras din *Rezoluția nr. 2189* a Consiliului de Securitate al ONU din 12 decembrie 2014 prin care a fost instituită misiunea Resolute Support (RSM) în Afganistan

insurgenților) și a funcționat cu un comandament central, în Kabul/Bagram și patru comandamente regionale în Mazar-e Sharif (nord), Herat (vest), Kandahar (sud) și Laghman (est). Activitățile RSM au fost concentrate pe domenii prioritare care să permită reformarea sistemului de securitate și apărare afgan, precum:

- implementarea planificării, programării și bugetării;
- asigurarea transparenței, responsabilității și supravegherii;
- sprijinirea aderării la principiile statului de drept și bunei guvernări; dar și
- promovarea instituirii și susținerii unor procese precum generarea forței, recrutarea, pregătirea, managementul și dezvoltarea personalului.

La aproape 20 de ani de la declanșarea operațiunilor militare, recunoscând că nu există o soluție militară la provocările cu care se confruntă Afganistanul și în urma semnării acordului dintre SUA și talibani (februarie 2020), Aliații au decis, la 14 aprilie 2021, să înceapă retragerea forțelor din Afganistan până în vara anului 2021, însă contextul internațional a făcut ca misiunea să se încheie abia la începutul lunii septembrie 2021.

3.2. Participarea forțelor Armatei României la misiuni în Teatrul de Operații Afganistan

Participarea forțelor Armatei României la misiunile și operațiile din TO Afganistan, care s-au desfășurat inițial pentru securizarea teritoriului afgan și ulterior pentru susținere, asistență și reconstrucție a societății afgane, a reprezentat un pas important în accelerarea procesului de aderare a României la Alianța Nord-Atlantică, consolidând statutul țării de partener și aliat loial și credibil.

Armata României a dat cel mai dificil examen de maturitate în TO Afganistan, examen care a durat aproape două decenii și în care militarii români au fost permanent alături de aliații lor, fiind adesea elogiați pentru modul în care și-au făcut datoria. Din nefericire, aceste misiuni și operații au provocat și cele mai multe pierderi de vieți omenești în rândul românilor trimiși să contribuie la menținerea păcii în teatre din afara teritoriului național.

Înălțarea drapelului României pe Aeroportul Internațional din Kandahar, *Foto: MApN*

Decizia de participare în cadrul misiunii ISAF

La sfârșitul anului 2001, România a luat decizia de a participa cu personal și tehnică militară la ISAF în Afganistan, în conformitate cu prevederile *Hotărârii nr. 38 din 21 decembrie 2001* aprobată de Parlamentul României. În baza acestei hotărâri, la 30 ianuarie 2002, Guvernul României a aprobat finanțarea pregătirii și participării țării noastre la ISAF cu personal și tehnică, pentru o perioadă de șase luni, începând cu 15 ianuarie 2002. Ulterior, la 20 martie 2002, Parlamentul României a aprobat suplimentarea participării țării noastre la ISAF cu ofițeri de stat major.

În baza acestor acte normative, la 28 ianuarie 2002, au plecat în misiune în Afganistan primii 25 militari ro-

Debarcarea militarilor din Batalionul 26 Infanterie Craiova în Baza militară din Kandahar, 2002, *Foto: Cătălin Ovreiu*

mâni, care aparţineau unui pluton de poliţie militară, la care s-a adăugat echipajul aeronavei de transport din dotarea Forţelor Aeriene Române, format din 14 militari aviatori. Astfel, partea română a angajat forţe în Afganistan încă de la începutul misiunii ISAF (februarie 2002), constând dintr-un pluton de poliţie militară, personal de stat major, echipaj al unei aeronave de transport C-130 B Hercules din dotarea Forţelor Aeriene române şi, ulterior, un detaşament de informaţii militare, o echipă de control trafic aerian şi militari în două echipe de reconstrucţie a provinciilor.

Participarea la operaţia „ENDURING FREEDOM"

Urmare a angajamentelor asumate, contribuţia militară românească în Afganistan a crescut considerabil în iulie 2002, când, în baza *Hotărârii nr. 15 a Parlamentului României din 30 aprilie 2002*, a fost dislocat la Kandahar primul batalion de infanterie al armatei noastre, respectiv Batalionul 26 Infanterie „*Neagoe Basarab*", condus de locotenent-colonelul Nicolae-Ionel Ciucă. Batalionul a reprezentat contribuţia ţării noastre la operaţia „ENDURING FREEDOM" şi a avut misiunea de a asigura paza şi securitatea Bazei Aeriene Kandahar.

Militarii batalionului au acţionat în condiţii fizice şi psihice grele pe durata desfăşurării în teatrul de operaţii. Misiunile de luptă executate şi programul de instruire desfăşurat au dus la închegarea coeziunii de luptă a detaşamentului, menţinerea unui standard ridicat al disciplinei şi al moralului. Ca urmare a executării misiunii de luptă din TO Afganistan, Batalionul 26 Infanterie avea să-şi câştige supranumele de „*Scorpionii Roşii*".

Participarea în cadrul conceptului „Echipe pentru reconstrucţia provinciilor"

În anul următor, România a fost solicitată să participe la proiectul „*Echipe pentru Reconstrucţia Provinciilor*" (PRT – *Provincial Reconstruction Team*), desfăşurat în provincia Kunduz şi condus de Germania. Acesta includea o componentă civilă, formată din reprezentanţi germani din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului de Interne şi Ministerului de Construcţii şi Dezvoltare şi o componentă militară, multinaţională, cu efective de până la 450 militari.

Scopul PRT Kunduz viza creşterea încrederii şi securităţii în zonă, sprijinirea Autorităţii afgane de tranziţie în asigurarea unui climat stabil pentru desfăşurarea activităţilor economice, precum şi instruirea forţelor armate şi de poliţie autohtone. Astfel, la 10 iunie 2003, era introdusă în Afganistan prima misiune de asistenţă militară desfăşurată de Armata României, detaşamentul „ANA TRAINING", cu misiunea de a contribui la procesul de constituire şi operaţionalizare a noii Armate Naţionale a Afganistanului (ANA).

Suplimentarea forţelor româneşti pe timpul primelor alegeri democratice în Afganistan

În octombrie 2004 au avut loc primele alegeri democratice organizate în Afganistan de la înlăturarea talibanilor de la putere, care au dus la alegerea lui Hamid Karzai în funcţia de preşedinte al ţării. După aproximativ un an (18 septembrie 2005), populaţia afgană a fost chemată din nou la urne pentru a-şi desemna reprezentanţii în Parlament, moment important în istoria unei ţări măcinate de războaie de-a lungul mai multor decenii.

Misiune de patrulare în Afganistan, 2005, *Foto: MApN*

Pentru buna desfăşurare a alegerilor, Alianţa Nord-Atlantică a hotărât suplimentarea trupelor desfăşurate în Afganistan. Contribuţia României s-a desfăşurat într-o perioadă de trei luni (10 august – 10 noiembrie 2005) şi a inclus un batalion de infanterie (acelaşi Batalion 26 Infanterie „*Scorpionii Roşii*"), alcătuit din 400 militari. Batalionul a avut ca principală misiune asigurarea unui climat de securitate propice desfăşurării alege-

rilor în zona de responsabilitate, dar și câștigarea încrederii populației, chemată să participe la primele alegeri parlamentare democratice din această țară.

Participarea la ISAF cu primul batalion de infanterie

În conformitate cu ordinul de operații al comandantului Comandamentului 2 Operațional Întrunit, începând cu luna septembrie 2006, Batalionul 2 Infanterie *„Călugăreni"*, care executa misiuni în cadrul „ENDURING FREEDOM", a trecut în subordinea Comandamentului Regional Sud (RCS) din cadrul ISAF și a fost redislocat de la Kandahar la Qalat. Militarii batalionului au executat misiuni, în cooperare cu poliția și forțele de securitate și apărare afgane (ANP și ANDSF), pentru înfrângerea forțelor talibane/insurgente, asigurarea libertății de mișcare pe autostrada A1 în provincia Zabul, dar și pentru crearea unui mediu democratic sigur. Astfel, pe lângă participarea cu personal de stat major în comandamentele ISAF, a început și participarea României în cadrul ISAF cu o structură independentă de nivel batalion de infanterie.

Batalionul 2 Infanterie *„Călugăreni"* în misiune de patrulare, 2006, *Foto: MApN*

În anul 2010, partea română a mărit contribuția la un efectiv de aproximativ 1.600 militari, prin introducerea celui de-al doilea batalion de manevră în provincia Zabul, cu misiunea de patrulare și asigurare a libertății de mișcare pe autostrada inelară A1, ce leagă capitala Kabul de orașul Kandahar.

Creșterea prezenței militare în TO Afganistan

În anul 2011, în contextul solicitării președintelui american Barack Obama adresată aliaților NATO pentru suplimentarea efectivelor în vederea sporirii capacității de luptă împotriva talibanilor în TO Afganistan, are loc o creștere a prezenței militare românești în Afganistan, efectivele Armatei României ajungând la aproximativ 1.900 militari. Acestea erau constituite, în principal, din două batalioane de manevră, două detașamente de informații militare, un detașament de forțe speciale, un element de sprijin național, patru structuri de tip echipă operațională de consiliere și legătură (OMLT), un detașament de instructori pentru Armata Națională Afgană și personal de stat major. Suplimentarea contribuției Armatei României în 2011, față de 2010, a implicat:

Militarii Batalionului 2 Infanterie „Călugăreni" în Afganistan, 2011, *Foto: MapN*

- ➢ preluarea conducerii Aeroportului Internațional Kabul în postura de națiune-coordonatoare („KAIA Lead Nation") pentru un an (aprilie 2011 – aprilie 2012);
- ➢ dislocarea de elemente ISR (un sistem UAV cu 14 militari și 3 sisteme PGSS cu 18 militari);
- ➢ dislocarea de instructori la diferite centre de instruire din cadrul Misiunii NATO de instruire în Afganistan (NTM-A);
- ➢ dislocarea în cadrul Detașamentului de forțe speciale a 21 militari.

Prin această contribuție, România s-a menținut pe poziția a 4-a între națiunile NATO participante cu forțe la misiunea ISAF. Majoritatea forțelor au fost dislocate în sudul Afganistanului, în provincia Zabul. Pe lângă acestea, unele forțe (structuri de informații, forțe pentru operații speciale, personal de stat major, structuri de sprijin, structuri de control aerian) au fost dislocate în Kabul, Bagram și Kandahar.

Diminuarea efectivelor militare românești

Inițial, România planificase, pentru anul 2012, participarea unui număr de 1.945 militari în TO Afganistan. Diferențele față de anul precedent erau determinate de următoarele elemente:

- ➢ dislocarea, pentru 6 luni, la solicitarea Alianței Nord-Atlantice, a unui detașament românesc format din 60 militari din cadrul Modulului dislocabil de Comunicații și Informatică al NATO (DCM), în primul semestru al anului 2012;

Misiune de patrulare pe Autostrada A1 (Qalat-Kabul), 2012,
Foto: MApN

➢ încheierea, în aprilie 2012, a misiunii de conducere a Aeroportului Internațional Kabul, care a dus la reducerea efectivelor dislocate în Afganistan cu 75 militari;

➢ reorientarea efectivelor OMLT către echipe de mentorizare (MAT) în scopul operaționalizării structurilor armatei afgane.

Ulterior, în luna ianuarie 2012, a fost aprobată *„Concepția privind diminuarea graduală a contingentului național din Teatrul de Operații Afganistan și încheierea participării la operația NATO Forța Internațională de Securitate și Asistență"*. Documentul a asigurat cadrul pentru planificarea și coordonarea continuării misiunii, precum și pentru reconfigurarea și repatrierea forțelor românești din Afganistan participante la ISAF.

În anul 2013, procesul de redislocare a contribuțiilor naționale la ISAF s-a realizat prin diminuarea în continuare a efectivelor, încheierea misiunii unor structuri și reorientarea unor efective spre alte contribuții astfel:

➢ efectivele Batalionului 1 Manevră au scăzut inițial de la 520 la 400 militari, concomitent cu reorientarea a 120 militari către compania de protecția forței din zona de apărare terestră apropiată a aeroportului Kandahar / KAF GDAFP (ulterior, la sfârșitul lunii iunie 2013, batalionul și-a încheiat misiunea);

➢ efectivele Batalionului 2 Manevră au scăzut de la 627 la 520 militari, proces finalizat în luna februarie 2013, odată cu rotirea batalionului;

➢ numărul de instructori NTM-A s-a diminuat cu 12, prin încheierea misiunii unor echipe și reorientarea unor contribuții.

În vara anului 2014, al doilea batalion a redus ritmul operațional în perioada premergătoare turului doi al alegerilor prezidențiale din Afganistan (14 iunie 2014) și a predat aria de responsabilitate către forțele de securitate afgane. Ulterior, în perioada 3-18 iulie 2014, s-a executat repatrierea graduală a personalului TF 20, atât cu aeronave C-17, prin programul NATO de transport aerian strategic SAC HAW Papa (Ungaria), cât și cu aeronave naționale C-130.

Participarea la misiunea „RESOLUTE SUPPORT"

La 1 ianuarie 2015, a debutat misiunea „RESOLUTE SUPPORT", care a reprezentat o misiune de pace, având ca obiective instruirea, consilierea și asistența (TAA) instituțiilor și forțelor naționale de apărare și securitate afgane (ANDSFI) și, în același timp, protecția forțelor proprii.

Structurile militare românești, inclusiv personalul de stat major, au fost implicate în acțiuni de instruire și consiliere a ANDSFI, protecția forței, informații militare, operare aeroportuară, poliție militară, operații informaționale/psihologice și sprijin logistic. Prin intermediul acestora, România și-a adus contribuția la creșterea credibilității, capabilității și sustenabilității ANDSFI, precum și la sprijinirea guvernului afgan în combaterea activităților teroriste și asigurarea cadrului de dezvoltare economică și de evoluție democratică a acestei țări.

Transfer de autoritate în TO Afganistan, 2020,
Foto: MApN

RSM a reprezentat principalul efort al contribuției Armatei României la operații și misiuni în afara teritoriului statului român la acel moment. În scopul instruirii, consilierii și asistenței ANDSFI, a asigurării protecției forței pentru Baza Aeriană Kandahar (KAF) și a sprijinului logistic al forțelor naționale participante, MApN a avut o contribuție semnificativă la RSM, cu un număr total de 615 militari.

Contingentul românesc a cuprins: un batalion de protecția forței dislocat pe Baza Aeriană Kandahar, un detașament de protecția forței la Bagram, un detașament de instructori forțe pentru operații speciale, două detașamente de poliție militară, o echipă de consiliere și asistență la nivel instituțional (MAG-D), echipe HUMINT și CI, o echipă operare aerodrom HKIA, personal medical în cadrul spitalului ROL 2/HKIA, câte o echipă de consilieri în TAAC S și TAAC W, personal de

stat major în comandamentele RSM și un element național de sprijin.

Retragerea din Afganistan

Decizia președintelui Joseph Biden, anunțată în data de 14 aprilie 2021, de a retrage forțele SUA din Teatrul de Operații Afganistan și de încheiere a misiunii „RESOLUTE SUPPORT", a impus accelerarea procesului de planificare desfășurat la nivelul misiunii. Comandantul RSM, general (SUA) Scott Miller, și-a anunțat intenția de a finaliza retragerea ordonată a forțelor Coaliției din Afganistan, nu mai târziu de 4 iulie 2021. Astfel, la mijlocul lunii aprilie 2021, la nivelul RSM exista o variantă în lucru a unui plan de retragere ordonată în 74 de zile (*Orderly Retrograde*), o stare finală stabilită de președintele SUA (11 septembrie 2021) și o intenție clară a comandantului RSM de retragere până la 4 iulie 2021.

Coborârarea ultimului drapel românesc din Afganistan, 2021, *Foto: Căpitan Andrei Vicol*

În acest sens, la data de 20 aprilie 2021, comandantul Comandamentului Forțelor Întrunite (CFI) din subordinea Statului Major al Apărării (SMAp) a emis *Ordinul pentru extracția contingentului național din TO Afganistan „Safe Return – A"*, prin care a ordonat repatrierea forțelor românești dislocate în CJOA-A, în condiții de securitate și în deplină sincronizare cu planul de încheiere a misiunii „RESOLUTE SUPPORT". Activitatea planificată s-a finalizat la sfârșitul lunii iunie 2021, **marcând astfel încheierea participării Armatei României la cea mai importantă misiune după terminarea celui de-Al Doilea Război Mondial**.

Pentru punerea în aplicare a *Ordinului de operații „Safe Return – A"* au fost necesare 12 misiuni de transport aerian, din care 3 cu aeronave C-17 asigurate de USCENTCOM, 7 cu aeronave C-17 asigurate de HAW Papa și una cu o aeronavă C-130 din resursa națională. Astfel, la finalul misiunii Armatei României în TO Afganistan, au fost extrași în siguranță 615 militari și 59 paleți (AFP), care reprezentau 135,7 tone de echipamente și materiale.

În cei 19 ani de participare cu structuri militare în Teatrul de Operații din Afganistan au fost dislocați peste 32.000 militari români (37 rotații a contingentelor la 6 luni). Dintre aceștia, și-au pierdut viața 27 militari. România a fost una din țările cu o implicare substanțială în războiul din Afganistan, cea mai amplă operațiune împotriva terorismului demarată de SUA după atacurile din 11 septembrie 2001.

Defilarea ultimului detașament sosit din Afganistan, Batalionul 634 Infanterie, 2021, *Foto: Căpitan Andrei Vicol*

La ceremonia care a marcat retragerea trupelor române și încheierea misiunii Armatei României în Afganistan, președintele statului român, Klaus Werner Iohannis, avea să declare că *„Misiunea Forțelor Armate ale României în Afganistan va rămâne în cărțile de istorie drept cea mai lungă, complexă și importantă operație militară în afara teritoriului național de după cel de-Al Doilea Război Mondial"*. De asemenea, acesta a adăugat că *„prezența noastră în Afganistan ne-a adus respectul aliaților și al partenerilor de coaliție"*.

3.3. Participarea categoriilor de forțe ale armatei, comandamentelor și altor structuri la misiunile din Teatrul de Operații Afganistan

3.3.1. *Participarea Forțelor Terestre române*

Cea mai mare contribuție românească la campania din Afganistan a fost cea a Forțelor Terestre. Aceasta a avut o creștere graduală, atât din punct de vedere cantitativ, cât și al complexității structurilor dislocate, ceea ce a făcut ca, în perioada de vârf, să ajungă la 1.815 militari (ISAF), România ocupând locul zece în cadrul țărilor contributoare cu trupe la coaliția antiteroristă. Misiunile la care au participat Forțele Terestre în TO Afganistan au evoluat de la simplu la complex, de la misiuni de patrulare, recunoaștere și escortă, la cele de tip contrainsurgență și, ulterior, la misiuni de instruire și asistență instituțională. Acestea s-au desfășurat în cadrul următoarelor misiuni/operații:

➢ operația „ENDURING FREEDOM";
➢ misiunea „INTERNATIONAL SECURITY ASSISTANCE FORCE";
➢ misiunea „RESOLUTE SUPPORT".

Comandantul Batalionului 26 Infanterie, Lt.col. Nicolae-Ionel Ciucă, pregătind misiunea de luptă, *Foto: MApN*

Operația „ENDURING FREEDOM" – o operație de tip coaliție, condusă de SUA, care se circumscrie războiului global împotriva terorismului

Perioada: iulie 2002 – septembrie 2006
Structură: batalion de infanterie
Locație: Kandahar Air Field
Misiuni:

➢ securitatea raionului de dislocare a forțelor coaliției: pază, patrulare, pe timp de zi și de noapte, și cercetare apropiată în zona de responsabilitate, în scopul culegerii de informații și monitorizării traficului pe comunicațiile ce conduceau spre Kandahar;

Analiză post-acțiune desfășurată de Batalionul 812 Infanterie „Șoimii Carpaților", 2003, *Foto: MApN*

➢ sprijinul unor acțiuni sau activități umanitare: asigurarea securității zonei în care *Coaliția* a desfășurat activități de reconstrucție, însoțirea unor convoaie de materiale, protecția obiectivelor finanțate, restaurarea normalității;

➢ supravegherea punctelor sensibile (SSE), participarea la cercetarea adăposturilor subterane ale talibanilor, valorificarea informațiilor despre acestea (existența personalului, munițiilor etc.), atacul și distrugerea lor.

În principal, misiunea propriu-zisă a constat în asigurarea securității zonei și acțiunilor.

Participare: Forțele Terestre au participat cu un batalion de infanterie, organizat pe structura existentă a batalioanelor de infanterie din organica Statului Major al Forțelor Terestre (SMFT), cu un efectiv de 405 militari, pentru perioade succesive de șase luni, conform tabelului de mai jos.

Conducerea operațională a batalioanelor s-a executat, după transferul de autoritate, de către Comandamentul Forțelor Coaliției din Kandahar, conform procedurilor specifice.

Perioada	Structura	Comandant	Număr militari
15.07.2002-15.12.2002	B. 26 I.	Lt.col. Nicolae-Ionel Ciucă*	405
15.12.2002-02.07.2003	B. 812 I.	Mr. Dorin Blaiu*	405
23.06.2003-15.01.2004	B. 151 I.	Lt.col. Dumitru Scarlat*	405
18.12.2003-17.06.2004	B. 280 I.Mc.	Lt.col. Victor Dăscălescu	405
01.07.2004-10.01.2005	B. 281 I.	Lt.col. Constantin Cărămidariu	405
07.01.2005-12.06.2005	B. 300 I.Mc.	Mr. Adrian Soci*	405
11.06.2005-17.01.2006	B. 151 I.	Lt.col. Vasile Roman*	375
10.08.2005-10.11.2005	B. 26 I.**	Lt.col. Gabriel Toma	400
12.12.2005-11.07.2006	B. 341 I.	Lt.col. Vasile Vreme	345
iulie-septembrie 2006	B. 2 I.	Lt.col. Daniel Petrescu*	479

* ofițeri care au fost avansați, ulterior, la gradul de general
** Aflat în Rezerva strategică

Profesionalismul militarilor români pe timpul misiunilor executate în cadrul „ENDURING FREEDOM", atât în comun cu militarii americani, cât și în mod independent, a demonstrat că aceștia sunt pregătiți să acționeze la standardele și cerințele specifice unui teatru de război.

În acest sens, pe timpul unei vizite a Forțelor Coaliției care acționau în sud-estul Afganistanului, secretarul american al apărării, Donald Rumsfeld, a adresat *„mulțumiri și recunoștință pentru participarea* (n.r. românilor) *la operația ENDURING FREEDOM"*.

Misiunea „INTERNATIONAL SECURITY ASSISTANCE FORCE"

În cadrul acestei misiuni Armata României a fost implicată în diverse operații, pe care le vom descrie pe rând.

Echipă româno-britanică în Afganistan, 2002, Foto: MApN

A. Operația „FINGAL" – Forță de securitate sub conducere britanică, precursoare a operației „HERRICK" (operația sub care s-a desfășurat dislocarea trupelor britanice în Afganistan)

Perioada: ianuarie 2002 – august 2006

Structură: pluton de poliție militară

Locație: Kabul / Comandamentul Brigăzii Multinaționale

Misiuni:

- patrulare, recunoaștere și marcare a prezenței în zonă a forțelor ISAF, în scopul impunerii măsurilor de protecție a forței și obținerii de informații;
- controlul traficului și investigarea accidentelor rutiere;
- însoțirea convoaielor, servicii de escortă și protecție VIP (ofițeri de legătură, delegații oficiale);
- paza și securitatea unor obiective;
- executarea de recunoașteri în cadrul planului de extracție pe ruta Kabul-Bagram;
- monitorizarea activităților criminale în Kabul și controlul antiterorist;
- participarea la instruirea cadrelor didactice de la Academia Afgană de Poliție din Kabul.

Participare: Pluton de poliție militară organizat pe trei grupe de poliție militară și una de deservire. Contingentul național s-a aflat pe toată durata misiunii sub autoritatea națională și sub controlul operațional al Comandamentului ISAF, dislocat la Kabul.

Anul	Structura militară	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2002	Pluton Poliție Militară	B. 265 P.M.	Lt. Laurențiu Ivan	25
	Pluton Poliție Militară	B. 265 P.M.	Lt. Dorin Dănău	25
2003	Pluton Poliție Militară	B. 265 P.M.	Lt. Florin Vartolomei-Malenovschi	25
	Pluton Poliție Militară	B. 400 Spr.	Cpt. Dan-Valer Orza	25
2004	Pluton Poliție Militară	B. 400 Spr.	Lt. Laurian Mînea	25
	Pluton Poliție Militară	B. 400 Spr.	Lt. Alexandru-Marius Pintilie	25
2005	Pluton Poliție Militară	B. 400 Spr.	Cpt. Marian-Valentin Chițoiu	25
	Pluton Poliție Militară	B. 400 Spr.	Cpt. Petru-Marius Prunduș	25
2006	Pluton Poliție Militară	B. 300 Spr.	Cpt. Emil Luca	26

B. Detașamente de instruire a armatei afgane

Detașamentul „ANA TRAINING"

Perioada: iunie 2003 – aprilie 2014

Structură: detașament de instructori

Locație: Kabul

Militarii afgani învață utilizarea tancului de la colegii români din cadrul Detașamentului ANA TRAINING VIII, 2007, *Foto: Căpitan Mihai Hodoroaba*

Misiuni:

- participarea la procesul de constituire și operaționalizare a noii armate afgane;
- instruirea și antrenarea comenzilor batalioanelor și companiilor pentru formarea aptitudinilor de comandă conform principiilor doctrinare;

➢ supravegherea și controlul ofițerilor de stat major pe timpul planificării, pregătirii și execuției misiunii;

➢ instruirea militarilor batalioanelor de tancuri și mecanizate din cadrul ANA în specialitatea mecanici conductori pentru tancuri și mașini de luptă ale infanteriei;

➢ inspecția și mentenanța tehnicii din dotarea batalioanelor afgane.

Activități specifice desfășurate conform cerințelor misiunii:

➢ pregătirea a 400 de militari afgani din Batalioanele 2 Mecanizat, 3 Tancuri și 5 Logistic din Brigada 3 Intervenție Rapidă / Corpul de Armată Central;

➢ organizarea și desfășurarea cursurilor pentru formarea specialiștilor în repararea armamentului și a tehnicii de luptă;

➢ repararea a 55 tancuri (T–62), 22 mașini de luptă a infanteriei (BMP–2) și 7 transportoare TAB (BTR–2);

➢ asigurarea unui stoc de piese de schimb pentru armamentul de infanterie, prin întrebuințarea celui capturat de la insurgenți.

Participare: Detașamentul a suferit de-a lungul timpului modificări în structura organizatorică, având între 25 și 48 militari.

Detașamentul ANA TRAINING XV, 2010,
Foto: MApN

Începând cu anul 2011, Detașamentul „ANA TRAINING" a acționat în TO Afganistan având în compunere patru echipe:

➢ Echipa de instructori pentru Școala de subofițeri ANA;

➢ Echipa de instructori din cadrul Școlii afgane de tancuri;

➢ Echipa de instructori în cadrul Batalionului de instruire funcții specializate;

➢ Echipa de instructori ai ANA;

Comanda operațională a acestor detașamente a fost realizată de *Statul Major General* (SMG) prin intermediul *Comandamentului 2 Operațional Întrunit* (C. 2 Op.I).

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2003	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Mr. Mircea Gologan*	25
2004	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Mr. Mircea Gologan	25
	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Lt.col. Virgil Petri	48
2005	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Mr. Adrian Popescu	48
	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Mr. Ștefan Preda	48
2006	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Lt.col. Virgil Petri Lt.col. Sorin Ștefan	48
	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Lt.col. Bogdan Medar	48
2007	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Lt.col. Ionel Ionașcu	48
	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Lt.col. Marian-Iulian Cojocaru	48
2008	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Lt.col. Marian Baie	48
	Detașament ANA TRAINING	B. 96 Ge.	Lt.col. Aurel-Constantin Neagu	48
2009	Detașament ANA TRAINING	B. 495 I.	Lt.col. Ionel Văsîi	48
	Detașament ANA TRAINING	B. 495 I.	Lt.col. Gheorghe Zidaru	28
2010	Detașament ANA TRAINING	B. 495 I.	Lt.col. Ștefan Preda	28
	Detașament ANA TRAINING	B. 495 I.	Lt.col. Ionel-Lucian Sandu	27

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2011	Detașament ANA TRAINING	Bg. 9 Mc.	Mr. Ion Martin	20
	Detașament ANA TRAINING	Bg. 9 Mc.	Lt.col. Ionel Vieriu	27
	Detașament ANA TRAINING	Bg. 9 Mc.	Lt.col. Dorel Moraru-Apostol	31
	Detașament ANA TRAINING	Bg. 9 Mc.	Lt.col. Petre Croitoru	27
2012	Detașament ANA TRAINING	Bg. 9 Mc.	Lt.col. Daniel-Petre Bîzgan	31
	Detașament ANA TRAINING	Bg. 9 Mc.	Col. Florin Crețu	31

* ofițer care a fost avansat, ulterior, la gradul de general

Activitatea militarilor români care au participat la instruirea noii armate afgane a fost apreciată încă de la început de oficialitățile NATO și a contribuit la creșterea prestigiului prezenței militare române din Afganistan.

Astfel, la sfârșitul misiunii, patru ofițeri din cadrul contingentului „ANA TRAINING II", printre care comandantul de atunci al detașamentului, maiorul Mircea Gologan, au fost decorați de către secretarul general NATO, Jaap de Hoop Scheffer, cu *„Medalia NATO pentru Afganistan"*, pe timpul unei ceremonii desfășurate la baza americană Camp Blackhorse (12 kilometri de Kabul).

C. Detașamente de consiliere

C1. Detașamentul OMLT tip garnizoană

Începând cu octombrie 2008 a fost introdusă în TO Afganistan, Echipa Operațională de Consiliere și Legătură (OMLT) de tip garnizoană.

Perioada: octombrie 2008 – aprilie 2011

Structură: echipă de mentorizare pentru structuri tip comenduire de garnizoană

Locație: Qalat

Misiuni:

- instruirea, antrenarea, îndrumarea și consilierea statului major de garnizoană al ANA în toate domeniile funcționale ale acestuia;
- instruirea și îndrumarea militarilor ANA privind procedurile operaționale la nivel de garnizoană (managementul clădirilor, managementul și întreținerea parcului de autovehicule, proceduri de inventariere), în locația de bază și pe timpul desfășurării operațiilor;

Ceremonia de sosire a echipei OMLT 2, 2009, *Foto: MApN*

- evaluarea și evidența nivelului de instruire și a capacității de reacție, întocmirea și transmiterea rapoartelor;
- managerierea și operarea Centrului de Comunicații al NATO;
- asigurarea asistenței medicale zilnice pentru personalul OMLT și ANA;
- coordonarea cu unități de sprijin ale garnizoanei, în funcție de necesități;
- asigurarea supervizării achizițiilor, distribuției și operațiunilor financiare pentru toate clasele de asigurare logistică;
- sprijinirea activităților administrative ale personalului OMLT și ANA.

Participare: 14 militari din cadrul structurilor subordonate SMFT

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii
2008	OMLT tip garnizoană	Bg. 81 Mc.	Lt.col. Dumitru–Dragoș Iacob*
2009	OMLT tip garnizoană	Bg. 8 LAROM	Col. Constantin Dobre
	OMLT tip garnizoană	Bg. 8 LAROM	Col. Viorel Orțan
2010	OMLT tip garnizoană	Bg. 8 LAROM	Lt.col. Decebal Dîrdală
2011	OMLT tip garnizoană	Bg. 8 LAROM	Mr. Ionel Hamza

* ofițer care a fost avansat, ulterior, la gradul de general

C2. Detașamentele OMLT tip Batalion de Infanterie (IN MAT), **Batalion Sprijin de Luptă** (MAT CS) **și Batalion Sprijin** (MAT CSS)

Perioada: iulie 2009 – iulie 2013

Structură: echipă de mentorizare pentru structuri tip batalion

Locație: FOB Athgar și FOB Shamulzai, FOB Bullard, FOB Sweeney, FOB Wolverine, FOB Camp Apache

Cermonialul transferului de autoritate între echipele OMLT din Afganistan, 2010, *Foto: Echipa OMLT*

Misiuni:

- îndrumarea, instruirea și consilierea statului major de batalion în toate domeniile funcționale (proceduri de stat major, de comandă și control), în scopul dezvoltării capabilităților operaționale ale batalioanelor ANA;
- sprijinirea batalioanelor ANA în executarea instrucției colective, planificarea operațiilor și însoțirea subunităților pe timpul executării misiunilor la nivel companie și batalion;
- consilierea comenzii batalioanelor ANA în organizarea și executarea evaluării post-acțiune a tacticilor, tehnicilor și procedurilor întrebuințate;
- consilierea/asistarea comenzii batalioanelor ANA în toate operațiile desfășurate, conform planificării ISAF;
- facilitarea cooperării și asigurarea legăturii cu forțele ISAF.

Participare: echipe de mentorizare constituite din 21-45 militari din cadrul Forțelor Terestre

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2009	OMLT tip B.I. nr. 1	B. 495 I.	Lt.col. Dorin Toma*	21
2010	OMLT tip B.I. nr. 1	B. 495 I.	Lt.col. Marius Nicolae	36
	OMLT tip B.I. nr. 2	Bg. 15 I.	Mr. Constantin Niță	36
	OMLT tip B.I. nr. 1	B. 495 I.	Lt.col. Relu Neguț	36
	OMLT tip B.I. nr. 2	Bg. 15 I.	Mr. Iulian Pleșescu	36
	OMLT tip CS	Bg. 61 V.M.	Lt.col. Vasile Cristea	31
2011	OMLT tip B.I. nr. 1	B. 495 I.	Lt.col. Corneliu Vișan	36
	OMLT tip B.I. nr. 2	B. 634 I.	Lt.col. Valentin Nedelescu	36
	OMLT tip CS	R. 69 Art. Mx.	Lt.col. Dănuț Coraș	31
	OMLT tip CSS	B. 117 Spr. Log.	Lt.col. Constantin Teodoreanu	32
	OMLT tip IN	B. 634 I.	Col. Sergiu Mungiu	45
	OMLT tip CS	R. 69 Art. Mx.	Lt.col. Anghel Ioana	31
2012	OMLT tip CSS	Bg. 2 I.	Lt.col. Cornel Ploscaru	32
	OMLT tip IN	Bg. 9 Mc.	Col. Ionel Munteanu	45
	OMLT tip CS	Bg. 61 V.M.	Lt.col. Gabriel Doboș	31
	MAT tip CSS	Bg. 2 I.	Lt.col. George Bogheanu	29
	MAT tip IN	Bg. 9 Mc.	Lt.col. Mihail-Bogdan Hanganu	29
	MAT tip CS	Bg. 8 LAROM	Lt.col. Alexandru Puiu	29
2013	MAT tip CSS	Bg. 1 Mc.	Lt.col. Sorinel Enache	29

* ofițer care a fost avansat, ulterior, la gradul de general

D. Combined Task Force Zabul

Perioada: iunie 2010 – iulie 2013

Structură: comandament de brigadă redus

Locație: FOB Camp Apache

Misiuni:

➢ comanda-controlul activităților de culegere de informații desfășurate de structurile aflate sub comanda/controlul operațional/tactic;

Final de misiune pentru Combined Task Force Rider, 2012, *Foto: MApN*

➢ analiza și elaborarea de produse de informații specifice AoR;

➢ elaborarea planurilor/ordinelor de operații (WARNO, OPLAN, OPORD, FRAGO);

➢ planificarea și conducerea deplasărilor, dislocării/redislocării forțelor și asigurarea mobilității;

➢ planificarea, coordonarea și conducerea angajării efective, evaluarea riscurilor și asigurarea protecției forțelor;

➢ cooperarea cu elementele de informații ale altor structuri;

➢ conducerea operațiilor de contrainsurgență și participarea la conducerea operațiilor întrunite;

➢ conducerea operațiilor terestre, coordonarea sprijinului cu foc indirect și sprijinul de luptă;

➢ planificarea și integrarea INFO OPS, implementarea OPSEC și realizarea INFOSEC;

➢ planificarea și conducerea activităților de informare publică;

➢ conducerea activităților de cooperare civili-militari (CIMIC);

➢ stabilirea și operarea unui centru de căutare-salvare (dacă era cazul).

Participare: de la 23 la 54 militari selecționați din comandamentul brigăzii care a generat batalioanele de manevră.

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2008	Element intermediar de comandă control	SMFT	Col. Laurențiu Grigoraș	12
2009	Element intermediar de comandă control	SMFT	Col. Gheorghe-Ion Vătămanu-Coantă*	16
		SMFT	Col. Ioan Burghelea	19
2010	CTZ	Bg. 81 Mc.	Col. Dorin Blaiu*	46
	CTZ	Bg. 2 I.	Col. Viorel Albăstroiu	50
2011	CTZ	Bg. 1 Mc.	Col. Marius Harabagiu*	54
	CTF AH	Bg. 282 I.Mc.	Col. Adrian Tonea*	36
2012	CTF AH	Bg. 2 V.M.	Col. Cristinel Cernea*	36
	CTF R	Bg. 18 I.	Col. Grigore-Victor Pășcuță	23

* ofițeri care au fost avansați, ulterior, la gradul de general

E. Batalioane de manevră în Provincia Zabul

Începând cu septembrie 2006, Batalionul de infanterie participant la operația „ENDURING FREEDOM" (B.2I.), a fost transformat în Batalion de Manevră (B.Mnv.), trecut în subordinea RCS/ISAF și redislocat din KAF în provincia Zabul.

Aspecte din timpul ceremoniei transferului de autoritate între Batalioanele de manevră, 2010, Foto: MApN

Prin proximitatea sa cu granița pakistaneză și relieful muntos din zona graniței, această zonă a permis infiltrarea cu ușurință a elementelor insurgente în Afganistan. De aceea, a fost considerată, alături de Kandahar și Helmand, una din cele mai fierbinți zone din TO Afganistan, unde insurgența a fost foarte activă, atacurile împotriva forțelor coaliției fiind de ordinul zecilor pe zi.

Principala misiune a fost asigurarea libertății de mișcare pe autostrada A1 (HW 1), ceea ce a impus creșterea capabilităților de manevră pentru batalion. Acest lucru s-a realizat prin suplimentarea statului de organizare al acestuia cu o companie de infanterie, numărul participanților la misiune ajungând la 479 militari.

Începând cu luna mai 2010, urmare a solicitărilor comandantului ISAF de creștere a capabilităților forțelor de manevră, Forțele Terestre au dislocat în zona de operații Zabul două batalioane de manevră, cu un efectiv de 610 militari fiecare.

„Scorpion negru" în misiune pe autostrada A1 din provincia Zabul, 2014, *Foto: Locotenent-colonel Oliver Anghel*

Structura inițială a batalioanelor de manevră a suferit numeroase modificări generate de schimbările mediului operațional, de lecțiile identificate pe timpul misiunilor și de măsurile luate la nivel SMG, de reducere a vulnerabilităților personalului participant la misiune.

Perioada: iulie 2006 – august 2014

Structură: batalion de manevră

Locație: FOB Lagman – inițial, FOB Camp Apache – B.1Mnv. și FOB Bullard – B.2Mnv.

Misiuni:

- interzicerea infiltrării forțelor insurgente în AoR a TF Zabul;
- conducerea acțiunilor militare pentru securizarea și controlul liniilor de comunicații de-a lungul autostrăzii A1;
- participarea la misiuni specifice pentru neutralizarea dispozitivelor explozive improvizate (IED);
- participarea la misiuni de mentenanță a podurilor Mabey & Johnson și la misiuni specifice de geniu;
- coordonarea acțiunilor cu ISAF și ANDSF în cadrul Centrului Provincial de Coordonare / Zabul;
- participarea la diseminarea produselor operațiilor psihologice (PSYOPS) și influențarea pozitivă a liderilor locali (INFO OPS), inclusiv prin misiuni KLE;
- participarea la operații CIMIC și operații de sprijin umanitar (HAOps);
- menținerea unei forțe de răspuns rapid (QRF) capabilă să fie transportată aerian sau terestru în AoR a TF Zabul.

Participare: batalioane din cadrul Forțelor Terestre

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii
2006	Batalion Manevră	B. 2 I.	Mr. Daniel Petrescu*
2007	Batalion Manevră	B. 812 I.	Mr. Ovidiu- Liviu Uifăleanu*
	Batalion Manevră	B. 33 V.M.	Lt.col. Costel Ionescu
2008	Batalion Manevră	B. 300 I.Mc.	Lt.col. Adrian Soci*
	Batalion Manevră	B. 30 V.M.	Mr. Virgil-Ovidiu Pop*
2009	Batalion Manevră	B. 21 V.M.	Lt.col. Florin Stan*
	Batalion Manevră	B. 280 I.Mc.	Lt.col. Iuri Tănase
2010	Batalion Manevră	B. 33 V.M.	Lt.col. Costel Ionescu
	Batalionul 1 Manevră	B. 811 I.	Lt.col. Ioan Cristurean
	Batalionul 2 Manevră	B. 812 I.	Lt.col. Cornel Scurt
	Batalionul 1 Manevră	B. 20 I.	Lt.col. Claudiu-Mihail Sava*
2011	Batalionul 2 Manevră	B. 26 I.	Lt.col. Dan Ionescu*
	Batalionul 1 Manevră	B. 2 I.	Lt.col. Iulian Berdilă*
	Batalionul 2 Manevră	B. 495 I.	Lt.col. Dorin Toma*
	Batalionul 1 Manevră	B. 300 I.Mc.	Lt.col. Adrian Popescu
2012	Batalionul 2 Manevră	B. 280 I.Mc.	Mr. Cristinel-Dumitru Colibaba
	Batalionul 1 Manevră	B. 21 V.M.	Col. Ovidiu Conduruță*
	Batalionul 2 Manevră	B. 33 V.M.	Lt.col. Florin Șoltuz
	Batalionul 1 Manevră	B. 191 I.	Lt.col. Iulian Daniliuc*

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii
2013	Batalionul 2 Manevră	B. 32 I.	Lt.col. Cristian-Daniel Dan*
	Batalionul 2 Manevră	B. 151 I.	Col. Sergiu Mungiu
2014	Batalionul 2 Manevră	B. 20 I.	Lt.col. Nicolae-Cătălin Jianu

* ofițeri care au fost avansați, ulterior, la gradul de general

F. Compania Kandahar Airfield Ground Defence Area (KAF GDA)

Începând cu anul 2012, o companie din Batalionul 1 Manevră a fost trecută sub comanda operațională a comandantului Bazei Aeriene Kandahar, având misiunea de apărare apropiată a bazei. Prima structură care a deschis drumul acestei misiuni a fost Cp.3I./TF 191 din B.191I.

Ulterior, începând cu iunie 2013, România a asigurat rotația unui număr de trei detașamente KAF GDA destinate pazei apropiate a Bazei Aeriene Kandahar. Aceste detașamente au fost independente, spre deosebire de primul care a deschis misiunea.

Perioada: decembrie 2012 – decembrie 2014

Structură: companie de infanterie în cadrul COMKAF Force Protection

Compania KAF-GDA execută pregătirea pentru misiune, 2013, *Foto: MApN*

Locație: Baza KAF

Misiuni:

➢ asigurarea perimetrului din jurul Bazei KAF (520 kmp) prin patrulare în jurul bazei, misiuni KLE, misiuni „*Community engagement*";

➢ patrulare către Patrol Base Luke (punctul de ancoraj al balonului cu sistem J-LENS) și asigurarea pazei acestuia;

➢ QRF primar – timp de reacție 10, 15, 20 sau 25 minute, în funcție de natura amenințării și secundar – timp de reacție mai mare de 30 minute.

Participare: 124 militari din cadrul Forțelor Terestre

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2013	Compania KAF-GDA/ TF 191	B. 191 I. (B. 17 V.M.)	Mr. Daniel Arsene	124
	Compania KAF-GDA	B. 634 I.	Cpt. Liviu Apostoaie	124
2014	Compania KAF-GDA	B. 26 I.	Cpt. Constantin Stanciu	124
	Compania KAF-GDA	B. 812 I.	Mr. Alin-Florin Marian	124

Misiunea „RESOLUTE SUPPORT"

Pentru participarea la RSM, Forțele Terestre au generat, începând cu martie 2015, un batalion de infanterie destinat protecției forței pentru Baza militară KAF, echipe de consiliere și asistență a instituțiilor de învățământ militar (AIAT) și în cadrul comandamentelor regionale (TAAC – N/S/W), precum și detașamente de poliție militară în bazele militare KAF și BAF.

Ulterior, începând cu anul 2019, din cadrul batalionului a fost dislocat la Kabul un detașament de protecția forței, de nivel companie, pentru protecția unei baze militare.

Această misiune a constituit, în cei 6 ani de desfășurare, principala prioritate privind contribuția forțelor terestre la operații în afara teritoriului statului român.

Batalionul 151 Infanterie: patrulă românească în staționare, 2017, *Foto: Ilie Pintea*

A. Batalionul Protecția Forței
Perioada: martie 2015 – iunie 2021
Structură: batalion de infanterie
Locație: Baza militară KAF
Misiuni:

- securizarea zonei de apărare terestră apropiată a bazei militare KAF (GDA);
- securizarea zonelor de responsabilitate, situate la est/vest de Baza KAF;
- securizarea punctului de control al KAF, ECP 5;
- misiuni de patrulare îmbarcate/debarcate, pe timp de zi și de noapte, în parteneriat cu forțele ANDSF sau unilateral;

Batalionul 30 Protecția Forței pe timpul pregătirii misiunii, 2018, *Foto: MApN*

- participarea în parteneriat cu forțele ANDSF la executarea operațiilor de tip KLE/VA, CIMIC, IO și PSYOPS cu populația din GDA – Districtul Dand, la nivel de sat sau district, în scopul asigurării securității KAF și promovării bunei guvernări a GIRoA;
- dezvoltarea relațiilor stabilite cu liderii comunităților locale, comandanții structurilor ANDSF și alți actori din AoR;
- escortă, transport și protecție de tip „*Guardian Angel*" pentru echipele de consilieri în GDA.

Participare:

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2015	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 33 V.M.	Lt.col. Șoltuz Florin	420
	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 811 I.	Lt.col. Costaru Adrian-Nicolae	420

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2016	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 2 I.	Lt.col. Lungu Ovidiu	448
	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 341 I.	Lt.col. Necula Liviu	448
2017	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 151 I.	Lt.col. Turculeț Gabriel	448
	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 280 I.Mc.	Mr. Colibaba Cristinel-Dumitru	448
2018	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 30 V.M.	Lt.col. Ilinca Ionuț- Raul	448
	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 812 I.	Lt.col. Orza Dan-Valer	448
2019	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 300 I.	Lt.col. Melinte Ilie	448
	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 495 Pșt.	Lt.col. Cucoș Cezar	448
2020	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 21 V.M.	Lt.col. Cristescu Cristian	448
	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 191 I.	Lt.col. Ioniță Mihai	448
2021	Batalion Protecția Forței – KAF	B. 634 I.	Lt.col. Mironescu Vasile	448

Aflat la ceremonia de repatriere a contingentului Batalionului 191 Infanterie „*Protecția Forței*" (14 aprilie 2021), șeful Statului Major al Apărării, generalul-locotenent Daniel Petrescu, a apreciat activitatea militarilor români și a afirmat următoarele: „*Batalionul Protecția Forței «Golden Lions» și-a făcut pe deplin datoria. Toate ecourile pe care le-am primit de la aliați referitor la modul în care au acționat în Afganistan au fost la superlativ. Prin contribuția militarilor români în teatre de operații de pe trei continente, România dovedește fără echivoc faptul că își respectă angajamentele asumate*".

B. Detașamentele de poliție militară (IMP)
Perioada: martie 2015 – iunie 2021
Structură: detașament poliție militară
Locație: Baza militară KAF și baza militară BAF

Două detașamente de poliție militară, 2019, *Foto: MApN*

Misiuni:

- prevenirea și investigarea inițială a activităților criminale;
- implementarea regulilor de circulație în interiorul bazei;
- investigarea cauzelor accidentelor de circulație și identificarea persoanelor responsabile de producerea acestora;
- implementarea măsurilor privind creșterea nivelului de siguranță în trafic;
- gestionarea persoanelor reținute;
- executarea patrulelor de proximitate în zonele locuite din baza BAF/KAF;
- executarea verificărilor de securitate a obiectivelor și a infrastructurii critice din baza BAF/KAF;
- intervenția în gestionarea incidentelor de tip IDF, Ground Attack, Breach Incident, Active Shooter, MASCAL, HAZMAT/Spill.

Participare:

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2015	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Cpt. Cristian Rotaru	10
	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Lt. Răzvan Matran	10
2016	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Lt. Marius Bulgariu	10
	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Lt. Mirela Ivașcu	10
2017	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Lt. Mihăiță Cremeneanu	10
	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Lt. Iulian Apreutesei	10
2018	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Lt. Răzvan Matran	10
	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Cpt. Marius Bulgariu	10
2019	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Cpt. Mirela Ivașcu	20
	Detașament IMP KAF	B. 200 Spr.	Cpt. Paul Gabroveanu	10
	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Cpt. Eduard Marin	20
	Detașament IMP KAF	B. 400 Spr.	Lt. Andrei Glejer	10
2020	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Cpt. Alexandra Talvan	20
	Detașament IMP KAF	B. 200 Spr.	Cpt. Cristina Buzincu	10
	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Cpt. Marius Bulgariu	20
	Detașament IMP KAF	B. 400 Spr.	Lt. Alexandra Bumb	10
2021	Detașament IMP BAF	B. 265 PM	Lt. Alexandru Pîntea	20
	Detașament IMP KAF	B. 200 Spr.	Cpt. Daniel Vlase	10

Militarii din cadrul detașamentelor de poliție militară, care lucrau în ture de 8 ore, în echipe mixte cu polițiști militari americani, și-au îndeplinit misiunile încredințate cu profesionalism, contribuind în acest fel la menținerea ordinii și disciplinei, precum și la prevenirea activităților infracționale sau criminale în zonele în care au fost dislocate.

Referindu-se la acest aspect, la încheierea rotației a doua, comandantul misiunii locotenentul Răzvan Matran, declara: *„Am asigurat, împreună cu partenerii de coaliție, menținerea unui climat regulamentar de ordine și disciplină militară în Baza Bagram și am avut un rol semnificativ în misiunea de menținere a autorității și integrității forțelor dislocate pe aeroportul Bagram. Misiunile specifice de poliție militară desfășurate într-un cadru complex și deseori provocator au confirmat exce-*

lenta pregătire a polițiștilor militari români, precum și profesionalismul care ne caracterizează".

C. Echipele de consilieri Army Institutional Advisory Team (AIAT)
Perioada: martie 2015 – iunie 2021
Structură: echipă de consilieri – 6 la 14 militari
Locație: Kabul
Misiuni:

- instruirea, consilierea și asistența personalului instituțiilor de învățământ ale ANA pentru dezvoltarea capabilităților acestora de a genera o forță credibilă, instruită și echipată corespunzător;
- consilierea structurilor de comandă ale instituțiilor de învățământ ale ANA în domeniul managementului personalului, al recrutării, instruirii și dotării;
- observarea, evaluarea și raportarea performanțelor înregistrate de parteneri pentru canalizarea eficientă a resurselor materiale și umane.

Militari români din echipa AIAT la o ședință de tragere a recruților din cadrul Centrului militar de instruire din Kabul, 2019, *Foto: Locotenent Sebastian Alupoaie*

Participare:

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2015	Detașamentul AIAT	Bg. 81 Mc.	Lt.col. Daniel Pop*	6
	Detașamentul AIAT	R. 52 Art. Mx.	Mr. Olimpiu Golea	6
2016	Detașamentul AIAT	R. 52 Art. Mx.	Lt.col. Mihai-Ionel Roșu	6
	Detașamentul AIAT	R. 52 Art. Mx.	Mr. Bogdan-Ionuț Grecu (Lt.col. Adrian Grosu)	6
2017	Detașamentul AIAT	R. 52 Art. Mx.	Mr. Ciprian Brînză	6
	Detașamentul AIAT	R. 50 R.A.A.	Lt.col. Vasile Bătinaș	6
2018	Detașamentul AIAT	R. 52 Art. Mx.	Lt.col. Ionuț-Cristian Arpășanu	9
	Detașamentul AIAT	Bg. 15 Mc.	Lt.col. Marius-Gabriel Marian	9
2019	Detașamentul AIAT	R. 61 R.A.A.	Lt.col. Danuț Mantu	9
2019/ 2020	Detașamentul AIAT	R. 50 R.A.A.	Lt.col. Valentin Petrescu	14

* avansat, ulterior, la gradul de general

D. Echipele de consilieri în comandamentele regionale (TAAC – N/S/W)
Perioada: februarie 2015 – iunie 2021
Structură: 3 echipe de consilieri – 32 militari
Locație: Mazar-E Sharif, Kandahar, Herat
Misiuni:

- instruirea, consilierea și asistența partenerilor afgani în vederea eficientizării procesului de luare a deciziilor și de conducere a forțelor;
- observarea, evaluarea și raportarea performanțelor înregistrate de parteneri pentru canalizarea eficientă a resurselor materiale și umane.

Personalul echipei din cadrul TAAC-W (Train, Advise and Assist Command-West) consiliază personalul din structurile de apărare afgane, 2019, *Foto: Maior Claudiu Gherman*

Participare:

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii
2016	Echipa de consilieri TAAC-N	Bg. 10 Ge.	Lt.col. Dan-Nicolae Nițescu
	Echipa de consilieri TAAC-S	Bg. 15 Mc.	Mr. Sorin-Ioan Ciobanu
	Echipa de consilieri TAAC-N	R. 52 Art.Mx.	Lt.col. Dan-Virgil Cebuc
	Echipa de consilieri TAAC-S	R. 52 Art.Mx.	Lt.col. Iulian-Nicu Ceku
2017	Echipa de consilieri TAAC-N	Bg. 61 V.M.	Lt.col. Cătălin Săracu
	Echipa de consilieri TAAC-S	Bg. 61 V.M.	Lt.col. Ciprian-Ovidiu Filimon
	Echipa de consilieri TAAC-N	R. 52 Art.Mx.	Lt.col. Florin-Mihai Dubină
	Echipa de consilieri TAAC-S	R. 52 Art.Mx.	Lt.col. Albertico-Mihai Anton
2018	Echipa de consilieri TAAC-N	R. 69 Art.Mx.	Lt.col. Ludovic-Ștefan Brok
	Echipa de consilieri TAAC-S	R. 69 Art.Mx.	Lt.col. Gheorghe Bendea
	Echipa de consilieri TAAC-N	Bg. 9 Mc.	Lt.col. Silviu-Iulian Gimiga
	Echipa de consilieri TAAC-S	Bg. 9 Mc.	Lt.col. Olimpiu Golea
2019	Echipa de consilieri TAAC-N	R. 69 Art.Mx.	Lt.col. Dan Cebuc
	Echipa de consilieri TAAC-S	R. 69 Art.Mx.	Mr. Cristian Tenghel
	Echipa de consilieri TAAC-W	R. 69 Art.Mx.	Mr. Claudiu Gherman
	Echipa de consilieri TAAC-N	R. 528 ISR	Lt. Col. Cezar Dubina
	Echipa de consilieri TAAC-S	R. 528 ISR	Lt. Col. Eduard Borhan
	Echipa de consilieri TAAC-W	R. 528 ISR	Mr. Aurelian Caineanu
2020/ 2021	Echipa de consilieri TAAC-S	Bg. 15 Mc.	Lt.col. Vasile Grădinariu
	Echipa de consilieri TAAC-W	Bg. 15 Mc.	Mr. Ioan Țarcă

E. Female Engagement Teams (FET)

Armata României a participat, de asemenea, cu echipe FET la misiunea ISAF-Afganistan în provincia Zabul, în perioada iunie 2011 – noiembrie 2014 (7 rotații a câte 6 luni). Echipele FET au fost formate din 2-3 militari femei din cadrul batalioanelor de manevră dislocate în provincia Zabul (militari încadrați pe funcții specifice de cooperare civili-militari, psiholog, asistente medicale, medici militari).

Echipele FET ROU au desfășurat misiuni în comun cu partenerul american, cu structurile de cooperare civili-militari românești și ale ISAF. Echipele FET au efectuat misiuni de angajare a comunităților de femei din principalele districte ale provinciei (Qalat, Shahjoy, Tarnak Wa Jaldak). Au fost efectuate misiuni de sprijin umanitar, misiuni de cooperare civili-militari, vizite la clinicile medicale și la școlile de fete din zona de misiune.

Misiune de sprijin umanitar,
Foto: Adrian Jianu

Misiunile FET au avut un real succes atât pentru misiunea ISAF, cât mai ales pentru comunitatea locală afgană (dezvoltarea unei relații de încredere și promovarea imaginii și rolului femeii în societate). Pe timpul misiunilor efectuate, echipele FET au beneficiat de toate măsurile specifice de protecția forței și nu au avut loc incidente de securitate.

3.3.2. Participarea Forțelor Aeriene române

Componenta Operațională Aeriană (COA) din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene (SMFA) a fost prezentă în TO Afganistan prin personalul său militar, din iulie 2004 și până în martie 2021. Așadar, 17 ani de sprijin activ, în special pentru pregătirea misiunii „KAIA – Lead Nation”, ca element în cadrul forțelor de răspuns sau al contingentelor de menținere/asigurare a păcii în diverse zone din arealul Afganistan, precum și pentru aplicarea măsurilor specifice din responsabilita-

tea structurilor subordonate SMG/SMAp privind planificarea, instruirea și sprijinul structurilor militare care participă la operații/misiuni în afara teritoriului statului român.

Printre misiunile/operațiile la care au fost prezenți militarii din cadrul COA putem menționa: „ENDURING FREEDOM", „INTERNATIONAL SECURITY ASSISTANCE FORCE", „RESOLUTE SUPPORT MISSION", „KAIA - Lead Nation". În cadrul acestor misiuni/operații, militarii din forțele aeriene au executat activități complexe, de la sprijin al raidurilor aeriene și incursiuni ale forțelor speciale aliate, transportul personalului, tehnicii și materialelor cu aeronave C-130 B, până la cele de instruire, consiliere și asistență a instituțiilor și forțelor naționale de apărare și securitate afgane și, în același timp, de protecție a forțelor proprii.

Participare:

Perioada	**Misiunea**	**Număr militari**
2006	KAIA – Lead Nation	39
2011-2012	KAIA – Lead Nation	6
2004-2005, 2008	ENDURING FREEDOM	2
2006, 2011, 2013	ISAF Zabul	9
2011	OMLT	1
2016-2021	Aerodrom HKIA	23
2015-2016, 2020	RSM	2
2006-2007, 2011-2012	Elementul Național de Sprijin	2
2010-2021	Alte misiuni	4

Misiunea „KAIA – Lead Nation", prin care România a preluat comanda Aeroportului Internațional din Kabul, a reprezentat vârful și dovada responsabilității militarilor români în îndeplinirea misiunilor Alianței, prilej cu care și-au demonstrat calitățile și valorile atât individuale, dar mai ales ca grup. România a fost prima țară care a executat acest tip de misiune, începând cu luna aprilie 2011, pentru o perioadă de un an de zile.

Militarii români au fost la conducerea Aeroportului Internațional Kabul în 2 etape:

➢ 1 aprilie – 1 august 2006, sub comanda comandorului Adrian Marinescu

➢ 2 aprilie 2011 – 1 aprilie 2012, sub comanda generalului de flotilă aeriană Victor Strîmbeanu

Militarii din cadrul COA au executat și s-au remarcat la numeroase activități, printre care:

➢ coordonarea operațiilor aeriene zilnice;

➢ procesare aeroportuară și prelucrarea informațiilor meteo;

➢ sprijin logistic al operațiunilor de pe aeroport și protecția forței;

➢ control acces și poliție militară;

➢ descoperire și neutralizare dispozitive neexplodate (EOD).

Militari ai Forțelor Aeriene române care au asigurat conducerea Aeroportului Internațional Kabul (KAIA) în numele României, ca națiune conducătoare, 2006, *Foto: MApN*

Militari români în misiunea „KAIA–Lead Nation", 2012, *Foto: MApN*

Cele 50 de ore de pregătire teoretică și 20 de ore de exerciții practice au oferit suportul necesar pentru îndeplinirea, la standardele cerute, a sarcinilor reieșite din cele peste 400 de operații aeriene pe zi.

Complexitatea misiunilor și atribuțiilor executate și îndeplinite este evidențiată și de diversitatea funcțiilor acoperite: de la pistolar, ajutor de echipă, comandant de grupă, la controlor de trafic aerian, mecanic conductor, subofițer specialist și până la ofițer de legătură, ofițer de stat major, comandant pluton, instructor.

Pe durata participării la misiunile ordonate, nu s-au înregistrat evenimente în care să fie implicat personal din cadrul COA și care s-au soldat cu rănirea sau decesul militarilor.

3.3.3. Participarea Forțelor Navale române

Statul Major al Forțelor Navale (SMFN) a participat în TO Afganistan prin intermediul Regimentului 307 Infanterie Marină *„Heracleea"*, care a luat parte, în perioada februarie-august 2019, cu un detașament de 60 de pușcași marini, la misiunea „RESOLUTE SUPPORT". Acesta a acționat în cadrul Batalionului 300 Protecția Forței *„Sfântul Andrei"* din cadrul Brigăzii 282 Blindate a Diviziei 2 Infanterie *„Getica"* din cadrul SMFT, pentru securizarea bazei aeriene de la Kandahar.

Pentru flexibilitate, experiență și pentru o mai bună acoperire a misiunilor, militarii au fost distribuiți în toate subunitățile batalionului, inclusiv în comandament.

Pe durata misiunii, de mai bine de 6 luni, din februarie până în august 2019, în condițiile unui mediu de

Regimentul 307 Infanterie Marină *„Heracleea"*, 2019, *Foto: MApN*

securitate ostil – 4 incidente de tip IDF (foc de aruncătoare) și 3 incidente de tip IED, în care au fost implicați nemijlocit pușcașii marini, s-au executat următoarele misiuni:

➢ patrularea în zona de apărare a bazei și protecția KAF în cooperare cu Poliția Afgană;

➢ întărirea securității perimetrale în interiorul bazei;

➢ misiuni de tip „*Guardian Angels*" pentru protecția VIP;

➢ misiuni de control al accesului în bază la punctul de acces nr. 5 / ECP – 5;

➢ misiuni pentru angajarea liderilor locali / KLE;

➢ misiuni de cercetare a unor sectoare notificate (AreaSearch).

3.3.4. Participarea Comandamentului Logistic Întrunit

Pentru asigurarea sprijinului și suportului contingentului național în TO Afganistan, Comandamentul Logistic Întrunit (CLI) a avut în responsabilitate constituirea, generarea și operaționalizarea Elementului Național de Sprijin (ENS), capabilitate destinată asigurării sprijinului logistic de linia a III-a a structurilor participante la misiuni și operații în afara teritoriului statului român. Misiunile s-au realizat cu personal din unitățile și formațiunile subordonate CLI și din celelalte structuri din cadrul Ministerului Apărării Naționale. De-a lungul timpului, în cadrul ENS și-au defășurat activitatea un număr de 1.350 militari.

Pe timpul executării misiunilor, controlul operațional (OPCOM) asupra ENS a fost exercitat de către Comandamentul Forțelor Întrunite, iar controlul administrativ (ADCON) de către Comandamentul Logistic Întrunit.

În perioada 2006-2008, CLI a participat cu echipe de mentenanță pentru repunerea/menținerea în stare de operativitate a tehnicii și echipamentelor din înzestrarea contingentelor naționale dislocate în TO Afganistan.

Elementul Național de Sprijin, 2009, *Foto: MApN*

Istoricul participării structurilor din cadrul CLI la misiuni și operații în afara teritoriului național a început în anul 2008, odată cu generarea și operaționalizarea Modulului de Sprijin și Tranzit (MST), cu un efectiv de 18 militari, prima structură destinată asigurării sprijinului logistic de linia a III-a a contingentului românesc din TO Afganistan. MST a fost introdus în TO Afganistan în luna octombrie 2008, fiind dispus în Baza Kandahar.

Dislocarea strategică a efectivelor, tehnicii și materialelor MST în TO Afganistan s-a desfășurat astfel:

➢ personalul și o parte din materiale, cu o aeronavă C-130 Hercules aparținând SMFA;

➢ tehnica din dotare, cu sprijinul USCENTCOM Tampa.

Elementul Național de Sprijin gata pentru o nouă misiune, 2010, *Foto: MApN*

Începând cu anul 2009, CLI a generat, constituit și operaționalizat ENS cu un efectiv de 33 militari, care a preluat misiunile MST. Efectivele MST și ENS au suferit modificări în timp, în funcție de responsabilitățile contingentelor românești participante la misiuni în TO Afganistan.

Printre principalele activități desfășurate de personalul MST și ENS în perioada 2008-2014 menționăm:

➢ construcția punctului de comandă românesc și realizarea unor lucrări de infrastructură în campusul românesc;

➢ amenajarea și darea în folosință a unor locații de tranzit (RSOM&I), a clădirilor administrative permanente din campusul românesc din Baza KAF și a facilităților temporare de lucru și cazare pentru personalul ENS dispus în Baza KAIA-NORD;

➢ preluarea, recepția, verificarea și mentenanța tehnicii de luptă și echipamentelor din dotarea contingentelor românești, precum și predarea/primirea acestora către/de la structurile românești dislocate în TO Afganistan;

Elementul Național de Sprijin: militarii rotației a XI-a au început activitățile curente pe care le execută, 2014, *Foto: MApN*

➢ recuperarea, repararea, reconstrucția și trimiterea în țară a unor autovehicule blindate de luptă, pentru instruirea personalului detașamentelor ENS;

➢ asigurarea echipării cu armament și echipamente de comunicații a tehnicii de luptă blindate primite de la partenerul american (HMMWV/M-RAP);

➢ asigurarea sprijinului logistic pentru recepția, staționarea, continuarea deplasării și integrarea personalului contingentelor românești aflate în tranzit prin bazele KAF și KAIA, precum și pentru efectuarea controalelor și vizitelor în TO Afganistan;

➢ asigurarea serviciilor de campanie pentru militarii români dislocați sau aflați în tranzit în *Baza* KAF (aproximativ 3500 militari);

➢ asigurarea evacuării medicale a militarilor răniți în facilitățile de nivel ROL 4, dispuse în afara TO Afganistan, precum și asigurarea sprijinului medical de urgență și a tratamentului medical profilactic pentru personalul propriu și pentru cel aflat în tranzit;

➢ asigurarea managementului materialelor (cereri, evidență, aprovizionare, transport, recepție, depozitare, întreținere și distribuție a materialelor și pieselor de schimb, scoateri din funcțiune, declasări și casări);

➢ asigurarea în folosul batalioanelor de manevră și a OMLT a serviciului de interpreți în baza programului „*Lift & Sustain*";

➢ evacuarea tehnicii și echipamentelor militare de proveniență românească din zona Zabul și repatrierea sau casarea acestora, precum și predarea deșeurilor rezultate;

➢ delaborarea și casarea muniției excedentare aflată în teatrul de operații;

➢ pregătirea și asigurarea sprijinului logistic necesar în vederea încheierii participării la misiunea ISAF și asigurării condițiilor pentru participarea la misiunea RSM;

➢ demontarea și pregătirea pentru transportul în țară a bisericii ortodoxe din Baza KAF.

Participarea militarilor detașamentelor ENS la misiunea ISAF, în perioada 2008-2014:

Structura	**Perioada**	**Comandant**	**Număr militari**
MST	01.10.2008-15.03.2009	Mr. Bixi-Pompiliu Mocanu*	18
ENS, rot. I	15.03.2009-01.10.2009	Lt.col. Ioan Lahman	33
ENS, rot. II	01.10.2009-01.04.2010	Col. Alexandru Alexandroaia	33
ENS, rot. III	01.04-2010-20.07.2010	Lt.col. Paul Mihai	33
ENS, rot. IV	10.07.2010-19.01.2011	Lt.col. Bixi-Pompiliu Mocanu	65
ENS, rot. V	19.01.2011-25.07.2011	Col. Veronel Vavură	65
ENS, rot. VI	21.07.2011-23.01.2012	Col. Valentin Becheru*	65
ENS, rot. VII	15.01.2012-15.09.2012	Col. Ioan Iacob	65
ENS, rot. VIII	29.08.2012-16.04.2013	Col. Alexandru Alexandroaia	65
ENS, rot. IX	16.04.2013-30.09.2013	Col. Gabriel Munteanu	69
ENS, rot. X	30.09.2013-12.04.2014	Col. Bixi-Pompiliu Mocanu	69
ENS, rot. XI	12.04.2014-23.12.2014	Col. Valentin Becheru	44
ENS, rot. XII	23.12.2014-09.09.2015	Col. Alexandru Alexandroaia	40

*ofițeri avansați, ulterior, la gradul de general

După încheierea rotației a XII-a, ultima în cadrul misiunii ISAF, începând cu luna februarie 2015, odată cu începerea Fazei I a misiunii NATO „RESOLUTE SUPPORT", efectivul ENS a fost suplimentat cu 21 militari, ajungând la 40 militari, dispuși în trei baze de dislocare.

În perioada 2015-2018, ENS a desfășurat activități specifice asigurării sprijinului logistic de linia a III-a, evidențiindu-se:

➢ pregătirea condițiilor și a detaliilor organizatorice pentru tranziția de la faza I la faza a II-a a RSM;

➢ asigurarea serviciilor de campanie pentru militarii care au tranzitat Bazele KAF, HKIA și Bagram;

Elementul Național de Sprijin, rotația a VI-a, 2017,
Foto: MApN

➢ asigurarea sprijinului logistic necesar executării misiunii în teatrul de operații de către Batalionul Protecția Forței;

➢ acordarea sprijinului pentru evacuarea militarilor răniți la spitalul ROL 4 (Landstuhl, Germania), prin însoțirea acestora de către un militar din cadrul ENS;

➢ preluarea de la partenerul american a tehnicii și echipamentelor primite de către structurile românești din TO Afganistan în folosință temporară.

Militarii Elementului Național de Sprijin, rotația a X-a, 2020,
Foto: MApN

Participarea militarilor detașamentelor ENS la misiunea „RESOLUTE SUPPORT", în perioada 2015-2021:

Structura	**Perioada**	**Comandant**	**Număr militari**
ENS, rot. I	23.12.2014-09.09.2015	Col. Alexandru Alexandroaia	40
ENS, rot. II	09.09.2015-02.03.2016	Col. Bixi-Pompiliu Mocanu*	39
ENS, rot. III	02.03-15.09.2016	Col. Marcel Dogaru	39
ENS, rot. IV	03.09.2016-16.03.2017	Col. Adrian Suciu	39
ENS, rot. V	16.03-10.09.2017	Lt.col. Vasile Ionescu	38
ENS, rot. VI	22.08.2017-27.02.2018	Col. Ginel Blaga	39
ENS, rot. VII	27.02-18.09.2018	Lt.col. Adrian Banciu	42
ENS, rot. VIII	04.09.2018-11.03.2019	Lt.col. Constantin Oprica	41
ENS, rot. IX	11.03.2019-19.09.2019	Lt.col. Dragoș Pantelimonescu	40
ENS, rot. X	19.09.2019-13.03.2020	Lt.col. Dan Corbu	41
ENS, rot. XI	13.03-16.09.2020	Lt.col. Ciprian Lupu	42
ENS, rot. XII	16.09.2020-02.04.2021	Lt.col. Nicolae Nicoară	43
ENS, rot. XIII	21.03-26.06.2021	Lt.col. Bogdan David	44

* ofițer avansat, ulterior, la gradul de general

În urma emiterii, la nivelul comenzii RSM, a ordinelor de încheiere a misiunii, detașamentele ENS rotațiile XI-XIII au executat activități specifice privind repatrierea contingentului național din TO Afganistan, desfășurând următoarele activități:

➢ asigurarea sprijinului redislocării în Camp New Vance a unui detașament de protecție a forței din cadrul Batalionului Protecția Forței;

➢ predarea către structurile specializate ale partenerului american a bunurilor materiale aflate în folosință temporară;

➢ elaborarea „*Concepției de asigurare a repatrierii personalului, bunurilor materiale și echipamentelor structurilor românești, în situația finalizării în anul 2021 a misiunii RESOLUTE SUPPORT*";

➢ scoaterea din funcțiune și casarea bunurilor materiale în TO Afganistan;

➢ coordonarea asigurării transportului intra-teatru a personalului și bunurilor materiale;

➢ planificarea, organizarea și executarea activităților pentru redislocarea ENS și a unor structuri de protecția forței din Baza KAF în Baza BAF;

➢ asigurarea serviciilor de campanie pentru militarii care au tranzitat Bazele KAF, HKIA și Bagram;

- asigurarea suportului logistic necesar executării misiunii de către Batalionul Protecția Forței;
- acordarea sprijinului pentru evacuarea militarilor răniți la spitalul ROL 4;
- gestionarea tehnicii și echipamentelor primite de la partenerul american în folosință temporară;

Urmare a măsurilor dispuse pentru punerea în aplicare a procedurilor operaționale ale misiunii „RESOLUTE SUPPORT", privind reducerea bazelor tactice și redimensionarea forțelor din RSM, cu impact asupra contingentelor românești dislocate în TO Afganistan, începând cu luna ianuarie 2021 efortul principal al ENS a fost concentrat în Baza militară Bagram, iar în baza militară Kandahar a fost menținut un Element de Sprijin Înaintat (8 militari).

Ulterior, începând cu 1 mai 2021, odată cu punerea în aplicare a planului de încheiere a RSM, ENS a planificat, organizat și coordonat activitățile specifice pentru repatrierea contingentului național.

Efortul principal, desfășurat pe parcursul a două luni (3 mai – 26 iunie 2021), a constat în asigurarea repatrierii în totalitate și în condiții de siguranță a tuturor forțelor românești, echipamentelor și bunurilor materiale din dotarea acestora, precum și asigurarea sprijinului logistic pe timpul redislocării structurilor în teatrul de operații.

Militarii Elementului Național de Sprijin, rotația a X-a, 2020,
Foto: MApN

3.3.5. Participarea structurilor de informații militare

O dimensiune importantă a participării României la efortul comunității internaționale în cadrul misiunilor pentru menținerea păcii și stabilității, precum și de luptă împotriva terorismului în TO Afganistan, a constituit-o, pe lângă prezența subunităților militare standard (pluton, companie, batalion) sau a militarilor care au încadrat diferite funcții de stat major în cadrul comandamentelor forțelor multinaționale, activitatea structurilor de informații militare.

Aceasta este reprezentată de produsul rezultat din colectarea, prelucrarea, integrarea, analiza, evaluarea, interpretarea și diseminarea informațiilor obținute privind alte națiuni, forțele ori elementele ostile sau potențial ostile, zonele operațiilor actuale sau posibile.

Misiunile principale ale structurilor de informații militare în teatrele de operații au fost axate în principal pe:

- sprijinirea, culegerea, analizarea și evaluarea informațiilor necesare structurilor multinaționale, prin angajarea resurselor naționale;
- protecția informativă a contingentului național dislocat în teatrul de operații, prin furnizarea de date privind riscuri și amenințări potențiale la adresa acestuia.

Militari din structurile de informații militare,
Foto: MApN

De la momentul dislocării și până în prezent, dispozitivul de culegere al structurilor de informații militare naționale a fost armonizat cu cerințele operaționale ale operației, misiunea principală fiind cea de culegere de date și informații privind protecția forței.

Începând cu anul 2002 și până la încheierea misiunii, au fost dislocați în TO Afganistan peste 1.720 militari din domeniul informațiilor militare. În toată această perioadă, structurile de informații militare au fost dislocate în provinciile Zabul, Kandahar, Kabul, Parwan, Balkh, Nangarah.

3.3.6. Participarea Forțelor pentru Operații Speciale (FOS)

Începând cu anul 2006, structurile de operații speciale au fost prezente și au executat cu profesionalism, demnitate și curaj, misiuni cu grad ridicat de pericol în TO Afganistan.

Militar din Detașamentul de Operații Speciale (FOS), 2018, *Foto: MApN*

Astfel, data de 1 aprilie 2006 reprezintă un reper major în istoria FOS și anume introducerea pentru prima oară într-un teatru de operații a unei subunități românești aparținând Forțelor pentru Operații Speciale într-o misiune specifică forțelor speciale. Atunci a început participarea cu detașamente organice de tip ALFA (Detașamente de Operații Speciale), pentru executarea misiunilor specifice FOS, în cadrul detașamentelor ROU STG, ulterior, ROU SOF DET, ROU SOTG și ROU SOAG. Aceste misiuni au reprezentat cea mai bună dovadă a nivelului de instruire atins de personalul FOS și, nu în ultimul rând, a gradului de coeziune și maturitate atins de unitate.

Cu ajutorul Comandamentului European al SUA pentru Operații Speciale, contribuția română în Afganistan a devenit vizibilă, atât calitativ, cât și cantitativ. Sub aspect cantitativ, Forțele pentru Operații Speciale au ajuns la nivel de grup întrunit, iar sub aspect calitativ, acest grup întrunit a avut ca arie de responsabilitate cinci provincii în regiunea de est a Afganistanului.

Din punct de vedere statistic, deși Forțele pentru Operații Speciale reprezintă mai puțin de 3% din structura forțelor armate române, acestea au fost dintre cele mai eficace sub aspectul impactului operațional în Afganistan.

În cei peste 15 ani de misiuni în Afganistan, peste 1.600 militari din cadrul FOS din cadrul tuturor structurilor subordonate CFOS, au participat la operații în TO Afganistan (29 de rotații ale contingentelor la fiecare 6 luni).

În toată această perioadă, structurile FOS și-au demonstrat competențele și spiritul de sacrificiu. Acest fapt este dovedit de cele peste 1100 de medalii, ordine, decorații și certificate de apreciere, atât naționale, cât și internaționale primite de membrii FOS care au luptat în Afganistan. Dintre specialiștii FOS participanți în TO Afganistan, peste 20 militari au fost răniți, iar 6 și-au pierdut viața în acțiuni de luptă.

Militarii FOS au încheiat misiunea din Afganistan în 2021, ultimul detașament românesc îndeplinindu-și cu succes obiectivele conform ordinului de misiune, executând un număr de peste 50 operații specifice FOS și de consiliere a forțelor speciale afgane.

3.3.7. Participarea structurilor medico-militare

În teatrul de operații provocarea majoră este de a aduce actul medical cât mai aproape de pacient în condiții de austeritate, de climă extremă, în timpul sau sub permanenta amenințare a atacurilor inamice.

Sanitar al Batalionului 812 Infanterie acordă asistență medicală unui copil afgan, *Foto: MApN*

Astfel, militarii români au beneficiat în permanență, pe timpul misiunilor/operațiilor din TO Afganistan, de ajutor medical înalt calificat în cadrul bazelor sau facilităților medicale dislocate, efectuat de către personalul medical de specialitate (medici, sanitari) din cadrul structurilor aflate în teatrul de operații sau, la nevoie, de manevre salvatoare de viață efectuate de către militarii salvatori din cadrul grupelor de prim ajutor. Pe tot timpul intervențiilor au fost respectate principiile actului

medical în operații militare: calitatea actului medical în campanie să fie similară cu a actului medical desfășurat în condițiile de pace, să primeze interesul pacientului și importanța misiunii.

Continuitatea actului medical de la locul incidentului, pe timpul evacuării și transportului răniților până la spitalul militar cel mai apropiat sau cel mai potrivit a fost o condiție esențială care a dus la salvarea multor vieți.

Misiune de asistență medicală in Afganistan, *Foto: MApN*

Nu în ultimul rând, trebuie scos în evidență faptul că sprijinul medical continuă și va continua prin activitățile de suport medical și de recuperare a militarilor răniți care vor avea nevoie de asistență medicală din partea sistemului medical militar mult timp după finalizarea misiunii.

3.3.8. Participarea la operații psihologice (PSYOPS)

Începând din luna martie 2003, Ministerul Apărării Naționale s-a angajat să participe cu militari specialiști PSYOPS la încadrarea unor funcții de operații psihologice în cadrul Grupului de ofițeri și subofițeri din KMNB.

Ulterior, din 2005, personalul Centrului de operații psihologice *„Samoilă Mârza"* a încadrat funcții în TPSE, iar din 2006, în CJPOTF, din cadrul comandamentelor ISAF (2003-2015) și „RESOLUTE SUPPORT" (2015-2021), asigurând de-a lungul timpului funcțiile de locțiitor CJPOTF, șef TV, editor video, tehnician video și administrator.

Recunoașterea calităților excepționale ale ofițerilor din Centrul de operații psihologice a condus la încadrarea, începând cu anul 2013, a funcției de comandant al CJPOTF, poziția cu cea mai mare vizibilitate în domeniul operațiilor psihologice pentru un teatru de operații. Unul dintre acești comandanți, colonelul Sorin Cristea, a fost decorat, în anul 2017, de președintele Afganistanului cu cea mai înaltă medalie a guvernului afgan – Ghazi (erou) Mir Bach Khan, în semn de apreciere pentru profesionalismul de care a dat dovadă pe timpul misiunii și de suportul oferit Guvernului și Forțelor Naționale de Securitate afgane.

În perioada 2006-2007, Centrul de operații psihologice *„Samoilă Mârza"* a participat, de asemenea, la operația „ENDURING FREEDOM" prin detașarea de personal în cadrul Detașamentului Forțelor pentru Operații Speciale ROSOFTG-A.

Începând cu anul 2008, Centrul de operații psihologice *„Samoilă Mârza"* a participat cu personal la Task Force Zabul, din cadrul ISAF, în una dintre cele mai fierbinți zone din Teatrul de Operații Afganistan. Urmare a profesionalismului confirmat de militarii Centrului de operații psihologice pe timpul executării misiunilor în Zabul, în perioada 2010-2014, Centrul de operații psihologice a asigurat primul element PSYOPS dislocat în TO Afganistan format numai din militari români – *Combined Task Force Zabul*. În perioada 2015-2018, specialiștii PSYOPS au acționat în sprijinul Batalionului de Protecția Forței dislocat în Baza Aeriană Kandahar. De asemenea, ofițerii din cadrul Centrului de operații psihologice au asigurat, în perioada 2016-2020, încadrarea funcției de consilier INFO OPS, în cadrul Echipei de instruire, asistență și consiliere a Comandamentului de Nord (TAAC-N) din Mazar-E Sharif.

3.4. Principalele repere ale participării forțelor Armatei României la misiuni în Teatrul de Operații Afganistan

• La misiunile și operațiile din TO Afganistan au participat peste 32.000 militari români (37 rotații a câte șase luni).

• Toate structurile luptătoare ale Armatei României din cadrul categoriilor de forțe ale armatei și comandamentelor au participat la misiuni și operații în acest teatru de operații.

• Primii militari români au fost dislocați în Afganistan în luna ianuarie 2002 – 25 de polițiști militari și o aeronavă C-130 Hercules, cu un echipaj format din 14 membri ai Forțelor Aeriene române.

• Primul batalion dislocat în TO Afganistan (aproximativ 400 militari) a fost Batalionul 26 Infanterie din Craiova, supranumit *„Scorpionii Roșii"*, introdus în teatru în iunie 2002 – primul batalion românesc care participa într-o misiune de luptă din afara teritoriului național după cel de-Al Doilea Război Mondial.

• România a fost prima țară care a deținut conducerea Aeroportului Internațional Kabul pentru un an de zile (două misiuni consecutive), între aprilie 2011 și aprilie 2012.

• Cea mai numeroasă participare a militarilor români în Afganistan a fost între anii 2011 și 2013, cu aproximativ 1.900 militari.

• În ultima perioadă a participării în TO Afganistan, România a fost unul dintre cele mai importante state contributoare cu trupe la misiunea „RESOLUTE SUPPORT", cu peste 600 militari dislocați.

• În ultimii 6 ani, participarea la misiunea „RESOLUTE SUPPORT" a constituit prioritatea contribuției Armatei României la operații în afara teritoriului statului român.

• Ultimul contingent românesc a fost repatriat din Afganistan pe data de 27 iunie 2021.

• Pentru execuția *Ordinului de operații „Safe Return-A"* au fost necesare 12 misiuni de transport aerian, din care 3 cu aeronave C-17 asigurate de USCENTCOM, 7 cu aeronave C-17 asigurate de HAW Papa și una cu o aeronavă C-130 din resursa națională.

• La finalul misiunii Armatei României în TO Afganistan au fost repatriați în siguranță 615 militari și peste 135 tone de echipamente și material.

• Costurile totale ale participării Armatei României la misiuni în Afganistan au fost de peste 3 miliarde lei.

• Un număr de 25 ofițeri, dintre comandanții de unități și detașamente dislocate în Afganistan, au avansat în cariera militară până la gradul de general, îndeplinind funcții importante în Armata României.

• În Afganistan și-au pierdut viața 27 militari, iar peste 200 au fost răniți: primul militar căzut la datorie, la data de 11 noiembrie 2003, a fost sublocotenentul (pm) Iosif Silviu Fogorași; ultimul militar care și-a pierdut viața, pe 5 septembrie 2019, a fost sublocotenentul (pm) Ciprian-Ștefan Polschi.

• Data de 11 noiembrie a devenit reper pentru instituirea, în România, a *Zilei Veteranilor din Teatrele de Operații*, marcată pentru prima oară în anul 2014.

3.5. Beneficiile participării forțelor Armatei României la misiuni în Teatrul de Operații Afganistan

Participarea forțelor Armatei României la misiunile și operațiile din Afganistan a marcat o perioadă de aproape două decenii în istoria țării și a avut un rol esențial în creșterea prestigiului internațional și a credibilității României privind capacitatea de a-și asuma obligațiile ce i-au revenit în calitate de partener și, ulterior, de membru cu drepturi depline al Alianței Nord-Atlantice.

Totodată, participarea României la operația NATO de stabilizare și securitate ISAF a contribuit decisiv la consolidarea relației cu Statele Unite și cu aliații europeni. Creșterea prestigiului României ca aliat credibil, ferm angajat în slujba comunității internaționale a generat un sprijin puternic din partea aliaților săi, concretizat prin deschiderea drumului către integrarea în NATO și facilitarea condițiilor de admitere în Uniunea Europeană.

Prin ampla angajare militară în Afganistan, România a demonstrat că dispune de capacitatea de a acționa responsabil pentru a asigura un mediu de securitate stabil, în condițiile multiplicării și diversificării tipologiei amenințărilor și a extinderii amenințării globale a terorismului.

Deopotrivă important, participarea forțelor Armatei României la operațiile și misiunile din Afganistan a contribuit la acumularea de experiență pentru militarii români prin implicarea nemijlocită a acestora la acțiuni desfășurate într-un mediu real și ostil, cu un inamic atipic. În același timp, prin participarea militarilor români la misiuni mixte împreună cu aliații și partenerii NATO, a fost posibilă analizarea mai aprofundată a nivelului de pregătire și dotare al acestora.

Participarea în TO Afganistan a majorității unităților luptătoare din Armata României a reprezentat o motivație în plus pentru ridicarea nivelului de instruire al militarilor din aceste unități, dar și pentru modernizarea înzestrării armatei. În acest sens, a crescut considerabil interoperabilitatea forțelor Armatei României cu statele membre NATO și UE. Deopotrivă, în plan intern, experiența militarilor români în TO Afganistan a contribuit considerabil la reformarea mai accelerată a întregului sistem militar autohton.

Militarii români au reușit să-și dovedească profesionalismul și devotamentul în îndeplinirea misiunilor încredințate, în condițiile în care echipamentul și tehnica din înzestrare nu a fost de la început dintre cele mai bune, pe fondul dificultăților inerente de adaptare la noile condiții și tactici de luptă.

Nu în ultimul rând, participarea la misiunile și operațiile din Afganistan a consolidat poziția României ca actor semnificativ în lupta împotriva terorismului internațional și membru responsabil și deplin angajat în eforturile de promovare a securității la nivel internațional.

Printre alte beneficii ale participării Armatei României la misiunile și operațiile din Afganistan am mai putea aminti:

➢ adoptarea de proceduri care să asigure securitatea informațiilor importante;

➢ identificarea unor lecții învățate privind acțiunea în medii ostile și dezvoltarea unor capabilități spe-

Cooperare militară româno-americană, *Foto: MApN*

cializate – PSYOPS, CIMIC, contracararea dispozitivelor explozive improvizate (C-IED), EOD, forțe de operații speciale etc.;

- implementarea unor proceduri logistice multinaționale pentru dislocarea/redislocarea și susținerea forțelor într-un teatru de operații la distanță mare de teritoriul național etc.

Eforturile și sacrificiile militarilor români au contribuit, în mod nemijlocit, la asigurarea sprijinului necesar realizării proiectului național de integrare euroatlantică. Prin întreaga desfășurare de forțe din Afganistan, România a dovedit că este deplin capabilă să își asume responsabilitățile și obligațiile care decurg din statutul de membru al Alianței Nord-Atlantice.

Prezent la ceremonia de repatriere a ultimului detașament românesc din Teatrul de Operații Afganistan, ministrul apărării naționale (n.r. la acea dată), Nicolae-Ionel Ciucă, afirma că *„Am început în ianuarie 2002 și încheiem în iunie 2021. Este o perioadă foarte relevantă pentru tot ceea ce a însemnat atât participarea, dar în mod deosebit prezența și valoarea resursei umane a Armatei României în acest ansamblu al misiunilor ISAF, ENDURING FREEDOM și RESOLUTE SUPPORT MISSION. În toți acești ani, am rotit 37 de contingente, am pierdut 27 de camarazi. Avem datoria ca fiecare din noi să le păstrăm memoria vie.”*.

La același eveniment, șeful Statului Major al Apărării, general-locotenent Daniel Petrescu, sublinia că Afganistanul a fost unul dintre cele mai dificile teatre de operații și **„***Prin întoarcerea acestui drapel în țară, România poate să raporteze: misiune îndeplinită în Afganistan! 19 ani de implicare cu forțe într-unul dintre cele mai dificile teatre de operații la care am participat până acum***“.**

Capitolul 4

Participarea forțelor Armatei României la misiuni și operații în Irak

Cel de-al doilea teatru de operații, ca importanță, la care Armata României a participat în această perioadă este, fără îndoială, cel din Irak. Istoric, regiunea Orientului Mijlociu a constituit un spațiu geopolitic marcat de convulsii și surse permanente de instabilitate. În timpul Războiului Rece a fost unul dintre teatrele fierbinți de confruntare sistemică dintre cele două superputeri. Tabloul de securitate regional a integrat dosare multiple de tensiune într-o geografie variabilă și suprapusă: frontiere disputate, falii profunde de divizare între comunitățile religioase (cu deosebire importantă fiind axa de conflict suniți-șiiți), agende asertive din partea actorilor regionali, ambiții și poziționări diferite din partea entităților interesate, regimuri autoritare și instabilitate internă, amenințări societale, agende economice competitive. Resursele bogate de petrol ale statelor din regiune au accelerat, inevitabil, rivalitățile, harta alinierilor existente, precum și interesele divergente ale marilor puteri din afara zonei. Această dinamică geopolitică s-a desfășurat concomitent cu creșterea exceselor autoritare ale regimurilor politice interne, suprimarea drepturilor și liberaților cetățenilor, accentuarea tendințelor agresive și a competiției hegemonice în regiune. În acest cadru general, integrăm dosarul irakian care a generat prima criză internațională majoră după încheierea Războiului Rece.

Irakul reprezintă unul dintre actorii cheie ai Orientului Mijlociu. Timp de aproape un deceniu, între 1980 și 1988, Irakul s-a aflat în război cu Iranul, un alt aspirant la hegemonia regională. Încheierea războiului nu a moderat tendințele agresive ale regimului irakian, care a continuat să-și urmeze comportamentul asertiv în spațiul său de interes pe fondul declinului accentuat al condițiilor de viață ale populației (Human Rights Watch a estimat în anul 2004 faptul că aproximativ 250.000-290.000 de persoane au fost ucise arbitrar în procesul brutal de represiune). Războiul declanșat împotriva Kuweitului, în 1990, a constituit o primă etapă în încercarea de proiectare a puterii în regiunea Golfului Persic. O a doua etapă a avut în centru ambițiile lui Saddam Hussein de a face din Irak o putere hegemonică zonală, inclusiv prin întărirea capacităților militare în scop agresiv, devenind o amenințare reală la adresa securității și stabilității regiunii și a statelor din vecinătate. Temerile privind deținerea de arme biologice, posibilitatea obținerii de arme de distrugere în masă corelate cu sprijinul acordat diverselor mișcări și organizații teroriste au adăugat elemente suplimentare de preocupare cu privire la intențiile liderului irakian. Imperativul contracarării amenințării irakiene a determinat comunitatea internațională să reacționeze, conducând la cele două intervenții militare majore din 1990 și 2003.

Misiunile forțelor armate române desfășurate pe teritoriul Irakului după 1990 pot fi grupate în trei perioade temporale distincte. Astfel, o primă etapă cuprinde participarea unor forțe necombatante, în 1991 (9 februarie – 22 martie), la operația „DESERT STORM” în zona Golfului Persic, precum și cu observatori militari,

Harta Irakului

în perioada 1991-2003, la misiunea UNIKOM (United Nations Irak – Kuwait Observation Mission).

În cea de-a doua etapă, cuprinsă în intervalul 19 martie 2003 – 23 iulie 2009, România a sprijinit eforturile coaliției multinaționale pentru stabilizarea și reconstrucția Irakului. În Teatrul de Operații din Irak, forțele armate române au participat în următoarele misiuni și operații: „IRAQI FREEDOM”, „ANTICA BABILONIA”, UNAMI, „IRAQI SUNSET”, Misiunea NATO de Instruire în Irak – NTM-I.

Cea de-a treia etapă temporală cuprinde implicarea României în eforturile de instruire a forțelor irakiene și de dezvoltare a capacităților instituționale ale statului. Forțele române au participat atât la misiunea de instruire a Alianței Nord-Atlantice în Irak, cât și la noua misiune non-combat a NATO în Irak (NMI), care a fost decisă la summitul de la Bruxelles din iulie 2018, în urma unei solicitări a guvernului irakian condus de Haider Al-Abadi.

Rezoluția 678 (1990)
Adoptată de Consiliul de Securitate
la 29 noiembrie 1990

Consiliul de Securitate,

……………………………..

2. Autorizează statele membre care cooperează cu Guvernul Kuweitului, cu excepția Irakului, dacă acesta pune în aplicare pe deplin la 15 ianuarie 1991 sau înainte, așa cum se prevede în paragraful 1, rezoluțiile menționate mai sus, să folosească toate mijloacele necesare pentru a susține și pune în aplicare rezoluția 660 (1990) și toate rezoluțiile relevante ulterioare, pentru a restabili pacea și securitatea internațională în zonă;

3. Solicită tuturor statelor să ofere sprijin adecvat pentru acțiunile întreprinse în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

……………………………..

Rezoluția nr. 678 a Consiliului de Securitate al ONU din 29 septembrie 1990 *pentru stabilirea termenului limită de retragere a forțelor irakiene din teritoriul ocupat, Kuweit și autorizarea folosirii forței împotriva armatei irakiene în cazul nerespectării prevederilor rezoluției*

4.1. Războiul din Golf (1990-1991)

În ziua de 2 august 1990, forțele armate ale Irakului au invadat Kuweitul, situație care a generat prima criză internațională majoră post-Război Rece. Rațiunile care au stat la baza acțiunii agresive a Bagdadului au fost de natură economică și geopolitică. Din perspectivă economică, obiectivul punctual urmărit de Irak a fost obținerea rezervelor de petrol ale Kuweitului și anularea datoriei imense pe care o avea statul irakian (acumulată pentru a finanța eforturile militare ale Irakului în războiul împotriva Iranului). Un succes militar în Kuweit, îi putea asigura lui Saddam Hussein noi pârghii de influență și control asupra micilor state din Golful Persic, la rândul lor exportatoare de petrol, așadar competitori direcți ai Irakului.

Agresiunea militară irakiană a generat o amplă mișcare de solidaritate din partea întregii comunități internaționale și, în aceeași zi, Consiliul de Securitate al ONU a emis *Rezoluția nr. 660*, prin care s-a cerut retragerea necondiționată a trupelor de pe teritoriul Kuweitului. Ulterior, comunitatea internațională a militat pentru o rezolvare pașnică a crizei. În fața refuzului Irakului de a se conforma solicitărilor ONU, Consiliul de Securitate a emis, la 29 noiembrie 1990, *Rezoluția nr. 678* (adoptată cu 12 voturi pentru, două împotrivă și o abținere), prin care s-a stabilit un termen limită (15 ianuarie 1991) de retragere a forțelor irakiene din teritoriul ocupat. De asemenea, a autorizat folosirea forței împotriva armatei irakiene în cazul nerespectării prevederilor rezoluției.

În baza rezoluțiilor Consiliului de Securitate s-a format o coaliție internațională condusă de Statele Unite ale Americii, care a intervenit pentru eliberarea Kuweitului. Coaliția a inițiat, în 17 ianuarie 1991, Operația „DESERT STORM”, care a implicat bombardarea unor obiective militare irakiene. Ulterior, pe 24 februarie 1991, coaliția formată din 39 de state (cea mai largă astfel de coaliție după cel de-Al Doilea Război Mondial) a trecut la ofensiva terestră (Operația „DESERT SABRE”). De menționat că inclusiv URSS a sprijinit acțiunile comunității internaționale împotriva Irakului. Pe 27 februarie, președintele SUA a anunțat încetarea ostilităților, iar pe 15 martie era repus în funcție emirul Kuweitului.

Prin *Rezoluția nr. 687* a Consiliului de Securitate al ONU din 3 aprilie 1991 au fost stabiliți termenii pentru încetarea ostilităților. Acest document preciza, printre altele, faptul că Irakul trebuie să renunțe la toate armele de distrugere în masă (nucleare, chimice, biologice) și la toate rachetele cu rază de acțiune mai mare de 150 de kilometri. De asemenea, administrația irakiană era obligată să permită inspecția la fața locului pentru a verifica dacă sunt respectate aceste prevederi. Cu toate acestea, regimul lui Saddam Hussein a refuzat în multiple rânduri să coopereze cu inspectorii internaționali și să-și respecte obligațiile asumate.

Participarea Armatei României la operația „DESERT STORM”

Participarea României la Războiul din Golf a constituit prima angajare a forțelor armate române în

operații militare în afara teritoriului național după Al Doilea Război Mondial. Având în vedere lipsa unui cadru juridic care să legifereze și să permită participarea militarilor români la astfel de misiuni, dislocarea a fost posibilă în urma adoptării *Hotărârii Senatului României nr. 3/1991*, care aproba trimiterea a două unități militare necombatante (un spital de campanie și o unitate de decontaminare chimică) în Arabia Saudită pentru a participa la operația „DESERT STORM". În final, contribuția României s-a concretizat, prin dislocarea unui spital de campanie cu o sută de paturi destinat asistenței medicale în spatele frontului.

Pe linie de comandament, forțele române au fost desfășurate în cadrul operației britanice „GRANBY", parte a operației „DESERT STORM". Pentru deservirea unității medicale au fost dislocați 384 voluntari, cadre medicale militare și civile. Spitalul a fost amplasat pe coasta Arabiei Saudite, la Al Jubail. Misiunea, al cărei comandant a fost colonelul medic Dumitru Bărboi, s-a încheiat la 22 martie 1991. Chiar dacă unitatea spitalicească românească și-a desfășurat activitatea pe o perioadă scurtă de timp, structura sa modulară cu containere specializate ca săli de operații, laboratoare, sală de pansamente, săli de consultații, a fost apreciată de specialiștii occidentali.

Trebuie precizat că în această perioadă a fost modificată vechea concepție a politicii de apărare a României orientată preponderent pe apărarea teritorială și a fost adoptată o perspectivă care a presupus protejarea intereselor naționale inclusiv dincolo de granițele teritoriale. Angrenarea forțelor armate române în situația problematică din Golf de la începutul anilor '90 a reprezentat o contribuție modestă, însă relevantă pentru procesul de construcție a apărării euroatlantice. De asemenea, această experiență a fost un foarte bun exercițiu pentru Armata României de a se familiariza cu noi condiții de desfășurare a acțiunilor de luptă și a condus la adoptarea unor proceduri de operare noi.

După încheierea Războiului din Golf, Consiliul de Securitate al ONU a decis înființarea unei misiuni de menținere a păcii (UNIKOM), al cărei mandat includea monitorizarea zonei demilitarizate și a căii navigabile Khawr'Abd Allah, descurajarea violării frontierei dintre Irak și Kuweit și identificarea oricăror acțiuni ostile ale celor două state. Detalii despre această misiune și despre participarea Armatei României la acțiunile sale pot fi găsite în Capitolul 5 („Misiuni de menținere a păcii sub egida Națiunilor Unite").

4.2. Războiul din Irak (2003-2011)

4.2.1. Contextul Războiului din Irak

La finalul anilor '90, Saddam Hussein și regimul său au devenit o amenințare tot mai serioasă la adresa securității regionale și internaționale. Refuzul de a coopera cu inspectorii internaționali care verificau respectarea interdicției de a dezvolta arme de distrugere în masă, precum și temerile tot mai mari față de sprijinul pe care Bagdadul îl putea oferi diverselor grupări teroriste, precum al-Qaeda, a ridicat nivelul tensiunilor internaționale. Atentatele de la 11 septembrie 2001 au accelerat eforturile comunității internaționale în vederea dezarmării Irakului.

La 8 noiembrie 2002, Consiliului de Securitate al ONU, prin adoptarea *Rezoluției nr. 1441*, cerea Irakului să respecte obligațiile privind dezarmarea totală și amenința cu posibile *„consecințe serioase"* în cazul continuării violării obligațiilor. Refuzul Irakului de a se conforma solicitărilor ONU și ale comunității internaționale și riscurile tot mai mari generate de ambițiile nucleare ale liderului irakian au impus adoptarea unor măsuri imediate. Ostilitățile militare împotriva Irakului au fost declanșate în dimineața zilei de 20 martie (președintele Bush preciza: *„În acest moment, forțele americane și cele ale coaliției se află în primele etape ale operațiilor militare pentru a dezarma Irakul, pentru a-i elibera poporul și pentru a apăra lumea de un pericol grav")*.

Trebuie menționat faptul că în cazul intervenției militare din Irak nu a existat o rezoluție a *Consiliului de Securitate al ONU*. Abordarea americană s-a bazat pe formarea unei *„coaliții de voință"*, condusă de către SUA, care s-a constituit în intervalul 2002 (noiembrie) – 2003 (martie) și a reunit 37 state de pe continente diferite, printre care și România. Campania militară din Irak s-a încheiat în anul 2011 prin retragerea totală a trupelor americane.

Participarea Armatei României

Decizia angajării armatei române în Irak s-a realizat în concordanță cu rezoluțiile adoptate de Consiliul de Securitate al ONU, iar printre cele mai importante amintim: *Rezoluția nr. 1483/2003* (elimina sancțiunile economice impuse în anul 1990), *Rezoluția nr. 1511/2003* (autoriza o forță multinațională aflată sub comandă unificată, care să ia toate măsurile necesare pentru a contribui la menținerea securității și stabilității Irakului) și *Rezoluția nr. 1546/2004* (sprijinea formarea unui guvern interimar suveran al Irakului).

În perioada 2003-2009, Armata României a fost angajată în teatrul de război din Irak aducându-și o importantă contribuție la eforturile coaliției internaționale de stabilizare și securizare a țării. Prin natura operațiilor desfășurate în Irak, militarii români au acoperit o gamă largă de misiuni, sarcini și responsabilități, confirmând capacitatea de a acționa ca un aliat responsabil, parte a unui efort colectiv internațional. Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că forțele armate române nu au luat parte la acțiunile militare desfășurate în martie-aprilie 2003, ci au fost angrenate doar în procesul de reconstrucție post-conflict.

HOTĂRÂREA nr. 2 din 12 februarie 2003

Având în vedere solicitarea Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba participarea României la Coaliția împotriva Irakului, [...]

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1 *- Se aprobă participarea României la Coaliția împotriva Irakului cu subunități de decontaminare nucleară, chimică și biologică, de poliție militară, de geniu, precum și de asistență medicală, astfel:*

a) 4 ofițeri de stat major, în cadrul Comandamentului Coaliției;

b) o companie de apărare NBC, alcătuită din 70 de militari;

c) un pluton de poliție militară, alcătuit din 25 de militari;

d) un detașament medical, alcătuit din 30 de cadre;

e) un detașament de geniu, alcătuit din 149 de militari.

Art. 2 *- Se reconfirmă punerea la dispoziția Coaliției a spațiului aerian al României și a elementelor de infrastructură necesare.*

Art. 3 *- Pregătirea, finanțarea și angajarea forțelor și mijloacelor participante la misiune vor fi reglementate prin hotărâri ale Guvernului.*

Hotărârea nr. 2 a Parlamentului României din 12 februarie 2003 *privind aprobarea participării României la Coaliția împotriva Irakului*

Participarea armatei române la misiuni în TO Irak s-a realizat în urma solicitărilor venite din partea partenerul american și a fost aprobată inițial prin *Hotărârea Parlamentului României nr. 2 din 12 februarie 2003*.

Ulterior, au fost adoptate și alte hotărâri ale Parlamentului pentru a suplimenta prezența română în Irak. Astfel, *Hotărârea nr. 15 din 19 iunie 2003* prevedea participarea cu un batalion de infanterie, o companie de poliție militară, un detașament de geniu, ofițeri de stat major și de legătură, iar *Hotărârea nr. 17 din 26 iunie 2003* includea suplimentarea contribuției prin oferirea unui detașament special format din 56 de militari. În cele din urmă, *Hotărârea Parlamentului României nr. 22 din 9 octombrie 2003* aproba detașarea în Irak a 30 de ofițeri și subofițeri de stat major, 6 specialiști civili și 20 de cadre medicale.

România a avut o prezență de șase ani, contribuind în mod consistent cu forțe la misiunile din Irak. În perioada 2003-2009, aproape 10.000 militari au executat misiuni în acest teatru de operații, în mai multe zone, sub control operațional american, britanic, italian sau polonez. În total, Armata României a asigurat 12 rotiri în această perioadă.

În semn de recunoștință pentru contribuția militarilor români în Teatrul de Operații din Irak, Coaliția a oferit țării noastre (aflată permanent între primele zece state contributoare) o funcție de general, inițial (începând cu luna noiembrie 2007) locțiitor al șefului de Stat Major al Forței Internaționale și, ulterior (din toamna anului 2008), locțiitor al șefului Direcției de planificare și analiză. Această funcție a fost ocupată, pe rând, de generalii de brigadă Dan Ghica-Radu, Visarion Neagoe, Gabriel Gabor, Mihai Chiriță, Cătălin Tomescu și colonelul Ivan-Vasile Manci.

4.2.2. Participarea Armatei României la misiunea „ANTICA BABILONIA”

Numele de cod al acestei misiuni, care s-a desfășurat în perioada 15 iulie 2003 – 1 decembrie 2006, a fost stabilit de către armata italiană.

Primul comandant al contingentului românesc în Irak – locotenent-colonel Petru Pah (stânga), 2003, *Foto: MapN*

A. Batalioane de infanterie

Perioada: iulie 2003 – august 2006

Structura: batalion de infanterie

Locație: operația a fost concentrată în jurul orașului Nasiriyah

Militari români în Teatrul de Operații Irak, aflați în subordinea Brigăzii italiene, 2004, *Foto: MApN*

Misiuni:

- ➢ patrularea, cercetarea și monitorizarea traficului pe principalele căi de comunicații, precum și activități de verificare la punctele de control trafic fixe și mobile;
- ➢ misiuni de cercetare și recunoaștere;
- ➢ misiuni de transport și escortă;
- ➢ acțiuni de pază și de interceptare în punctele critice de comunicație și în zonele urbane;
- ➢ paza și securizarea taberelor White Horse și Mittica;
- ➢ acordarea de asistență umanitară și medicală;
- ➢ contribuția la procesul de instruire a noii armate irakiene, dar și alte activități legate de reconstrucția Irakului;
- ➢ antrenarea unor militari din cadrul Forțelor de Securitate Irakiene (FSI).

Batalioanele de infanterie românești au executat, la fiecare rotație, între 1.000-1.400 de misiuni, din care în jur de 300 au fost misiuni de patrulare și escortă.

O misiune cu totul „specială" a fost participarea directă a militarilor români din Batalionul 26 Infanterie „*Scorpionii Roșii*" (Craiova), condus de locotenent-colonelul Nicolae-Ionel Ciucă, la *Bătălia celor trei poduri* de la Nassiriyah, din noaptea de 6 aprilie 2004 (cea de-a doua luptă pentru cele trei poduri peste Eufrat). Trupele române, aflate în subordinea Brigăzii italiene de infanterie „*Sassari*" s-au confruntat cu un număr mult mai mare de luptători insurgenți. Obiectivul inițial a fost cel de asigurare a controlului pentru toate cele trei poduri (*Alfa*, *Bravo* și *Charlie*), dar milițiile irakiene au blocat unul dintre poduri prin aglomerarea lui cu femei și copii. S-a luat decizia apărării capului de pod și al traversării celorlalte două, pentru a le menține sub un control strict. Operația, denumită „PORTA PIA", a fost încununată de succes.

Participare:

Perioada	Structura	Comandantul structurii	Număr militari
iul. 2003 – ian. 2004	B. 811 I.	Lt.col. Petru Pah	405
ian. 2004 – iul. 2004	B. 26 I.	Lt.col. Nicolae Ciucă*	405
iul. 2004 – ian. 2005	B. 812 I.	Lt.col. Dorin Blaiu*	405
ian. 2005 – aug. 2005	B. 2 I.	Lt.col. Daniel Petrescu*	405
aug. 2005 – feb. 2006	B. 20 I.	Lt.col. Nicolae Ioan	398
feb. 2006 – aug. 2006	B. 280 I.	Lt.col. Ștefan Bălan	388

* ofițeri care au fost avansați, ulterior, la gradul de general

Comandantul Batalionului 2 Infanterie, Lt.col. Petrescu Daniel (dreapta), în discuție cu comandantul brigăzii, 2005, *Foto: MApN*

De precizat că, începând cu anul 2004 (februarie), a fost introdus în TO Irak Elementul Național de Sprijin. Primul comandant al ENS a fost locotenent-colonelul Octavian Pruteanu.

B. Poliția Militară

În cadrul operației „ANTICA BABILONIA", Armata României a participat, suplimentar, cu o companie de poliție militară, compusă din câte 100 de militari pentru fiecare rotație (6 rotații).

Perioada: iulie 2003 – august 2006

Structura: companie poliție militară

Locație: An Nassiriyah, Camp Mittica și aeroportul Tallil

Misiuni:

- ➢ escortarea convoaielor militare/umanitare;
- ➢ acțiuni de control trafic rutier;

Militar din Batalionul 265 Poliţie Militară în Irak,
Foto: MApN

- protejarea diverselor personalităţi civile/militare;
- culegerea de informaţii din mediul civil;
- combaterea activităţilor ilegale.

Compania de poliţie militară a fost subordonată, pe parcursul dislocării sale în Irak, Regimentului MSU (Multinational Specialized Unit).

Participare:

Perioada	Comandantul structurii	Număr militari	Dispunere
19.07.03-17.01.04	Mr. Dan Buleandră	100	An Nassiriyah
17.01.04-18.07.04	Mr. Dumitru Florea	100	An Nassiriyah/ Mittica
18.07.04-24.02.05	Mr. Nicolae Ilie	100	Camp Mittica
24.02.05-28.07.05	Mr. Gheorghe Oprea	100	Camp Mittica
28.07.05-19.01.06	Cpt. Constantin Broşteanu	100	Aeroport Tallil
19.01.06-19.08.06	Cpt. Antonel Ţugui	100	Aeroport Tallil

4.2.3. Participarea Armatei României la operaţia „IRAQI FREEDOM”

După încheierea operaţiei „ANTICA BABILONIA”, angajarea batalioanelor de infanterie ale armatei noastre a continuat, în cadrul operaţiei „IRAQI FREEDOM”.

A. Batalioane de infanterie

Perioada: august 2006 – ianuarie 2009
Structura: batalion de infanterie
Locaţie: provincia Dhi-Qar
Misiuni:

- paza taberei Mittica, asigurarea pazei şi securităţii podului strategic peste Eufrat;
- patrulări şi escortări;
- monitorizarea infrastructurii critice (conducte şi reţele);
- asigurarea unei forţe de intervenţie rapidă de nivel pluton;
- instruirea armatei irakiene;
- protecţia forţelor Coaliţiei;
- misiuni în sprijinul păcii – cooperarea cu forţele Coaliţiei în scopul sprijinirii guvernului irakian în menţinerea securităţii şi controlului autorităţii guvernamentale;
- monitorizarea respectării acordurilor între statul român şi autorităţile din TO Irak.

Militari din Batalionul 495 Infanterie în Teatrul de Operaţii Irak, 2007, *Foto: MApN*

Participare:

Perioada	Structura	Comandantul structurii	Număr militari
aug. 2006 – feb. 2007	B. 811 I.	Lt.col. Tudorel Dragonici	388
feb. 2007 – aug. 2007	B. 495 I.	Lt.col. George Constantin	405
aug. 2007 – feb. 2008	B. 32 I.	Lt.col. Gheorghe-Cristian Dinulică*	358
feb. 2008 – iul. 2008	B. 151 I.	Lt.col. Dan Cîşlariu	392
iul. 2008 – ian. 2009	B. 341 I.	Lt.col. dr. Vasile Vreme	391

* ofiţer care a fost avansat, ulterior, la gradul de general

Batalioanele de infanterie au acţionat sub comanda operaţională a Comandamentului 2 Operaţional Întrunit „*Mareşal Alexandru Averescu*” şi sub controlul operaţional al Diviziei Multinaţionale Sud-Est, prin comandamentul de la Tallil.

B. Companie Apărare NBC

Armata română a participat la misiunea „IRAQI FREEDOM” și cu o Companie Apărare NBC, în perioada martie-noiembrie 2003.

Aflată sub conducerea căpitanului Tiberiu Negură, Compania 383 Apărare NBC a fost prima structură românească care a contribuit la operația „IRAQI FREEDOM”. Aceasta a fost dislocată la Camp Doha din Al Kuwait și s-a aflat în subordinea Comandamentului Forței Multinaționale Întrunite.

Compania 383 Apărare NBC a îndeplinit o gamă variată de misiuni, de la monitorizare periodică nucleară și chimică, la decontaminarea echipamentelor. Compania face parte din Batalionul 202 Apărare CBRN (Huși).

Folosirea mijloacelor de protecție NBC,
Foto: MApN

C. Detașament Național de Geniu

În luna august a anului 2003, și-a început mandatul în cadrul operației „IRAQI FREEDOM” și Detașamentul Național de Geniu, format în cea mai mare parte din militari aparținând Brigăzii 10 Geniu din Brăila.

Detașamentul de geniu a avut baza în Camp Charley, la Al Hillal, dar o parte dintre militari au fost trimiși în misiune și în alte locații, precum Camp Echo sau Camp Delta.

În perioada în care a acționat în TO Irak (2003-2006), au avut loc șase rotații, militarii români executând mandatul încredințat:

- ➢ construirea elementelor genistice pentru protecția forțelor;
- ➢ construirea și repararea de poduri;
- ➢ amenajarea platformelor de aterizare pentru elicoptere;
- ➢ lansarea, inspectarea și întreținerea podurilor mobile;
- ➢ amenajarea lucrărilor de construcție în comandamente și baze logistice;
- ➢ lucrări simple de construcție-montaj pentru încartiruire;
- ➢ misiuni genistice în folosul populației civile.

La această misiune a Detașamentului Național de Geniu au participat, în total, 829 de militari români:

Militari din Brigada 10 Geniu în Irak,
Foto: MApN

Perioada	Comandantul structurii	Număr militari	Dispunere
19.07.2003-23.02.2004	Mr. Nițulescu Paul	149	Camp Charlie (Al Hillal) Camp Echo (Ad Diwaniya) Camp Delta
23.02.2004-28.08.2004	Mr. Iloiu Adrian	149	
15.08.2004-01.03.2005	Mr. Cucu Florentin	149	
23.02.2005-06.09.2005	Lt.col. Soare Gheorghe	149	
21.08.2005-23.02.2006	Mr. Ing. Cosma Dan	149	
23.02.2006-04.08.2006	Mr. Misceac Mircea	84	

4.2.4. Participarea Armatei României la operația „IRAQI SUNSET”

În anul 2008, Statele Unite ale Americii au predat responsabilitățile către *Forțele de Securitate Irakiene* (FSI). De asemenea, prin încheierea, în noiembrie 2008, a unui acord de securitate între SUA și Irak („*Agreement Between the United States of America and the Republic of Iraq On the Withdrawal of United States Forces from Iraq and the Organization of Their Activities during Their Temporary Presence in Iraq*”), a fost decisă retragerea forțelor de pe teritoriul irakian până la data de 31 decembrie 2011. Până la retragerea totală, în Irak a rămas o forță de tranziție care avea un rol de instruire, echipare

și consiliere a forțelor de securitate irakiene. Operația a primit numele de „IRAQI SUNSET".

Armata română a făcut parte din această forță de tranziție în baza *Hotărârii Parlamentul României nr.* 32 din 22 decembrie 2008, care a aprobat continuarea prezenței militare în Irak după 31 decembrie 2008.

HOTĂRÂRE nr. 32 din 2008

Având în vedere solicitarea Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba continuarea participării României cu unități și subunități din Ministerul Apărării la stabilizarea Republicii Irak,

....

Art. 1 *- Se aprobă continuarea participării forțelor armate ale României în teatrul de operații din Irak, după 31 decembrie 2008, în condițiile stabilite de comun acord cu partea irakiană.*

Extras din Hotărârea nr. 32 a Parlamentului României din 22 decembrie 2008 *pentru aprobarea continuării prezenței militare în Irak*

Mandatul forțelor române presupunea instruirea armatei irakiene și oferirea de sprijin umanitar pentru populația civilă din zona Tallil. Pentru îndeplinirea acestui mandat, a fost dislocat în Irak, începând cu data de 20 februarie 2009, Batalionul 26 Infanterie „*Scorpionii Roșii / Neagoe Basarab*" (Craiova), comandat de locotenent-colonelul dr. Gabriel Toma. Unitatea română, cu un efectiv de peste 300 militari, a fost subordonată operațional Brigăzii 4 Cavalerie, SUA, iar începând cu data de 4 aprilie 2009, Brigăzii 4 Blindate, SUA.

Militari din Batalionul 26 Infanterie în Irak, 2009,
Foto: MApN

Începând cu 1 iunie 2009, a început pregătirea și redislocarea personalului, tehnicii și bunurilor materiale din teatrul de operații în țară. Repatrierea forțelor și mijloacelor din TO Irak a fost finalizată pe 23 iulie 2009, iar șase zile mai târziu (29 iulie) s-a desfășurat ceremonialul dedicat militarilor români care au participat la Războiul din Irak. Acest eveniment a avut loc la București, trupele defilând pe sub Arcul de Triumf. Astfel, unitatea craioveană a încheiat perioada de șase ani de misiune a Armatei României în acest teatru de operații.

4.2.5. Participarea Armatei României la misiunea NTM-I

Misiunea de instruire a Alianței Nord-Atlantice din Irak (NTM-I), începută în anul 2004, a venit pe fondul existenței unor carențe în ceea ce privește structurile și instituțiile de formare a forțelor de securitate irakiene. Astfel, această misiune a vizat dezvoltarea unor capacități care pot răspunde oricăror provocări în materie de securitate și apărare cu care s-ar putea confrunta Irakul. NTM-I nu a fost o misiune de luptă, ci o misiune distinctă, sub controlul politic al Consiliului Atlanticului de Nord (NAC). Accentul său operațional a fost pe formarea și pregătirea forțelor de securitate irakiene. Această misiune s-a încheiat în anul 2011.

Toate statele membre NATO au fost de acord să ofere sprijin (atât pe teritoriul Irakului, cât și în exterior), prin contribuții financiare sau prin donații de echipament militar. Prin intermediul acestei misiuni, au fost pregătiți aproximativ 5.000 militari și 10.000 polițiști irakieni, au fost organizate aproximativ 2.000 de cursuri

Instructor roman în Irak, 2009,
Foto: MApN

în țările aliate și a fost furnizat echipament militar în valoare de 115 milioane euro.

Statul român s-a implicat în această misiune începând cu luna iunie a anului 2005, când a participat cu trei ofițeri instructori.

De asemenea, a mai întreprins acțiuni precum:

- donarea de arme ușoare și muniții;
- sprijinirea financiară printr-o contribuție în valoare de 60.000 euro pentru Fondul Misiunii de Instruire a NATO în Irak;

➢ deschiderea în România a unor facilități pentru pregătirea personalului militar irakian.

4.3. Misiunea NATO NMI

Ulterior înfrângerii grupării teroriste ISIS/*Daesh* în Irak, la finalul anului 2017, NATO și-a intensificat acțiunile de instruire și consiliere a forțelor acestui stat. În acest sens, Misiunea NATO din Irak a fost lansată la summitul NATO de la Bruxelles (iulie 2018), în urma unei solicitări din partea guvernului irakian și înființată, în octombrie 2018.

NMI este o misiune de consiliere și de consolidare a capacităților care ajută Irakul să construiască forțe armate și instituții de securitate mai durabile, transparente, incluzive și mai eficiente. Obiectivul misiunii a fost de a sprijini irakienii pentru a fi capabili să-și stabilizeze țara, pentru prevenirea reapariției ISIS și întărirea eforturilor în materie de luptă împotriva terorismului.

Ca urmare a solicitării înaintate de guvernul irakian, miniștrii apărării din statele membre NATO au convenit, în februarie 2021, să extindă NMI și au adoptat un plan de consolidare a acestei misiuni prin organizarea mai multor activități de instruire, care să permită întărirea instituțiilor de securitate irakiene.

Această misiune non-combat a fost formată din aproximativ 500 de persoane (personal civil și militar), care provin atât din statele membre ale Alianței Nord-Atlantice, cât și din țări partenere (Australia, Finlanda, Suedia). Acțiunile NMI sunt coordonate cu cele ale altor organizații, precum Uniunea Europeană, Organizația Națiunilor Unite sau Coaliția globală pentru înfrângerea ISIS.

Participarea Armatei României

România participă în prezent (situație valabilă la data de 27 mai 2022) la misiunea NATO din Irak cu trei militari (personal de stat major).

De asemenea, prin intermediul Universității Naționale de Apărare „Carol I", statul român este implicat și în implementarea programului NATO „*Defence Education Enhancement Program*", având ca obiectiv asigurarea de pregătire și educație în domeniul militar.

4.4. Principalele repere ale participării forțelor Armatei României la misiuni în Teatrul de Operații Irak

• Similar cu situația războiului din Afganistan, cel din Irak a contribuit la consolidarea imaginii și întărirea poziției României și implicit a armatei române, atât în cadrul Alianței Nord-Atlantice, cât și în fața cetățenilor irakieni.

• Participarea din Irak a reprezentat o manieră optimă de a evidenția nivelul de profesionalism al militarilor români.

• Experiența și cunoștințele dobândite în Irak au sprijinit procesul de modernizare și reorganizare a armatei române.

• Participarea forțelor armate române, în perioada 9 februarie – 22 martie 1991, la operația „DESERT STORM", rezultată în urma invadării Kuweitului de către Irak, a reprezentat prima angajare a capacităților armatei române în afara teritoriului național, după cel de-Al Doilea Război Mondial.

• Armata României a asigurat 12 rotiri în Teatrul de Operații Irak, perioadă în care a fost sub controlul operațional al forțelor americane, poloneze, italiene și britanice.

• În intervalul 19 martie 2003 – 23 iulie 2009, România s-a implicat activ în eforturile internaționale de stabilizare și reconstrucție a Irakului, aproximativ 10.000 militari români participând la operații și misiuni în acest interval.

• Pentru contribuția militarilor români în Teatrul de Operații din Irak, Coaliția internațională a oferit armatei române o funcție de general în Comandamentul Forței Internaționale.

• Începând cu ianuarie 2005, armata română a fost angrenată, de asemenea, în misiunea NATO de instruire a forțelor irakiene, care a continuat și după anul 2011, când trupele americane s-au retras din Irak.

Capitolul 5

Misiunile de menținere a păcii sub egida *Națiunilor Unite*

Deși Carta Națiunilor Unite nu definește explicit acest tip de misiuni, în virtutea faptului că unul dintre principalele scopuri ale ONU este menținerea păcii și securității internaționale, misiunile de menținere a păcii au devenit unul dintre cele mai importante instrumente folosite în vederea îndeplinirii obiectivelor generale ale comunității internaționale. Responsabilitatea implementării măsurilor concrete pentru atingerea obiectivelor revine *Consiliului de Securitate*, principalul organism de conducere al Națiunilor Unite, însărcinat cu menținerea păcii și securității internaționale. Acesta oferă un mandat pentru fiecare operație/misiune de menținere a păcii și, chiar dacă mandatele sunt diferite de la un caz la altul, ele păstrează o anumită structură comună după care ONU se ghidează în acțiunile desfășurate pe teren.

De obicei, misiunile de menținere a păcii ale ONU au ca obiective prevenirea apariției unui conflict armat sau dezvoltarea unuia transfrontalier, stabilizarea situațiilor conflictuale după încetarea focului, oferirea de asistență pentru implementarea acordurilor de pace și sprijinirea tranziției statelor orientate către o societate modernă și democratică.

Instituirea unei operații/misiuni de menținere a păcii are la bază, în general, prevederile Capitolului VI al Cartei Națiunilor Unite, care se referă la soluționarea pașnică a disputelor. Potrivit acestui capitol, părților aflate în conflict li se recomandă utilizarea tratativelor, anchetelor, medierii, concilierii, arbitrajului, precum și recurgerea la organizații sau acorduri regionale ori alte mijloace pașnice, la alegerea acestora.

De cele mai multe ori, în funcție de cerințele locale, misiunile ONU de menținere a păcii au în responsabilitate procesele de dezarmare, demobilizare și reintegrare a foștilor combatanți, acțiunile de deminare, reformele sistemului de securitate și ale statului de drept, protejarea și promovarea drepturilor omului, asigurarea organizării alegerilor libere, sprijinirea restaurării autorității statale, promovarea redresării și dezvoltării economice și sociale.

O decizie pentru desfășurarea unei misiuni de menținere a păcii este luată de Consiliul de Securitate al ONU după parcurgerea unor etape pregătitoare, constând în dezbateri și negocieri cu toate părțile implicate și cu entitățile (statale sau non-statale), care ar putea contribui la rezolvarea situației existente. De asemenea, această decizie trebuie să respecte trei principii generale: consimțământul principalelor părți în conflict, imparțialitatea și neutilizarea forței (cu excepția autoapărării și apărării mandatului).

În completarea acestor principii și a descrierii acțiunilor efective de menținere a păcii, Consiliul de Securitate al ONU a adoptat trei rezoluții, astfel: *Rezoluția nr. 1325/2000* privind femeile, pacea și securitatea, *Rezoluția nr. 1612/2005* privind copiii și conflictele armate și *Rezoluția nr. 1674/2006* privind protecția civililor în conflictele armate.

Armata României a participat la mai multe operații de menținere a păcii sub egida Organizației Națiunilor Unite, contribuția sa fiind prezentată în continuare. Această contribuție s-a concretizat în personal militar de diverse categorii (observatori, polițiști, luptători, ofițeri de stat major, medici militari etc.), precum și în asigurarea logisticii necesare desfășurării acțiunilor. Am structurat această participare pe regiunile în care aceste misiuni/operații au fost desfășurate, în ordine cronologică – Africa, Europa, Asia și Orientul Mijlociu.

În prezent, Armata României participă cu personal militar la MINUSMA, MONUSCO, UNMIK, UNMISS, UNMOGIP. De asemenea, Armata României are un reprezentant la *Departamentul Operațiilor de Menținere a Păcii al ONU* (DPKO).

5.1. Participarea Armatei României la misiunile ONU de menținere a păcii în Africa

Africa reprezintă al doilea continent al lumii în ceea ce privește mărimea și numărul de locuitori, dar continuă să fie cel mai pauper și mai predispus la apariția de conflicte și crize, realitate care își are rădăcinile, în primul rând, în istoria acestuia. De asemenea, nivelul scăzut de dezvoltare al multor state de pe continentul african a dus la apariția, de-a lungul timpului, a mai mul-

tor celule teroriste sau grupări jihadiste, care au generat conflicte și în zone extinse de instabilitate.

Secolul trecut a fost marcat de un proces de emancipare a continentului, care s-a concretizat prin apariția unor mișcări de eliberare națională pe aproape întreg teritoriul Africii. Totuși, efectele Războiului Rece, care a dus la divizarea statelor în sfere de influență, cultura tribală ce a continuat să predomine în multe zone, frontierele trasate arbitrar pe baza fostelor teritorii coloniale și lupta pentru resursele minerale sunt toți factori care au stat la baza multiplelor conflicte apărute în epoca postcolonială, fie între state, fie între grupuri din cadrul aceleiași țări.

Dacă înaintea celui de-Al Doilea Război Mondial, Africa se afla (aproape în totalitate) sub controlul puterilor coloniale europene, astăzi pe continent se află 54 de state suverane unanim recunoscute, precum și 8 teritorii și 2 state independente cu recunoaștere limitată. În Africa postcolonială au avut loc o mulțime de conflicte armate, care au avut drept consecințe milioane de victime, unele dintre acestea fiind catalogate drept „genocid" de către comunitatea internațională.

Principala organizație care gestionează cooperarea între statele africane, cu atribuții explicite în domeniul securității pe continentul african, este Uniunea Africană, fondată la 9 iulie 2002, Durban, Africa de Sud. Aceasta este moștenitoarea Organizației Unității Africane (25 mai 1963 – 9 iulie 2002). Creată pe modelul Uniunii Europene, Uniunea Africană are drept scop promovarea democrației, drepturilor omului și a dezvoltării pe continentul african și contribuie în mod efectiv la desfășurarea misiunilor de menținere a păcii.

5.1.1. Somalia

În anul 1991 a avut loc o lovitură de stat în Somalia, care a dus la înlăturarea președintelui Siad Barre, urmată de declanșarea războiului civil între grupările insurgente. Începutul conflictului și exacerbarea violențelor interne au determinat comunitatea internațională să reacționeze pentru a asigura stabilizarea situației în această țară.

În consecință, Organizația Națiunilor Unite, prin Consiliul de Securitate, a adoptat o serie de rezoluții succesive (733, 746 și 751), prin care se cerea normalizarea situației și care au condus la înființarea UNOSOM (*United Nations Operation in Somalia)*. Scopul inițial al operației era cel de a monitoriza acordurile de încetare a conflictului în Mogadiscio și de a proteja personalul ONU, precum și bunurile ce erau oferite ca ajutor umanitar în capitală și în împrejurimile acesteia. Haosul existent și foametea au dus la extinderea operației

Harta Somaliei

UNOSOM pe întreg teritoriul țării (*Rezoluția nr. 775*), astfel că numărul persoanelor implicate în misiune a depășit 4.000, statele participante fiind în număr de 16.

Cu toată această desfășurare de forțe, situația era departe de a se ameliora, astfel încât, la propunerea Statelor Unite, Consiliul de Securitate a adoptat *Rezoluția nr. 794* (3 decembrie 1992), care autoriza crearea unei forțe militare suplimentare („United Task Force") – UNITAF, coordonată de SUA și capabilă să stabilească un mediu sigur pentru ajutorul umanitar oferit de comunitatea internațională. Cunoscută sub numele de cod „RESTORE HOPE", operația a însumat circa 37.000 militari (25.000 americani), la alcătuirea ei contribuind 28 de state. UNITAF și-a îndeplinit scopul propus, dar a fost dizolvată la 4 mai 1993, operațiile sale fiind preluate de UNOSOM II care, din acel moment, prelua și atribuțiile UNOSOM.

În plus, noua misiune avea atribuții legate de reconstrucția statului somalez, așa cum se precizează și în *Rezoluția nr. 814* a Consiliului de Securitate. În cadrul acestei misiuni, s-a desfășurat operația cu numele de cod „CONTINUE HOPE", care a durat doi ani (martie 1993 – martie 1995), fiind deservită de un număr maxim de 28.000 militari și polițiști din 34 de țări, printre care și România. În urma unor atacuri ale milițiilor somaleze, Consiliul de Securitate a decis întărirea mandatului UNOSOM II (*Rezoluția nr. 837*), dar au fost eliminate metodele coercitive, câteva luni mai târziu, prin *Rezoluția nr. 897*. La începutul lunii martie a anului 1995, misiunea UNOSOM II a fost retrasă din Somalia.

Participarea Armatei României

În urma solicitării Secretarului General al ONU, Guvernul României a decis să ceară aprobarea Parlamentului cu privire la participarea armatei la operația UNOSOM II. La 2 iunie 1993, Parlamentul a adoptat *Hotărârea cu privire la cererea Guvernului României de a aproba participarea României cu un spital militar de campanie la operațiunea ONU de menținere a păcii în Somalia – UNOSOM-II*. Potrivit acestui act normativ, efectivele pentru spitalul militar de campanie au fost selecționate de către Ministerul Apărării Naționale pe bază de voluntariat. În consecință, a fost operaționalizat Spitalul Militar de Campanie nr. 50, cu o capacitate de 50 de paturi și deservit de un număr de 235 militari. 105 dintre aceștia reprezentau personal medical, ceilalți fiind militari care asigurau funcționarea în bune condiții

Personal medical român în Somalia, 1994,
Foto: MApN

a actului medical (pază, transport, mentenanță, comunicații). Pe durata funcționării sale, au avut loc două rotații de personal, ceea ce înseamnă că mai mult de 700 de militari români au fost implicați în acțiunea de ajutor umanitar.

Spitalul Militar de Campanie nr. 50 a fost dislocat în apropiere de Mogadiscio (lângă aeroport), deservind atât militari, cât și civili, un procent de aproximativ 90% dintre pacienți fiind somalezi. Spitalul era organizat pe cinci secții medicale (triaj, chirurgie, anestezie și terapie intensivă, boli interne și boli transmisibile) și o policlinică cu zece cabinete specializate, laboratoare și un cabinet dentar. Ca urmare a fluxului mare de pacienți, spitalul a fost reorganizat și au mai fost adăugate 50 de paturi.

Activitatea personalului medical militar a fost deosebit de intensă, înregistrându-se peste 75.000 de bolnavi tratați. Au fost efectuate 865 de intervenții chirurgicale, iar la cabinetele de medicină internă au fost tratați 675 pacienți. Au fost asigurate servicii medicale pentru 560 persoane rănite în luptă, 275 victime ale accidentelor rutiere și 25 răniți în incendii. Ca un fapt inedit, medicii militari au contribuit la nașterea a 107 copii somalezi, dintre care unii au primit, în semn de recunoștință, nume românești.

Pe parcursul funcționării sale în Somalia, spitalul de la Mogadiscio a fost comandat de colonelul dr. Ion Drăgușin (6 iulie 1993 – 10 ianuarie 1994), respectiv colonelul dr. Ion Boriceanu (10 ianuarie – 26 octombrie 1994). Este de notat faptul că activitatea spitalului a fost foarte apreciată, atât de către pacienții tratați, cât și de autoritățile prezente în zonă din cadrul conducerii UNOSOM II sau reprezentând Organizația Națiunilor Unite. Secretarul General al ONU, Boutros Boutros-Ghali, a evidențiat contribuția Spitalul Militar de Campanie nr. 50 în cadrul misiunii și a efectuat o vizită a acestuia, cu prilejul deplasării sale în zonă.

5.1.2. Rwanda

În perioada aprilie-iulie 1994, în Rwanda a avut loc, pe fondul adâncirii conflictului dintre etnicii hutu și tutsi, genocidul în care au fost masacrați aproape 1 milion de etnici tutsi și hutu moderați.

Harta Rwandei

Inițial, Tanzania a mijlocit un acord (Arusha, 1992), iar Organizația Unității Africane a încercat să monitorizeze situația. Totuși, Rwanda și Uganda au cerut intervenția Națiunilor Unite care au decis (*Rezoluția nr. 846/1993* a Consiliului de Securitate) înființarea misiunii UNOMUR (United Nations Observer Mission Uganda-Rwanda), care prevedea monitorizarea graniței dintre cele două state. Era vorba de dislocarea a 81 ob-

servatori militari proveniți din 9 țări, de partea ugandeză a frontierei.

Odată cu semnarea acordului de pace între guvernul rwandez (hutu) și Frontul Patriotic Rwandez (FPR, tutsi), în august 1993, Consiliul de Securitate al ONU a adoptat *Rezoluția nr. 872* (5 octombrie 1993), care prevedea înființarea unei noi forțe internaționale, UNAMIR (United Nations Assistance Mission for Rwanda), destinată sprijinirii aplicării acordului. Această decizie a fost urmată însă de asasinarea președintelui în funcție (aprilie 1994) și a unor membri ai guvernului. Au fost uciși inclusiv reprezentanți ai forței internaționale UNAMIR. În consecință, ONU a luat decizia diminuării UNAMIR de la 2.548 la 270 militari (Rezoluția nr. 912). Pe durata celor 100 de zile de haos, cât a durat genocidul propriu-zis, UNAMIR a cautat să mențină ordinea și a încercat să protejeze civilii tutsi si hutu moderați, misiune devenită aproape imposibilă, datorită reducerii personalului și evacuării precipitate a personalului civil și diplomatic de către ONU.

Ulterior (17 mai 1994), Consiliului de Securitate a impus un embargo asupra armelor împotriva Rwandei, a solicitat acțiuni internaționale urgente și a decis creșterea personalului UNAMIR de la 270 la 5.500 militari (*Rezoluția nr. 918*). Frontul Patriotic Rwandez a reușit să preia controlul asupra țării, în iunie 1994, moment în care se încheie războiul civil.

UNAMIR și-a continuat activitatea până în martie 1996, numărul militarilor participanți la misiune diminuându-se treptat.

Participarea Armatei României

Materialele consultate de noi atestă faptul că, în perioada 6 martie – 15 aprilie 1994, armata română a participat, la cererea Organizației Națiunilor Unite, cu 5 ofițeri de stat major, la activități specifice în cadrul contingentului belgian al UNAMIR dislocat la Kigali, capitala Rwandei. Durata scăzută a mandatului este normală, dacă avem în vedere faptul că pe 7 aprilie 1994 a început genocidul, care a dus și la uciderea a zece militari belgieni, iar ONU a decis, la 21 aprilie 1994, reducerea drastică a efectivelor UNAMIR. Principala activitate a ofițerilor dislocați la Kigali a fost cea de stat major, în secțiile de planificare și operații ale comandamentului UNAMIR.

Trebuie menționat faptul că ONU a solicitat României inclusiv participarea sa la acțiuni de ajutor umanitar, astfel că Parlamentul României a adoptat *Hotărârea nr. 14 din 24 iunie 1994 privind aprobarea participării României cu o echipă chirurgicală militară la operațiunea ONU de asistență umanitară în Rwanda UNAMIR*. Prin acest act se aproba participarea unei echipe chirurgicale de 21 militari și a unui ofițer de legătură, pentru a participa la operația UNAMIR. Ca urmare a reducerii drastice a efectivelor ONU angajate în operație și a ostilității radicale a rwandezilor față de forțele Națiunilor Unite, țara noastră nu a mai trimis respectiva echipă chirurgicală.

5.1.3. Angola

Războiul civil din Angola a izbucnit în 1975, la scurt timp după ce fosta colonie portugheză și-a obținut independența. În luna noiembrie a aceluiași an, autoritățile cubaneze de la Havana au decis intervenția în criza angoleză și au trimis trupe în sprijinul Mișcării Populare pentru Eliberarea Angolei (MPLA), de sorginte comunistă. Aceasta se afla în conflict cu Uniunea Națională pentru Independența Totală a Angolei (UNITA) și Frontul Național pentru Eliberarea Angolei (FNLA). Războiul civil din Angola a devenit, astfel, un nou teritoriu pentru confruntarea celor două blocuri care au definit Războiul Rece: URSS și statele comuniste de partea MPLA, în timp ce Statele Unite și Africa de Sud susțineau UNITA și FNLA.

Harta Angolei

De îndată ce guvernele Angolei, Cubei și Africii de Sud au semnat acordurile de pace de la New York (22 decembrie 1988), Consiliul de Securitate al ONU a adoptat *Rezoluția nr. 626*, care a dus la constituirea misiunii United Nations Angola Verification Mission (UNAVEM), destinată supravegherii retragerii trupelor cubaneze din această țară. La aceeași dată, Angola, Cuba și Africa de Sud s-au înțeles ca această retragere să aibă loc în schimbul acordării independenței Namibiei (aflată sub administrarea Africii de Sud).

Misiunea UNAVEM a devenit operațională pe 3 ianuarie 1989, grupul de observatori (la început 18, apoi 70 și în final 60 militari) și-a îndeplinit cu succes misiunea, astfel că trupele cubaneze au părăsit Angola conform programului inițial. La 30 mai 1991, guvernul angolez a semnat un acord de pace cu UNITA, iar ONU a autorizat, prin *Rezoluția nr. 696* a Consiliului de Securitate, înlocuirea misiunii UNAVEM cu UNAVEM II, destinată urmăririi și demobilizării trupelor UNITA.

Noua misiune a fost mai dificilă, deoarece luptele dintre Angola și Africa de Sud au reînceput și au continuat până la sfârșitul anului 1994, când a fost semnat un acord la Lusaka (Zambia). Acesta prevedea încetarea focului, demobilizarea trupelor UNITA și integrarea lor în forțele armate angoleze, precum și dezarmarea civililor. Ca urmare, a fost adoptată *Rezoluția nr. 976* a Consiliului de Securitate al ONU (8 februarie 1995), care aproba desfășurarea misiunii UNAVEM III, cu o gamă largă de responsabilități ce vizau de-escaladarea situației din Angola până la un nivel la care statul african să poată fi considerat funcțional.

În data de 30 iunie 1997, Consiliul de Securitate al ONU a votat în unanimitate *Rezoluția nr. 1118*, care a permis constituirea Misiunii de Observatori ai Națiunilor Unite în Angola (MONUA). Scopul acesteia a fost cel de a contribui la consolidarea păcii și încrederii și la instaurarea unui climat de stabilitate pe termen lung în Angola. Dacă în luna iulie 1997 forțele MONUA erau formate din 3.568 observatori militari și polițiști, acest număr a scăzut treptat la 491 până în februarie 1999.

După încheierea MONUA, Consiliul de Securitate a decis, la 15 octombrie 1999 (*Rezoluția nr. 1268*), înființarea Biroului Națiunilor Unite în Angola (UNOA), care s-a transformat, la 15 august 2002 (*Rezoluția nr. 1433*), în Misiunea Națiunilor Unite în Angola (UNMA). Aceste entități se încadrează în misiunile politice speciale ale ONU, fiind destinate sprijinirii eforturilor de consolidare a păcii în țările aflate în perioada post-conflict.

La aceste ultime trei misiuni (UNAVEM III, MONUA și UNMA), România a participat cu militari, la solicitarea ONU.

Participarea Armatei României la misiunea UNAVEM III

Misiunea UNAVEM III a devenit cea mai îndelungată și mai consistentă misiune internațională a Armatei României din secolul trecut și a reprezentat *„școala misiunilor internaționale pentru Armata României"*, școală care a însemnat însă morți, răniți și bolnavi – de

Comandantul spitalului militar românesc din Angola împreună cu un localnic, *Foto: MApN*

boli tropicale specifice sau militari cu sechele rămase pe viață. Baza legală a misiunii a constituit-o *Hotărârea Parlamentului nr. 1 din 13 martie 1995 privind aprobarea participării României la operațiunile de menținere a păcii UNAVEM III din Angola*. Articolul 1 al acestui act normativ precizează că participarea României constă într-un batalion de infanterie în limita a 800 militari și un spital de campanie, încadrat cu 200 persoane. Era prima dată când țara noastră disloca trupe ce urmau să poarte lupte într-un teatru de operații. La UNAVEM III au participat militari din 31 de state (30 iunie 1997), iar țara noastră a fost, în anul 1997, a treia națiune ca număr de militari dislocați în Angola.

La data de 17 mai 1995, în Angola (Viana, în apropierea capitalei Luanda) a fost dislocat un Spital Militar de Campanie format din 110 persoane, cu o capacitate de 40 de paturi. Spitalul a funcționat până la mijlocul anu-

Militari români, participanți la misiunea UNAVEM III din Angola, medaliați de reprezentanți ai ONU, 1996, *Foto: MApN*

lui 1997 (16 iunie), după care s-a întors în țară. Funcționând pe principiul rotației, detașamentul medical a fost condus de colonel dr. Ion Drăgușin (mai – noiembrie 1995), dr. Constantin Răduică (noiembrie 1995 – iunie 1996 și noiembrie 1996 – iunie 1997) și dr. Paul Mâine (iunie – noiembrie 1996). Pe lângă militarii și funcționarii civili din cadrul UNAVEM III, spitalul a tratat și îngrijit mii de pacienți din rândul localnicilor.

Tot la 17 mai 1995, au sosit în Angola ofițerii și subofițerii de stat major (27, ulterior 31 militari), care au fost repartizați în cadrul comandamentului misiunii (Luanda) și al comandamentelor regionale.

Începând cu luna august 1995, armata română a dislocat și o structură de tip batalion (Romanian Battalion – ROMBATT), pregătită pentru operațiuni de menținere a păcii. Cum Angola era împărțită în șase regiuni militare distincte, militarii români au devenit responsabili pentru zona Sud – Lobango. Militarii români (la început 62 de ofițeri, 108 subofițeri și 588 militari angajați pe bază de contract) s-au organizat în patru tabere: Lubango, Lobito, N'Gove și Chicuma. Misiunile executate au inclus:

- patrulări în zona de responsabilitate;
- construirea unor tabere de încartiruire pentru militarii UNITA disponibilizați;
- amenajarea unui depozit de armament;
- organizarea de tabere pentru companii de geniu;
- escortarea convoaielor militare și umanitare;
- asigurarea securității proprietății ONU;
- activități de cercetare și deminare.

În plus, militarii români au deschis patru școli civile pentru 230 de copii angolezi din zona taberelor și au participat la acțiuni de asistență umanitară.

Rotația personalului s-a făcut la șase luni, cu mențiunea că, în ultima rotație au participat militari români care făceau parte din batalioane diferite.

Perioada	Structura	Comandant
august 1995 – aprilie 1996	B. 2 I. *„Călugăreni"*, București	Col. Petre Botezatu*
aprilie – octombrie 1996	B. 26 I. *„Neagoe Basarab"*, Craiova	Lt.col. Ion Pâlșoiu*
octombrie 1996 – iulie 1997	B. 812 I., Bistrița	Mr. Alexandru Rus*
	B. 151 I. *„Războieni"*, Iași	Lt.col. Gheorghe Dorofte

* ofițeri care au fost avansați, ulterior, la gradul de general

La 1 iulie 1997, misiunea batalionului românesc s-a încheiat, iar pe 8 iulie au ajuns în țară ultimii militari dislocați în Angola pentru misiunea UNAVEM III.

Participarea Armatei României la misiunile MONUA și UNMA

La puțin timp, Armata României a participat la misiunea MONUA, cu o companie mecanizată, formată din 150 militari, care făcea parte din *Forța de Reacție Rapidă*. Dislocată la Luanda și Saurino, subunitatea românească a fost comandată de locotenent-colonelul Gheorghe Dorofte (iulie 1997 – februarie 1998) și maiorul Dumitru Dincă (februarie 1998 – februarie 1999). Urmare a nerespectării termenilor acordurilor și a doborârii unor avioane ale Națiunilor Unite, misiunea a fost retrasă la 26 februarie 1999, termenul de expirare a ultimei prelungiri, potrivit *Rezoluției nr. 1229* a Consiliului de Securitate al ONU.

Armata română a participat, de asemenea, la misiunea UNMA, în perioada septembrie 2002 – februarie 2003, cu un expert român în acțiuni de demilitarizare. Acesta și-a desfășurat activitatea în Luanda, capitala Angolei.

5.1.4. Republica Democratică Congo

După obținerea independenței față de Belgia, la 30 iunie 1960, Republica Democratică Congo (Congo-Kinshasa, Zair) s-a confruntat foarte repede cu o serie de mișcări secesioniste, care au culminat cu preluarea puterii de către Mobutu Sese Seko, printr-o lovitură de stat, în anul 1965. O contribuție importantă la încheie-

Harta Republicii Democratice Congo

rea acestor mișcări l-a avut Forța de Intervenție Rapidă (ONUC), grupare constituită și dislocată în baza *Rezoluției nr. 143* a Consiliului de Securitate al ONU (14 iulie 1960), prin care se cerea și retragerea imediată a trupelor belgiene, fosta putere colonială din regiune.

Ulterior, în toamna anului 1996, a început un război civil deosebit de sângeros (aproximativ o jumătate de milion de victime), care este considerat primul război civil congolez. La puțin timp după stabilizarea internă, s-a declanșat, în 1998, cel de-al doilea război civil din R.D. Congo, considerat de specialiști ca fiind cel mai sângeros conflict de după cea de-a doua conflagrație mondială, având în vedere cele peste cinci milioane de morți înregistrați în statistici. În iulie 1999, a fost semnat Acordul de la Lusaka pentru încetarea focului și eliberarea prizonierilor de război, statele semnatare fiind: Angola, Republica Democratică Congo, Namibia, Rwanda, Uganda, Zambia și Zimbabwe.

Situația dramatică internă și nevoia stabilizării au impus angajarea comunității internaționale. În aceste condiții, la 30 noiembrie 1999, Consiliul de Securitate al ONU a aprobat *Rezoluția nr. 1279*, prin care a luat ființă Misiunea Organizației Națiunilor Unite în Republica Democrată Congo (MONUC). Inițial, MONUC a avut ca obiectiv observarea respectării prevederilor Acordului de la Lusaka. Ulterior, obiectivele au fost extinse pentru a include și supravegherea procesului de pace. Astfel, dacă la început s-a aprobat dislocarea a 5.537 militari și a 500 observatori militari, la sfârșitul lui iulie 2007 erau desfășurați 19.815 militari și 760 observatori. La încheierea misiunii MONUC (28 mai 2010) și transformarea sa în MONUSCO (Misiunea Organizației Națiunilor Unite de Stabilizare în R.D. Congo), acționau sub egida ONU 18.653 militari și 704 observatori militari. Aceștia proveneau din peste 50 de state, inclusiv România.

La 1 iulie 2010, *Rezoluția nr. 1925* a Consiliului de Securitate al ONU a decis schimbarea numelui misiunii în MONUSCO. Această operație se desfășoară și astăzi, fiind autorizată pentru un număr de 14.000 militari și 660 observatori.

Centrul de Operații Întrunite al misiunii MONUC din Congo (locotenent comandor Florian Șerb, dreapta), 2008, *Foto: MApN*

Participarea Armatei României

Pe 20 septembrie 2000, Parlamentul României a emis *Hotărârea nr. 29*, care prevedea, la articolul 1: *„Se aprobă suplimentarea participării României la Misiunea O.N.U. de menținere a păcii în Republica Democrată Congo, pe întreaga durată a misiunii, cu o echipă medicală de urgență, formată din 3 medici și 8 infirmieri sau asistenți medicali, precum și 9 ofițeri de legătură, observatori militari și ofițeri de stat major.”*

Militar român în cadrul misiunii MONUSCO, Congo
Foto: MApN

Numărul de personal angajat de România a fluctuat de-a lungul anilor: în aprilie 2009 erau dislocați în R.D. Congo 22 militari români, la 28 septembrie 2021 erau prezenți 4 observatori militari, iar cifrele oficiale din 31 martie 2022 arată 15 ofițeri de poliție, 4 experți și 4 ofițeri de stat major.

5.1.5. Etiopia și Eritreea

Din anul 1952, după ce s-a aflat sub administrație britanică, și până la obținerea independenței, teritoriul Eritreei a făcut parte din Etiopia, fie ca regiune autonomă, fie ca provincie a statului etiopian (din 1962). Începând din anul 1961, se naște o mișcare de gherilă pentru obținerea autonomiei și, ulterior, pentru separarea de Etiopia, rezistență care a continuat timp de 30 de ani și care a fost considerată drept un război de independență. În 1991, a fost instituit un guvern provizoriu pentru a organiza un referendum pentru declararea independenței, sub supravegherea ONU. Ulterior, în mai 1993, Eritreea este declarată stat independent.

Harta Etiopia și Eritreea

Neînțelegerile între cele două părți în privința liniei de frontieră au dus la o invazie a Eritreei în Etiopia (mai 1998). Conflictul a durat doi ani (până în mai 2000), când Etiopia a reușit să recupereze teritoriul pierdut și a avansat chiar dincolo de granițele inițiale ale Eritreei.

Pe 18 iunie 2000 s-a semnat un prim acord de pace pentru încetarea ostilităților între Etiopia și Eritreea. Imediat după semnarea acordului (31 iulie 2000), Consiliul de Securitate al ONU a adoptat *Rezoluția nr. 1312*, prin care se înființa Misiunea Națiunilor Unite în Etiopia și Eritreea (UNMEE), formată din maximum 100 de observatori militari și personalul civil de sprijin. Potrivit acestei rezoluții, în interiorul Eritreei era creată o „zonă de securitate temporară”, de 25 de kilometri, controlată de patrulele ONU de menținere a păcii.

La 15 septembrie 2000, prin *Rezoluția nr. 1320*, Consiliul de Securitate al ONU a decis extinderea misiunii, autorizând desfășurarea a maximum 4.300 de militari, până la 15 martie 2001. La puțin timp după aceasta (decembrie 2000), au fost semnate, de către ambele țări, Acordurile de la Alger, care detaliau pașii necesari normalizării situației. Principalul obiectiv al misiunii a constat în monitorizarea aspectelor legate de respectarea prevederilor acordurilor.

UNMEE s-a încheiat brusc, la 30 iulie 2008, când Consiliul de Securitate al ONU, prin intermediul *Rezoluției nr. 1927*, a decis încetarea misiunii, ca răspuns la restricțiile impuse de către Eritreea reprezentanților Națiunilor Unite, care periclitau siguranța și securitatea personalului ONU (au fost sistate livrările de combustibil, împiedicând, practic, trupele ONU să-și desfășoare activitatea). Normalizarea situației s-a definitivat abia pe 9 iulie 2018, la Asmara (capitala Republicii Eritreea), cu prilejul unei întâlniri la nivel înalt între cele două state și a acordului de pace semnat de reprezentanții Etiopiei și Eritreei. Ulterior, la 16 septembrie 2018, președintele Eritreei și prim-ministrul etiopian au semnat un acord care consolidează reconcilierea celor două state și întărește „securitatea și stabilitatea în regiunea” din Cornul Africii.

Participarea Armatei României

Forțele armate române au participat la misiunea UNMEE, în baza *Hotărârii Parlamentului României nr.* 38 din 14 noiembrie 2000. Aceasta precizează dimensiunea participării românești la primul articol: *„Se aprobă participarea României la Misiunea ONU de menținere a păcii în Etiopia și Eritreea (UNMEE), cu 4 militari (3 ofițeri și 1 subofițer) din Ministerul Apărării Naționale, în statul major al Brigăzii Multinaționale în Așteptare cu Capacitate de Luptă Ridicată (SHIRBRIG) a Forțelor ONU, pe toată durata mandatului acesteia.”*

Pe parcursul misiunii, militarii români au contribuit la acțiunile de monitorizare a încetării focului la granița dintre cele două țări aflate în conflict. Misiunea militarilor români s-a încheiat în mai 2008.

5.1.6. Liberia

Țară profund măcinată de conflicte interne, Liberia a cunoscut numeroase crize suprapuse. În 1989 a început un război civil, urmat de un al doilea, amândouă provocând moartea a peste 200.000 de oameni, adică 5% din populația totală a Liberiei. După începerea primului război civil (1989-1996), în urma acordului de la Cotonou, Consiliul de Securitate al ONU a decis, la

Harta Liberia

22 septembrie 1993, prin adoptarea *Rezoluției nr. 866*, înființarea Misiunii de Observare a Națiunilor Unite în Liberia (UNOMIL), care și-a desfășurat activitatea până la 12 septembrie 1997.

Ulterior, în urma Acordului de pace de la Accra, după desfășurarea celui de-al doilea război civil liberian (1999-2003), Consiliul de Securitate al ONU a decis, în baza *Rezoluției nr. 1509* (19 septembrie 2003), înființarea Misiunii Națiunilor Unite în Liberia (UNMIL), în vederea menținerii păcii și a asigurării unui climat de viață stabil. De această dată, a fost dislocat un mare număr de militari, aproximativ 14.000, la care s-au adăugat peste 1.000 polițiști și angajați civili.

Misiunea UNMIL s-a încheiat, cu succes, la data de 30 martie 2018.

Participarea Armatei României

La cererea Organizației Națiunilor Unite, România a trimis în Liberia, între anii 2004-2016, câte doi observatori militari, care au participat la misiunea UNMIL. Suplimentar, din anul 2014 până la sfârșitul misiunii, România a participat, de asemenea, cu polițiști din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

5.1.7. Sudan și Sudanul de Sud

Republica Sudan și-a câștigat independența la 1 ianuarie 1956. Anii care au urmat au fost dominați de guverne democratice instabile și regimuri militare. În timp, a apărut o fractură serioasă între nordul islamic și sudul creștin, fractură care a condus la un război civil ce a dus la moartea a peste două milioane de oameni. Războiul civil a început încă din 1983 și a luat sfârșit oficial prin semnarea Acordului de pace de la Nairobi, la 9 ianuarie 2005.

Organizația Națiunilor Unite a înființat, în 2004, prin *Rezoluția nr. 1547* a Consiliului de Securitate, o misiune politică specială, denumită Misiunea Națiunilor Unite de Prevenire în Sudan (UNAMIS). Un an mai târziu, la 25 martie 2005, Consiliul de Securitate al ONU a decis, prin *Rezoluția nr. 1590*, înființarea misiunii de menținere a păcii UNMIS (Misiunea Națiunilor Unite în Sudan). UNMIS urma să fie alcătuită din maximum 10.000 militari, din care făceau parte peste 700 polițiști. Principalul scop al misiunii a fost cel de sprijinire a implementării Acordului de pace de la Nairobi (9 ianuarie 2005).

Prin *Rezoluția nr. 1706* din 2006, Consiliul de Securitate al ONU a decis extinderea mandatului UNMIS în zona Darfur, în vederea aplicării acordului de pace de la Darfur. În martie 2007, efectivele UNMIS au ajuns la 8.776 militari, 559 observatori militari și 662 polițiști. Acestora li s-au adăugat, ca personal auxiliar civil, încă 300 persoane.

Misiunea și-a încheiat activitatea după șase ani, în aceeași zi în care Sudanul de Sud și-a declarat independența, în urma unui referendum controversat, organizat de Mișcarea Populară de Eliberare a Sudanului, în 9 ianuarie 2011, la care populația a votat cu o majoritate covârșitoare în favoarea secesiunii.

În sprijinul noii națiuni, Consiliul de Securitate al ONU a stabilit, prin *Rezoluția nr. 1996* (8 iulie 2011), o misiune succesorală – UNMISS (Misiunea Națiunilor Unite în Sudanul de Sud), menită să sprijine noua țară în eforturile sale de consolidare societală. Misiunea avea mandat de un an, urmând a fi reînnoită, succesiv, în funcție de evoluțiile existente. Astfel, prin *Rezoluția nr. 2567* din 12 martie 2021, Consiliul de Securitate al ONU a prelungit misiunea cu încă un an, mandatul său fiind fundamentat pe patru piloni: protecția civililor; crearea condițiilor care să conducă la furnizarea asistenței umanitare; sprijinirea punerii în aplicare a acordului revitalizat și a procesului de pace; monitorizarea, investigarea și raportarea cu privire la încălcările legii umanitare și a drepturilor omului.

În anul 2021, la UNMISS participau 19.075 de persoane, între care 14.222 combatanți, 217 observatori militari, 1.446 polițiști, 387 ofițeri de stat major, 2.228 civili și 388 voluntari ONU.

Participarea Armatei României la UNMIS

La solicitarea Națiunilor Unite, statul român a aprobat participarea Armatei României cu observatori

militari la operația UNMIS, România fiind una dintre cele 63 de țări care au trimis personal în această misiune. În aprilie 2009, la UNMIS își desfășurau activitatea specifică 12 ofițeri români, ca observatori militari.

Participarea Armatei României la UNMISS

Armata României a participat la această operație cu aprobarea Parlamentului, militarii români dislocați, în număr de 6-8, având rolul de observatori.

În anul 2022, un număr de 7 militari români erau dislocați în Sudanul de Sud în cadrul misiunii UNMISS, aducându-și contribuția la executarea mandatului ONU în această țară.

Jandarmeria română participă și ea cu efective începând cu anul 2016.

5.1.8. Coasta de Fildeș

Coasta de Fildeș și-a obținut independența în 1960. A urmat o conducere stabilă, până în 1999, când a avut loc o lovitură de stat, succedată în 2002 de primul război civil. Motivele conflictului au fost de natură etnică și religioasă, nativii ivorieni fiind nemulțumiți de imigranții sosiți din zone vecine, în primul rând din Burkina Faso. Principalele părți beligerante au fost cele guvernamentale și cele ale rebelilor din nordul statului. După lupte crâncene, părțile au încercat concilierea, la începutul anului 2003, dar pacea nu s-a realizat în parametrii doriți, astfel că ONU, prin *Rezoluția nr. 1528 a* Consiliului de Securitate, a decis înființarea, la 27 februarie 2004, a Operației Națiunilor Unite în Coasta de Fildeș (UNOCI). Aceasta înlocuia o misiune politică specială, MINUCI, aprobată prin rezoluția Consiliului de Securitate al ONU nr. 1479 din 13 mai 2003, care a avut ca mandat sprijinirea implementării acordului Linas-Marcoussis din ianuarie 2003, care stabilea linia de demarcație între facțiunile ce luptau în războiul civil.

Harta Coasta de Fildeș

La UNOCI au participat 44 de state, cu o forță desfășurată (în 2012) de aproximativ 11.000 persoane în uniformă, dintre care 200 observatori militari, 9.400 de trupe și 1.350 ofițeri de poliție. De menționat că forța UNOCI a fost constant schimbată din punct de vedere al dimensiunii sale datorită extinderilor continue ale mandatului său. În anul 2016, potrivit *Rezoluției nr. 2284* a Consiliului de Securitate al ONU, efectivele au fost reduse la aproximativ 2.000 de oameni.

Operația UNOCI a luat sfârșit cu succes la 30 iunie 2017.

Participarea Armatei României la UNOCI

În conformitate cu prevederile legale și la solicitarea Organizației Națiunilor Unite, România a participat la această misiune prin trimiterea unor observatori militari. La momentul începerii misiunii, în aprilie 2004, România a desfășurat 7 militari, contribuind în mod activ la realizarea obiectivelor misiunii.

5.1.9. Burundi

Început în 1993, războiul civil burundian este strâns legat de conflictele din Rwanda și R.D. Congo, apreciindu-se uneori că este o extindere a acestora, chiar dacă a luat sfârșit (2005) mult după cel din Rwanda (1994). Se estimează că acest conflict a provocat peste 300.000 de morți, aproximativ 3% din populația țării. Confruntările au fost considerate încheiate în momentul aprobării unei noi Constituții și alegerii unui nou președinte.

Cu un an înaintea încheierii conflictului, în 2004, Consiliul de Securitate al ONU a aprobat *Rezoluția nr. 1545*, prin care s-a înființat Operația Națiunilor Unite în Burundi (ONUB). Ea a avut ca scop contribuția la restaurarea și menținerea păcii, prin respectarea acordurilor de la Arusha (28 august 2000). Documentele ONU privitoare la operațiile de menținere a păcii precizează că ONUB dispunea de o forță armată formată din 5.650 militari (200 observatori și 125 ofițeri de stat major), 120 polițiști și 434 civili din afara Burundi.

Participarea Armatei României

Un număr de 40 de state, printre care și România, au participat la misiunea ONUB, care a luat sfârșit pe 31 decembrie 2006 (*Rezoluția nr. 1719* a Consiliului de Securitate al ONU). Contribuția României a constat în prezența a trei observatori militari.

5.1.10. Mali

Republica Mali a devenit independentă în 1960, fiind condusă de un sistem autoritar care s-a menținut până în anul 1991. Regimul a fost îndepărtat în urma unor conflicte generate de mișcările studențești din anul 1991, revoltă la care a aderat o mare parte a forțelor de represiune. Pentru o perioadă, Mali a devenit una dintre cele mai stabile țări africane.

Misiune de evacuare medicală a Armatei române în Mali, *Foto: MApN*

În ianuarie 2012 a izbucnit o revoltă a tuaregilor din nordul țării, care încercau să formeze un nou stat independent, Azawad. În conflict au fost implicate mișcări islamiste radicale, ceea ce a dus la apariția unor acțiuni de susținere a guvernului din partea altor țări, inclusiv Comunitatea Economică a Statelor Vest-Africane (ECOWAS). La 11 ianuarie 2013 a intervenit și Franța, prin intermediul operației „SERVAL”, încheiată în iulie 2014 și înlocuită de operația „BARKHANE” (și aceasta încheiată pe 9 noiembrie 2022), tot sub comandă franceză, dar care reunea și alte state din regiune.

Între timp (25 aprilie 2013), Consiliul de Securitate al ONU a înființat, prin *Rezoluția nr. 2100*, misiunea MINUSMA (Misiunea Multidimensională Integrată a Națiunilor Unite de Stabilizare în Mali), care avea un număr de personal autorizat de peste 15.000 persoane. Misiunea avea ca responsabilitate asigurarea stabilizării țării după revolta tuaregilor. De asemenea, MINUSMA urma să colaboreze cu forțele franceze, dar aceste două operații au fost completate și de altele, precum EUTM Mali (2013) și EUCAP Sahel Mali (2015), inițiate de Uniunea Europeană sau MISAHEL, organizată de Uniunea Africană. Despre EUTM Mali veți afla mai multe detalii în capitolul dedicat operațiilor sub egida acestei organizații.

De notat faptul că MINUSMA a făcut obiectul mai multor rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU (ultima este *Rezoluția nr. 2640* din iunie 2022). La nivelul anului 2022, misiunea era în desfășurare.

Misiunea ONU din Mali este considerată a fi una dintre cele mai periculoase de acest tip, cu cel mai ridicat grad de mortalitate dintre toate misiunile ONU, acest lucru din cauza frecventelor atacuri asupra „căștilor albastre”, care au cauzat 281 de decese în rândul personalului MINUSMA (numărul oficial din ianuarie 2023).

Participarea Armatei României

România a participat, încă din 2014, la misiunea MINUSMA, punând la dispoziție polițiști și ofițeri de stat major, într-un număr care a variat de la 2 la 9 militari. La 31 iulie 2021, documentele ONU precizează că România participa la această misiune cu 6 militari.

La solicitarea Organizației Națiunilor Unite și în baza hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării din decembrie 2018, a avut loc o participare deosebit de importantă a Armatei României în Mali. Forțele dislocate au inclus un detașament de aviație format din aproximativ 120 militari (piloți, personal tehnic și medical) și 4 elicoptere. Este vorba de Detașamentul „*Carpathian Pumas*”, care face parte din Forțele Aeriene române și care a preluat acest segment al MINUSMA de la partenerii canadieni. Locația detașamentului a fost la Gao, în partea de sud-est a statului Mali, pe malul fluviului Niger. Pe parcursul celor două rotații, detașamentul a efectuat misiuni de evacuare medicală, misiuni de căutare-salvare (SAR), transport de trupe și materiale, misiuni de transport pasageri, patrulare aeriană și misiuni de observare în sprijinul ONU. Comandantul primei rotații a fost comandorul Ioan Mischie, iar pe durata celei de-a doua rotații, comandorul Ciprian Marin.

Detașamentul Charpatian Pumas în misiune în Mali, *Foto: MApN*

Activitățile executate de Detașamentul „*Carpathian Pumas*”, pe durata unui an de zile, includ 360 misiuni de luptă, dintre care 18 misiuni de evacuare medicală (în sprijinul a mai mult de 40 de pacienți), aproximativ 200 misiuni de cercetare, recunoaștere și patrulare aeriană

și 100 misiuni de transport. De asemenea, detașamentul românesc a desfășurat periodic activități de instruire în sprijinul contingentelor multinaționale din zona de dislocare (germane, belgiene, irlandeze), în special exerciții de evacuare aeriană medicală înaintată și de reacție rapidă (îmbarcare/debarcare, proceduri pentru evacuarea de urgență, cunoașterea configurației de transport). S-au efectuat 1.250 de ore de zbor în zona subsahariană, din care 200 pe timp de noapte, detașamentului revenindu-i o arie de responsabilitate comparativă cu teritoriul României.

Într-un mediu cu climă extremă, în care mobilitatea este dificilă, din cauza distanțelor și a infrastructurii aproape inexistente, cele patru elicoptere IAR-330 Puma L-RM cu care Detașamentul *„Charpatian Pumas”* a acționat, au reprezentat o capabilitate esențială pentru sprijinirea eforturilor ONU de stabilizare a zonei. Astfel, odată cu creșterea ariei de responsabilitate, în funcție de necesitățile operaționale, patrula de elicoptere românească a devenit în scurt timp una din principalele forțe de reacție rapidă pe cale aeriană a ONU pe teritoriul statului Mali.

Totodată, profesionalismul, atenția și promptitudinea cu care au răspuns solicitărilor de executare a misiunilor nu au trecut neobservate în rândul contingentelor participante și au fost deosebit de apreciate de către parteneri. Astfel, comandantul MINUSMA, generalul-locotenent Dennis Gyllespore, afirma că militarii români i-au înlocuit cu succes pe canadieni. La terminarea misiunii, acesta și-a luat astfel rămas bun de la militarii români: *„Vă mulțumesc pentru tot ce ați realizat în acest an, pentru concentrarea asupra misiunii și numărul mare de ore de zbor. Ați demonstrat cu adevărat profesionalismul și angajamentul României.”* Fiecărui militar al contingentului românesc i-a fost conferită *Medalia Organizației Națiunilor Unite pentru serviciul în sprijinul păcii*.

5.2. Alte misiuni ONU cu participarea Armatei României

5.2.1. *Kosovo*

În 1988 președintele Iugoslaviei, Slobodan Miloșevici, decide să intervină militar împotriva gherilei separatiste albaneze UÇK din Kosovo. Uzul nediscriminat al forței împotriva civililor de către forțele de securitate și armate ale Belgradului, ce a declanșat o uriașă criză umanitară a refugiaților albanezi în țările vecine, a atras atenția comunității internaționale, îngrijorată de repetarea unui nou scenariu bosniac în balcani.

În trma eșecului negocierilor de pace din februarie-martie 1999, urmare a refuzului sârbilor de a accepta un plan de pace, NATO a lansat o campanie militară de bombardamente împotriva pozițiilor militare iugoslave, cu scopul de a opri violențele exercitate de forțele sârbe impotriva albanezilor din Kosovo. Ulterior, la 9 iunie 1999, reprezentanții NATO și ai Iugoslaviei au semnat un acord potrivit căruia trupele sârbe acceptau să se retragă din provincia Kosovo.

Consiliul de Securitate al ONU a adoptat *Rezoluția nr. 1244* (10 iunie 1999), care l-a autorizat pe Secretarul General al ONU să stabilească o prezență civilă internațională în Kosovo – Misiunea de Administrare Interimară a Națiunilor Unite în Kosovo (UNMIK), pentru a asigura o adminstrație interimară pentru Kosovo, sub care poporul kosovar se putea bucura de o autonomie substanțială. Ulterior, în urma declarației de independență adoptată de către autoritățile kosovare și a intrării în vigoare a unei noi constituții, la 15 iunie 2008, sarcinile UNMIK au fost modificate semnificativ pentru a se concentra în primul rând pe promovarea securității, stabilității și respectării drepturilor omului în Kosovo. Misiunea este în vigoare și în prezent. Dosarul Kosovo este prezentat în cadru extins în capitolul următor.

Participarea Armatei României

Parlamentul României a decis, prin adoptarea *Hotărârii nr. 27*, la 23 iunie 1999, dislocarea unui ofițer român în cadrul UNMIK, ofițer care să asigure legătura permanentă între această misiune și misiunea NATO „KOSOVO FORCE”/KFOR.

La 17 august 2022, Armata României era reprezentată în cadrul UNMIK de către un ofițer cu atribuții de observare și monitorizare.

5.2.2. *India și Pakistan*

După ce India și Pakistan și-au obținut independența, în august 1947, a izbucnit un conflict deschis între cele două țări, miza fiind stabilirea graniței în zona Kashmir.

Prin *Rezoluția nr. 39* din 20 ianuarie 1948, Consiliul de Securitate al ONU a înființat UNCIP (Comisia Națiunilor Unite pentru India și Pakistan), cu un mandat extins prin *Rezoluția nr. 47* din 21 aprilie 1948. La recomandarea UNCIP, Secretarul General al ONU a numit un Consilier Militar pentru a fi informat în legătură cu toate aspectele ce puteau avea legătură cu un eventual conflict. Prima astfel de echipă, formată din observatori militari neînarmați, a ajuns în zonă în ianuarie 1949 și a format UNMOGIP, având ca misiune să supraveghe-

ze încetarea focului între India și Pakistan. După reluarea ostilităților între cele două părți, în 1971, misiunea UNMOGIP se axează în prezent pe implementarea strictă a prevederilor acordului de încetare a focului din 17 decembrie 1971.

Participarea Armatei României la UNMOGIP

România face parte, din 2017, din grupul de țări care participă la îndeplinirea mandatului UNMOGIP, având sub observație respectarea armistițiului final semnat pe 17 decembrie 1971 între India și Pakistan, precum și raportarea oricăror informații pertinente către Secretarul General al ONU. Primii doi observatori militari români au fost maiorul Ion Ștefan Costea

Militari români în misiune în India și Pakistan, *Foto: MApN*

și căpitanul George Ionuț Olteanu. În prezent (15 iulie 2022), România este prezentă cu 2 ofițeri români, cu rol de observatori militari, la a doua cea mai veche misiune din cadrul Organizației Națiunilor Unite.

5.2.3. Nepal

Începând cu anul 1996, Nepalul a fost scena unui conflict intern foarte sângeros între guvern și opoziția maoistă, finalizat la 21 noiembrie 2006 prin semnarea unui acord de pace de către principalele forțe politice din această țară. Consiliul de Securitate al ONU a adoptat *Rezoluția nr. 1740* din 23 ianuarie 2007, prin care se înființa UNMIN (Misiunea Națiunilor Unite în Nepal), o misiune politică specială, destinată normalizării vieții în Nepal. Această misiune a avut și o componentă de natură militară, în sensul că a desfășurat și acțiuni de observare și monitorizare.

Mandatul cuprindea:

- monitorizarea și gestionarea armelor și a personalului militar al armatei Nepalului și al armatei maoiste;
- asistarea părților prin intermediul unui comitet mixt de coordonare a monitorizării în implementa-

Maiorul Liviu Stoica (stânga) în timpul misiunii ONU din Nepal, 2007, *Foto: MApN*

rea acordului privind gestionarea armelor și a personalului armat;
- asistarea monitorizării acordurilor de încetare a focului;
- acordarea asistenței tehnice Comisiei Electorale în planificarea, pregătirea și desfășurarea alegerii unei Adunări Constituante într-o atmosferă liberă și corectă.

Misiunea a luat sfârșit la 15 ianuarie 2011.

Participarea Armatei României

Armata României a participat la această misiune, prin dislocarea de observatori militari. Astfel, în aprilie 2009, România avea 5 reprezentanți în Nepal, cu rol de observatori militari.

5.2.4. Irak

A. Misiunea UNIKOM

Misiunea UNIKOM a fost înființată în contextul războiului dintre Irak și Kuweit din perioada 1990-1991. Inițial, a fost adoptată *Rezoluția nr. 687* a Consiliului de Securitate al ONU (3 aprilie 1991), care enunța cerințele specifice pentru încetarea focului și care a fost ulterior acceptată și de către conducerea irakiană. Prin interme-

Harta de dislocare a Misiunii de observare a Națiunilor Unite în Irak și Kuweit, octombrie 2001, *Foto: United Nations Cartographic Section*

diul acestei rezoluții, Consiliul a stabilit și crearea unei zone demilitarizate de-a lungul graniței dintre Irak și Kuweit, care urma să fie supravegheată de observatori ai Națiunilor Unite. Ulterior, la 9 aprilie 1991, prin *Rezoluția nr. 689* a fost înființată Misiunea de Observare a Națiunilor Unite în Irak – Kuweit (UNIKOM), care avea în componență 300 de observatori militari (forță autorizată inițial).

Mandatul misiunii includea: monitorizarea zonei demilitarizate și a căii navigabile Khawr ʼAbd Allah, descurajarea violării frontierei și identificarea oricăror acțiuni ostile ale celor două state. În urma unor incidente, s-a decis, în februarie 1993, suplimentarea efectivelor din cadrul UNIKOM și extinderea mandatului, pentru a include capacitatea de a întreprinde acțiuni fizice de prevenire a violării zonei demilitarizate.

În cele din urmă, operațiile din cadrul UNIKOM au fost suspendate la data de 17 martie 2003, înainte de începerea campaniei militare împotriva Irakului de către coaliția condusă de Statele Unite ale Americii, iar în 6 octombrie 2003 s-a încheiat oficial mandatul misiunii.

Participarea Armatei României

Mandatul inițial al observatorilor români a fost de un an, dar perioada acestuia a fost extinsă, odată cu prelungirea misiunii prin rezoluții succesive ale Consiliului

Militar român (cpt. Mormocea Cătălin, mijloc) în cadrul misiunii UNIKOM, 1997, *Foto: MApN*

de Securitate. Militarii români au fost organizați pe serii și echipe, formate din 5-6 militari, care aveau următoarele misiuni:

- supravegherea respectării embargoului privind exportul de petrol și importul de armament;
- controlul persoanelor și autovehiculelor în zona de frontieră;
- investigarea incidentelor de violare a frontierei;
- menținerea legăturii cu autoritățile irakiene și kuweitiene;
- executarea de patrulări terestre și aeriene în scopul monitorizării deplasării trupelor și echipamentelor.

Până în anul 2003, 79 de observatori militari români au luat parte la UNIKOM.

B. Misiunea UNAMI

În anul 2003, în paralel cu misiunea „IRAQI FREEDOM", Organizația Națiunilor Unite a luat decizia înființării unei misiuni proprii. Misiunea de Asistență a ONU din Irak (UNAMI) a fost înființată, după căderea regimului lui Saddam Hussein, în baza *Rezoluției nr. 1500* a Consiliului de Securitate al ONU (14 august 2003), iar prin intermediul *Rezoluției nr. 1770* din 10 august 2007, rolul său a fost extins.

Mandatul UNAMI consta în oferirea de sprijin și consultanță guvernului și poporului irakian în probleme cheie precum:

- promovarea dialogului politic și a reconcilierii naționale;

Militari români în misiune în Irak, *Foto: MApN*

- acordarea de asistență în procesul electoral;
- facilitarea dialogului regional între Irak și vecinii săi;
- promovarea protejării drepturilor omului și a reformelor judiciare.

De asemenea, misiunea era mandatată să lucreze cu partenerii guvernamentali și cu societatea civilă pentru a coordona eforturile agențiilor, fondurilor și programelor specializate ale Națiunilor Unite. Un succes notabil la care a contribuit UNAMI este cel al redactării și adoptării, în anul 2005, a unei noi constituții irakiene.

Participarea Armatei României

Între 2005 și 2007, forțele armate române au participat la Misiunea de Asistență a ONU în Irak cu o companie de infanterie. Punctual, soldații români au

securizat inelul median al Basrah Palace (viziunea ONU s-a bazat pe trei zone de securitate), fapt ce a presupus paza perimetrului locației personalului Organizației Națiunilor Unite și escortarea acestora.

Forțele române participante au fost următoarele:

Anul	Structura	Unitatea generatoare	Comandantul structurii	Număr militari
2005	Companie de Infanterie	B. 26 I. *„Scorpionii Roșii"*	Cpt. Cătălin Giurgiu	100
2006	Companie de Infanterie	B. 33 V.M.	Cpt. Marius Căvescu	100
2006	Companie de Infanterie	B. 21 V.M.	Cpt. Doru Marinescu	100
2007	Companie de Infanterie	B. 21 V.M.	Cpt. Dănuț Mihai	100

* * *

Prin asumarea acestor misiuni de tip coaliție sau desfășurate sub egida ONU, România și-a reafirmat angajamentul pentru asigurarea unui climat de pace și securitate global, iar continuarea participării la misiunile ONU a contribuit la creșterea profilului țării noastre ca furnizor de securitate. Participarea militarilor Armatei României la misiuni internaționale de combatere a terorismului, de sprijinire a păcii sau umanitare este dovada profesionalismului acestora. În egală măsură, a fost o recunoaștere a îndeplinirii angajamentelor pe care România și le-a asumat ca membru al comunității internaționale, a capacității sale de a-și îndeplini rolul în cadrul alianțelor și organizațiilor internaționale din care face parte.

Capitolul 6

Misiuni și operații sub egida NATO, UE și OSCE

6.1. Misiuni și operații NATO

6.1.1 *Participarea Armatei României la misiuni și operații NATO în Balcanii de Vest*

Situația din Balcani – cadru general

După 1990, Balcanii de Vest au devenit principalul focar de tensiune care a generat pentru prima dată intervenția directă a comunității internaționale (ONU, CEE/UE, NATO) pentru a preveni o potențială revenire în logica războiului și a confruntării armate pe continentul european. Procesul de destrămare a Iugoslaviei a constituit unul dintre cele mai violente episoade de criză cu care s-a confruntat Europa după încheierea celui de-Al Doilea Război Mondial. De altfel, în acest caz, nu se poate vorbi despre o singură criză, ci despre o paletă extrem de diversificată de conflicte izbucnite pe fondul destrămării Iugoslaviei, proces care a condus la apariția pe harta Europei a șase noi state independente.

Harta cu statele din Balcanii de Vest

Încă de la apariția sa, statul iugoslav a integrat surse majore de vulnerabilitate fiind un conglomerat etnic, național și cultural-istoric, lipsit de o coerență și stabilitate relativă. Moartea, în 1980, a lui Tito, a cărui personalitate și autoritate a reușit timp de aproape patru decenii să mențină statalitatea și să limiteze izbucnirile naționaliste, a creat premisa confruntărilor între diferitele componente ale federației. După 1987, pretenția Serbiei, condusă de Slobodan Miloșevici, de a-și impune și menține dominația absolută asupra întregii federații iugoslave, a trezit nemulțumirea celorlalte republici, în special a celor două relativ mai prospere republici nord-vestice, Slovenia și Croația. Dezintegrarea Federației Iugoslave a devenit realitate în 1991, când aceste două republici și-au declarat independența. A urmat un război între forțele slovene și iugoslave căruia i s-a pus capăt la 7 iulie 1991 prin negocierea Acordului de la Brioni intermediat de Comunitatea Europeană.

Spirala conflictelor era, însă, abia la început. Războiul sârbo-croat din cursul anului 1991 a fost unul dintre cele mai violente confruntări armate de după 1945 (peste 20.000 de morți și aproape 200.000 de persoane strămutate), încheiat la 12 noiembrie 1995, prin semnarea Acordului de pace de la Erdut.

După ce o serie de armistiții eșuează, la data de 27 noiembrie 1991, Consiliul de Securitate al ONU a decis dislocarea pe teritoriul croat a unor trupe de menținere a păcii. Simultan, focarele de tensiune s-au extins pe întreg teritoriul fost iugoslav. Cel mai sângeros episod al războaielor care au zguduit fosta Iugoslavie a fost războiul bosniac, declanșat la 6 aprilie 1992, după organizarea referendumului privind independența noului stat Bosnia și Herțegovina. Cei aproape patru ani de război au consemnat o adevărată tragedie umană: epurare etnică, dislocări forțate de populație, valuri de imigranți, toate acestea culminând cu cea mai mare atrocitate a acestui război, care a avut loc în iulie 1995 – genocidul de la Srebrenica. În acest război și-au pierdut viața aproximativ 100.000 persoane, iar alte 2,2 milioane au fost strămutate.

Amploarea crizei umanitare a determinat ONU să acționeze și să solicite NATO intervenția directă pentru a pune capăt atrocităților și a impune o încetare a ostilităților. În acest context, NATO a desfășurat prima acțiune de luptă din istoria Alianței. Semnarea Acordurilor

de la Dayton, la 21 noiembrie 1995, a stabilit termenii păcii și încheierea războiului bosniac. Implementarea acestora va genera o angajare extinsă a comunității internaționale în Bosnia și Herțegovina în deceniile următoare cu scopul de a asigura respectarea termenilor acordului și menținerea păcii.

Trei ani mai târziu, în 1998, o nouă criză a zguduit regiunea, de această dată conflictul din provincia Kosovo, teritoriu al Serbiei. Războiul s-a declanșat între rebelii albanezi, care revendicau independența și forțele armate sârbe. A urmat o criză umanitară de mari dimensiuni, cu sute de mii de refugiați, a cărei gestionare a impus intervenția militară a NATO, prin bombardarea Iugoslaviei, menită să determine regimul Miloșevici să oprească violențele. Războiul s-a încheiat în 1999, iar în anul 2008 Kosovo și-a declarat în mod unilateral independența, acțiune pe care Serbia nu a recunoscut-o oficial nici până în prezent.

Tensiunile au continuat în regiune, pentru ca la începutul anilor '2000, noul teatru de conflict să devină Macedonia. Procesul de destabilizare din Republica Macedonia a fost accelerat de războiul din Kosovo din 1999, când aproximativ 360.000 albanezi din această provincie s-au refugiat pe teritoriul macedonean. Insurgența tot mai agresivă a albanezilor a provocat o confruntare deschisă între guvern și rebelii albanezi, care s-a desfășurat în perioada februarie-august 2001. A fost necesară intervenția NATO, conflictul luând sfârșit prin Acordul de la Ohrid semnat la 13 august 2001.

Succesiunea de crize și conflicte care au avut loc în Balcanii de Vest după 1990 a schimbat profund realitățile de securitate generând noi riscuri și amenințări la adresa stabilității spațiului european. Necesitatea gestionării noilor provocări de securitate – valuri de refugiați, dislocări de populație, crize umanitare – pe fondul consemnării unor acte de genocid și epurări etnice la scară largă au impus asumarea de noi misiuni și responsabilități din partea comunității internaționale. Scopul general a vizat stabilizarea zonelor de conflict, protejarea populației și asigurarea condițiilor de reconstrucție statală care să permită asigurarea unui climat general de pace în regiune.

Misiunea IFOR – Bosnia și Herțegovina

La 14 decembrie 1995 se semna, la Paris, Acordul Cadru General pentru Pace în Bosnia și Herțegovina (Acordul de la Dayton), care consemna încheierea războiului din această țară. Prin acest acord, Bosnia și Herțegovina, Serbia și Croația se recunosc drept state suverane. El a fost semnat de președinții celor trei state, dar și de reprezentanții la nivel înalt din Statele Unite, Franța, Germania, Regatul Unit și Federația Rusă. În primele sale anexe, acordul reglementează aspectele militare ale implementării păcii și crearea unei forțe multinaționale de menținere a păcii sub comanda NATO, „IMPLEMENTATION FORCE" (IFOR), prima operație majoră a Alianței de răspuns la crize. Rolul acesteia a fost de a implementa aspectele militare ale Acordului de la Dayton. Prin acord, IFOR avea dreptul să folosească forța, atunci când devenea necesar pentru îndeplinirea mandatului. Mandatul a fost dat de către Consiliul de Securitate al ONU prin intermediul *Rezoluției nr. 1031* din 15 decembrie 1995. Ca urmare, Corpul Aliat de Reacție Rapidă (ARRC) a lansat operația „JOINT ENDEAVOUR" (20 octombrie 1995) și a creat o forță armată cu un efectiv de 60.000 militari, între care 45.000 din state membre NATO și 15.000 din state nemembre ale Alianței.

Emblema IFOR

Principalele obiective ale misiunii erau:

- menținerea păcii;
- retragerea forțelor și armamentelor;
- separarea forțelor armate ale Federației Bosnia și Herțegovina de cele ale Republicii Srpska;
- reluarea unei vieți normale;
- refacerea infrastructurii de transport;
- desfășurarea normală a alegerilor generale din Bosnia și Herțegovina.

Participarea Armatei României

România a participat la IFOR începând cu data de 8 martie 1996, cu un batalion de geniu, în baza *Hotărârilor Parlamentului României nr.* 23 *și* 43/1995 și a *Hotărârii de Guvern nr.* 63 din 7 februarie 1996.

Astfel, Batalionul 96 Geniu, care a primit denumirea onorifică de *„dr. Joseph Kruzel"*, după numele unui diplomat american, susținător al României, decedat în

Construirea unui pod mobil de către trupele de geniu,
Foto: MApN

timpul unei misiuni de pace, a fost subordonat ARRC, fiind parte a brigăzii de geniu. Principalele activități ale batalionului românesc vizau asigurarea libertății de mișcare pentru trupele IFOR în teatrul de operații și au inclus:

- operațiuni de minare/deminare, recunoaștere, reparații și întreținere;
- execuție de terasamente și fortificații;
- intervenții pentru deblocarea căilor de comunicații;
- construcție și reparație de clădiri.

Batalionul 96 Geniu dispunea de un efectiv de 200 militari și avea în dotare 127 de mașini, utilaje, instalații și alte mijloace tehnice. Ulterior, de la 1 noiembrie 1996, efectivele au fost diminuate cu 10% (au rămas 180 militari). Pe timpul celor peste nouă luni de prezență la IFOR, care s-a încheiat la 20 decembrie 1996, geniștii români au executat 124 de misiuni diferite, pe întreg teritoriul Bosniei și Herțegovinei.

Misiunea SFOR – Bosnia și Herțegovina

După încheierea IFOR, sarcinile acesteia au fost transferate unei noi misiuni, Forța de Stabilizare (SFOR), de asemenea sub conducerea NATO, înființată în baza *Rezoluției nr. 1088* a Consiliului de Securitate al ONU din 12 decembrie 1996. Această misiune a sprijinit Alianța Nord-Atlantică în executarea operațiilor „JOINT GUARDIAN", respectiv „JOINT FORCE". Scopul acesteia era de a asigura continuarea procesului de pace și de a preveni reizbucnirea confruntărilor violente, de a ajuta la repatrierea refugiaților și de a sprijini organizațiile civile neguvernamentale. În plus, SFOR trebuia să coopereze cu Forța Internațională de Poliție a Națiunilor Unite și cu Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie.

Dacă la început efectivele SFOR s-au ridicat la cifra de 32.000 militari, acestea au fost reduse pe măsura detensionării situației, ajungându-se la 12.000 militari la începutul anului 2003 și aproximativ 7.000 militari la sfârșitul lui 2004. La fel ca în cazul IFOR, la misiunea SFOR au participat atât trupe din țări membre ale Alianței (18 state participante), cât și militari din țări din afara Tratatului (15 state), printre care și România, la care se adaugă contribuția specială a Australiei și a Noii Zeelande.

Participarea Armatei României

Conform *Hotărârii Parlamentului României nr.* 25 din 1996 și a *Hotărârii Guvernului României nr.* 73 din 14 martie 1996, s-a decis prelungirea mandatului Batalionului 96 Geniu *„dr. Joseph Kruzel"* pentru o perioadă de optsprezece luni, acesta urmând să-și continuie activitatea în cadrul SFOR, după încetarea misiunii IFOR. Ulterior (iunie 1998), această perioadă a fost prelungită cu un an, până în iunie 1999.

Genist militar român în acțiune,
Foto: MApN

Noua operație în cadrul căreia își desfășura misiunea batalionul românesc aduce cu sine și o nouă subordonare, creându-se o grupă de legătură între unitatea românească și LANDCENT (Forța Terestră a NATO din Europa în acea perioadă), cea care înlocuise ARRC.

Ca urmare a rotației efectivelor, în primii doi ani și jumătate ai prezenței în Bosnia și Herțegovina a Batalionului 96 Geniu, din această unitate au făcut parte 691 militari, din care 84 ofițeri, 250 maiștri militari și subofițeri și 357 militari angajați pe bază de contract, care au participat la mai mult de 200 misiuni. Aria de acțiune a militarilor români a cuprins un perimetru muntos și împădurit, în majoritate pe linia de demarcație dintre Republika Srpska și Federația Bosnia și Herțegovina (entitatea musulmano-croată), în zone cu mare risc, nedeminate, unele dintre acestea refuzate de alte unități de specialitate. Până în august 1998, forțele române au parcurs peste 1.800.000 km, iar utilajele de geniu au funcționat mai mult de 30.000 ore.

Odată cu reducerea treptată a efectivelor SFOR, s-au diminuat și efectivele geniștilor români. Totodată, au apărut subunități noi, precum un pluton de poliție militară, o celulă națională de informații, dar și funcții noi pentru ofițerii români în comandamentul principal din Sarajevo.

La sfârșitul anului 2003, în cadrul SFOR, armata română avea desfășurate următoarele subunități și efective:

- Detașamentul „*Bosnia*”, cuprinzând 68 geniști în baza militară din Butmir, Sarajevo;
- un detașament de 45 militari încadrați contingentului olandez de la Banja Luka/Bogojno;
- un pluton de 25 polițiști militari în cadrul MSU (Unitatea de Sprijin Militar);
- o celulă de informații RO-NIC (Romanian National Intelligence Cell), formată din 4 militari;
- 7 ofițeri aflați pe diferite funcții în cadrul CIMIC, PSYOPS și JVB (Joint Visitors Bureau), în cadrul comandamentului principal al SFOR din Sarajevo.

Misiunea acestor subunități a fost:

- executarea de lucrări genistice sau deminări;
- intervenția în caz de înzăpeziri sau în alte situații de urgență pentru asigurarea traficului rutier;
- escortarea de convoaie;
- colectarea sau distrugerea de armament;
- efectuarea de transporturi ale personalului din cadrul SFOR.

Vizita șefului Statului Major al Forțelor Terestre, general maior Popescu Mihai, la rotirea contingentului român de poliție militară participant la misiunea SFOR, 1999, *Foto: MApN*

Participarea geniștilor români în cadrul Misiunii SFOR a consacrat defintiv rolul ofițerului de relații publice în statul de organizare a unei unități românești participante la misiuni internaționale, primul militar român care a ocupat această funcție fiind maiorul Laurențiu Sfinteș, care a avut sarcina de a susține mediatic activitățile batalionului. De asemenea, în contextul discuțiilor privind invitarea României de a deveni stat membru NATO, la summitul de la Madrid din iulie 1997, activitatea militarilor români a fost cu deosebire importantă, considerându-se că prezența românească în Bosnia și Herțegovina, sub egida NATO, apreciată la nivel internațional, reprezintă un factor care va influența pozițiile și sprijinul statele occidentale față de candidatura României ca membru al Alianței.

Misiunea SFOR și-a încheiat mandatul în decembrie 2004, aceasta fiind înlocuită de Misiunea UE „ALTHEA”, la care Armata României participă și în prezent.

Misiunea KFOR – Kosovo

Pe 24 martie 1999, după eșuarea tratativelor de pace de la Rambouillet, menite să pună capăt conflictului dintre sârbi și albanezii din Kosovo, NATO a decis inițierea unei campanii de bombardament aerian împotriva Republicii Federale Iugoslavia. Contextul a fost determinat de degradarea accentuată a situației din Kosovo pe fondul unei politici sistematice derulate de autoritățile de la Belgrad de epurare etnică îndreptată împotriva etnicilor albanezi din Kosovo. Intervenția NATO a luat sfârșit pe 10 iunie 1999, când Consiliul de Securitate al ONU a adoptat *Rezoluția nr. 1244*, ce prevedea punerea provinciei Kosovo sub administrarea civilă a ONU (prin înființarea UNMIK), până la găsirea unei soluții definitive privind statutul acesteia. Acest lucru a fost posibil ca urmare a acceptării, de către președintele iugoslav Slobodan Miloșevici, a planului de pace propus de G8 și a încheierii Acordului Militar-Tehnic dintre NATO, Republica Federală Iugoslavia și Serbia, ale cărui prevederi au fost încorporate în rezoluția Consiliului de Securitate ONU.

Militari români în cadrul misiunii KFOR, *Foto: MApN*

Tot în urma acestei rezoluții, NATO înființează misiunea KFOR, denumită inițial operația „JOINT GUARDIAN”. Primele forțe ale noii misiuni au fost des-

fășurate în data de 12 iunie 1999. Inițial, efectivele misiunii s-au ridicat la aproximativ 50.000 militari din 39 state membre și non-membre NATO, cu sarcina de a sprijini din punct de vedere militar îndeplinirea atribuțiilor de către misiunea civilă a ONU.

Mandatul KFOR includea ca principale misiuni:

- asigurarea securității tuturor cetățenilor provinciei și a condițiilor pentru reîntoarcerea liberă a tuturor refugiaților indiferent de originea etnică;
- supravegherea frontierelor;
- refacerea instituțiilor publice, a locuințelor, a drumurilor;
- asigurarea condițiilor de desfășurare normală a vieții;
- dezarmarea formațiunilor paramilitare ale KLA;
- contribuția la stabilirea unui cadru politic în conformitate cu legile internaționale.

În îndeplinirea acestor responsabilități, NATO a conlucrat, din 2008, cu misiunea EULEX a Uniunii Europene. Având în vedere evoluția situației geopolitice prilejuită de adoptarea declarației de independență de către parlamentul kosovor din data de 17 februarie 2008, NATO a inițiat din iunie 2009 un proces de ajustare treptată a KFOR spre o „postură de descurajare". Astfel, în funcție de situația de securitate din zonă, au fost operate, treptat, reduceri de trupe, ritmul fiind decis de Consiliul Nord-Atlantic.

Participarea Armatei României

În conformitate cu prevederile *Hotărârii Parlamentului României nr. 27 din 23 iunie 1999*, s-a aprobat inițial trimiterea unui ofițer român pentru a asigura legătura militară între structurile UNMIK și cele ale KFOR. Acesta și-a început activitatea pe lângă structurile UNMIK în iunie 2000, pentru început la Mitrovica, apoi la Priștina, mandatul acestuia întinzându-se pe durata unui an.

Hotărârea Parlamentului României nr. 27/1999

....

Articolul 4 - Se aprobă participarea cu 10 ofițeri militari de legătură din Ministerul Apărării Naționale la Misiunea O.N.U. din Kosovo, pe întreaga perioadă a mandatului, care vor îndeplini misiuni de legătură cu comandamentele NATO și cu poliția civilă, urmând să fie desfășurați în cel mult 31 de zile de la data intrării în vigoare a Rezoluției Consiliului de Securitate nr. 1.244 din 10 iunie 1999.

....

Extras din *Hotărârea nr. 27/1999* a Parlamentului României *pentru aprobarea trimiterii ofițerilor de legătură la misiunea ONU din Kosovo*

A. Specialiști PSYOPS și ofițeri de stat major

Prezența militară românească în cadrul structurilor KFOR a început în martie 2000, când primii ofițeri și maiștri militari români specialiști în operații psihologice din structurile Statului Major General au început să ocupe funcții în cadrul PSYOPS Branch – Elementul de Sprijin Operații Psihologice din comandamentul principal al KFOR.

Până în 2003, contribuția românească a crescut substanțial nu numai în domeniul PSYOPS, ci și prin ocuparea altor poziții în cadrul cartierului general al KFOR. Ofițerii și subofițerii români au făcut parte, în diferite perioade, din Comandamentul principal al KFOR, dislocat la Priștina și Comandamentul de sprijin al KFOR, aflat la Skopje, cu mențiunea că prezența acestora a făcut obiectul negocierilor ce erau purtate în cadrul conferințelor de încadrare de la nivelul SHAPE. Aceștia au fost repartizați pentru a ocupa funcții în structurile de logistică, personal, CIMIC, poliție militară, geniu, controlul traficului și JVB, ajungând la peste 25 militari în vara lui 2003. De asemenea, din martie 2002, a început să funcționeze, pe lângă Comandamentul principal KFOR, o celulă națională de informații RO-NIC, formată din trei ofițeri de informații și un subofițer.

Militarii români discută cu localnicii kosovari, *Foto: MApN*

În cadrul acestor structuri merită evidențiată activitatea maiorilor Alexandru Militaru și Vasile Marineanu, deveniți loctiitori ai secției PSYOPS, în 2001, respectiv 2003. De asemenea, căpitanul Daniel Natu a fost evidențiat și aplaudat în fața întregului corp ofițeresc al Comandamentului principal al KFOR pentru contribuția adusă la organizarea întrunirii Consiliului Nord-Atlantic și a vizitei Secretarului General al NATO, lordul George Robertson, la 29 iunie 2003, la Priștina.

B. Pluton poliție militară

În ceea ce privește contribuția românească cu trupe în Kosovo, aceasta a cunoscut fluctuații determinate atât de capacitatea României de a disloca contingente semnificative, cât și de politica Alianței de reducere treptată a efectivelor. Pentru asigurarea suportului logistic necesar militarilor români, s-au încheiat acorduri tehnice bilatarele între Ministerul Apărării Naționale și parteneri din ministerele apărării din Grecia, Belgia și Italia.

În baza *Hotărârii Parlamentului României nr. 1* din 12 martie 2001 a fost desfășurată în teatru prima subunitate românească, la data de 23 aprilie 2001, un pluton de poliție militară format din 25 militari, subordonați contingentului grec din Brigada Multinațională de Est, aflată sub comandă americană. Subunitatea românească a efectuat, până în momentul retragerii din iulie 2003, acțiuni de control al traficului și a patrulat în

Post de pază în Kosovo,
Foto: MApN

zona punctului de frontieră Blace/general Jankovic dintre Kosovo și Macedonia. Totalul militarilor participanți la acest contingent a fost de 125.

C. Companie infanterie

A doua subunitate românească, de tip companie de infanterie, a fost dislocată în Kosovo pe data de 22 noiembrie 2001, în baza *Hotărârii Parlamentului României nr.* 22 din 19 septembrie 2001. Subunitatea era formată din 89 militari și a fost inclusă în cadrul contingentului belgian din Brigada Multinațională de Nord-Est, aflată sub comandă franceză. Compania a acționat mai întâi în tabăra româno-belgiană „White Plains", situată în zona muntoasă din nordul Kosovo (zonă mixtă din punct de vedere etnic) și, ulterior, în tabăra „Nothing Hill" a Comandamentului grupului multinațional „Belukroko", de tip batalion, de lângă Leposavic. Militarii acestei companii au executat, până în iulie 2003, misiuni cu durata de patru luni, constând în patrule, monitorizarea zonei de graniță, căutări de armament în locuințele localnicilor, filtre și securizări, escortă convoaie și protecția VIP. Totalul militarilor participanți la misiune a fost de 445.

Companie românească în misiune în Kosovo,
Foto: MApN

D. Detașament național de forțe

A treia unitate dislocată a fost Detașamentul național de forțe (ROFND), care și-a început misiunea la data de de 1 martie 2002, în baza aceleiași hotărâri a Parlamentului din septembrie 2001. Acesta și-a desfășurat activitatea în orașul Klina și, apoi, din iulie 2003, în Goraždevac și a acționat în cadrul unității italiene de tip batalion „*Task Force Aquila*", în cadrul Brigăzii Multinaționale de Sud-Vest, comandată de Germania. În 2007, detașamentul a fost relocat la Belo Polje. Misiunile acestui detașament au fost asemănătoare cu cele executate de militarii români din Comandamentul grupului multinațional „Belukroko". Rotirea efectivelor Detașamentului ROFND s-a făcut din 4 în 4 luni, iar, începând cu august 2005, din 6 în 6 luni.

Armata României participă și în prezent la Misiunea NATO KFOR, cu un număr de 55 militari.

Rezerva Strategică SFOR/KFOR

În baza *Hotărârii Parlamentului României nr. 9* din 9 iunie 1997, s-a aprobat participarea României, la constituirea Rezervei Strategice pentru SFOR, ce avea scopul de a sprijini forțele din cadrul SFOR și de a le asigura la cerere protecția. Forțele puse la dispoziție atunci de țara noastră erau constituite dintr-un batalion de infanterie format din 400 militari, 2 avioane de transport

C-130 Hercules „la chemare” și o grupă de stat major formată din 10 ofițeri.

Prin *Hotărârea Parlamentului nr. 3* din 8 martie 2000, mandatul Batalionului 26 Infanterie *„Neagoe Basarab”* din rezerva SFOR a fost extins pentru ca acesta să poată executa misiuni și în sprijinul KFOR. Ulterior, în vara anului 2002, Batalionul 2 Infanterie *„Călugăreni”* a fost inclus în rezerva strategică SFOR/KFOR. Cele două unități de elită ale armatei române au participat la exercițiile NATO-PfP din seria *„Dynamic Response”*, desfășurate în teatrele de operații din Kosovo și Bosnia și Herțegovina.

Lt.col. Petrescu Daniel (stânga), comandantul Batalionului 2 Infanterie, aflat în Rezerva SFOR-KFOR, 2003, *Foto: MApN*

În anul 2022, România a activat rezerva pentru Bosnia și Herțegovina cu scopul de a suplimenta contribuția la misiunea EUFOR ALTHEA cu 134 militari, la Camp Butmir, pentru o perioadă scurtă de timp (o lună).

6.1.2 Participarea Armatei României la misiunea BALTICA 2007

Având în vedere scopul și misiunile Alianței Nord-Atlantice, România, în calitate de membru NATO cu drepturi și obligații depline, și-a exprimat disponibilitatea de a asigura forțele și mijloacele necesare executării Serviciului de poliție aeriană (SPA) în spațiul aerian al Țărilor Baltice. Ca o recunoaștere a nivelului de pregătire în acest domeniu, NATO a acceptat propunerea României și, pentru o perioadă de trei luni, 1 august – 31 octombrie 2007, poliția aeriană din Lituania, Estonia și Letonia a fost asigurată de patru aeronave MiG-21 LanceR, aparținând Forțelor Aeriene Române.

Această misiune a constat în apărarea integrității spațiului aerian al Țărilor Baltice pe timp de pace, 24 de ore din 24, cu aeronave în măsură să decoleze și să acționeze în cazul în care o aeronavă ar fi încălcat, din eroare sau cu intenție, regimul de zbor în spațiul aerian al acestora.

Forțele care au executat SPA în Țările Baltice s-au aflat sub comanda și controlul tactic al Centrului Multinațional de Operații Aeriene (Combined Air Operations Centre – CAOC) de la Uedem, Germania. Comandantul detașamentului aerian s-a aflat în relații de colaborare cu comandanții lituanieni de la bazele Siauliai și Karmelava.

Pentru executarea misiunii de poliție aeriană, personalul detașamentului a fost organizat în trei ture, fiecare tură fiind formată din doi piloți, opt tehnicieni, un ofițer la Centrul de Operații și un ofițer meteorolog.

Comanda operațională a fost exercitată, pe întreaga perioadă de desfășurare a misiunii „BALTICA 2007“, de Centrul de Operații Aeriene a Forțele Aeriene române. În timpul desfășurării misiunii, două aeronave au fost gata de zbor în orice clipă, iar celelalte două s-au aflat în rezervă. Toate cele patru avioane MiG-21 LanceR au fost înarmate și pregătite pentru executarea misiunilor specifice. Piloții români au executat minimum opt zboruri pe săptămână, în conformitate cu ordinele primite

Detașamentul românesc participant la misiunea „BALTICA 2007” în Țările Baltice, 2007, *Foto: MApN*

de la SHAPE, cu două avioane, ceea ce a determinat antrenamentul forțelor dislocabile și al controlorilor de la CRC Karmelava.

Executarea SPA sub comandă NATO, în timp de pace, ca parte integrantă a apărării aeriene colective, în scopul menținerii integrității spațiului aerian desemnat – Țările Baltice – a fost cea mai importantă misiune încredințată Aviației Militare române de la accederea în structurile NATO și până în 2007. Comandantul detașamentului a fost căpitan-comandorul Laurențiu Chiriță.

6.1.3 Participarea Armatei României la Grupul de Luptă NATO din Polonia

Politica agresivă a Federației Ruse, manifestată prin anexarea ilegală a peninsulei Crimeea și declanșarea ostilităților în estul Ucrainei în 2014, au determinat Alianța Nord-Atlantică să-și adapteze postura de descurajare și apărare de pe Flancul Estic. La Summitul NATO din 2014 din Țara Galilor, statele membre au căzut de acord asupra unei consolidări, moderate, a prezenței militare pe Flancul Estic, ce avea rolul mai degrabă de a reasigura statele membre din estul Europei, care percepeau Rusia drept o amenințare la adresa securității acestora.

O schimbare semnificativă de paradigmă a avut loc odată cu desfășurarea Summitului NATO din 2016 de la Varșovia, prin adoptarea primelor măsuri de descurajare substanțială a Rusiei pe Flancul Estic. În acest sens, s-a convenit asupra creării unei prezențe rotaționale înaintate consolidate a NATO pe segmentul nord-estic (eFP – enhanced Forward Presence), prin dislocarea a 4 grupuri de luptă multinaționale, de tip batalion, în cele trei state baltice și Polonia. Totodată, pe segmentul sud-estic a fost creată prezența rotațională înaintată adaptată a NATO (tFP – tailored Forward Presence).

Sistemele de apărare antiaeriană GEPARD
în misiune în Polonia, *Foto: MApN*

Dislocarea acestor forțe a fost o măsură defensivă de descurajare proporționată în acord cu angajamentele internaționale ale NATO. Trupele aliate dispuse în această regiune transmit un semnal clar că un atac asupra unui membru NATO este unul împotriva tuturor.

Armata României participă, începând din anul 2017, la Grupul de luptă NATO din Polonia, condus de SUA. Țara noastră este un partener important în cadrul Alianței Nord-Atlantice, un aliat solid în această parte a Europei și un contributor important în arhitectura regională și internațională de securitate. În acest sens, România continuă să intensifice eforturile în domeniile securității și apărării, în coordonare cu aliații și partenerii, să respecte angajamentele internaționale, în scopul de a spori credibilitatea și profilul regional, și să adopte o poziție eficientă de descurajare și de apărare în context euroatlantic.

Primele forțe române desfășurate în Polonia au inclus o subunitate de nivel companie, compusă din 120 militari din Forțele Terestre, care avea în dotare tunuri antiaeriene calibru 35 mm „OERLIKON". Compania a fost dislocată în Polonia, în Baza militară Bemowo Piskie, în luna martie a anului 2017, fiind constituită pe structura unei baterii din organica Batalionului 205 Apărare Antiaeriană „*General Gheorghe Pârvulescu*" din Brigada 2 Infanterie „*Rovine*" de la Craiova.

Începând cu cea de-a 8-a rotație (octombrie 2020), tunurile antiaeriene „OERLIKON" au fost înlocuite cu sistemul antiaerian „GEPARD", aflat în dotarea Batalionului 3 Apărare Antiaeriană „*Potaissa*" din Turda, aflat în subordinea Brigăzii 81 Mecanizată „*General Grigore Bălan*". De altfel, sistemul antiaerian „GEPARD" a fost dislocat, la acea dată, pentru prima dată în afara teritoriului național.

Până la sfârșitul anului 2022, armata română a efectuat 11 rotații ale subunităților de apărare antiaeriană în cadrul contribuției României la prezența aliată înaintată a Alianței Nord-Atlantice în Polonia. Valoarea personalului dislocat de Armata României în Polonia s-a ridicat la 105 militari (august 2022), ceea ce denotă faptul că, la momentul respectiv, Detașamentul de apărare antiaeriană „*Gheparzii Transilvani*" reprezintă cea mai mare contribuție a României la o misiune NATO.

Planificarea misiunii de luptă de către militarii contingentului românesc în Polonia, *Foto: MApN*

6.2. Misiuni și operații militare în cadrul Politicii de Securitate și Apărare Comună

Crizele succesive de securitate din spațiul ex-iugoslav, cele mai semnificative fiind Războiul din Bosnia și Herțegovina (1992-1995), dar mai ales Războiul din Kosovo (1998-1999), au arătat Uniunii Europene că noul mediu internațional de securitate european nu este nici pe departe la fel de stabil precum și-au imaginat probabil liderii europenii în momentul prăbușirii regimurilor comuniste din Estul Europei în 1989. Confruntați cu aceste conflicte, chiar în imediata vecinătate a granițelor Uniunii Europene, care riscau să amenințe securitatea întregului continent, liderii europeni și-au dat seama că Uniunea Europeană nu avea capacitatea și mai ales mijloacele necesare pentru a manageria situații de criză de acest tip, existând în anii '90 percepția că Uniunea Europeană a eșuat în a gestiona conflictele din fosta Iugoslavie și că pacea a fost instaurată doar în urma intervenției decisive a SUA.

De aceea, liderii francez și britanic, Jacques Chirac, respectiv Tony Blair, au convenit în urma întâlnirii de la Saint-Malo din 4 decembrie 1998, chiar în timpul evenimentelor tragice din Kosovo, ca Uniunea Europeană să-și asume un rol mai pronunțat în gestionarea problemelor de securitate din Europa, ceea ce reclama inclusiv dezvoltarea capabilităților europene de apărare. Inițiativa franco-britanică a fost asumată de statele membre, ceea ce a făcut posibil ca la Consiliul European de la Köln din iunie 1999 să fie adoptată o platformă politică de acțiune pentru ca *„Uniunea Europeană să dețină capacitatea de a derula acțiuni autonome, susținute de forțe militare credibile, instrumente de decizie corespunzătoare și disponibiltatea de a le folosi pentru a răspunde la crize internaționale, fără a aduce vreun prejudiciu NATO"*.

La următorul Consiliu European desfășurat la Helsinki, în decembrie 1999, este adoptat Obiectivul Global 2003, ce viza crearea, până în 2003, a unei Forțe de Reacție Rapidă a Uniunii Europene de 50.000-60.000 oameni, pentru ca Uniunea Europeană să poată să-și asume așa-numitele sarcini „Petersberg" de menținere a păcii. Astfel, ia naștere Politica Europeană de Securitate și Apărare (PESA), care a fost redenumită, în 2009, conform Tratatului de la Lisabona, în Politica de Securitate și Apărare Comună (PSAC), ce oferă cadrul legal și instituțional necesar cooperării statelor membre în domeniul securității și apărării.

Pentru a avea acces la capabilitățile NATO pentru inițierea unor asemenea misiuni de menținere a păcii, în decembrie 2002, la Copenhaga, sunt încheiate Acordurile dintre NATO și UE (Acordurile Berlin+).

Principalele misiuni/operații pe dimensiunea militară, care s-au desfășurat sub egida Uniunii Europene, pot fi urmărite în tabelul de mai jos, cu precizarea că unele dintre ele (cele desfășurate de Forțele Navale române) sunt descrise într-un capitol separat.

Misiunea	Perioada în care și-a desfășurat activitatea
EUFOR CONCORDIA/ Operation CONCORDIA (Operația militară a Uniunii Europene în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei)	martie 2003-decembrie 2003
EUFOR ARTEMIS/Operation ARTEMIS (Operația militară a Uniunii Europene în Republica Democratică Congo)	iunie 2003-septembrie 2003
EUFOR BiH/Operation ALTHEA (Operația militară a Uniunii Europene în Bosnia și Herțegovina)	decembrie 2004-prezent
EUFOR RD Congo (Operația militară a Uniunii Europene în Republica Democratică Congo)	iunie 2006-noiembrie 2006
EUFOR Ciad/RCA (Operația militară a Uniunii Europene în Republica Ciad și Republica Centrafricană)	martie 2008-martie 2009
EU NAVFOR Somalia/ Operation ATALANTA (Forța Navală a Uniunii Europene în Somalia)	noiembrie 2008-prezent
EUTM Somalia (Misiunea de instruire a Uniunii Europene în Somalia)	aprilie 2010-prezent
EUTM Mali (Misiunea de instruire a Uniunii Europene în Mali)	februarie 2013-prezent
EUFOR RCA (Operația militară a Uniunii Europene în Republica Centrafricană)	februarie 2014-martie 2015
EUNAVFOR Med/Operation SOPHIA (Forța Navală a Uniunii Europene în Mediterană)	iunie 2015-martie 2020

Misiunea	Perioada în care și-a desfășurat activitatea
EUTM RCA (Misiunea de instruire a Uniunii Europene în Republica Centrafricană)	iulie 2016-prezent
EUNAVFOR Med IRINI/ Operation IRINI (Forța Navală a Uniunii Europene în Mediterană	martie 2020-prezent
EUTM Mozambique (Misiunea de instruire a Uniunii Europene în Mozambic)	octombrie 2021-prezent

Din 2003 și până în prezent, Uniunea Europeană a desfășurat în cadrul PSAC un număr de 37 de misiuni și operații pe 3 continente, cu scopul de a preveni conflictele și a menține pacea. În prezent sunt în desfășurare 18 misiuni, din care 7 militare.

Participarea Armatei României

La data de 15 iulie 2022, România participa cu 254 militari în cadrul celor 7 misiuni/operații militare desfășurate sub egida UE, astfel: EUFOR BiH / „Operation ALTHEA" (215 militari), EU NAVFOR Somalia / „Operation ATALANTA" (1 ofițer de stat major), EUTM Somalia (4 militari), EUTM Mali (18 militari), EUNAVFOR MED „IRINI" / „Operation IRINI" (3 militari), EUTM RCA (7 militari), EUTM Mozambic (6 militari).

De asemenea, deși nu este clasificată drept misiune militară, România participă în prezent cu personal militar la misiunea civilă de observare și monitorizare EUMM din Georgia (1 militar).

Noua emblemă a operației EUFOR ALTHEA
în Bosnia și Herțegovina, 2017

În trecut, România a mai contribuit cu trupe în cadrul misiunii EUFOR „CONCORDIA", în Macedonia de Nord, în 2003 (prima misiune militară a UE, România participând din postura de stat candidat la aderare) și EUNAVFOR MED / operația „SOPHIA" (predecesoarea EUNAVFOR MED „IRINI").

6.2.1. EUFOR BiH / Operația „ALTHEA"

Pe 2 decembrie 2004, la aproape un deceniu de la terminarea războiului civil din Bosnia și Herțegovina, UE a lansat operația „ALTHEA", care este în desfășurare și în prezent. „ALTHEA" este succesoarea fostelor misiuni NATO IFOR și SFOR din Bosnia și Herțegovina (BiH). Mandatul acestei misiuni este dat de *Rezoluțiile* Consiliului de Securitate al ONU *nr. 1551* din 9 iulie 2004 și *nr. 1575* din 22 noiembrie 2004, ce au autorizat statele membre ONU, acționând prin sau în cadrul colaborării din interiorul UE, să înființeze o forță multinațională de stabilizare, ca succesor al SFOR, sub control și comandă unificată. Scopul misiunii este de a contribui la implementarea prevederilor Acordurilor de la Dayton din 1995 și de a crea un mediu de securitate stabil în Bosnia și Herțegovina.

Începând cu anul 2012, mandatul acestei misiuni a fost extins, accentul fiind pus pe capacitatea de formare, instruire și consolidare a armatei bosniace (Capacity Building and Training – CB&T), dar a fost păstrat și vechiul obiectiv care viza consolidarea internă spre a nu fragiliza autoritățile tânărului stat.

Inițial, numărul militarilor participanți în acest teatru de operații depășea 6.000, însă numărul acestora a fost redus gradual în anii următori, ajungând la 1.600 militari în februarie 2007. Ulterior, numărul de militari a scăzut și mai mult, în ianuarie 2022 fiind dislocați în BiH aproximativ 1.100 militari din 19 state europene membre și non-membre ale UE, iar în august 2022, 600 militari. În caz de necesitate, numărul acestora poate fi suplimentat cu forțe de rezervă trimise din statele participante – maxim 3.500 trupe.

EUFOR are un batalion multinațional care îi permite să răspundă după cum este necesar pentru a sprijini autoritățile din BiH. Batalionul Mutinațional al EUFOR „ALTHEA" este constituit din două companii permanente, una generată de Turcia și alta, prin alternanță la un an, de Austria și Ungaria, un pluton românesc și alte patru companii de rezervă generate de România, Bulgaria, Slovacia și Austria. EUFOR are alte active care îi permit activitatea în BiH, inclusiv elicoptere și o echipă EOD. De asemenea, menține o rețea de 17 echipe de legătură și observare (LOT) în întreaga BiH, care asigură legătura cu comunitatea locală și ajută la „luarea pulsului" privind situația la fața locului.

Elicoptere IAR-330 Puma SOCAT participante la misiunea din Bosnia și Herțegovina, *Foto: MApN*

La data de 2 noiembrie 2022, Consiliul de Securitate al ONU a decis, prin *Rezoluția nr. 2658*, prelungirea, cu un an, a mandatului misiunii militare europene EUFOR „ALTHEA" în BiH.

Participarea Armatei României

România a participat la această misiune încă de la început, cu militari din mai multe categorii de forțe.

Astfel, la începutul anului 2005, forțele armate române au luat parte la EUFOR BiH cu Detașamentul Național Bosnia, care avea în compunere Batalionul 96 Geniu *„dr. Joseph Kruzel"* (45 militari) și un pluton de poliție militară (23 militari), precum și un detașament cu 4 elicoptere IAR-330 SOCAT, cu 41 militari. Este de semnalat faptul că „ALTHEA" a reprezentat prima misiune a aviației românești într-un teatru de operații, după cea de-a doua conflagrație mondială. Elicopterele Bazei 90 Transport Aerian au efectuat peste 1.200 de ore de zbor în cadrul a 600 de misiuni. Detașamentul aviației române a fost condus de căpitan-comandorul Eugen Suciu.

De asemenea, prin rotație, armata română a desfășurat Detașamentul *„Olanda"* (numit astfel pentru că cei 38 militari făceau parte din structura contingentului olandez), o celulă de informații RO-NIC și șapte ofițeri de stat major afiliați comandamentului central al EUFOR. Forțele române au fost dislocate în taberele Butimir, Bugojno și Banja Luka.

Misiunile îndeplinite de militarii români au avut ca principale direcții de acțiune:

- construcția de infrastructuri (poduri, drumuri etc.);
- desfășurarea de acțiuni pentru asigurarea siguranței traficului;
- deminarea și securizarea unor zone specifice;
- patrulare și pază a unor obiective strategice.

Numărul de militari prezent în BiH a evoluat de la 80 de oameni în 2006, la 36-37, după anul 2012. La sfârșitul anului 2021, 39 militari români desfășurau activități de stat major în cadrul operației „ALTHEA", la comandamentul misiunii dislocat în Camp Butimir, Sarajevo.

Suplimentar, începând cu 17 ianuarie și, ulterior, cu 27 februarie 2022, România a suplimentat contribuția la misiunea EUFOR „ALTHEA" prin activarea rezervei pentru Bosnia și Herțegovina. Au fost desfășurați în BiH 30 militari, respectiv 27 militari din cadrul Batalionului 22 Infanterie *„Romanați"* (Caracal), aflat în subordinea Brigăzii Multinaționale Sud-Est (Craiova), cea care generează Rezerva Intermediară pentru operația EUFOR „ALTHEA". Militarii au constituit un „detașament precursor", fiind urmați, la scurt timp, de alți 107 colegi, dotați cu mijloace tehnice blindate de tip Piranha III C. Militarii români au executat, timp de șase luni, misiuni în sprijinul autorităților locale, cu scopul de a menține un climat de securitate și stabilitate, concomitent cu dezvoltarea și instruirea forțelor armate din Bosnia și Herțegovina.

Detașamentul românesc, care în prezent încadrează o companie de infanterie cu un efectiv de 232 militari, se află sub comanda operațională a Comandamentului Forțelor Întrunite și a fost integrat în Batalionul Multinațional al Misiunii EUFOR „ALTHEA". Decizia de suplimentare a contribuției României la această misiune a fost luată la solicitarea comandamentului operației, în scopul ameliorării nivelului de protecție a forței pe timpul executării misiunilor în acest teatru de operații.

Participarea României la operația EUFOR „ALTHEA" reflectă consolidarea angajamentului asumat în cadrul UE și reprezintă, în același timp, un element de menținere a securității și stabilității în regiune.

6.2.2. EUTM Mali

Lansată la data de 18 februarie 2013, mandatul misiunii de instruire EUTM Mali are la bază *Rezoluția nr. 2071* a Consiliului de Securitate al ONU din 12 octombrie 2012, prin care se cerea statelor membre ONU și organizațiilor regionale și internaționale, printre care și Uniunea Europeană, acordarea de asistență, expertiză, instruire și sprijin pentru dezvoltarea capacităților forțelor armate și de securitate ale statului Mali. Scopul misiunii UE este de a sprijini armata acestui stat în efortul de a restabili integritatea teritorială a acestuia și de a reduce amenințarea din partea grupărilor teroriste. La EUTM Mali participă aproape 700 militari din 22 state membre ale UE și trei state non-membre UE.

Militar român în misiunea EUTM în Mali,
Foto: MApN

Participarea Armatei României

România s-a alăturat misiunii de pregătire a forțelor armate maliene în urma discuțiilor oficiale purtate la nivelul miniștrilor de externe din cele două state, ultima datând din iulie 2015, când ministrul român de externe Bogdan Aurescu l-a asigurat pe omologul din Mali asupra implicării armatei române în cadrul misiunii EUTM.

Astfel, armata română a participat, anual, cu câte un militar, iar, începând cu anul 2022, contribuția românească a fost suplimentată la 18 militari.

Militari români din cadrul Takuba Task Force Mali, 2021,
Foto: MApN

6.2.3. EUTM Somalia

EUTM Somalia a fost lansată pe 7 aprilie 2010, pentru a sprijini guvernul federal de tranziție din Somalia, instalat ca urmare a unei intervenții a unei coaliții formate din țări africane. Rolul misiunii este de a contribui la întărirea instituțiilor guvernamentale, a armatei și a forțelor de securitate, urmându-se o abordare pe 3 piloni: instruire, mentorat și consiliere.

Datorită situației de securitate precare din Somalia, misiunea a avut sediul în Uganda până în anul 2015, când a fost relocată la Mogadiscio. La această misiune participă militari din 7 state membre ale UE la care se adaugă Serbia.

Participarea Armatei României

Până în 2021, Armata României a participat la această misiune cu câte un militar, în timp ce, în prezent, patru ofițeri români activează la Mogadiscio, contribuind la îndeplinirea mandatului primit.

6.2.4. EUTM RCA

Misiunea EUTM RCA a fost lansată la data de 16 iulie 2016, ca urmare a unei cereri adresate Uniunii Europene de președintele Republicii Centrafricane. Succesoare a EUMAM-RCA, EUTM RCA își desfășoară activitatea în strânsă coordonare cu Misiunea de stabilizare integrată multidimensională (MINUSCA) a ONU, cu scopul de a sprijini eforturile guvernului de la Bangui de a implementa reforma sectorului de securitate (SSR), ce vizează modernizarea forțelor armate.

La sfârșitul lui 2020, personalul EUTM RCA era compus din 248 militari și civili provenind din 8 țări membre ale UE și 4 parteneri.

Participarea Armatei României

Armata României a participat la misiunea de instruire din Republica Centrafricană încă de la început, cu un număr de militari care a variat între 12 și 14 militari. Militarii români și-au desfășurat activitatea pe cele trei nivele ale misiunii – strategic, operativ și tactic.

Astfel, în cadrul consilierii la nivel strategic, militarii români au participat la diferite grupuri de lucru, alături de militarii centrafricani, în vederea elaborării și îmbunătățirii bazei doctrinare a pregătirii, înzestrării și întrebuințării Forțelor Armate Centrafricane (FACA) în diferite domenii de activitate: planificare, doctrine, comunicații, logistică, informații etc.

În ceea ce privește pregătirea operațională a unităților și subunităților FACA, ofițerii și subofițerii români au contribuit la consolidarea cunoștințelor și perfecționarea deprinderilor militarilor centrafricani pe timpul etapelor de instruire de la nivel grupă până la batalion. Nu în ultimul rând, referitor la pilonul educațional, militarii români s-au implicat în formarea instructorilor, desfășu-

Subofițer roman instruiește militari din Republica Centrafricană, *Foto: MApN*

rarea de cursuri de calificare în diferite domenii, precum și pentru evaluarea unităților și subunităților pregătite.

6.2.5. EUTM Mozambic

Situația umanitară și de securitate din Mozambic, în contextul crizei din provincia Cabo Delgado, s-a deteriorat accentuat începând din 2017. Escaladarea violențelor a dus la strămutarea internă a 700.000 persoane, cel puțin 1,3 milioane persoane necesitând asistență umanitară și protecție. În acest sens, guvernul Mozambicului a solicitat sprijin internațional.

Astfel, Uniunea Europeană a înființat misiunea EUTM Mozambic, care și-a început activitatea la 15 octombrie 2021. Trupele EUTM Mozambic provin din 10 state membre UE. Mandatul misiunii este limitat și se va încheia la 2 ani după ce aceasta atinge capacitatea operațională completă.

Rolul misiunii este de a sprijini efortul de construire a capabilităților unităților armate mozambicane selectate pentru a forma viitoarea Forță de Reacție Rapidă, pentru ca acestea să fie pregătite să reinstaureze ordinea în provincia Cabo Delgado. Misiunea EUTM Mozambic va antrena în total 11 companii ale armatei mozambicane, atât unități marine, cât și terestre.

Participarea Armatei României

România este parte la această misiune de instruire și consiliere cu șase militari români.

6.2.6. EUFOR „CONCORDIA”

EUFOR „CONCORDIA” a fost prima misiune militară a Uniunii Europene, care și-a desfășurat activitatea între 31 martie și 15 decembrie 2003, înlocuind operația NATO „ALLIED HARMONY”.

Obiectivele misiunii au vizat menținerea păcii în Macedonia de Nord (la acea dată FYROM) și asigurarea unui mediu de securitate stabil pentru implementarea cu succes a Acordului de la Ohrid din 2001, ce a pus capăt conflictului dintre insurgenții albanezi și guvern.

La această misiune au participat 320 militari și 80 civili din 27 state – 13 membre ale UE și alte 14 din afara Uniunii.

Participarea Armatei României

România, pe atunci stat candidat la integrarea europeană și invitat să adere la NATO, a participat la EUFOR „CONCORDIA” în perioada 10 iunie – 15 decembrie 2003, cu doi ofițeri de relații publice și unul de informații, care și-au desfășurat activitatea în cadrul comandamentului Forței UE din Skopje.

Participarea României la această misiune a avut o relevanță politică semnificativă, atât în contextul relației NATO-UE, cât și a faptului că a reprezentat prima operație militară condusă de Uniunea Europeană.

6.3. Misiuni și operații ale Forțelor Navale

6.3.1. Operația „ACTIVE ENDEAVOUR” (NATO)

Operația „ACTIVE ENDEAVOUR” (OAE) este prima operație de apărare colectivă desfășurată de Alianța Nord-Atlantică în baza Articolului 5 al Tratatului de la Washington, invocat, pentru prima dată în istorie, ca urmare a atacurilor teroriste de la 11 septembrie 2001 de pe teritoriul SUA. Operația a fost lansată în luna octombrie 2001, având ca obiectiv detectarea, descurajarea, prevenirea și combaterea terorismului în Marea Mediterană. De asemenea, cu toate că OAE a fost inițiată ca o operație specifică Articolului 5 al Tratatului NATO, pentru securizarea uneia dintre cele mai frecventate zone de coridoare comerciale din lume, începând cu anul 2004, la aceasta au participat și forțe militare din state non-membre NATO, partenere, în special din cadrul Dialogului Mediteranean (Algeria, Egipt, Israel, Iordania, Mauritania, Maroc și Tunisia). Navele statelor NATO și partenere au derulat multiple activități de patrulare, monitorizare și control al traficului naval, de inspectare a vaselor, pentru a bloca sau descuraja traficul de arme și muniții, dar și pentru asigurarea și escortarea unor nave civile prin strâmtoarea Gibraltar.

Marea Mediterană – zona de desfășurare a misiunii ACTIVE ENDEAVOUR

Experiența acumulată în cadrul „ACTIVE ENDEAVOUR” a oferit NATO o expertiză de neegalat în descurajarea activităților teroriste maritime în Marea Mediterană, în special în ceea ce privește proliferarea și contrabanda cu arme de distrugere în masă și cooperarea cu țările non-membre NATO și agențiile civile.

La summitul NATO de la Varșovia (8-9 iulie 2016) s-a convenit inițierea unui proces de tranziție a OAE de la o operație bazată pe articolul 5 (apărare colectivă) la una de tip non-articol 5, operația „SEA GUARDIAN” (operație de securitate maritimă).

Participarea Armatei României

Forțele Navale române au participat la operația „ACTIVE ENDEAVOUR” în perioada 2005-2013, cu cele

două fregate „*Regele Ferdinand*" și „*Regina Maria*", însumând în total opt misiuni cu o durată de aproximativ o lună fiecare.

Pe timpul participării la operația „ACTIVE ENDEAVOUR", cele două fregate au executat următoarele misiuni:

- patrulare în raioanele stabilite, cu precădere în estul Mediteranei, în vederea obținerii unei imagini maritime complete a traficului comercial;
- monitorizarea traficului naval în Mediterana estică în vederea descoperirii eventualelor activități ilegale;
- misiuni specifice de prevenire și combatere a terorismului și a traficului ilegal;
- localizarea navelor potențial ostile aparținând unor companii maritime suspecte;
- executarea controlului la bord al navelor considerate suspecte.

Pentru îndeplinirea misiunilor încredințate, navele române au executat în medie 3-7 misiuni de patrulare, care au reprezentat în jur de 25 de zile de ieșire pe mare. În timpul acestor ieșiri au fost interogate, de către fiecare navă, pe timpul unei misiuni, peste 200 de nave, unele dintre acestea necooperante și au fost controlate la bord în medie 4-5 nave considerate suspecte.

Au existat și diverse situații în care militarii români

Fregata „*Regina Maria*" în cadrul operației ACTIVE ENDEAVOUR, *Foto: MApN*

și-au pus viața în pericol. Astfel, chiar la prima misiune, în 2005, a avut loc o misiune reală de inspecție a unui vas sub pavilion panamez, bănuit a fi suspect. Participarea marinei române la o astfel de misiune, considerată de mare risc, a fost apreciată de comandantul OAE printr-o scrisoare adresată autorităților române.

Pe timpul ultimei misiuni (2013), marinarii români au fost însoțiți și de un echipaj cu un elicopter IAR-330 Puma Naval, care a efectuat mai mult de 30 de ore de zbor pentru supraveghere aeriană.

Numărul total de militari români care au luat parte, pe parcursul celor opt misiuni, la operația „ACTIVE ENDEAVOUR" a fost de 1.640.

În toate desfășurările specifice acestei misiuni, fregatele românești au acționat în subordinea comandamentului maritim NATO din Napoli (Italia).

Marinari români la bordul fregatei „*Regina Maria*", *Foto: MApN*

Participare:

Perioada	Nava participantă	Comandantul navei	Număr militari
01.10-15.12.2005	Fregata „*Regele Ferdinand*"	Cdor. Sorin Learschi*	203
15.09-30.11.2006	Fregata „*Regina Maria*"	Cdor. Costel Tătaru	203
13.10-19.11.2007	Fregata „*Regele Ferdinand*"	Cpt.cdor. Marian Săvulescu*	203
15.10-13.11.2008	Fregata „*Regele Ferdinand*"	Cdor. Marian Săvulescu	203
01.11-30.11.2009	Fregata „*Regina Maria*"	Cpt.cdor. Valentin Iacovlev	203
01.11-30.11.2010	Fregata „*Regele Ferdinand*"	Cdor. Mihai Panait*	203
01.11-30.11.2011	Fregata „*Regina Maria*"	Cdor. Valentin Iacovlev	205
01.10-30.10.2013	Fregata „*Regina Maria*"	Cdor. Bogdan Vochițu	224

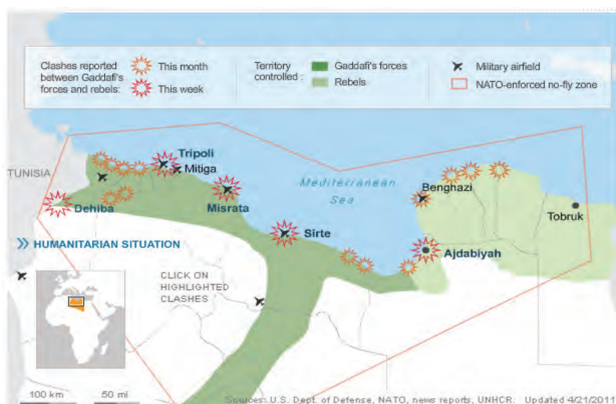
* ofițeri care au fost avansați, ulterior, la gradul de amiral

6.3.2. *Operația „UNIFIED PROTECTOR" (NATO)*

Operația „UNIFIED PROTECTOR" a fost lansată de NATO pe 23 martie 2011 și desfășurată, cu acordul Ligii Arabe, pentru implementarea aspectelor militare ale *Rezoluției nr. 1973* (17 martie 2011) a Consiliului de Securitate al ONU. Deoarece rezoluția adoptată de

ONU s-a bazat pe articolul VII al Cartei Națiunilor Unite, NATO a putut să recurgă legal la mijloace coercitive.

Obiectivele acestei operații au fost protejarea populației civile (amenințată de acțiunile represive extrem de dure ale armatei și para-milițiilor libiene, la comanda dictatorului M. Gaddafi), implementarea și respectarea unei zone de interdicție aeriană și impunerea embargoului asupra transporturilor de arme și echipamente militare destinate Libiei.

Harta cu zona de desfășurare a operației UNIFIED PROTECTOR

Participarea Armatei României

Consiliul Suprem de Apărare a Țării a hotărât, la 22 martie 2011, participarea României cu forțe și mijloace la operația „UNIFIED PROTECTOR" de impunere a unui embargou asupra armelor împotriva Libiei.

Fregata „*Regele Ferdinand*" în cadrul operației UNIFIED PROTECTOR, *Foto: MApN*

Astfel, în intervalul 22 aprilie – 21 iulie 2011, fregata „*Regele Ferdinand*" din cadrul Forțelor Navale române a participat la această misiune cu succes, deși nu avea încă instalate la bord sistemele de armament sofisticate necesare. Aceasta reprezenta prima misiune reală de luptă executată de o navă militară românească după cel de-Al Doilea Război Mondial.

La ceremonia dedicată începerii misiunii, la care au participat înalte oficialități ale statului român, președintele României, Traian Băsescu, a subliniat faptul că: „*Este pentru prima dată după cel de-Al Doilea Război Mondial când Forțele Navale Române sunt angrenate într-o misiune reală de luptă. [...] A venit timpul ca forțele navale să confirme că toate armele sunt capabile să îndeplinească misiuni NATO. Armata română este extrem de bine apreciată în Afganistan, foarte bine apreciată în Irak [...], iar azi sunt chemate forțele navale pentru o misiune importantă în Libia*".

În cadrul misiunilor executate în cadrul Grupării Navale a NATO, alături de alte 11 state membre, fregata „*Regele Ferdinand*", comandată de comandorul Mihai Panait, a avut la bord un echipaj alcătuit din 205 marinari și a executat aproximativ 770 de misiuni specifice de impunere a embargoului asupra Libiei, parcurgând peste 17.400 mile marine în Marea Mediterană.

6.3.3. *Operația „SEA GUARDIAN" (NATO)*

Operația „SEA GUARDIAN" (OSG) a fost o operație militară decisă de statele membre ale NATO, la summitul de la Varșovia din iulie 2016 și lansată în noiembrie 2016, prin transformarea operației „ACTIVE ENDEAVOUR". În luarea acestei decizii, un rol important l-au avut discuțiile din cadrul summitului NATO din Țara Galilor (2014) și Strategia maritimă a Alianței (2011). Transformarea OAE în OSG a fost decisă în contextul în care riscurile activităților teroriste în zona respectivă scăzuseră, odată cu înfrângerile suferite de „Statul Islamic" (Daesh) în Siria și Iraq (2016-2017), precum și declinul progresiv al grupării Al Qaeda, dar și pe fondul prezenței militare rusești în Siria.

„SEA GUARDIAN" este o operație flexibilă, care poate acoperi întreaga gamă de sarcini ale operațiilor de securitate maritimă (MSO) ale NATO. OSG este o operație non-Articol 5, de securitate maritimă, care are un scop mai amplu decât predecesoarea sa și poate fi adaptată unui spectru mai extins de riscuri și amenințări de securitate în domeniul maritim. Este condusă de Comandamentul Maritim Aliat al NATO (MARCOM), Northwood, Marea Britanie, care servește și ca centru (hub) pentru schimbul de informații în domeniul maritim în cadrul Alianței.

În prezent, OSG operează în Marea Mediterană și desfășoară trei activități: consolidarea capacității de securitate maritimă, sprijinul pentru conștientizarea situației de securitate maritimă și activități de combatere a terorismului maritim. La cererea Consiliului Nord-Atlantic, poate desfășura și acțiuni de susținere a

libertății de navigație, interdicție a accesului în spațiul maritim, combaterea proliferării armelor de distrugere în masă și protejarea infrastructurilor critice.

Așa cum a fost decis la summitul de la Varșovia, OSG are și rolul de complementare și/sau sprijinire a UE și a operației „SOPHIA", prin: eventuala furnizare a unor capacități ce țin de colectarea de informații; sprijin logistic; alte modalități de sprijin. Această cooperare s-a manifestat, de exemplu, în 2018 prin întâlniri și discuții la nivelul comandanților celor două operații asupra informării reciproce privind misiunile militare și traseele maritime preconizate pentru avioane, nave de suprafață și submarine.

Participarea Armatei României

Forțele Navale române au participat constant la operația „SEA GUARDIAN", începând cu anul 2017, cu fregatele „*Regele Ferdinand*" (2017-2019) și „*Regina Maria*" (2020 și 2021), însumând un total de cinci misiuni. În timpul acestora, navele române s-au aflat sub comanda operațională națională a Comandamentului Forțelor Întrunite și sub controlul operațional exercitat de către MARCOM.

Pe timpul participării la operația „ACTIVE ENDEAVOUR", cele două fregate au executat următoarele misiuni:

Participarea fregatei românești la operația SEA GUARDIAN, *Foto: MApN*

- patrulare în Marea Mediterană pentru obținerea unei imagini maritime complete a traficului naval;
- supravegherea traficului naval și descurajarea unor potențiale amenințări pe flancul sudic al Alianței Nord-Atlantice, în bazinul estic al Mării Mediterane;
- cercetarea din aer, detectarea și identificarea timpurie a navelor suspecte;
- interogări și identificări de nave, precum și verificarea navelor suspecte.

Cele două fregate românești au desfășurat aceste misiuni ca parte a unei grupări navale, alături de alte nave aliate.

Navele românești au avut la bord un echipaj format din 240-243 marinari, un elicopter IAR-330 Puma Naval, pentru executarea misiunilor de cercetare aeriană, precum și un detașament de forțe pentru operații speciale.

În anul 2021, Forțele Navale române au asigurat, pentru prima dată, comanda grupării navale care acționează în cadrul OSG și coordonarea misiunilor de patrulare din Marea Mediterană, prin intermediul statului major ambarcat la bordul fregatei „*Regina Maria*". Forțele Navale române au preluat, la 2 septembrie 2021, conducerea operației NATO „SEA GUARDIAN" în cadrul unei ceremonii care a avut loc la bordul fregatei românești.

Conducerea OSG a fost asigurată de comandorul Bogdan Vochițu și statul major al grupării, care a fost alcătuit din ofițeri români și un ofițer din forțele navale croate, conform politicii NATO de organizare a grupărilor. Bilanțul celor trei săptămâni în care fregata „*Regina Maria*" a deținut conducerea grupării navale NATO a evidențiat peste 800 de interogări și verificări ale navelor participante la traficul din Mediterană, aproximativ 5.500 mile marine parcurse și două escale, în porturile Augusta (Italia) și Valletta (Malta). Elicopterul IAR Puma Naval, de la bordul fregatei, a contribuit cu succes la detectarea și identificarea timpurie a navelor suspecte.

Comandorul Bogdan Vochițu (stânga) a preluat comanda operației NATO SEA GUARDIAN, în cadrul unei ceremonii care a avut loc, la bordul fregatei „*Regina Maria*", 2021, *Foto: MApN*

Operația „SEA GUARDIAN" a reprezentat una dintre cele mai solicitante misiuni pentru militarii armatei române, aspect remarcat și de către comandorul Adrian Gobjilă, comandantul fregatei *„Regina Maria"*, la întoarcerea din misiune în anul 2021: *„A fost una dintre cele mai solicitatnte misiuni la care am participat, care a cuprins atât un exercițiu, cât și o operație, care s-au succedat foarte rapid, neavând pauză între ele, astfel încât am fost nevoiți să schimbăm registrul foarte rapid. Sunt mândru de ceea ce am realizat, sunt mândru de faptul că am avut contribuția cea mai importantă în cadrul operației NATO SEA GUARDIAN, sunt mândru că pe timpul exercițiului MAVI BALINA 18 am condus cu succes seriale cu multe nave implicate, echipajul fregatei a dat dovadă de profesionalism, iar experiența acumulată în numărul mare de misiuni pe care le-am executat în ultimii doi ani și-a spus cuvântul în toată această perioadă. Fregata « Regina Maria » raportează: MISIUNE ÎNDEPLINITĂ!"*

În total armata română a participat la această operație cu aproximativ 1.200 militari din Forțele Navale, iar în prezent, România mai are doar doi reprezentanți.

Participare:

Perioada	Nava participantă	Comandantul navei	Număr militari
16.10-01.11.2017	Fregata „Regele Ferdinand"	Cdor. Marian Ion	240
05.10-19.10.2018	Fregata „Regele Ferdinand"	Cdor. Marian Ion	240
18.10-07.11.2019	Fregata „Regele Ferdinand"	Cdor. Marian Ion	240
27.10-07.12.2020	Fregata „Regina Maria"	Cdor. Victor Durea	240
29.08-25.09.2021	Fregata „Regina Maria"	Cdor. Adrian Gobjilă	243

6.3.4. Operația EUNAVFOR „ATALANTA" (UE)

Operația EUNAVFOR „ATALANTA" a fost lansată la 8 decembrie 2008 și se desfășoară sub egida Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile *Rezoluțiilor nr. 1814, 1816, 1838 și 1846* ale Consiliului de Securitate al ONU. Aceasta este o operație militară de combatere a pirateriei pe mare în largul Cornului Africii și în Oceanul Indian de Vest, condusă de Uniunea Europeană, care se desfășoară și în prezent. Sediul operațional a fost inițial la Londra, Marea Britanie, însă, în urma retragerii acesteia din UE, a fost mutat la Cartierul general pentru operații spaniol (ESOHQ) de la Naval Station Rota. Face parte dintr-o acțiune globală mai amplă a UE de prevenire și combatere a actelor de piraterie în Oceanul Indian și

Cornul Africii și Oceanul Indian – zona de desfășurare a operației EUNAVFOR ATALANTA

este prima operație navală lansată de UE. EUNAVFOR „ATALANTA" sprijină, de asemenea, misiunile EUCAP Somalia și EUTM Somalia, menține legături strânse cu reprezentanțele UE din zonă și contribuie la punerea în aplicare a programelor UE, precum Maritime Security Programme (MASE) sau Proiectul „Marea Roșie".

Operația a fost prelungită succesiv până în decembrie 2022, iar mandatul a fost ajustat pentru a reflecta noile sale responsabilități.

Participarea Armatei României

Participarea Forțelor Navale române a fost aprobată prin *Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării* din data de 15 decembrie 2011. În perioada 1 octombrie – 30 noiembrie 2012, fregata *„Regele Ferdinand"*, aflată sub comanda Forțelor Navale ale Uniunii Europene, a participat la operația EUNAVFOR „ATALANTA" și a executat misiuni de luptă împotriva pirateriei navale, în Golful Aden și în apele costiere ale Somaliei. **A fost vorba de prima operație antipiraterie a Forțelor Navale ale Armatei României.** *„Este prima participare a unei nave românești la o misiune desfășurată la peste 3.000 de mile marine depărtare de țară și, totodată, prima participare la o operațiune antipiraterie. [...] Tot în premieră, o fregată va participa la o misiune internațională având la bord ambarcat un elicopter Puma Naval"*, a declarat Ion Burghișan, purtător de cuvânt al Forțelor Navale.

Fregata *„Regele Ferdinand"* pe timpul participării la operația EUNAVFOR ATALANTA, 2012, *Foto: MApN*

Fregata *„Regele Ferdinand”* și-a început misiunea la 12 septembrie 2012, având la bord un echipaj format din 236 militari, sub comanda comandorului Mihai Panait. Desfășurată pe o perioadă de trei luni (până la 14 decembrie 2012), a fost cea mai lungă misiune a forțelor navale românești de după Al Doilea Război Mondial. În cele 94 de zile de misiune (din care 71 pe mare), au fost parcurse peste 17.500 de mile marine, în peste 1.650 de ore de marș și s-au înregistrat mai multe acțiuni, în premieră, pentru Armata României și pentru Forțele Navale române, precum: participarea la operație cu elicopterul IAR-330 Puma Naval ambarcat, care a executat 113 ore de zbor (inclusiv zboruri de noapte deasupra oceanului), evacuare medicală reală de la bord, de la o distanță de aproximativ 400 km de țărmul african, capturarea a nouă suspecți de piraterie, tranzitarea Canalului Suez, trecerea Ecuatorului și desfășurarea de misiuni reale în Emisfera Sudică, precum și escale în porturi din Tanzania, Djibouti și Insulele Seychelles, unde au fost desfășurate acțiuni de diplomație navală.

Fregata *„Regele Ferdinand”* a acționat în cadrul grupării navale CTF 465, sub comanda EUNAVFOR OHQ Northwood, îndeplinind toată gama de misiuni specifice acesteia, dintre care menționăm:

- protejarea navelor comerciale, din cadrul Programului ONU pentru Hrană (WFP);
- asigurarea libertății de navigație și a protecției navelor în Culoarul Internațional de Tranzit din Golful Aden;
- descoperirea, urmărirea, reținerea și deținerea suspecților de acțiuni de piraterie și jaf armat;
- promovarea acțiunilor EUNAVFOR și creșterea încrederii comunităților locale din regiune.
- protejarea navelor vulnerabile și monitorizarea activităților de pescuit din largul coastelor Somaliei.

Prin participarea marinarilor militari români la operația „ATALANTA” de luptă împotriva pirateriei navale și a traficului ilegal din Oceanul Indian, Forțele Navale române au demonstrat faptul că dețin capabilitățile necesare pentru îndeplinirea angajamentelor asumate de țara noastră și executarea de misiuni specifice în asigurarea securității internaționale.

6.3.5. EUNAVFOR MED „SOPHIA” și EUNAVFOR „IRINI” (UE)

Operația EUNAVFOR „SOPHIA/IRINI” a fost lansată la 22 iunie 2015, ca parte a „abordării cuprinzătoare a UE în materie de migrație”, cu scopul de a combate migrația ilegală în Marea Mediterană și introducerea clandestină de persoane din afara spațiului UE (traficul de migranți).

Operația a intrat în faza sa activă în octombrie 2015, având ca obiectiv identificarea, capturarea și distrugerea navelor utilizate sau suspectate de a fi utilizate de traficanții (călăuzele) ilegali de migranți în zona central-sudică a Mării Mediterane.

Între octombrie 2015 și 30 august 2016, operația a contribuit la arestarea și transferul către autoritățile italiene a 87 persoane suspectate de trafic și introducere ilegală de migranți și a neutralizat peste 255 de nave. În plus, operația a salvat peste 22.000 de vieți și a sprijinit alte organizații în salvarea a peste 36.000 persoane.

„SOPHIA” a avut și misiuni de sprijin, precum formarea/instruirea pentru paza de coastă a forțelor navale libiene, contribuția la punerea în aplicare a embargoului ONU asupra armelor în marea liberă, în largul coastei Libiei, desfășurarea activității de supraveghere și colectarea de informații în ceea ce privește exporturile ilegale de petrol din Libia, în conformitate cu rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU.

Militari participanți la operația EUNAVFOR MED SOPHIA

La data de 31 martie 2020, operația „SOPHIA” a fost transformată în operația „IRINI”, aceasta având comandamentul la Roma (Italia). Obiectivul este de a controla respectarea embargoului ONU asupra vânzărilor de arme în Libia. Statele membre ale UE exercită controlul asupra operației „IRINI” prin intermediul Comitetului Politic și de Securitate al Uniunii. Pe 26 martie 2021, Consiliul European a decis ca mandatul „IRINI” să fie prelungit până la 31 martie 2023.

Participarea Armatei României

Armata României a participat activ la operația „SOPHIA/IRINI”. Astfel, în anul 2018, au fost trimiși patru ofițeri ca personal de stat major. Ulterior, președintele Klaus Iohannis a informat Parlamentul (18 iunie 2020), că a aprobat participarea României cu până la cinci militari la misiunea EUNAVFOR MED „IRINI” în Libia, iar Parlamentul a luat act despre această decizie.

În anul 2021, în perioada 1 octombrie – 31 decembrie, Forțele Navale române au participat la operația

„IRINI" cu Puitorul de mine și plase 274 *"Viceamiral Constantin Bălescu"* (P.Mn. 274), care avea și o echipă de scafandri de luptă ambarcată. Trebuie precizat că în perioada 23 septembrie 2021 – 9 ianuarie 2022, comandantul Comandamentului Forțelor Întrunite a exercitat neîntrerupt comanda operațională asupra puitorului de mine și plase.

Puitorul de mine și plase 274 *„Viceamiral Constantin Bălescu"* în acțiune, 2021, *Foto: MApN*

Misiunea marinarilor militari români a constat în asigurarea respectării embargoului ONU asupra armelor impus Libiei și în combaterea traficului ilicit de produse petroliere, droguri și persoane, prin monitorizarea traficului maritim și prin executarea de inspecții ale navelor suspecte din bazinul mediteraneean. Echipajul românesc, format din 85 militari și comandat de căpitan-comandorul Daniel Gheorma, a desfășurat permanent, alături de militari de pe navele partenere din gruparea navală a operației, acțiuni de supraveghere a traficului maritim, în zona de sud-vest a bazinului mediteraneean și a contribuit la consolidarea siguranței de navigație în aria de responsabilitate.

Puitorul de mine și plase 274 *„Viceamiral Constantin Bălescu"* pe timpul operației EUNAVFOR MED IRINI, 2021, *Foto: MApN*

Pe 9 noiembrie 2021, marinarii militari români au executat o acțiune de instruire pe mare, în colaborare cu nava auxiliară germană FGS *„Bonn"* și elicopterul ambarcat de la bordul acesteia.

Participarea Armatei României cu capabilități ale Forțelor Navale la operația „IRINI" a contribuit la îndeplinirea angajamentelor asumate de țara noastră față de Uniunea Europeană, precum și la asigurarea securității în Marea Mediterană, la efortul comun european realizat pentru încetarea conflictului din Libia. Pe durata celor peste 100 de zile de dislocare în Marea Neagră și Marea Mediterană, Puitorul de mine și plase 274 *„Viceamiral Constantin Bălescu"* a efectuat escale de pregătire și de refacere a capacității de luptă în porturi din zonele de sud ale Italiei și Greciei.

6.3.6. Participarea la misiunile Grupării navale permanente NATO (SNMG)

Grupările navale permanente NATO au misiunea de a asigura prezența navală permanentă a NATO, în vederea descurajării unor potențiale amenințări la adresa Alianței, respectiv furnizării răspunsului militar rapid în situații de criză.

Participarea Armatei României

Armata României a contribuit, în perioada 2020-2021, la îndeplinirea angajamentelor asumate de țara noastră față de partenerii din Alianța Nord-Atlantică, prin integrarea capabilităților navale românești în cadrul grupărilor navale permanente ale NATO.

Astfel, Statul Major al Forțelor Navale, a participat, cu fregata *„Regina Maria"*, la misiunile grupării navale permanente SNMG2 (Standing NATO Maritime Group 2). Pe timpul participării la SNMG2, nava românească a executat, alături de alte nave aliate, misiuni de supraveghere a traficului naval și de asigurare a securității aliate prin descurajarea unor potențiale amenințări asupra statelor NATO în bazinul mediteranean. Totodată, marinarii români au participat la o serie de exerciții desfășurate sub conducerea acestei grupări navale (*„Sea Breeze"*, *„Dogu Akdeniz 21"*).

Participare:

Perioada	Nava participantă	Comandantul navei	Număr militari
09.07-30.07.2020	Fregata *„Regina Maria"*	Cdor. Victor Durea	238
11.03-02.04.2021	Fregata *„Regina Maria"*	Cdor. Adrian Gobjilă	238
27.10-30.11.2021	Fregata *„Regina Maria"*	Cdor. Adrian Gobjilă	238

De asemenea, marinarii români au fost prezenți în cadrul grupării navale permanente de luptă contra minelor, SNMCMG-2 (Standing NATO Mine Countermeasures Group 2), cu dragorul maritim *„Locotenent Lupu Dinescu"*, având misiuni de monitorizare a trafcu-

Dragorul maritim „*Locotenent Lupu Dinescu*” în misiune în cadrul SNMCMG-2, 2021, *Foto: MApN*

lui naval în bazinele Mării Negre și Mării Mediterane și pentru lupta împotriva amenințărilor subacvatice.

Participare:

Perioada	Nava participantă	Comandantul navei	Număr militari
25.02-02.04.2021	Dragorul maritim „*Locotenent Lupu Dinescu*”	Lt.cdor. Ionuț Diaconu	72
07.07-27.07.2021	Dragorul maritim „*Locotenent Lupu Dinescu*”	Lt.cdor. Ionuț Diaconu	72
27.10-30.11.2021	Dragorul maritim „*Locotenent Lupu Dinescu*”	Lt.cdor. Ionuț Diaconu	72

Nu în ultimul rând, în perioada ianuarie-iunie 2020, Puitorul de mine și plase 274 „*Viceamiral Constantin Bălescu*” a asigurat, comanda grupării navale permanente NATO de luptă contra minelor SNMCMG-2 și a executat misiuni specifice, alături de partenerii din Alianță, în Marea Neagră și în Marea Mediterană.

Imagini de la bordul Puitorul de mine și plase 274 „*Viceamiral Constantin Bălescu*”, 2020, *Foto: MApN*

6.4. Misiuni și operații sub egida OSCE

Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) a fost creată în 1973, la Helsinki, sub denumirea de Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa (CSCE). Ea avea inițial rolul de for multilateral de dialog și negociere între Est și Vest însă, simultan cu sfârșitul Războiului Rece, s-a concentrat asupra activităților destinate prevenirii conflictelor, administrării crizelor și reconstrucției post-conflict. Schimbarea denumirii a fost decisă la reuniunea de la Budapesta din anul 1994. OSCE are acum 57 de state membre din Europa, America de Nord și Asia. România este membră a CSCE/OSCE încă de la înființare, fiind semnatară a Actului Final de la Helsinki din 1973. Având un rol de for internațional de securitate, OSCE a întreprins o serie de acțiuni dedicate menținerii păcii, Armata României participând la unele dintre ele.

6.4.1. Misiunea de observare GROM din Republica Moldova

În luna martie a anului 1992 a izbucnit așa numitul război transnistrean, între forțele conduse de guvernul de la Chișinău și forțele separatiste transnistrene, sprijinite masiv de Moscova. Ca urmare a gravității situației, CSCE a decis că este necesară dislocarea unui grup de observatori militari pe cele două maluri ale Nistrului, pe o lungime totală de peste 240 de kilometri. Totodată s-a creat un format cvadripartit în vederea reglementării situației, din care făceau parte Federația Rusă, Republica Moldova, România și Ucraina.

Participarea Armatei României

În luna aprile a aceluiași an (19 aprilie 1992), România a trimis un grup de 25 observatori militari, aflați sub conducerea colonelului Petre Botezatu. Aceștia au executat misiuni alături de un număr egal de observatori proveniți din celelalte trei state ale formatului, până la reizbucnirea conflictului, la 19 iunie. După semnarea acordului de încetare a ostilităților, la 21 iulie 1992, șase observatori români au revenit în zona conflictului, desfășurându-și activitatea până la finalul lunii februarie 1993.

6.4.2. Misiunea KVM/OSCE din Kosovo

Misiunea de verificare din Kosovo („KOSOVO VERIFICATION MISSION” – KVM) a fost înființată sub egida OSCE, în octombrie 1998, pentru a urmări încetarea focului, dezarmarea forțelor militare și paramilitare, precum și respectarea drepturilor omului în zona conflictului. Misiunea urma să asigure verificarea respectării *Rezoluțiilor nr. 1160 și 1199* ale Consiliului de Securitate al ONU. Aceasta a durat până în iunie 1999, fiind retrasă în urma reluării conflictului dintre etnicii albanezi și militarii sârbi și a începerii operațiilor aeriene ale NATO împotriva Iugoslaviei. După încheierea războiului, s-a

decis continuarea acțiunilor de observare militară sub egida OSCE, în strânsă legătură cu operația KFOR, desfășurată sub egida NATO.

Participarea Armatei României

Prin *Hotărârea Parlamentului României nr. 42* din 28 octombrie 1998, a fost decisă participarea armatei noastre în Kosovo cu un ofițer, în perioada 18 decembrie 1998 – 18 decembrie 1999 și cu un avion militar de recunoaștere AN-30, cu echipaj și dotare specifică, pentru o perioadă de 90 de zile. De asemenea, Armata României a participat și după terminarea războiului cu un observator militar, în perioada 20 august 2000 – 23 mai 2003, ofițer care a fost dislocat la Skopje, Macedonia.

6.4.3. Misiunea „SPILLOVER MONITOR MISSION" din FYROM (Macedonia de Nord)

Republica Macedonia de Nord, denumită astfel începând din anul 2019 (anterior „Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei" – FYROM), a rezultat din descompunerea fostei Iugoslavii și s-a caracterizat prin

Militari români în misiune în Macedonia de Nord/FYROM, *Foto: MApN*

existența unor conflicte etno-religioase interne și a unor dispute cu Grecia legate de identitatea politică. Treptat, tensiunile dintre minoritatea albaneză și populația macedoneană (slavă) majoritară au devenit din ce în ce mai periculoase, semănând structural cu cele din Kosovo.

Astfel, OSCE a înființat, începând cu 14 august 1992, o misiune de observare, sub numele de Misiunea de Monitorizare a Conflictului, cu mandatul de a supraveghea frontiera cu Serbia și de a menține pacea, stabilitatea și securitatea în regiune.

În funcție de evoluția situației, efectivele misiunii s-au mărit în septembrie 2001 până la atingerea de 200 de observatori militari și polițiști. Activitatea misiunii de observare sub egida OSCE s-a încheiat la 30 iunie 2003.

Participarea Armatei României

Armata României a participat la misiunea OSCE din FYROM cu trei ofițeri, în perioada 15 octombrie 2001 – 30 iunie 2003. Misiunile executate au fost axate cu deosebire pe monitorizarea situației din zonă.

6.4.4. Operația „ALBA" din Albania

În luna februarie 1997, în Albania, a izbucnit o revoltă populară care a condus la confruntări sângeroase între populație și autorități. La solicitarea de ajutor internațional a guvernului de la Tirana, Consiliul Permanent al OSCE a votat *Decizia nr. 160/1997*, în baza căreia s-a constituit Forța Multinațională de Protecție (nume de cod „ALBA"). Mandatul acestei forțe multinaționale a fost de a sprijini autoritățile locale în democratizarea societății, organizarea alegerilor libere și normalizarea situației interne.

În conformitate cu *Rezoluția nr. 1101* a Consiliului de Securitate al ONU a fost constituită forța de protecție prin contribuția a 6 state NATO (Italia, Franța, Spania, Turcia, Danemarca și Grecia) și a două state care nu făceau parte din Alianță (Austria și România).

Participarea Armatei României

Deși durata operației „ALBA" a fost foarte scurtă (14 aprilie – 24 iulie 1997), este de evidențiat faptul că Armata României a contribuit cu un număr mare de militari, de departe cel mai mare în seria participărilor sale la misiuni desfășurate sub egida OSCE.

Astfel, în baza *Hotărârii Parlamentului României nr.3* din 10 aprilie 1997, a fost dislocat Detașamentul tactic românesc *„Sfântu Gheorghe"*, comandat de colonelul Ioan Marius Sorin și format din 391 militari, alături de zece ofițeri de stat major. Pentru a-și îndeplini mandatul, detașamentul românesc a executat 8 misiuni de recunoaștere a principalelor itinerare, 118 misiuni de escortare a convoaielor umanitare, 65 misiuni de patru-

Steagul OSCE de-a lungul bulevardului principal din Tirana cu ocazia împlinirii a 25 de ani de prezență a OSCE în Albania, 2022, *Foto: OSCE*

lare și 7 de cercetare, precum și 7 misiuni de asigurare a aeroportului și o misiune de intervenție/însoțire.

6.4.5. Misiunea de observare din Georgia

Încă din anul 1992, în contextul tendințelor secesioniste din Abhazia și Osetia de Sud (încurajate și întreținute de la Moscova), OSCE a înființat o misiune de supraveghere cu scopul sprijinirii dialogului de pace și asigurării stabilității politice.

Participarea Armatei României

Armata României a contribuit la această misiune, începând cu data de 22 iulie 1999, în baza aprobării

Membri ai misiunii OSCE din Georgia inspectează zona de conflict, *Foto: OSCE*

ministrului apărării naționale. Alături de reprezentanții altor 35 de state membre OSCE, un număr de cinci observatori militari români au monitorizat situația de la frontiera georgiană cu entitățile separatiste Osetia de Sud și Abhazia și cu alte republici din componența Federației Ruse.

Misiunile militarilor români au constat în patrulare și observare, precum și în soluționarea situațiilor de criză, antrenarea și pregătirea profesională a personalului, planificarea și organizarea activității bazelor de patrulare montane. Este de remarcat faptul că aceste activități au avut loc în zone vulnerabile ale graniței ruso-georgiene, la altitudini de 3.000 metri, pe un teren muntos, extrem de accidentat.

Calitatea profesională deosebită a observatorilor militari români a fost recunoscută și prin oferirea funcției de comandant adjunct al Misiunii de Monitorizare a Frontierei, ale cărei atribuții au fost îndeplinite, pentru o perioadă de trei luni, de către colonelul Marian Scărlătescu.

Ulterior, după retragerea OSCE din Georgia, în iulie 2009, activitatea de observare a fost preluată de observatori ai ONU și ai UE.

Capitolul 7

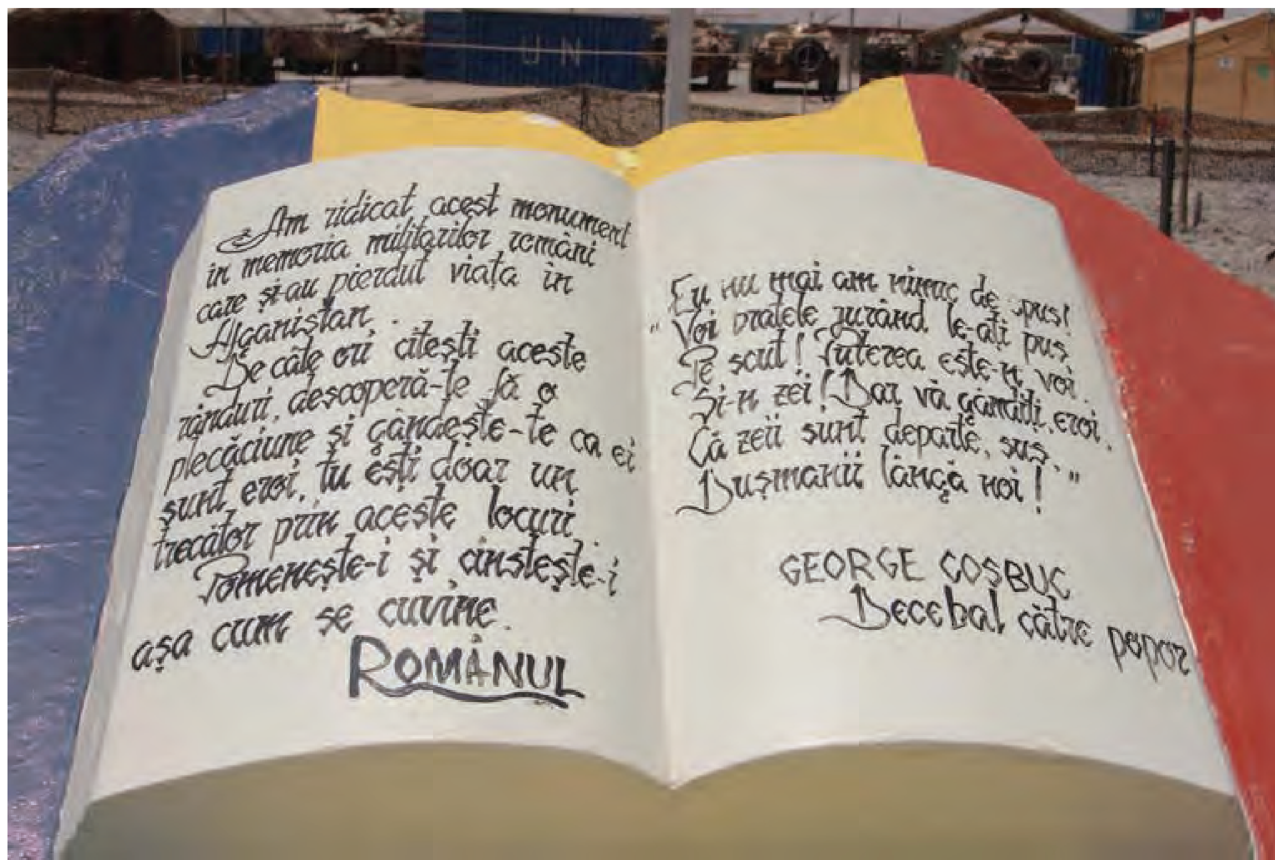
Cinstire eroilor

Participarea Armatei României la misiuni și operații internaționale ne-a adus respectul comunității internaționale și a demonstrat profesionalismul și angajamentul militarilor români de a contribui la asigurarea securității, prin executarea de misiuni complexe în diferite zone de conflict. Participarea militară românească a însemnat, însă, și sacrificii și pierderi de vieți omenești.

De-a lungul celor 30 de ani de misiuni în afara teritoriului național, 30 de militari și-au pierdut viața, 27 în Afganistan, 2 în Irak și 1 în Balcani (Bosnia și Herțegovina). Alți 5 militari au pierit în Angola și în Kosovo în urma unor boli sau accidente. Avem datoria de a-i onora și de a le aduce un omagiu fiecăruia dintre ei.

Este deosebit de important să păstrăm vie memoria tuturor celor care au înțeles să-și facă datoria față de țară și de a se jertfi pentru ca România să-și poată construi securitatea într-un mediu internațional stabil și sigur.

În semn de recunoaștere a meritelor personalului militar participant la misiuni internaționale, a fost instituită, în 2014, „Ziua Veteranilor din Teatrele de Operații", marcată în fiecare an în ziua de 11 noiembrie. Această dată reprezintă încheierea oficială a Primului Război Mondial, dar face trimitere și la momentul 11 noiembrie 2003, când a căzut la datorie sublocotenentul post mortem Iosif-Silviu Fogorași, primul în Teatrul de Operații Afganistan.

Sublocotenentul (pm)
Remus Brânzan
17 septembrie 1996

A căzut la datorie în timpul unei misiuni de lărgire a coridorului Gorazde în timp ce conducea excavatorul pe o pantă abruptă din Bosnia și Herțegovina.

Sublocotenentul (pm)
Iosif-Silviu Fogarași
11 noiembrie 2003

A fost împușcat, în urma unui atac asupra transportorului amfibiu blindat în care se afla, în Teatrul de Operații Afganistan.
A fost decorat cu Ordinul „Virtutea Militară" în grad de Cavaler, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Mihail-Anton Samuilă
14 noiembrie 2003

A fost împușcat în urma unui atac asupra transportorului amfibiu blindat în care se afla, în Teatrul de Operații Afganistan.
A fost decorat cu Ordinul „Virtutea Militară" în grad de Cavaler, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Narcis Șonei
24 aprilie 2005

A decedat pe timpul desfășurării unei misiuni de patrulare în Teatrul de Operații Afganistan, când TAB-ul în care se afla a tecut peste un dispozitiv explozibil improvizat, care a declanșat detonarea muniției din interiorul transportorului.
A fost decorat cu Ordinul „Virtutea Militară" în grad de Cavaler, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Bogdan Valerian Hâncu
27 aprilie 2006

A căzut la datorie in timpul executării unei misiuni de patrulare în Teatrul de Operații Irak. În urma unui atac cu un dispozitiv explozibil improvizat, autovehiculul în care se afla a fost incendiat.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler pentru militari, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Ionel Gheorghiță Drăgușanu
20 iunie 2006

Și-a pierdut viața în timpul unei misiuni de patrulare în Teatrul de Operații Afganistan. Transportorul în care se afla a trecut peste un dispozitiv explozibil improvizat.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler pentru militari, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Aurel Marcu
6 septembrie 2007

A căzut la datorie în Teatrul de Operații Afganistan, pe când executa o misiune de patrulare. TAB-ul în care se afla a trecut peste un dispozitiv explozibil improvizat.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler pentru militari, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Ioan Grosaru
21 septembrie 2007

A căzut la datorie în Teatrul de Operații Irak, în timp ce executa o misiune de patrulare. TAB-ul în care se afla a trecut peste un dispozitiv explozibil improvizat.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler pentru militari, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Ionuț Cosmin Sandu
20 martie 2008

A căzut la datorie pe când executa o misiune de patrulare în Teatrul de Operații Afganistan, HUMVEE-ul în care se afla trecând peste un dispozitiv explozibil improvizat.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler pentru militari, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Claudiu Marius Covrig
13 iunie 2008

Și-a pierdut viața în Afganistan, în timpul unei misiuni de patrulare pe Autostrada A1 (Qalat-Kabul). Transportorul amfibiu blindat, în care se afla, a fost atacat de forțele insurgente.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler pentru militari, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Dragoș Traian Alexandrescu
31 august 2008

Și-a pierdut viața în Afganistan, în timpul unei misiuni de patrulare pe Autostrada A1 (Qalat-Kabul). Transportorul amfibiu blindat în care se afla a trecut peste un dispozitiv explozibil improvizat.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Claudiu Chira
26 februarie 2009

A căzut la datorie într-o misiune de patrulare pe Autostrada A1 (Qalat-Kabul) din Afganistan. Autovehiculul de tip HUMVEE, în care se afla, a trecut peste un dispozitiv explozibil improvizat.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, pentru militari, cu însemn de război.

Maiorul (pm)
Tiberius-Marcel Petre
3 aprilie 2009

Și-a pierdut viața în timpul unei misiuni de intervenție rapidă în sprijinul unei subunități aliate atacate de insurgenți în Teatrul de Operații Afganistan.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler, cu însemn de război.

Maiorul (pm)
Iuliu-Vasile Unguraș
7 aprilie 2009

A căzut la datorie în timpul unei misiuni de patrulare pe autostrada Kandahar-Kabul din Afganistan. Autovehiculul în care se afla a trecut peste un dispozitiv exploziv improvizat.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Florin Bădiceanu
23 februarie 2010

A căzut la datorie în Afganistan, în timpul unei misiuni de patrulare pe autostrada Kandahar-Kabul. Autovehiculul în care se afla a trecut peste un dispozitiv exploziv improvizat.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Valerică Leu
12 mai 2010

A căzut la datorie în Afganistan, în timpul unei misiuni de intervenție pentru securizarea unei căi de acces pe autostrada A1 (Qalat-Kabul).
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler, pentru militari, cu însemn de război.

Sublocotenentul (pm)
Paul Caracudă
23 iunie 2010

Și-a pierdut viața în timpul unei misiuni de luptă pe autostrada A1 Kabul-Kandahar din Afganistan. Autovehiculul de tip HUMVEE în care se afla a fost atacat cu un dispozitiv exploziv improvizat, acționat de la distanță.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Dan Ciobotaru
23 iunie 2010

Și-a pierdut viața în timpul unei misiuni de luptă pe autostrada A1 Kabul-Kandahar din Afganistan. Autovehiculul de tip HUMVEE în care se afla a fost atacat cu un dispozitiv exploziv improvizat, acționat de la distanță.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Marius Florin Sfecheș
1 octombrie 2010

A căzut la datorie în timpul executării unei misiuni în Afganistan, în urma unui atac cu un dispozitiv exploziv improvizat asupra vehiculului HUMVEE în care se afla.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Cristian-Petru Filip
1 octombrie 2010

A căzut la datorie, în timpul executării unei misiuni în Afganistan, în urma unui atac cu un dispozitiv exploziv improvizat asupra vehiculului HUMVEE în care se afla.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari

Sublocotenentul (pm)
Constantin-Laurențiu Lixandru
5 mai 2011

A căzut la datorie în provincia Zabul din Afganistan, în urma unui atac cu un dispozitiv exploziv improvizat, în timp ce executa o misiune de cercetare terestră a unui obiectiv. A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Cătălin-Ionel Marinescu
10 mai 2011

A căzut la datorie în provincia Zabul din Afganistan, în urma unui atac cu un dispozitiv exploziv improvizat, în timp ce executa o misiune de cercetare terestră a unui obiectiv. A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Ion-Lucian Leuștean
9 mai 2012

A fost rănit grav, la 7 septembrie 2011, în provincia Zabul din Afganistan, în urma unui atac cu un dispozitiv exploziv improvizat, în timp ce executa o misiune de cercetare terestră a unui obiectiv și a murit la spital, în dimineața zilei de 9 mai 2012. A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Vasile Claudiu Popa
22 septembrie 2013

Membru al Grupului naval de forțe pentru operații speciale, a căzut la datorie în urma unui atac cu un dispozitiv exploziv improvizat, pe timpul executării unei misiuni de luptă în estul Afganistanului. A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Adrian Postelnicu
22 septembrie 2013

Membru al Grupului naval de forțe pentru operații speciale, a căzut la datorie în urma unui atac cu un dispozitiv exploziv improvizat, pe timpul executării unei misiuni de luptă în estul Afganistanului.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Claudiu-Constantin Ștefan Vulpoiu
30 martie 2014

A decedat în Afganistan, pe timpul executării unei misiuni de patrulare pe autostrada A1, în urma unui atac sinucigaș cu un autovehicul încărcat cu exploziv.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Iulian Dumitrescu
7 mai 2016

Și-a pierdut viața în urma unui incident care a avut loc în apropiere de localitatea Kandahar, Afganistan, pe timpul executării unei misiuni de instruire a polițiștilor afgani.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Adrian Vizireanu
7 mai 2016

Și-a pierdut viața în urma unui incident care a avut loc în apropiere de localitatea Kandahar, Afganistan, pe timpul executării unei misiuni de instruire a polițiștilor afgani.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Mădălin Stoica
15 septembrie 2017

A decedat în urma unui atac asupra unei patrule românești care executa o misiune în regiunea Kandahar din Afganistan.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

Sublocotenentul (pm)
Ciprian-Ștefan Polschi
5 septembrie 2019

Și-a pierdut viața ca urmare a exploziei unei mașini-capcană, în apropiere de „Green Zone" din capitala Afganistanului, în timp ce se afla la volanul unui autovehicul de serviciu.
A fost decorat cu Ordinul Național „Steaua României" în grad de Cavaler, cu însemn de război, pentru militari.

În afara celor 30 de militari evocați anterior, s-au înregistrat alte 5 decese, 4 în Angola – în misiunile UNAVEM III (3) și MONUA (1) și 1 în Balcani (Kosovo), astfel:

- plutonierul Ioan Nelega (Batalionul 110 Cercetare și Bruiaj, Someșeni) – a suferit un accident de circulație, în timpul unei misiuni și a fost rănit grav, la data de 5 iulie 1995, murind pe patul de spital în Africa de Sud, la Johannesburg;
- sergentul Mihai Butnariu (Batalionul 2 Infanterie „*Călugăreni*") – a murit de malarie (în urma unei complicații cu ulcerul), în spitalul din Chicuma (Angola), în 1995;
- sergentul Valentin Leoveanu (Batalionul 26 Infanterie „*Neagoe Basarab*") – a murit în urma unui accident al unui TAB aflat în misiune, la 17 iunie 1996;
- căpitanul Cătălin Țifrea (Batalionul 812 Infanterie, Bistrița), ofițer de legătură și translator la comandamentul misiunii MONUA – a murit la Luanda (Angola), în urma unui accident de circulație, în ziua de 7 aprilie 1998;
- plutonierul major Emanoil Ciobanu (Batalionul 26 Infanterie „*Neagoe Basarab*") – decedat la Klina (Kosovo), la 24 martie 2002, din cauza unei electrocutări produse în timp ce încerca să repună în funcțiune o stație radio.

LISTA DE ABREVIERI

ADCON	Control Administrativ
AIAT	Echipa de Consiliere Instituțională a Armatei
alin.	alineat
ANA	Armata Națională Afgană
ANDSF	Apărarea Națională și Forțele de Securitate Afgane
ANDSFI	Apărarea Națională și Forțele și Instituțiile de Securitate Afgane
ANP	Poliția Națională Afgană
AoR	Aria de Responsabilitate
ARRC	Corpul Aliat de Reacție Rapidă
art.	Articol
Art.Mx.	Artilerie Mixtă
B.	Batalion
BAF	Aerodromul Bagram
Bg.	Brigadă
BiH	Bosnia și Herțegovina
CAOC	Centrul de operații aeriene multinațional
C.2Op.Î.	Comandamentul 2 Operațional Întrunit
CBRN	Chimic, Biologic, Radiologic și Nuclear
CB&T	Capacitatea de Formare și Instruire
Cdor.	Comandor
CEE	Comunitatea Economică Europeană
CFI	Comandamentul Forțelor Întrunite
CFOS	Comandamentul Forțelor pentru Operații Speciale
CFSN	Consiliul Frontului Salvării Naționale
CI	Contrainformații
C-IED	Contracararea Dispozitivelor Explozive Improvizate
CIMIC	Cooperarea Civili-Militari
CJOA-A	Zona de Operații Comune Întrunite – Afganistan
CJPOTF	Grupul Operativ Întrunit pentru Operații Psihologice Comune
CLI	Comandamentul Logistic Întrunit
COA	Componenta Operațională Aeriană
Col.	Colonel
COMKAF	Comandamentul Aerodromului Kandahar
Cp.	Companie
Cpt.	Căpitan
Cpt.cdor.	Căpitan comandor
CPUN	Consiliul Provizoriu de Uniune Națională
CRC	Centrul de control și raportare
CSAȚ	Consiliul Suprem de Apărare a Țării

CSCE	Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa
CTF	Grup Operativ Combinat
CTZ	Echipa de Comandă și Control Zabul
DCM	Modulul Dislocabil de Comunicații și Informatică
DPKO	Departamentul pentru Operații de Menținere a Păcii (ONU)
dr.	Doctor
ECOSOC	Consiliul Economic și Social
ECOWAS	Comunitatea Economică a Statelor Vest-Africane
ECP	Punct de Control al Accesului
eFP	Prezența înaintată consolidată a NATO pe Flancul Estic
ENS	Elementul Național de Sprijin
EOD	Eliminarea Dispozitivelor Explozive
ESOHQ	Cartierul general pentru operații spaniol
EUCAP	Misiunea UE de consolidare a capacităților
EUFOR	Forța operațională a Uniunii Europene
EULEX	Misiunea Uniunii Europene pentru Statul de Drept în Kosovo
EUMAM	Misiunea de Consiliere Militară a Uniunii Europene
EUMM	Misiunea de Monitorizare a Uniunii Europene
EUNAVFOR	Forța Navală a Uniunii Europene
EUNAVFOR Med	Forța Navală a Uniunii Europene în Marea Mediterană
EUTM	Misiune de Instruire a Uniunii Europene
FACA	Forțele Armate Centrafricane
FET	Echipe de Implicare Feminină
FNLA	Frontul Național pentru Eliberarea Angolei
FPR	Frontul Patriotic Rwandez
FOB	Baza de Operații Înaintată
FOS	Forțele pentru Operații Speciale
FRAGO	Ordin Fragmentar
FSI	Forțele de Securitate Irakiene
FYROM	Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei
G8	Grupul celor 8 – forum internațional al guvernelor unor state dezvoltate din punct de vedere economic, tehnologic și militar: Canada, Franța, Germania, Italia, Japonia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, SUA plus Rusia (în prezent Grupul celor 7 prin eliminarea Rusiei)
GDA	Zona de Apărare Terestră
Ge.	Geniu
GIRoA	Guvernul Republicii Islamice Afganistan
GROM	Misiunea de observare a OSCE în Republica Moldova
HAOps	Operații de Ajutor Umanitar
HAW	Aripa (echivalent flotilă aeriană) de Transport Aerian Greu
HAZMAT	Incident cu Materiale Periculoase
HKIA	Aeroportul Internațional Hamid Karzai (Kabul)
HMMWV	Vehicul Multifuncțional cu Roți de Mare Mobilitate (Humvee)
HQ	Cartier general/Comandament
HUMINT	Informații din sursă umană
HW	Șosea de viteză (Autostradă)
I.	Infanterie
IAR	Industria Aeronautică Română
IDF	Incident de Incendiu Indirect
IED	Dispozitiv Exploziv Improvizat

IFOR	Forța de Implementare a NATO
IMP	Poliția Militară Internațională
IN MAT	Echipa de Consiliere Militară de tip Batalion de Infanterie
INFO OPS / IO	Operații Informaționale
INFOSEC	Securitatea Informațiilor
ing.	Inginer
ISAF	Forța Internațională pentru Asistență și Securitate
ISIS	Statul Islamic din Irak și Siria
ISR	Informații, Supraveghere și Recunoaștere
J-LENS	Senzor pentru apărare împotriva rachetelor de croazieră
JVB	Biroul Întrunit pentru Vizitatori
KAF	Aerodromul Kandahar
KAF GDA	Zona de Apărare Terestră a Aerodromului Kandahar
KAF GDAFP	Compania de Protecție a Forței din Zona de Apărare Terestră a Aeroportului Kandahar
KAIA	Aeroportul Internațional Kabul
KFOR	Forța NATO din Kosovo
KLA/UÇK	Armata de Eliberare din Kosovo
KLE	Misiune de angajaare a liderilor cheie
KMNB	Brigada Multinațională Kabul
KVM	Misiunea de verificare a OSCE în Kosovo
LANDCENT	Forțele Terestre Aliate din Europa Centrală
Log.	Logistic
LOT	Echipă de legătură și observare
Lt.	Locotenent
Lt.cdor.	Locotenent comandor
Lt.col.	Locotenent colonel
MAE	Ministerul Afacerilor Externe
MAG-D	Grupul Consultativ Ministerial – Apărare
MApN	Ministerul Apărării Naționale
MARCOM	Comandamentul Maritim Aliat
MASCAL	Incident cu Victime în Masă
MASE	Program de securitate maritimă
MAT	Echipa de Consilieri Militari
MAT CS	Echipa de Consiliere Militară de tip Batalion de Sprijin de Luptă
MAT CSS	Echipa de Consiliere Militară de tip Batalion de Sprijin
Mc.	Mecanizată
MINUCI	Misiunea Națiunilor Unite în Coasta de Fildeș
MINURSO	Misiunea ONU pentru Referendum în Sahara de Vest
MINUSCA	Misiunea de Stabilizare Integrată Multidimensională a ONU în Republica Africa Centrală
MINUSMA	Misiunea de Stabilizare Integrată Multidimensională a ONU în Mali
MISAHEL	Misiunea Uniunii Africane pentru Mali și Sahel
Mnv.	Manevră
MONUA	Misiunea de observatori ai ONU în Angola
MONUC	Misiunea ONU în Republica Democrată Congo
MONUSCO	Misiunea de stabilizare ONU în Republica Democrată Congo
MPLA	Mișcarea Populară pentru Eliberarea Angolei
M-RAP	Vehicul Tactic Ușor Blindat
Mr.	Maior
MSO	Operații de securitate maritimă

MST	Modul de Sprijin și Tranzit
MSU	Unitatea Specializată Multinațională
NAC	Consiliul Nord-Atlantic
NATO	Organizația Tratatului Atlanticului de Nord
NBC	Nuclear, Biologic și Chimic
NMI	Misiunea NATO în Irak
nr.	Număr
NTM-A	Misiunea de Antrenament NATO în Afganistan
NTM-I	Misiunea de Antrenament NATO în Irak
OAE	Operația Active Endeavour
OHQ	Comandamentul Operațiunii/Operației
OMLT	Echipa Operațională de Mentorat și Legătură
ONU	Organizația Națiunilor Unite
ONUB	Operația Națiunilor Unite în Burundi
ONUC	Operația Națiunilor Unite în Congo
OPCOM	Comanda Operațională
OPLAN	Plan de Operații
OPORD	Ordin de Operații
OPSEC	Securitatea Operațiilor
OSCE	Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa
OSG	Operația Sea Guardian
PESA	Politica Europeană de Securitate și Apărare
PfP	Parteneriatul pentru Pace
PGSS	Sistem Permanent de Supraveghere Terestră
PIB	Produsul intern brut
pm	Post-mortem
P.M.	Poliție militară
P.Mn.	Puitor de mine
PRT	Echipa de Reconstrucție a Provinciei
PSAC	Politica de Securitate și Apărare Comună
PSYOPS	Operații Psihologice
Pșt.	Parașutiști
QRF	Forța de Răspuns Rapid
R.	Regiment
R.A.A.	Rachete antiaeriene
R2P	Responsabilitatea de a Proteja
RCA	Republica Centrafricană
RCS	Comanda Regională de Sud
ROFND	Detașamentul național de forțe
ROL	Facilitate medicală
ROMBATT	Batalion românesc
RO-NIC	Celula Românească Națională de Informații
ROU SOAG	Forțele pentru Operații Speciale Române
ROU SOF DET	Detașament de Operații Speciale românesc
ROSOFTG	Detașamentul românesc al Forțelor pentru operații speciale
rot.	Rotație
ROU	România
RSM	Misiunea de Sprijin Ferm
RSOM&I/RSOI	Primire, Staționare, Deplasare și Integrare
SAC	Capabilitatea de Transport Strategic

SAR	(Misiuni de) căutare-salvare
SHAPE	Comandamentul Suprem Aliat în Europa
SHIRBRIG	Brigada Multinațională cu Capacitate de Luptă Ridicată a Forțelor ONU în Așteptare
SFOR	Forța de Stabilizare a NATO
SMAp	Statul Major al Apărării
SMG	Statul Major General
SMFA	Statul Major al Forțelor Aeriene
SMFN	Statul Major al Forțelor Navale
SMFT	Statul Major al Forțelor Terestre
SNMG	Grup Maritim NATO Permanent
SNMCMG	Grupul NATO Permanent de Contramăsuri pentru Mine
SOFA	Acordul privind Statutul Forțelor
SOTG	Grupul Operativ pentru Operații Speciale
SPA	Serviciul de poliție aeriană
Spr.	Sprijin
SSE	Supravegherea/Explorarea Site-ului Sensibil
SSR	Reforma Sectorului de Securitate
STG	Grup Operativ Special
SUA	Statele Unite ale Americii
TAA	Antrenare, Consiliere și Asistență
TAB	Transportor Amfibiu Blindat
TAAC N	Echipa de Antrenare, Consiliere și Asistență pentru Comandamentul Nord
TAAC S	Echipa de Antrenare, Consiliere și Asistență pentru Comandamentul Sud
TAAC W	Echipa de Antrenare, Consiliere și Asistență pentru Comandamentul Vest
TF	Grup Operativ
tFP	Prezența înaintată adaptată a NATO pe Flancul Estic
TO	Teatru de Operații
TPSE	Elementul de Sprijin Psihologic în Teatru
UAV	Vehicul Aerian fără Echipaj
UE	Uniunea Europeană
UNAMI	Misiunea ONU de Asistență pentru Irak
UNAMIR	Misiunea de asistență ONU pentru Rwanda
UNAMIS	Misiunea de prevenire ONU în Sudan
UNAVEM	Misiunea de verificare ONU în Angola
UNCIP	Comisia Națiunilor Unite pentru India și Pakistan
UNGA	Adunarea Generală a ONU
UNIKOM	Misiunea de Observare a ONU din Irak și Kuweit
UNITA	Uniunea Națională pentru Independența Totală a Angolei
UNITAF	Forța de Intervenție Unificată
UNMA	Misiunea ONU în Angola
UNMEE	Misiunea ONU în Etiopia și Eritreea
UNMIK	Misiunea de Administrație Interimară a ONU în Kosovo
UNMIL	Misiunea ONU în Liberia
UNMIN	Misiunea ONU în Nepal
UNMIS	Misiunea ONU în Sudan
UNMISS	Misiunea ONU în Sudanul de Sud
UNMOGIP	Grupul ONU de Observatori Militari din India și Pakistan
UNOA	Biroul Națiunilor Unite în Angola
UNOCI	Operația Națiunilor Unute în Coasta de Fildeș
UNOMIL	Misiunea de observare a ONU în Liberia

UNOMUR	Misiunea de observare a ONU în Uganda-Rwanda
UNOSOM	Operația ONU în Somalia
UNSC	Consiliul de Securitate al ONU
URSS	Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste
USCENTCOM	Comandamentul Central al SUA
VA	Misiuni de evaluare a localităților
V.M.	Vânători de Munte
WARNO	Ordin de Avertizare
WFP	Programul Alimentar Mondial

SCURTĂ CRONOLOGIE

1989

26 decembrie: Abrogarea *Legii nr. 5/1969 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Apărării Republicii Socialiste România* prin Decretul-Lege nr. 1 al Consiliului Frontului Salvării Naționale

Înființarea Consiliului Militar Superior prin Decretul-Lege nr. 2 al Consiliului Frontului Salvării Naționale

1990

2 august: Irakul invadează Kuweitul

29 noiembrie: Este adoptată *Rezoluția nr. 678* a Consiliului de Securitate al ONU care a aprobat folosirea forței împotriva armatei irakiene

13 decembrie: Înființarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării prin Legea nr. 39/1990

18 decembrie: Adoptarea *Legii nr. 41/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale*

1991

17 ianuarie: Au început bombardamentele orientate împotriva unor obiective militare irakiene

26 ianuarie: Începe războiului civil în Somalia, marcat de fuga președintelui Siad Barre

7 februarie: Adoptarea de către Senatul României a *Hotărârii nr. 3 cu privire la cererea Guvernului de a aproba trimiterea unei misiuni umanitare în Arabia Saudită*

9 februarie: Începe participarea României la operația britanică „GRANBY”, parte a operației „DESERT STORM”

24 februarie: Coaliția internațională începe ofensiva terestră împotriva Irakului

28 februarie: Președintele american George W. Bush anunță încetarea ostilităților împotriva Irakului

15 martie: Este repus în funcție emirul Kuweitului după intervenția occidentală

22 martie: Încheierea misiunii spitalului de campanie românesc în cadrul operației „DESERT STORM”

26 martie: Îndepărtarea regimului autoritar din Mali, în urma conflictelor generate de mișcările studențești

3 aprilie: Adoptarea *Rezoluției nr. 687* a Consiliului de Securitate al ONU, prin care a fost înființată misiunea UNIKOM (observatorii militari români vor lua parte la această misiune până la terminarea mandatului acesteia, în 2003)

24 aprilie: Înființarea Misiunii Națiunilor Unite pentru organizarea unui referendum în Sahara Occidentală – MINURSO

24 mai: Eritreea câștigă războiul de independență

30 mai: Guvernul angolez semnează un acord de pace cu Uniunea Națională pentru Independența Totală a Angolei

7 iulie: Acordul de la Brioni pune capăt războiului dintre forțele slovene și cele iugoslave

27 noiembrie: Consiliul de Securitate al ONU decide dislocarea pe teritoriul croat a unor trupe de menținere a păcii

8 decembrie: Aprobarea Constituției României prin intermediul referendumului

1992

6 aprilie: Declanșarea războiului din Bosnia și Herțegovina

iulie: Încep negocierile pentru un acord între guvernul rwandez (Hutu) și Frontul Patriotic Rwandez (Tutsi), în Tanzania

3 decembrie: Adoptarea *Rezoluției nr. 794* a Consiliului de Securitate al ONU, prin care se autorizează crearea unei forțe militare suplimentare în Somalia (UNITAF)

1993

26 martie: Adoptarea *Rezoluției nr. 814* a Consiliului de Securitate al ONU, prin care se decide înființarea misiunii UNOSOM II în Somalia

4 mai: Dizolvarea UNITAF

24 mai: Eritreea devine stat independent

2 iunie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 28 cu privire la cererea Guvernului României de a aproba participarea României cu un spital militar de*

campanie la operațiunea ONU de menținere a păcii în Somalia – UNOSOM-II

6 iulie: Începerea participării Armatei României la operația UNOSOM II

4 august: Semnarea acordului de pace (Acordul de la Arusha) între guvernul rwandez (Hutu) și Frontul Patriotic Rwandez (Tutsi)

22 septembrie: Adoptarea *Rezoluției nr. 866* a Consiliului de Securitate ONU, prin care se înființează Misiunea de Observare a Națiunilor Unite în Liberia – UNOMIL

5 octombrie: Adoptarea *Rezoluției nr. 872* a Consiliului de Securitate ONU, care prevede înființarea unei noi forțe internaționale în Rwanda (UNAMIR)

21 octombrie: Izbucnirea războiului civil în Burundi

1994

9 martie: Începerea participării Armatei României la operația UNAMIR

6 aprilie: Asasinarea președintelui în funcție al Rwandei

7 aprilie: Începe genocidul din Rwanda, comis de armata guvernamentală Hutu împotriva populației Tutsi și moderaților Hutu

15 aprilie: Încheierea participării Armatei României la operația UNAMIR

21 aprilie: ONU decide reducerea drastică a efectivelor UNAMIR

24 iunie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 14 privind aprobarea participării României cu o echipă chirurgicală militară la operațiunea ONU de asistență umanitară în Rwanda, UNAMIR*

2 iulie: Adoptarea *Legii nr. 45/1994 – Legea apărării naționale a României*

4 iulie: Forțele Frontului Patriotic Rwandez înving forțele guvernamentale Hutu și ocupă capitala Kigali

26 octombrie: Încheierea participării Armatei României la operația UNOSOM II

15 noiembrie: Semnarea Acordului de la Lusaka pentru oprirea luptelor dintre guvernul angolez și UNITA

1995

8 februarie: Începerea participării Armatei României la operația UNAVEM III din Angola

13 martie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 1 privind aprobarea participării României la operațiunile de menținere a păcii UNAVEM III din Angola*

28 martie: Retragerea UNOSOM II din Somalia

17 mai: Dislocarea unui spital militar de campanie în Angola (Viana, în apropierea capitalei Luanda); Sosirea ofițerilor și subofițerilor de stat major, care au fost repartizați în cadrul comandamentului misiunii (Luanda) și al comandamentelor regionale

11-22 iulie: Are loc genocidul de la Srebrenica

29 august: Începerea participării Batalionului 2 Infanterie *„Călugăreni”* la misiunea UNAVEM III

20 octombrie: Corpul Aliat de Reacție Rapidă a lansat operația „JOINT ENDEAVOUR” în Bosnia și Herțegovina

21 noiembrie: La Dayton, Ohio se semnează acordul care pune capăt războiului din Bosnia și Herțegovina

14 decembrie: Semnarea la Paris a Acordului Cadru General pentru Pace în Bosnia și Herțegovina

1996

7 februarie: Adoptarea de către Guvernul României a *Hotărârii nr. 63*, ce constituie baza legală a participării României la IFOR

8 martie: ONU decide retragerea mandatului misiunii UNAMIR

Începerea participării României la IFOR

14 martie: Adoptarea de către Guvernul României a *Hotărârii nr. 73*, ce prevede prelungirea mandatului Batalionului 96 Geniu *„dr. Joseph Kruzel”* în cadrul IFOR

aprilie: Încheierea participării Batalionului 2 Infanterie *„Călugăreni”* la misiunea UNAVEM III

Începerea participării Batalionului 26 Infanterie *„Neagoe Basarab”* Craiova la misiunea UNAVEM III

17 august: Sfârșitul primului război civil din Liberia ca urmare a semnării Acordului de la Abuja

octombrie: Încheierea participării Batalionului 26 Infanterie *„Neagoe Basarab”* din Craiova la misiunea UNAVEM III

Începerea participării Batalionului 812 Infanterie, Bistrița și a Batalionului 151 Infanterie *„Războieni”*, Iași la misiunea UNAVEM III

1 noiembrie: Efectivele românești din cadrul IFOR sunt diminuate cu 10%

12 decembrie: Consiliul de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1088*, ce autorizează noua misiune SFOR în Bosnia și Herțegovina

20 decembrie: Încheierea misiunii IFOR

1997

9 iunie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 9*, prin care se aprobă participarea României la constituirea Rezervei Strategice pentru SFOR

16 iunie: Întoarcerea în țară a spitalului militar de campanie din Angola

30 iunie: Încheierea participării Armatei României la operația UNAVEM III
Consiliul de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1118*, care duce la apariția Misiunii de Observatori a Națiunilor Unite în Angola (MONUA)
1 iulie: Încheierea misiunii batalionului românesc (ROMBATT) în Angola
8 iulie: Sosirea în țară a ultimilor militari din batalionul românesc dislocați în misiunea din Angola
12 septembrie: Încheierea misiunii UNOMIL

1998
februarie: Izbucnirea pe scară largă a conflictului din Kosovo dintre forțele armate sârbe și rebelii albanezi
6 mai: Eritreea invadează Etiopia
iunie: Misiunea Batalionului 96 Geniu *„dr. Joseph Kruzel”* în cadrul SFOR a fost prelungită cu încă un an
2 august: Izbucnirea celui de-al doilea război civil din Republica Democrată Congo

1999
26 februarie: Retragerea misiunii MONUA prin *Rezoluția nr. 1229* a Consiliului de Securitate al ONU
24 martie: Inițierea de către NATO a campaniei aeriene de bombardament împotriva Republicii Federale Iugoslavia
21 aprilie: Izbucnirea celui de-al doilea război civil în Liberia
10 iunie: Consiliul de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1244*, care pune capăt intervenției NATO și creează condițiile pentru desfășurarea misiunilor UNMIK și KFOR în Kosovo
12 iunie: Începutul desfășurării trupelor KFOR în Kosovo
23 iunie: Parlamentului României adopătă *Hotărârea nr. 27*, care se aprobă trimiterea unui ofițer român pentru a asigura legătura militară între structurile UNMIK și cele ale KFOR
10 iulie: Semnarea Acordului de la Lusaka (acord de încetare a focului semnat de Republica Democrată Congo, Angola, Namibia, Rwanda, Uganda și Zimbabwe)
15 octombrie: Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1268*, prin care se înființează Biroul Națiunilor Unite în Angola (UNOA)
Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1279*, prin care se înființează Misiunea ONU în Congo (MONUC)
24 decembrie: Are loc o lovitură de stat în Coasta de Fildeș

2000
martie: Începerea prezenței militarilor români în structurile KFOR
8 martie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 3*, prin care mandatul Batalionului 26 Infanterie *„Neagoe Basarab”* din rezerva SFOR a fost extins pentru ca acesta să poată executa misiuni și în sprijinul KFOR
13 martie: Guvernul României adoptă *Ordonanța de urgență nr. 13*, care simplifică procedurile de aprobare pentru misiuni și operații internaționale de mai mică amploare
18 iunie: Semnarea Acordului privind încetarea ostilităților între Etiopia și Eritreea
31 iulie: Consiliului de Securitate ONU adoptă *Rezoluția nr. 1312*, prin care se înființează Misiunea Națiunilor Unite în Etiopia și Eritreea (UNMEE)
28 august: Semnarea Acordurilor de la Arusha, ce pun capăt războiului civil din Burundi
15 septembrie: Consiliul de Securitate al ONU decide, prin *Rezoluția nr. 1320*, extinderea UNMEE până la 15 martie 2001
20 septembrie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 29*, prin care se suplimentează participarea militarilor români la Misiunea ONU de menținere a păcii în Congo
12 decembrie: Semnarea Acordului de pace de la Alger între Etiopia și Eritreea

2001
7 februarie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 1*, ce prevede desfășurarea în teatrul de operații a primei subunități românești în cadrul KFOR
23 aprilie: Desfășurarea primei subunități românești în Teatrul de Operații din Kosovo sub comanda KFOR
13 august: Semnarea Acordului de la Ohrid, ce a pus capăt conflictului dintre insurgenții albanezi și Guvernul Macedoniei de Nord/FYROM
11 septembrie: Atacurile teroriste din Statele Unite ale Americii
19 septembrie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 22*, ce prevede dislocări suplimentare de subunități românești în Teatrul de operații din Kosovo
7 octombrie: SUA declanșează operația „ENDURING FREEDOM” împotriva talibanilor în Afganistan
22 noiembrie: A doua subunitate românească a fost desfășurată în Kosovo
5 decembrie: Căderea Kabulului și instituirea unui guvern afgan interimar
20 decembrie: Consiliul de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1386*, ce instituie misiunea ISAF

21 decembrie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 38*, prin care se aprobă participarea României la ISAF

2002

ianuarie: Începerea participării militarilor români la operația „FINGAL", în cadrul ISAF

28 ianuarie: Plecarea în Afganistan a primilor 25 militari români

30 ianuarie: Guvernul României aprobă finanțarea pregătirii și participării României la ISAF cu personal și tehnică pentru o perioadă de 6 luni, începând cu 15 ianuarie 2002

martie: Începerea funcționării, pe lângă comandamentul principal KFOR, a unei celule naționale de informații RO-NIC

1 martie: Cea de-a treia unitate românească, Detașamentul Național de Forțe, este dislocată în orașul Klina din Kosovo

20 martie: Parlamentul României aprobă suplimentarea participării la ISAF cu ofițeri de stat major

27 iunie: Este adoptată *Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării*

30 iunie: Dislocarea la Kandahar a primului batalion de infanterie al Armatei României – Batalionul 26 Infanterie „*Neagoe Basarab*" în vederea participării la operația „ENDURING FREEDOM"

9 iulie: Desființarea Organizației Unității Africane
Înființarea Uniunii Africane

15 august: Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1433* pentru transformarea misiunii UNOA în Misiunea Națiunilor Unite în Angola (UNMA)

19 septembrie: Izbucnirea primului război civil în Coasta de Fildeș

8 noiembrie: Este adoptată *Rezoluția nr. 1441* a Consiliului de Securitate al ONU, care oferă o ultimă șansă Irakului de a respecta obligațiile privind dezarmarea și amenința cu posibile „consecințe serioase" în cazul continuării violării obligațiilor

2003

12 februarie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 2*, prin care se aprobă participarea României la Coaliția împotriva Irakului

martie: Ministerul Apărării Naționale se angajează să participe cu militari specialiști PSYOPS la încadrarea unor funcții de operații psihologice în cadrul grupului de ofițeri și subofițeri din KMNB, Afganistan

20 martie: Declanșarea invaziei împotriva Irakului de către SUA și aliații săi marchează începutul celui de-Al Doilea Război din Golf

31 martie: Debutul misiunii EUFOR „CONCORDIA"/ Operația „CONCORDIA"

12 aprilie: Începerea participării Companiei 383 Apărare NBC la Operația „IRAQI FREEDOM"

30 aprilie: Prima fază a războiului din Irak se încheie odată cu înfrângerea forțelor irakiene

13 mai: Consiliu de Securitate al ONU adoptă Rezoluția nr. 1479, prin care înființează Misiunea Națiunilor Unite în Coasta de Fileș (MINUCI)

10 iunie: Începerea participării militarilor români la Detașamentul „ANA TRAINING" din cadrul ISAF

Este introdusă în Afganistan prima misiune de asistență militară desfășurată de Armata României

12 iunie: Debutul misiunii EUFOR „ARTEMIS"/Operația „ARTEMIS"

iulie: Compania de poliție militară română începe să desfășoare misiuni în An Nasiriyah (Irak)

Relocarea Detașamentului Național de Forțe aflat în Kosovo din Klina în Goraždevac

15 iulie: A început operația „ANTICA BABILONIA"

19 iulie: Detașamentul Național de Geniu își începe mandatul în cadrul operației „IRAQI FREEDOM"

14 august: Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1500*, care instituie Misiunea de Asistență a Organizației Națiunilor Unite din Irak (UNAMI)

18 august: Sfârșitul celui de-al doilea război civil din Liberia, prin semnarea Acordului de pace de la Accra

19 septembrie: Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1497*, prin care se înființează Misiunea Națiunilor Unite în Liberia (UNMIL)

1 septembrie: Încheierea misiunii EUFOR „ARTEMIS"/ Operația „ARTEMIS"

17 octombrie: Încheierea participării Companiei 383 Apărare NBC la operația „IRAQI FREEDOM"

15 decembrie: Încheierea misiunii EUFOR „CONCORDIA"/Operația „CONCORDIA"

2004

27 ianuarie: Batalionul 811 Infanterie este înlocuit de Batalionul 26 de Infanterie „*Scorpionii Roșii*" in Irak

februarie: Este introdus Elementul de Sprijin Național în TO Irak

27 februarie: Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1528*, prin care se înființează Operația Națiunilor Unite în Coasta de Fildeș (UNOCI)

martie: Compania de poliție militară română este relocată de la An Nassiriyah în zona Camp Mittica

15 martie: Adoptarea *Legii nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului român*

29 martie: România aderă în mod oficial la NATO

6 aprilie: Are loc cea de-a doua luptă pentru cele trei poduri peste Eufrat, în care s-au confruntat trupe italiene și române cu un număr mult mai mare de luptători insurgenți

21 mai: Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1545*, prin care se înființează Operația Națiunilor Unite în Burundi (ONUB)

11 iunie: Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1547*, prin care se înființează Misiunea Națiunilor Unite de Prevenire în Sudan (UNAMIS)

iulie: Începe activitatea Componentei Operaționale Aeriene în Afganistan

Batalionul 812 Infanterie *„Șoimii Carpaților”* (Bistrița) a fost dislocat în Irak

30 iulie: Este înființată Misiunea de instruire a Alianței Nord-Atlantice din Irak

9 octombrie: Au avut loc primele alegeri prezidențiale democratice în Afganistan după prăbușirea regimului taliban, câștigate de Hamid Karzai

22 noiembrie: Consiliul de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1575*, prin care statele membre ONU au fost autorizate să înființeze o forță multinațională de stabilizare ca succesor al SFOR, sub control și comandă unificată, cu scopul de a contribui la implementarea prevederilor Acordurilor de la Dayton din 1995

2 decembrie: Începerea misiunii EUFOR BiH/Operația „ALTHEA”

2005

9 ianuarie: Semnarea Acordului de pace de la Nairobi, prin care a luat sfârșit războiul civil din Sudan

26 ianuarie: Începerea misiunii Batalionului 2 Infanterie *„Călugăreni”* în cadrul operației „ANTICA BABILONIA”

20 martie: Debutul participării forțelor armate române cu o companie de infanterie la Misiunea de Asistență a ONU în Irak (UNAMI)

25 martie: Consiliul de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1590*, prin care se înființează Misiunea Națiunilor Unite în Sudan (UNMIS)

15 mai: Sfârșitul războiului civil din Burundi

iulie: Compania de poliție militară română este relocată din zona Camp Mittica în zona aeroportului Tallil

august: Batalionul 20 Infanterie *„Scorpionii Negri”* (Craiova) începe să desfășoare misiuni în Teatrul de Operații din Irak

10 august: Batalionul 26 Infanterie *„Neagoe Basarab”* este desfășurat în Afganistan pentru a asigura buna desfășurare a alegerilor parlamentare

19 august: Încheierea misiunii Batalionului 2 Infanterie *„Călugăreni”* în cadrul operației „ANTICA BABILONIA”

18 septembrie: Alegeri parlamentare în Afganistan

1 octombrie: Participarea, pentru prima dată, a Forțelor Navale Române la operația „ACTIVE ENDEAVOUR”

17 noiembrie: România contribuie la misiunea NTM-I cu personal militar format din instructori

15 decembrie: Încheierea participării Forțelor Navale române la operația „ACTIVE ENDEAVOUR”

2006

februarie: Încheierea misiunii Batalionului 20 Infanterie *„Scorpionii Negri”* (Craiova) în Irak

februarie-august: Batalionul 280 Infanterie de la Focșani a participat la operația „ANTICA BABILONIA”

1 aprilie: Introducerea pentru prima oară într-un teatru de operații a unei subunități românești aparținând Forțelor pentru operații speciale, în Afganistan

12 iunie: Uniunea Europeană lansează misiunea EUFOR în RD Congo

iulie: Compania de poliție militară română își încheie activitatea în zona aeroportului Tallil

Încheierea participării militarilor români la operația „ENDURING FREEDOM”

Începerea misiunilor Batalioanelor de Manevră în provincia Zabul, în cadrul ISAF

august: Încheierea participării militarilor români la operația „FINGAL”

Compania de poliție militară română își încheie activitatea în Irak

23 august: Încheierea participării Detașamentului Național de Geniu în Irak

31 august: Consiliul de Securitate al ONU decide, prin *Rezoluția nr. 1706*, extinderea mandatului UNMIS în zona Darfur

septembrie: Batalionul 2 Infanterie *„Călugăreni”* trece în subordinea Comandamentului Regional Sud, fiind transformat în Batalion de Manevră și redislocat din Kandahar la Qalat

15 septembrie: Participarea, pentru a doua oară, a Forțelor Navale Române la operația „ACTIVE ENDEAVOUR”

30 noiembrie: Încheierea misiunii EUFOR în RD Congo

Încheierea celei de-a doua participări a Forțelor Navale române la operația „ACTIVE ENDEAVOUR”

1 decembrie: A fost încheiată Operația „ANTICA BABILONIA”

31 decembrie: Încheierea misiunii ONUB

2007

19 ianuarie: Secretarul american al apărării Robert Gates vizitează baza militară din Tallil, unde erau cazați și militarii români

3 mai: Încheierea participării forțelor armate române cu o companie de infanterie la Misiunea de Asistență a ONU în Irak, (UNAMI)

august: Batalionul 32 Infanterie „*Mircea*” (Timișoara) începe să desfășoare misiuni în Irak

13 octombrie: Participarea, pentru a treia oară, a Forțelor Navale Române la operația „ACTIVE ENDEAVOUR”

noiembrie: Coaliția alocă o funcție de general (locțiitor al șefului de Stat Major al Forței Internaționale) pentru România

19 noiembrie: Încheierea celei de-a treia misiuni a Forțelor Navale Române de monitorizare a traficului naval și aerian, în cadrul operației „ACTIVE ENDEAVOUR”

2008

februarie: Încheierea misiunii Batalionului 32 Infanterie „*Mircea*” (Timișoara) în Irak
Debutul misiunii EUFOR Ciad/RCA

17 februarie: Parlamentul din Kosovo adoptă Declarația de Independență

19 februarie: Batalionul 151 Infanterie „*Războieni*” (Iași) începe să desfășoare misiuni în Irak

18 iulie: Batalionul 341 Infanterie „*Rechinii Albi*” primește ordinul de misiune din partea Comandamentului Operațional Întrunit în vederea desfășurării acestuia în Irak

21 august: Batalionul 151 Infanterie „*Războieni*” (Iași) încheie misiunea în Irak

octombrie: Introducerea OMLT în cadrul ISAF

1 octombrie: Modulul de Sprijin și Tranzit, structură destinată asigurării sprijinului logistic de linia a III-a a contingentului românesc, este introdus în Afganistan, fiind dispus în Baza Kandahar

15 octombrie: Începerea participării fregatei „*Regele Ferdinand*” la operația „ACTIVE ENDEAVOUR”

13 noiembrie: Încheierea participării fregatei „*Regele Ferdinand*” la operația „ACTIVE ENDEAVOUR”

8 decembrie: Lansarea operației EU NAVFOR Somalia/ Operația „ATALANTA”

22 decembrie: Parlamentul României adoptă *Hotărârea nr. 32*, prin care se aprobă continuarea participării forțelor armate române în Teatrul de Operații din Irak după 31 decembrie 2008

2009

ianuarie: Batalionul 341 Infanterie „*Rechinii Albi*” își încheie misiunea în Irak

1 iunie: Batalionul 26 Infanterie „*Scorpionii Roșii*” a început pregătirea și redislocarea personalului, tehnicii și bunurilor materiale din teatrul de operații în țară

15 martie: Încheierea misiunii EUFOR Ciad/RCA
Operaționalizarea de către CLI a Elementului Național de Sprijin, ce preia misiunile Modulului de Sprijin și Tranzit

iunie: NATO inițiază un proces de ajustare treptată a KFOR spre o postură de descurajare

iulie: Începerea misiunii detașamentelor OMLT tip Batalion de Infanterie, Batalion Sprijin de Luptă și Batalion Sprijin în cadrul ISAF

23 iulie: Începerea retragerii trupelor românești din Irak

25 iulie: Finalizarea repatrierii forțelor și mijloacelor din Teatrul de Operații Irak

29 iulie: Are loc ceremonialul dedicat militarilor români care au participat la Războiul din Irak

2010

21 ianuarie: Consiliul Suprem de Apărare a Țării aprobă suplimentarea efectivelor militare românești în Afganistan (România își mărește contribuția în acest teatru de operații la aproximativ 1.600 militari)

7 aprilie: Debutul misiunii EUTM Somalia

mai: Forțele Terestre dislocă în zona de operații Zabul două batalioane de manevră

iunie: Începerea participării militarilor români la Combined Task Force Zabul din cadrul ISAF

1 iulie: Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1925* de schimbare a numelui misiunii MONUC în MONUSCO în RD Congo

1 noiembrie: Debutul participării fregatei „*Regele Ferdinand*” la operația „ACTIVE ENDEAVOUR”

30 noiembrie: Încheierea participării fregatei „*Regele Ferdinand*” la operația „ACTIVE ENDEAVOUR”

2011

25 ianuarie: Consiliul Suprem de Apărare a Țării aprobă suplimentarea efectivelor militare românești în Afganistan (România ridică efectivele din această țară la aproximativ 1.900 militari)

22 martie: Consiliul Suprem de Apărare a Țării a hotărât participarea României cu forțe și mijloace la misiunea de impunere a unui embargo împotriva achiziționării de arme de către Libia

aprilie: Încheierea misiunii OMLT din cadrul ISAF.

Trupele române din Afganistan preiau conducerea Aeroportului Internațional din Kandahar pentru un an

22 aprilie: Începerea participării fregatei „*Regele Ferdinand*" din cadrul Forțelor Navale Române la operația „UNIFIED PROTECTOR", condusă de NATO, cu acordul Ligii Arabe

iunie: Începerea participării Armatei României cu echipe FET la misiunea ISAF

15 iunie: Adoptarea *Legii nr. 121 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român*

27 iunie: Înființarea Forței Interimare de Securitate a Națiunilor Unite în Abiey (Sudan/Sudanul de Sud)

8 iulie: Consiliului de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 1996*, prin care se înființează Misiunea Națiunilor Unite în Republica Sudanului de Sud

9 iulie: Sudanul de Sud devine stat independent

21 iulie: Încheierea participării fregatei „*Regele Ferdinand*" din cadrul Forțelor Navale Române la operația „UNIFIED PROTECTOR"

15 decembrie: Încheierea războiului din Irak

Consiliul Suprem de Apărare al Țării adoptă *Hotărârea privind participarea forțelor navale ale Armatei României la operația EU NAVFOR ATALANTA*

17 decembrie: S-a încheiat misiunea de instruire a Alianței Nord-Atlantice din Irak

2012

ianuarie: Este aprobată „*Concepția privind diminuarea graduală a contingentului național din Teatrul de Operații Afganistan și încheierea participării la operația NATO Forța Internațională de Securitate și Asistență*"

Este dislocat un detașament românesc format din 60 militari din cadrul DCM

17 ianuarie: Izbucnirea revoltei tuaregilor din nordul Mali

25 iunie: Consiliul Suprem de Apărare a Țării aprobă efectivele militare care vor participa la misiuni în afara teritoriului național (în Afganistan, România are planificată o contribuție în Afganistan de 1.945 militari)

1 octombrie: Începerea participării fregatei „*Regele Ferdinand*" la operația EU NAVFOR „ATALANTA" de luptă împotriva pirateriei navale în Golful Aden și în apele costiere ale Somaliei

12 octombrie: Consiliul de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 2071*, care cerea statelor membre ONU și organizațiilor regionale și internaționale, printre care și Uniunea Europeană, acordarea de asistență, expertiză, instruire și sprijin pentru dezvoltarea capacităților forțelor armate și de securitate ale statului Mali

30 noiembrie: Încheierea participării fregatei „*Regele Ferdinand*" la operația EU NAVFOR „ATALANTA"

decembrie: O companie din Batalionul 1 Manevră este trecută sub comanda operațională a comandantului Bazei Aeriene Kandahar cu misiunea de a apăra baza – începe astfel activitatea companiei Kandahar Airfield Ground Defence Area (KAF GDA) în cadrul ISAF

2013

11 ianuarie: Franța intervine în Mali prin operația „SERVAL"

februarie: Diminuarea efectivelor Batalionului 2 Manevră și rotirea acestuia

5 februarie: Consiliul Suprem de Apărare a Țării decide diminuarea efectivelor trupelor militare române în Afganistan

18 februarie: Uniunea Europeană decide înființarea misiunii de instruire EUTM Mali

25 aprilie: Consiliul de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 2100*, prin care se înființează Misiunea Multidimensională Integrată a Națiunilor Unite pentru Stabilizare în Mali (MINUSMA)

iunie: Batalionul 1 Manevră își încheie misiunea în Afganistan

România începe să asigure rotația unui număr de trei detașamente KAF GDA destinate pazei Bazei Aeriene Kandahar

iulie: Încheierea misiunii detașamentelor OMLT tip Batalion de Infanterie, Batalion Sprijin de Luptă și Batalion Sprijin

Încheierea participării militarilor români la Combined Task Force Zabul

2014

10 februarie: Debutul misiunii EUFOR RCA în Republica Centrafricană

aprilie: Încheierea participării militarilor români la Detașamentul „ANA TRAINING"

10 aprilie: Înființarea Misiunii Multidimensională Integrată a Națiunilor Unite pentru Stabilizare în Republica Centrafricană (MINUSCA)

iunie: Reducerea ritmului operațional al Batalionului 2 în perioada premergătoare turului 2 al alegerilor

prezidențiale din Afganistan și predarea ariei de responsabilitate către forțele de securitate afgane

14 iunie: Are loc turul doi al alegerilor prezidențiale în Afganistan

3-18 iulie: Repatrierea graduală a personalului TF 20

15 iulie: Încheierea operației SERVAL și înlocuirea acesteia cu operația BARKHANE

august: Încheierea misiunilor Batalioanelor de Manevră în provincia Zabul

noiembrie: Încheierea participării Armatei României cu echipe FET

decembrie: Încheierea misiunii companiei Kandahar Airfield Ground Defence Area, (KAF GDA)

12 decembrie: Consiliul de Securitate al ONU adoptă *Rezoluția nr. 2189*, ce instituie misiunea „RESOLUTE SUPPORT"

31 decembrie: Sfârșitul misiunii ISAF

2015

1 ianuarie: Debutul misiunii „RESOLUTE SUPPORT"

15 ianuarie: Lansarea misiunii EUCAP Sahel Mali de către Uniunea Europeană

februarie: Începerea misiunii echipelor de consilieri în comandamentele regionale în cadrul „RESOLUTE SUPPORT"

martie: Începerea misiunilor Batalionului Protecția Forței, Detașamentelor de poliție militară și echipelor de consilieri AIAT în cadrul „RESOLUTE SUPPORT"

15 martie: Încheierea misiunii EUFOR RCA

22 iunie: Debutul misiunii EUNAVFOR Med/Operația „SOPHIA"

octombrie: Intrarea în faza activă a misiunii EUNAVFOR Med/Operația „SOPHIA"

2016

16 iulie: Debutul misiunii EUTM RCA în Republica Centrafricană

9 noiembrie: Debutul operației „SEA GUARDIAN"

2017

16 martie: Guvernul României adoptă *Ordonanța de urgență nr. 21*, care introduce un nou tip de misiune/operație internațională în urma deciziilor luate la Summitul NATO de la Varșovia din 2016

30 iunie: Sfârșitul operației UNOCI

2018

30 martie: Sfârșitul misiunii UNMIL

8-9 iulie: Semnarea unei declarații comune de către reprezentanții Eritreei și Etiopiei (prin care se definitivează normalizarea situației)

11-12 iulie: La summitul de la Bruxelles a fost decisă formarea misiunii NMI

5 octombrie: Începerea participării fregatei „*Regele Ferdinand*" la operația „SEA GUARDIAN" în Marea Mediterană

19 octombrie: Încheierea participării fregatei „*Regele Ferdinand*" la operația „SEA GUARDIAN" în Marea Mediterană

2019

februarie: Începerea participării Forțelor Navale române, prin intermediul Regimentului 307 Infanterie Marină „*Heracleea*", la misiunea „RESOLUTE SUPPORT"

august: Încheierea misiunii Regimentului 307 Infanterie Marină „*Heracleea*" în cadrul „RESOLUTE SUPPORT"

15 octombrie: România suplimentează, la solicitarea Franței, participarea la MINUSMA cu un detașament de elicoptere militare de transport

18 octombrie: Începerea participării fregatei „*Regele Ferdinand*" la operația „SEA GUARDIAN 19"

7 noiembrie: Încheierea participării fregatei „*Regele Ferdinand*" la operația „SEA GUARDIAN 19"

9-20 noiembrie: Participarea fregatei „*Regele Ferdinand*" la exercițiul multinațional „*Dogu Akdeniz*", organizat de Turcia

2020

16 ianuarie: Începerea misiunii puitorului de mine și plase 274 „*Viceamiral Constantin Bălescu*" de asigurare a comenzii grupării navale permanente NATO de luptă contra minelor SNMCMG-2

31 martie: Misiunea EUNAVFOR Med/Operația „SOPHIA" a fost transformată în operația EUNAVFOR MED „IRINI", însărcinată să controleze respectarea embargoului ONU asupra vânzărilor de arme în Libia

5 iunie: Încheierea misiunii puitorului de mine și plase 274 „*Viceamiral Constantin Bălescu*" de asigurare a comenzii grupării navale permanente NATO de luptă contra minelor SNMCMG-2

18 iunie: Informarea Parlamentului României de către președintele Klaus Iohannis privind aprobarea participării României cu până la cinci militari la misiunea EUNAVFOR Med „IRINI" în Libia

14 octombrie: Încheierea participării României cu un detașament de elicoptere de transport la MINUSMA

2021

ianuarie: Efortul principal al Elementului Național de Sprijin este concentrat în Baza militară Bagram

martie: Încheierea misiunii Componentei Operaționale Aeriene în Afganistan

14 aprilie: Președintele SUA Joe Biden decide retragerea forțelor americane din TO Afganistan și încheierea misiunii „RESOLUTE SUPPORT" până la 11 septembrie 2021

20 aprilie: Emiterea Ordinului pentru extracția contingentului național din TO Afganistan „*Safe Return-A*"

1 mai: Elementul Național de Sprijin începe planificarea activităților specifice pentru repatrierea contingentului național

27 iunie: Repatrierea ultimului contingent românesc din Afganistan

29 august: Începerea participării fregatei „*Regina Maria*" la operația „SEA GUARDIAN"

septembrie: Sfârșitul misiunii „RESOLUTE SUPPORT"

2 septembrie: Forțele Navale Române au preluat conducerea operației „SEA GUARDIAN", în cadrul unei ceremonii care a avut loc la bordul fregatei „*Regina Maria*"

23 septembrie: Plecarea puitorului de mine și plase 274 „*Viceamiral Constantin Bălescu*", cu un detașament de scafandri de luptă prin incursiune ambarcat din portul militar Constanța pentru a participa la Operația EUNAVFOR Med IRINI

25 septembrie: Încheierea participării fregatei „*Regina Maria*" la operația „SEA GUARDIAN"

1 octombrie: Începerea participării Forțelor Navale române la operația EUNAVFOR Med „IRINI"

15 octombrie: Debutul misiunii EUTM Mozambique

27 octombrie: Debutul misiunii grupării navale permanente a NATO SNMG-2, de asigurare a securității aliate în Marea Mediterană

9 noiembrie: Executarea, în cadrul misiunii EUNAVFOR Med „IRINI", a unei secvențe de instruire pe mare de către militarii români, în colaborare cu nava auxiliară germană FGS „*Bonn*" și elicopterul ambarcat la bordul acesteia

30 noiembrie: Încheierea misiunii grupării navale permanente a NATO SNMG-2, de asigurare a securității aliate în Marea Mediterană

31 decembrie: Încheierea participării Forțelor Navale române la operația EUNAVFOR Med „IRINI"

2022

27 februarie: România a suplimentat contribuția la misiunea EUFOR „ALTHEA", prin activarea rezervei pentru Bosnia și Herțegovina

2 noiembrie: Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite a decis, prin *Rezoluția nr. 2658*, prelungirea, cu un an, a mandatului misiunii militare europene EUFOR „ALTHEA" în BiH

BIBLIOGRAFIE

- Bozântan Florin, *„Un deceniu de la Operația UE NAVFOR ATALANTA”*, https://cugetliber.ro/stiri-eveniment-un-deceniu-de-la-operatia-ue-navfor-atalanta-466312
- Carney, Stephen A. – *“Allied Participation in Operation Iraqi Freedom”*, Center of Military History United States Army Washington, D.C., 2011
- Duțu, Petre, *„Misiunile strategice ale armatei României în cadrul alianței nord-atlantice”*, https://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/misiunile_strategice_ale_armatei_romaniei_in_cadrul_aliantei_nord_atlantice.pdf
- Hentea, Călin, Scafeș, Cornel I., Șerbănescu, Horia, *„Armata română în misiuni internaționale. 1991-2003”*, Editura C.N.I. Coresi, 2004
- Hentea, Cătălin, Sfinteș, Laurențiu, „Armata Română în misiuni de pace”, Editura Militară, București, 1998
- Neagoe, Visarion – *„Armata României în misiuni internaționale 1991-2009”*, Editura Centrului Tehnic-Editorial al armatei, București, 2010
- Vreme, Vasile – *„Tendințe privind proiectarea grupărilor de forțe la nivel tactic, operativ și strategic în teatrele de operații din Balcanii de vest, Afganistan și Irak”*, Revista de Istorie Militară, nr. 1-2 (129-130) / 2012
- *„Fregata Regele Ferdinand a revenit* în *țară, după participarea la Operația de Luptă Atalanta”*, https://www.resboiu.ro/fregata-regele-ferdinand-a-revenit-in-tara-dupa-participarea-la-operatia-de-lupta-atalanta/
- *„Fregata Regina Maria la comanda grupării navale participante la Sea Guardian”*, http://presamil.ro/fregata-regina-maria-la-sea-guardian/
- Marea Mediterană – Active Endeavour, https://armed.mapn.ro/2417_marea-mediteran%C4%83-active-endeavour-mediterranean-sea-active-endeavour
- Marina Română, nr 3/2023, număr special, https://www.navy.ro/media/revista_mr/numere/rmr228.pdf
- Ministerul Apărării Naționale, *„19 ani de Afganistan. Final de misiune. 2002-2021”*, https://www.mapn.ro/evenimente/uploads/pdf/20210720_110606_a1d1f12940c37766388a46d61d2ce2bd.pdf
- Ministerul Apărării Naționale, *„Situația cu efectivele Armatei României participante la misiuni și operații în afara teritoriului național”*, https://misiuni.mapn.ro
- **„***Romania's participation to Operation Unified Protector***”**, http://nato.mae.ro/en/node/464
- „România în teatrele de operațiuni NATO”, https://www.mae.ro/node/5826
- „Participarea României la misiuni internaționale”, https://www.mae.ro/node/1585
- Statul Major al Apărării, *„Misiuni internaționale”*, https://www.defense.ro/misiuni-internationale-1
- https://www.un.org/en/
- https://www.nato.int/
- https://european-union.europa.eu/index_ro
- https://www.osce.org/

ASPECTE DIN TIMPUL PARTICIPĂRII MILITARILOR ROMÂNI LA MISIUNI ȘI OPERAȚII INTERNAȚIONALE ÎN TEATRELE DE OPERAȚII, ÎN AFARA TERITORIULUI NAȚIONAL

ASPECTS DURING THE PARTICIPATION OF THE ROMANIAN MILITARY IN INTERNATIONAL MISSIONS AND OPERATIONS IN THEATERS OF OPERATIONS, OUTSIDE THE NATIONAL TERRITORY

STOP

HONOR
INTEGRITY

ANGI
MOHAN

2H1

JOINT LOGISTIC COMMAND

EXIT

341st Infantry Battalion
WHITE SHARKS

POLITIA
MILITARA
NAIDINOIU

COMBINED TASK FORCE RED WARRIOR - CARPATHIANS' EAGLES
2
KANDAHAR AIRFIELD - 2018

B 3

LA MULTI ANI!

JOINT LOGISTIC COMMAND
ROMANIAN NATIONAL SUPPORT ELEMENT

KANDAHAR

BĂIȚAN
ROMANIA

INVICTUS
GAMES

الشرطة
POLICE

ROMANIA
SCORPIONII GALBENI
MIRCEA
ROMANIA
WHITE SHARKS
ROMANIA
RED SCORPIONS

UN
UN

UN
UN

UN

UN

UNAVEM
3089
UN

UN

UN

UN

82 UN
UN

EUFOR

11

ESERCITO

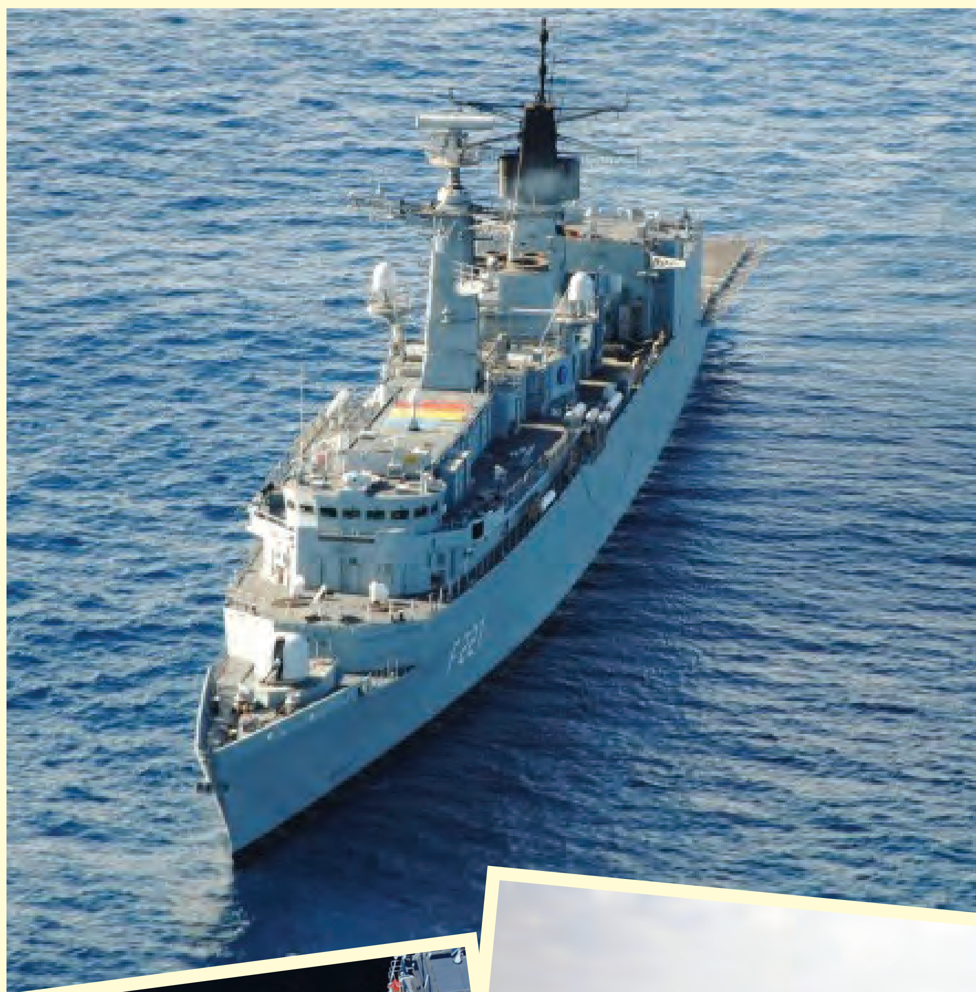

F 221

DANGER

MP
CONSTANTIN

BIBLIOGRAPHY

- Bozântan Florin, "*Un deceniu de la Operația EU NAVFOR ATALANTA*", https://cugetliber.ro/stiri-eveniment-un-deceniu-de-la-operatia-ue-navfor-atalanta-466312
- Carney, Stephen A. – "*Allied Participation in Operation Iraqi Freedom*", Center of Military History United States Armed Forces Washington, D.C., 2011
- Duțu, Petre, "*Misiunile strategice ale armatei României în cadrul alianței nord-atlantice*", https://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/misiunile_strategice_ale_armatei_romaniei_in_cadrul_aliantei_nord_atlantice.pdf
- Hentea, Călin, Scafeș, Cornel I., Șerbănescu, Horia, "*Armata română în misiuni internaționale. 1991-2003*", Editura C.N.I. Coresi, 2004
- Hentea, Cătălin, Sfinteș, Laurențiu, "Armata Romînă în misiuni de pace", Editura Militară, București, 1998
- Neagoe, Visarion – "*Armata României în misiuni internaționale 1991-2009*", Editura Centrului Tehnic-Editorial al armatei, București, 2010
- Vreme, Vasile – "*Tendințe privind proiectarea grupărilor de forțe la nivel tactic, operativ și strategic în teatrele de operații din Balcanii de vest, Afganistan și Irak*", Revista de Istorie Militară, nr. 1-2 (129-130) / 2012
- "*Fregata Regele Ferdinand a revenit* în *țară, după participarea la Operația de Luptă Atalanta*", https://www.resboiu.ro/fregata-regele-ferdinand-a-revenit-in-tara-dupa-participarea-la-operatia-de-lupta-atalanta/
- "*Fregata Regina Maria la comanda grupării navale participante la Sea Guardian*", http://presamil.ro/fregata-regina-maria-la-sea-guardian/
- Marea Mediterană – Active Endeavour, https://armed.mapn.ro/2417_marea-mediteran%C4%83-active-endeavour-mediterranean-sea-active-endeavour
- Marina Română, nr 3/2023, număr special, https://www.navy.ro/media/revista_mr/numere/rmr228.pdf
- Ministerul Apărării Naționale, "*19 ani de Afganistan. Final de misiune. 2002-2021*", https://www.mapn.ro/evenimente/uploads/pdf/20210720_110606_a1d1f12940c37766388a46d61d2ce2bd.pdf
- Ministerul Apărării Naționale, "*Situația cu efectivele Armatei României participante la misiuni și operații în afara teritoriului național*", https://misiuni.mapn.ro
- "*Romania's participation to Operation Unified Protector*", http://nato.mae.ro/en/node/464
- "România în teatrele de operațiuni NATO", https://www.mae.ro/node/5826
- "Participarea României la misiuni internaționale", https://www.mae.ro/node/1585
- Statul Major al Apărării, "*Misiuni internaționale*", https://www.defense.ro/misiuni-internationale-1
- https://www.un.org/en/
- https://www.nato.int/
- https://european-union.europa.eu/index_ro
- https://www.osce.org/

August: The ending of the mission of the 307th Marine Infantry Regiment "*Heraclea*" within "RESOLUTE SUPPORT"

October 15th: Romania supplements, at the request of France, its participation in MINUSMA with a detachment of military transport helicopters

October 18th: The start of the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the "SEA GUARDIAN 19" operation

November 7th: Ending the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the "SEA GUARDIAN 19" operation

November 9th-20th: The participation of the frigate "*King Ferdinand*" in the multinational exercise "*Dogu Akdeniz*", organized by Turkey

2020

January 16th: The start of the mission of the minelayer 274 "*Vice-Admiral Constantin Bălescu*" to ensure the command of the permanent NATO naval grouping against mines SNMCMG-2

March 31st: The mission EUNAVFOR MED/Operation "SOPHIA" was transformed into EUNAVFOR MED Operation "IRINI", tasked with monitoring compliance with the UN arms embargo on Libya

June 5th: The ending of the mission of the minelayer 274 "*Vice-Admiral Constantin Bălescu*" to ensure the command of the permanent NATO mine-fighting naval group SNMCMG-2

June 18th: The informing of the Romanian Parliament by President Klaus Iohannis regarding the approval of Romania's participation with up to five soldiers in the EUNAVFOR Med "IRINI" mission in Libya

October 14th: The ending of the Romania's participation with a detachment of transport helicopters at MINUSMA

2021

January: The main effort of the National Support Element is concentrated in the Bagram Military Base

March: The end of the Air Task Force's mission in Afghanistan

April 14th: US President Joe Biden decides to withdraw US forces from the Afghanistan Theatre of Operations and to end the "RESOLUTE SUPPORT" mission until September 11th, 2021

April 20th: The issuance of the Order for the extraction of the national contingent from TO Afghanistan "*Safe Return-A*"

May 1st: The National Support Element begins planning specific activities for the repatriation of the national contingent

June 27th: The repatriation of the last Romanian contingent from Afghanistan

August 29th: The start of the participation of the frigate "*Queen Marie*" in the operation "SEA GUARDIAN"

September: The end of the "RESOLUTE SUPPORT" mission

September 2nd: The Romanian Naval Forces took over the management of the "SEA GUARDIAN" operation, during a ceremony that took place on board the frigate "*Queen Marie*"

September 23rd: The departure of the minelayer 274 "*Vice-Admiral Constantin Bălescu*", with a detachment of combat divers by incursion embarked from the military port of Constanța to participate in the EUNAVFOR Med "IRINI" Operation

September 25th: The ending of the participation of the frigate "*Queen Marie*" in the operation "SEA GUARDIAN"

October 1st: The beginning of the participation of the Romanian Naval Forces in the EUNAVFOR Med "IRINI" operation

October 15th: The start of the EUTM Mozambique mission

October 27th: The start of the mission of the permanent NATO naval group SNMG-2, to ensure allied security in the Mediterranean Sea

November 9th: The execution, within the EUNAVFOR Med "IRINI" mission, of a training sequence at sea by the Romanian military, in collaboration with the German auxiliary ship FGS "Bonn" and the helicopter embarked on board

November 30th: The ending of the mission of the permanent NATO naval group SNMG-2, to ensure allied security in the Mediterranean Sea

December 31st: The ending of the participation of the Romanian Naval Forces in the EUNAVFOR Med "IRINI" operation

2022

February 27th: Romania supplemented its contribution to the EUFOR "ALTHEA" mission, by activating the reserve for Bosnia and Herzegovina

November 2nd: The United Nations Security Council decided, through *Resolution no. 2658*, the extension, by one year, of the mandate of the EUFOR "ALTHEA" European military mission in BiH

2013

January 11th: France intervenes in Mali through Operation "SERVAL"

February: The decreasing of the personnel number of the 2nd Manoeuvre Battalion and its rotation

February 5th: The Supreme Council of National Defence of Romania decides to reduce the number of Romanian military troops in Afghanistan

February 18th: The European Union decides to establish the training mission EUTM Mali

April 25th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 2100* establishing the United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in Mali (MINUSMA)

June: The 1st Manoeuvre Battalion completes its mission, in Afghanistan

Romania begins to ensure the rotation of a number of three KAF GDA detachments intended to guard the Kandahar Air Base

July: The end of the mission of OMLT detachments type Infantry Battalion, Combat Support Battalion and Support Battalion

The end of the participation of the Romanian soldiers in the Combined Task Force Zabul

2014

February 10th: The start of the EUFOR RCA mission in the Central African Republic

April: The end of the participation of the Romanian soldiers in the "ANA TRAINING" Detachment

April 10th: The establishment of the United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in the Central African Republic (MINUSCA)

June: The reducing of the operational tempo of the 2nd Manoeuvre Battalion in the run-up to the second round of the presidential elections in Afghanistan and handing over the area of responsibility to the Afghan security forces

June 14th: The second round of presidential elections in Afghanistan is taking place

July 3rd-18th: The gradual repatriation of TF 20 personnel

July 15th: The ending of the Operation SERVAL and replacing it with Operation BARKHANE

August: The ending of the missions of the Manoeuvre Battalions in Zabul province

November: The ending of the participation of the Romanian Armed Forces with FET teams

December: The end of the mission of Kandahar Airfield Ground Defence Area Company, KAF GDA

December 12th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 2189*, establishing the mission "RESOLUTE SUPPORT" (RSM)

December 31st: The end of the ISAF mission

2015

January 1st: The beginning of the "RESOLUTE SUPPORT" mission

January 15th: The beginning of the EUCAP Sahel Mali mission by the European Union

February: The beginning of the mission of the Advisory Teams in the regional headquarters within the framework of "RESOLUTE SUPPORT"

March: The start of the missions of Force Protection Battalion, Military Police Detachment and AIAT Advisory Teams within "RESOLUTE SUPPORT"

March 15th: The ending of the EUFOR RCA mission in the Central African Republic

June 22nd: The start of the EUNAVFOR MED/Operation "SOPHIA" mission

October: The entering the active phase of the EUNAVFOR MED/Operation "SOPHIA" mission

2016

July 16th: The start of the EUTM RCA mission in the Central African Republic

November 9th: The start of Operation "SEA GUARDIAN"

2017

March 16th: The Government of Romania adopts *Emergency Ordinance no. 21*, which introduces a new type of international mission/operation following the decisions taken at the 2016 NATO Warsaw Summit

June 30th: The end of the Operation UNOCI

2018

March 30th: The end of the UNMIL mission

July 8th-9th: The signing of a joint statement by the representatives of Eritrea and Ethiopia (finalizing the normalization of the situation)

July 11th-12th: At the summit in Brussels, it was decided to form the NATO non-combat mission in Iraq (NMI)

October 5th: The start of the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the "SEA GUARDIAN" operation in the Mediterranean Sea

October 19th: Ending the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the "SEA GUARDIAN" operation in the Mediterranean Sea

2019

February: The beginning of the participation of the Romanian Naval Forces, through the 307th Marine Infantry Regiment "*Heracleea*", in the "RESOLUTE SUPPORT" mission

2010

January 21st: The Supreme Council of National Defence of Romania approves the addition of Romanian military forces in Afghanistan (Romania increases its contribution in this theatre of operations to approximately 1,600 soldiers)

April 7th: The start of the EUTM Somalia mission

May: The Land Forces are deploying two manoeuvre battalions in the Zabul operation area

June: The beginning of the participation of the Romanian military in Combined Task Force Zabul within ISAF

July 1st: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1925* name change of MONUC mission to United Nations Stabilization Mission in the Democratic Republic of the Congo (MONUSCO)

November 1st: The beginning of the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the "ACTIVE ENDEAVOUR" operation

November 30th: The ending of the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the "ACTIVE ENDEAVOUR" operation

2011

January 25th: The Supreme Council of National Defence of Romania approves the addition of Romanian military forces in Afghanistan (Romania raises the forces in this country to approximately 1,900 soldiers)

March 22nd: The Supreme Council of National Defence decided Romania's participation with forces and means in the mission to impose an embargo against the purchase of arms by Libya

April: The ending of the mission of the Operational Mentoring and Liaison Team

Romanian troops from Afghanistan take over the management of Kandahar International Airport for one year

April 22nd: The beginning of the participation of the frigate "*King Ferdinand*" from the Romanian Naval Forces in the "UNIFIED PROTECTOR" operation, led by NATO, with the agreement of the Arab League

June: The beginning of the participation of the Romanian Armed Forces with FET teams in the ISAF mission

June 15th: The adoption of *Law no. 121 regarding the participation of the armed forces in missions and operations outside the territory of the Romanian state*

June 27th: The establishment of the United Nations Interim Security Force in Abyei (Sudan/South Sudan)

July 8th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1996* establishing the United Nations Mission in the Republic of South Sudan

July 9th: South Sudan becomes an independent state

July 21st: The ending of the participation of the frigate "*King Ferdinand*" from the Romanian Naval Forces in the "UNIFIED PROTECTOR" operation

December 15th: The ending of the Iraq War

The Supreme Council of National Defence of Romania adopts the *Decision regarding the participation of the naval forces of the Romanian Armed Forces in the EU NAVFOR "ATALANTA" operation*

December 17th: The training mission of the North Atlantic Alliance in Iraq (NTM-I) has ended

2012

January: The "*Concept regarding the gradual reduction of the national contingent in the Afghanistan Theatre of Operations and the end of participation in the NATO operation International Security and Assistance Force*" is approved.

A Romanian detachment consisting of 60 soldiers from NATO's Deployable Communications and Informatics Module (DCM) is deployed

January 17th: The outbreak of the Tuareg revolt in northern Mali

June 25th: The Supreme Council of National Defence of Romania approves the military forces that will participate in missions outside the national territory (in Afghanistan, Romania has planned a contribution in Afghanistan of 1,945 soldiers)

October 1st: The start of the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the EU NAVFOR "ATALANTA" anti-piracy operation in the Gulf of Aden and in the coastal waters of Somalia

October 12th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 2071*, which required UN member states and regional and international organizations, including the European Union, to provide assistance, expertise, training and support for the development of the capacities of the armed and security forces of the State of Mali

November 30th: The ending of the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the EU NAVFOR "ATALANTA" operation

December: A company from the 1st Manoeuvre Battalion is placed under the operational command of the commander of Kandahar Air Base with the mission of defending the base – thus begins the activity of the Kandahar Airfield Ground Defence Area (KAF GDA) company within ISAF

The start of the missions of the Manoeuvre Battalions in Zabul province, within ISAF

August: The end of the Romanian military's participation in the "FINGAL" operation

The Romanian Military Police Company ends its activity in Iraq

August 23rd: The ending of the National Engineer Detachment participation in Iraq

August 31st: The UN Security Council decides, by *Resolution no. 1706*, extending the mandate of UNMIS to the Darfur area

September: The 2nd Infantry Battalion "*Călugăreni*" is subordinated to the Regional Command South, being transformed into a Manoeuvre Battalion and redeployed from Kandahar to Qalat

September 15th: The participation, for the second time, of the Romanian Naval Forces in the "ACTIVE ENDEAVOUR" operation

November 30th: The end of the EUFOR mission in RD Congo

The ending of the second participation of the Romanian Naval Forces in the "ACTIVE ENDEAVOUR" operation

December 1st: The Operation "ANTICA BABILONIA" has ended

December 31st: The ending of the ONUB mission

2007

January 19th: The American Secretary of Defence Robert Gates visits the military base in Tallil, where the Romanian soldiers were also stationed

May 3rd: The ending of the participation of the Romanian armed forces with an infantry company in the UN Assistance Mission in Iraq

August: The 32nd Infantry Battalion "*Mircea*" (Timişoara) begins to carry out missions in Iraq

October 13th: The participation, for the third time, of the Romanian Naval Forces in the "ACTIVE ENDEAVOUR" operation

November: The coalition allocates a position of general (deputy chief of staff of the International Force) for Romania

November 19th: The end of the third mission of the Romanian Naval Forces to monitor naval and air traffic, within the "ACTIVE ENDEAVOUR" operation

2008

February: The end of the mission of the 32nd Infantry Battalion "*Mircea*" (Timişoara) in Iraq

The start of the EUFOR Chad/RCA mission

February 17th: The Parliament of Kosovo adopts the Declaration of Independence

February 19th: The 151st Infantry Battalion "*Warriors*" (Iași) starts carrying out missions in Iraq

July 18th: The 341st Infantry Battalion "*White Sharks*" receives the Mission Order from Joint Operational Command to deploy to Iraq

August 21st: The 151st Infantry Battalion "*Warriors*" (Iași) ends its mission in Iraq

October: Introduction of the Operational Mentoring and Liaison Team within ISAF

October 1st: The Support and Transit Module, a structure intended to ensure the logistic support of the third line of the Romanian contingent, is introduced in Afghanistan, being deployed in the Kandahar Base

October 15th: The start of the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the "ACTIVE ENDEAVOUR" operation

November 13th: The ending of the participation of the "*King Ferdinand*" frigate in the "ACTIVE ENDEAVOUR" operation

December 8th: The launch of EU NAVFOR Somalia/"ATALANTA" operation

December 22nd: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 32*, which approves the continuation of the participation of the Romanian armed forces in the Theatre of Operations in Iraq after December 31st, 2008

2009

January: The 341st Infantry Battalion "*White Sharks*" ends its mission in Iraq

June 1st: The 26th Infantry Battalion "*Red Scorpions*" began the training and redeployment of personnel, equipment and material assets from the theatre of operations in the country

March 15th: The end of the EUFOR Chad/RCA mission

The operationalization by the JLC of the National Support Element, which takes over the missions of the Support and Transit Module

June: NATO is initiating a process of gradual adjustment of KFOR towards a deterrence posture

July: The start of the mission of the OMLT detachments type Infantry Battalion, Combat Support Battalion and Support Battalion within ISAF

July 23rd: The beginning of the withdrawal of Romanian troops from Iraq

July 25th: The completing of the repatriation of forces and assets from the Iraq theatre of operations

July 29th: The ceremony dedicated to the Romanian soldiers who participated in the Iraq War takes place

October 17th: The ending of the participation of Company 383 CBRN in Operation "IRAQI FREEDOM"

December 15th: The end of the EUFOR "CONCORDIA"/ Operation "CONCORDIA" mission

2004

January 27th: The 811th Infantry Battalion is replaced by the 26th Infantry Battalion "*Red Scorpions*" in Iraq

February: The National Support Element (NSE) is introduced in TO Iraq

February 27th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1528*, establishing the United Nations Operation in Côte d'Ivoire (UNOCI)

March: The Romanian Military Police Company is relocated from An Nasiriyah to the Camp Mittica area, Afghanistan

March 15th: The adoption of *Law no. 42/2004 regarding the participation of the armed forces in missions outside the Romanian territory*

March 29th: Romania officially joins NATO

April 6th: The second battle for the three bridges over the Euphrates takes place, pitting Italian and Romanian troops against much larger numbers of insurgent fighters

May 21st: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1545* establishing the United Nations Operation in Burundi (UNOB)

June 11th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1547* establishing the United Nations Preventive Mission in Sudan (UNAMIS)

July: The activity of the Air Operational Component in Afghanistan begins

The 812th Infantry Battalion "*Carpathian Falcons*" (Bistrița) was deployed in Iraq

July 30th: The Training Mission of the North Atlantic Alliance in Iraq (NTM-I) is established

October 9th: The first democratic presidential election in Afghanistan after the fall of the Taliban, won by Hamid Karzai, took place

November 22nd: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1575*, by which UN member states were authorized to establish a multinational stabilization force as a successor to SFOR, under unified control and command, with the aim of contributing to the implementation of the provisions of the 1995 Dayton Accords

December 2nd: The beginning of the EUFOR BiH/Operation "ALTHEA" mission

2005

January 9th: The signing of the Nairobi Peace Agreement, ending the civil war in Sudan

January 26th: The beginning of the mission of the 2nd Infantry Battalion "*Călugăreni*" within the "ANTICA BABILONIA" operation

March 20th: The beginning of the participation of the Romanian forces with an infantry company in the UN Assistance Mission in Iraq, UNAMI

March 25th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1590* establishing the United Nations Mission in Sudan (UNMIS)

May 15th: The end of the civil war in Burundi

July: The Romanian Military Police Company is relocated from the Camp Mittica area to the Tallil airport area

August: The 20th Infantry Battalion "*Black Scorpions*" (Craiova) begins to carry out missions in the theatre of operations in Iraq

August 10th: The 26th Infantry Battalion "*Neagoe Basarab*" is deployed in Afghanistan to ensure the smooth running of parliamentary elections

August 19th: The end of the mission of the 2nd Infantry Battalion "*Călugăreni*" in the "ANTICA BABILONIA" operation

September 18th: Parliamentary elections in Afghanistan

October 1st: The participation, for the first time, of the Romanian Naval Forces in the "ACTIVE ENDEAVOUR" operation

November 17th: Romania contributes to the NTM-I mission with military personnel consisting of instructors

December 15th: The ending of the participation of the Romanian Naval Forces in Operation "ACTIVE ENDEAVOUR"

2006

February: The end of the mission of the 20th Infantry Battalion "*Black Scorpions*" (Craiova) in Iraq

February-August: The 280th Infantry Battalion from Focşani participated in the "ANTICA BABILONIA" operation

April 1st: The introduction, for the first time, in a theatre of operations, of a Romanian subunit belonging to the Special Operations Forces in Afghanistan

June 12th: The European Union launches the EUFOR mission in RD Congo

July: The Romanian Military Police Company ends its activity in the Tallil airport area

The ending of the participation of the Romanian soldiers in the "ENDURING FREEDOM" operation

September 19th: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 22*, which provides for additional deployments of Romanian subunits in the Theatre of Operations in Kosovo

October 7th: The US launches Operation "ENDURING FREEDOM" against the Taliban

November 22nd: The second Romanian subunit was deployed in Kosovo

December 5th: The fall of Kabul and the establishment of an interim Afghan government

December 20th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1386*, establishing the International Security Assistance Force (ISAF) mission

December 21st: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 38*, approving Romania's participation in ISAF

2002

January: The beginning of the participation of the Romanian soldiers in the "FINGAL" operation, within the framework of ISAF

January 28th: The departure of the first 25 Romanian soldiers to Afghanistan

January 30th: The Government of Romania approves the financing of Romania's preparation and participation in ISAF with personnel and equipment for a period of 6 months, starting on January 15th, 2002

March: The beginning of functioning, in addition to the KFOR main command, of a national RO-NIC intelligence cell

March 1st: The third Romanian unit, the National Forces Detachment, is deployed in the city of Klina in Kosovo

March 20th: The Romanian Parliament approves the addition of staff officers to ISAF

June 27th: The *Law no. 415/2002 on the organization and functioning of the Supreme Council of National Defence* is adopted

June 30th: The deployment to Kandahar of the first infantry battalion of the Romanian Armed Forces – the 26th Infantry Battalion "*Neagoe Basarab*" in order to participate in the "ENDURING FREEDOM" operation

July 9th: The dissolution of the Organization of African Unity

The establishment of the African Union

August 15th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1433* for the transformation of the UNOA mission into the United Nations Mission in Angola (UNMA)

September 19th: The outbreak of the first civil war in the Ivory Coast

November 8th: *Resolution no. 1441* of the UN Security Council offers a last chance for Iraq to comply with its disarmament obligations and the threat of possible "serious consequences" if the obligations continue to be violated

2003

February 12th: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 2*, approving Romania's participation in the Coalition against Iraq

March: The Ministry of National Defence undertakes to participate with PSYOPS military specialists in the recruitment of psychological operations functions within the Group of officers and non-commissioned officers of the KMNB

March 20th: The launch of the invasion of Iraq by the US and its allies marks the beginning of the Second Gulf War

March 31st: The beginning of the EUFOR "CONCORDIA"/ Operation "CONCORDIA" mission

April 12th: The beginning of the participation of the Company 383 CBRN in Operation "IRAQI FREEDOM"

April 30th: The first phase of the Iraq war ends with the defeat of the Iraqi forces

May 15th: The UN mission in Cote D'Ivoire (MINUCI) was established by the UN Security Council through *Resolution no. 1479*

June 10th: The beginning of the participation of the Romanian soldiers in the "ANA TRAINING" Detachment within ISAF

The first military assistance mission carried out by the Romanian Armed Forces is introduced in Afghanistan

June 12th: The start of the EUFOR "ARTEMIS" mission/ Operation "ARTEMIS"

July: The Romanian Military Police Company starts carrying out missions in An Nasiriyah (Iraq)

The relocation of the National Forces Detachment in Kosovo from Klina to Goraždevac

July 15th: Operation "ANTICA BABILONIA" began

July 19th: The National Engineer Detachment begins its mandate under Operation "IRAQI FREEDOM"

August 14th: The UN Assistance Mission in Iraq (UNAMI) was established by the UN Security Council through *Resolution no. 1500*

August 18th: The end of the Second Liberian Civil War with the signing of the Accra Peace Agreement

September 1st: The end of EUFOR "ARTEMIS"/Operation "ARTEMIS"

September 19th: The UN Mission in Liberia (UNMIL) was established by the UN Security Council through *Resolution no. 1497*

1997

June 9th: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 9*, approving Romania's participation in the establishment of the Strategic Reserve for SFOR

June 16th: The return to the country of the Military Field Hospital from Angola

June 30th: The end of participation of the Romanian Armed Forces in the UNAVEM III operation

The UN Security Council adopts *Resolution no. 1118*, leading to the emergence of the United Nations Observer Mission in Angola (MONUA)

July 1st: The end of the mission of the Romanian Battalion (ROMBATT) in Angola

July 8th: The arrival in the country of the last soldiers deployed in the mission of the Romanian Battalion in Angola

September 12th: The ending of the UNOMIL mission

1998

February: The full-scale outbreak of conflict in Kosovo between Serbian armed forces and Albanian rebels

May 6th: Eritrea invades Ethiopia

June: The mission of the 96th Engineer Battalion "*dr. Joseph Kruzel*" at SFOR has been extended for another year

August 2nd: The outbreak of the second civil war in the Democratic Republic of the Congo

1999

February 26th: The withdrawal of the MONUA mission by *Resolution no. 1229* of the UN Security Council

March 24th: NATO's initiation of the aerial bombing campaign against the Federal Republic of Yugoslavia

April 21st: The outbreak of the second civil war in Liberia

June 10th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1244*, which ends the NATO intervention and creates the conditions for the deployment of UNMIK and KFOR missions in Kosovo

June 12th: The beginning of the deployment of KFOR troops in Kosovo

June 23rd: The Romanian Parliament adopted *Decision no. 27*, which approves the sending of a Romanian officer to ensure the military link between UNMIK and KFOR structures

July 10th: The signing of the Lusaka Agreement (ceasefire agreement signed by the Democratic Republic of the Congo, Angola, Namibia, Rwanda, Uganda and Zimbabwe)

October 15th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1268* establishing the United Nations Office in Angola (UNOA)

The UN Security Council adopts *Resolution no. 1279* establishing the UN Mission in the Congo (MONUC)

December 24th: There is a coup d'état in Ivory Coast

2000

March: The beginning of the presence of the Romanian military in KFOR structures

March 8th: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 3*, by which the mandate of the 26th Infantry Battalion "*Neagoe Basarab*" from the SFOR reserve was extended so that it could also carry out missions in support of KFOR

March 13th: The Government of Romania adopts *Emergency Ordinance no. 13, which simplifies approval procedures for smaller international missions and operations*

June 18th: The signing of the Cessation of Hostilities Agreement between Ethiopia and Eritrea

July 31st: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1312* establishing the United Nations Mission in Ethiopia and Eritrea (UNMEE)

August 28th: The signing of the Arusha Accords, ending the civil war in Burundi

September 15th: The UN Security Council decides, through *Resolution no. 1320*, extending UNMEE until March 15th, 2001

September 20th: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 29*, which supplements the participation of the Romanian military in the UN Peacekeeping Mission in Congo

December 12th: The signing of the Algiers Peace Agreement between Ethiopia and Eritrea

2001

February 7th: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 1*, which provides for the deployment in the theatre of operations of the first Romanian subunit within KFOR

April 23rd: The deployment of the first Romanian subunit in the Kosovo Theatre of Operations under the command of KFOR

August 13th: The signing of the Ohrid Agreement, which ended the conflict between Albanian insurgents and the government of North Macedonia (FYROM)

September 11th: The terrorist attacks in the United States of America

military field hospital in the UN peacekeeping operation in Somalia – UNOSOM-II

July 6th: The beginning of the participation of the Romanian Armed Forces in the UNOSOM II operation

August 4th: The signing of the peace agreement (Arusha Agreement) between the Rwandan government (Hutu) and the Rwandan Patriotic Front (FPR, Tutsi)

September 22nd: The adoption of *Resolution no. 866* of the UN Security Council establishing the United Nations Observer Mission in Liberia – UNOMIL

October 5th: The adoption of *Resolution no. 872* of the UN Security Council, which provides for the establishment of a new international force, the United Nations Assistance Mission for Rwanda (UNAMIR)

October 21st: The outbreak of civil war in Burundi

1994

March 9th: The beginning of the participation of the Romanian Armed Forces in the UNAMIR operation

April 6th: The assassination of the sitting president of Rwanda

April 7th: The Rwandan genocide begins, committed by the Hutu government military against the Tutsi population and Hutu moderates

April 15th: The ending of the participation of the Romanian Armed Forcesin the UNAMIR operation

April 21st: The UN decides to reduce drastically UNAMIR forces

June 24th: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 14 regarding the approval of Romania's participation with a military surgical team in the UN humanitarian assistance operation in Rwanda, UNAMIR*

July 2nd: The adoption of *Law no. 45/1994 – National Defence Law of Romania*

July 4th: Rwandese Patriotic Front forces defeat Hutu government forces and capture the capital Kigali

October 26th: The end of participation of the Romanian Armed Forces in the UNOSOM II operation

November 15th: The signing of the Lusaka Agreement to stop fighting between the Angolan government and UNITA

1995

February 8th: The beginning of the participation of the Romanian Armed Forces in the UNAVEM III operation in Angola

March 13th: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 1 regarding the approval of Romania's participation in UNAVEM III peacekeeping operations in Angola*

March 28th: Withdrawal of UNOSOM II from Somalia

May 17th: The deployment of a Romanian Military Field Hospital in Angola (Viana, near the capital Luanda); the arrival of staff officers and non-commissioned officers, who were assigned to the mission headquarters (Luanda) and the regional headquarters

July 11th-22nd: The Srebrenica genocide takes place

August 29th: The beginning of the participation of the 2nd Infantry Battalion "*Călugăreni*" in the UNAVEM III mission

October 20th: The Allied Rapid Reaction Corps launched Operation "JOINT ENDEAVOUR" in Bosnia and Herzegovina

November 21st: The Agreement ending the war in Bosnia and Herzegovina is signed in Dayton, Ohio

December 14th: The signing in Paris of the General Framework Agreement for Peace in Bosnia and Herzegovina

1996

February 7th: The adoption by the Romanian Government of *Decision no. 63*, which constitutes the legal basis for Romania's participation in IFOR

March 8th: The UN decides to withdraw the mandate of the UNAMIR mission

The beginning of Romania's participation in IFOR

March 14th: The adoption by the Romanian Government of *Decision no. 73*, which provides for the extension of the mandate of the 96th Engineer Battalion "*dr. Joseph Kruzel*" within IFOR

April: The end of the participation of the 2nd Infantry Battalion "*Călugăreni*" in the UNAVEM III mission

The beginning of the participation of the 26th Infantry Battalion "*Neagoe Basarab*" from Craiova in the UNAVEM III mission

August 17th: The Ending of the first civil war in Liberia following the signing of the Abuja Agreement

October: The ending of the participation of the 26th Infantry Battalion "*Neagoe Basarab*" from Craiova in the UNAVEM III mission

The beginning of the participation of the 812th Infantry Battalion, Bistrița and the 151st Infantry Battalion "*Războieni*" from Iași in the UNAVEM III mission

November 1st: Romanian forces within IFOR are reduced by 10%

December 12th: The UN Security Council adopts *Resolution no. 1088*, authorizing the new SFOR mission in Bosnia and Herzegovina

December 20th: The ending of the IFOR mission

A BRIEF CHRONOLOGY

1989

December 26th: The Repeal of the *Law no. 5/1969 regarding the establishment, organization and operation of the Defence Council of the Socialist Republic of Romania* by *Decree-Law no. 1* of the Council of the National Salvation Front

The establishment of the Superior Military Council by *Decree-Law no. 2* of the Council of the National Salvation Front

1990

August 2nd: Iraq invades Kuwait

November 29th: The UN Security Council *Resolution no. 678* is adopted, which approved the use of force against the Iraqi armed forces

December 13th: The establishment of the Supreme Council of National Defence by *Law no. 39/1990*

December 18th: The adoption of *Law no. 41/1990 on the organization and functioning of the Ministry of National Defence*

1991

January 17th: The bombings on Iraqi military targets have begun

January 26th: The civil war begins in Somalia, marked by the flee of President Siad Barre

February 7th: The adoption by the Romanian Senate of *Decision no. 3 regarding the Government's request to approve the sending of a humanitarian mission to Saudi Arabia*

February 9th: The beginning of Romania's participation in the British operation "GRANBY", part of the "DESERT STORM" operation

February 24th: The international coalition begins the ground offensive against Iraq

February 28th: American President George W. Bush announces the end of the hostilities against Iraq

March 15th: The emir of Kuwait is reinstated after the Western intervention

March 22nd: The ending of the Romanian field hospital mission in the "DESERT STORM" operation

March 26th: The removal of the authoritarian regime in Mali, following the conflicts generated by the student movements

April 3rd: The adoption of *Resolution no. 687* of the UN Security Council, which established the United Nations Observation Mission in Iran and Kuwait – UNIKOM (Romanian military observers will take part in this mission until the end of its mandate, in 2003)

April 24th: The establishment of the United Nations Referendum Mission in Western Sahara – MINURSO

May 24th: Eritrea wins the war of independence

May 30th: The Angolan government signs a peace agreement with the National Union for the Total Independence of Angola (UNITA)

July 7th: The Brioni Agreement ends the war between Slovenian and Yugoslav forces

November 27th: The UN Security Council decides to deploy peacekeeping troops on Croatian territory

December 8th: The approval of the Romanian Constitution through the Referendum

1992

April 6th: The starting of war in Bosnia and Herzegovina

July: Negotiations begin for an agreement between the Rwandan government (Hutu) and the Rwandan Patriotic Front (RPF, Tutsi) in Tanzania

December 3rd: The adoption of *Resolution no. 794* of the UN Security Council, authorizing the creation of an additional military force in Somalia (United Task Force – UNITAF)

1993

March 26th: Adoption of *Resolution no. 814* of the UN Security Council, by which it is decided to establish the UNOSOM II mission in Somalia

May 4th: The dissolution of UNITAF

May 24th: Eritrea becomes an independent state

June 2nd: The Romanian Parliament adopts *Decision no. 28 regarding the request of the Government of Romania to approve Romania's participation with a*

STG	Special Task Group
STM	Support and Transit Module
Sup	Support
TAA	Train, Advise and Assist
TAAC-N	Train, Advise, Assist, Command – North
TAAC-S	Train, Advise, Assist, Command – South
TAAC W	Train, Advise, Assist, Command – West
TF	Task Force
tFP	NATO's tailored Forward Presence
TO	Theatre of Operations
TPSE	Theatre Psychological Support Element
UAV	Unmanned Aerial Vehicle
UN	United Nations
UNAMI	United Nations Assistance Mission for Iraq
UNAMIR	United Nations Assistance Mission for Rwanda
UNAMIS	United Nations Advance Mission in the Sudan
UNAVEM	United Nations Angola Verification Mission
UNCIP	United Nations Commission for India and Pakistan
UNGA	General Assembly of the United Nations
UNIKOM	United Nations Iraq-Kuwait Observation Mission
UNITA	National Union for the Total Independence of Angola
UNITAF	Unified Task Force
UNMA	United Nations Mission in Angola
UNMEE	United Nations Mission in Ethiopia and Eritrea
UNMIK	United Nations Interim Administration Mission in Kosovo
UNMIL	United Nations Mission in Liberia
UNMIN	United Nations Mission in Nepal
UNMIS	United Nations Mission in Sudan
UNMISS	United Nations Mission in South Sudan
UNMOGIP	United Nations Military Observer Group in India and Pakistan
UNOA	United Nations Office in Angola
UNOCI	United Nations Operation in Côte D'Ivoire
UNOMIL	United Nations Observer Mission in Liberia
UNOMUR	United Nations Observer Mission Uganda-Rwanda
UNOSOM	United Nations Operation in Somalia
UNSC	United Nations Security Council
US/USA	United States of America
USSR	Union of Soviet Socialist Republics
USCENTCOM	United States Central Command
VA	Village Assessment
WARNO	Warning Order
WFP	United Nations World Food Programme

NTM-A	NATO Training Mission - Afghanistan
NTM-I	NATO Training Mission - Iraq
OAE	Operation Active Endeavour
OHQ	Operation Headquarters
OMLT	Operational Mentoring and Liaison Team
ONUB	United Nations Operation in Burundi
ONUC	United Nations Operation in the Congo
OPCOM	Operational Command
OPLAN	Operation Plan
OPORD	Operation Order
OPSEC	Operations Security
OSCE	Organization for Security and Co-operation in Europe
OSG	Operation Sea Guardian
Para	Parachute/Paratrooper
PCNU	Provisional Council of National Unity from Romania
PGSS	Permanent Ground Surveillance System
PfP	The Partnership for Peace
PRT	Provincial Reconstruction Team
PSYOPS	Psychological Operations
QRF	Quick Reaction Force
R2P	Responsibility to Protect
RCA	Central African Republic
RCS	Regional Command South
Regt	Regiment
ROFND	Romanian Forces of National Detachment
ROL	Medical Facility
ROMBATT	Romanian Battalion
RO-NIC	Romanian National Intelligence Cell
ROSOFTG	Romanian Special Operations Forces Task Group
ROU	Romania
RSM	Resolute Support Mission
RSOM&I/RSOI	Reception, Staging, Onward Movement and Integration
SAC	Strategic Airlift Capability
SAR	Search and Rescue (missions)
SHAPE	Supreme Headquarters Allied Powers Europe
SHIRBRIG	Multinational Stand-by Readiness Brigade for United Nations Operations
SFOR	Stabilization Force
SMAp	Romanian Defence Staff
SMFA	Romanian Air Force Staff
SMFN	Romanian Naval Forces Staff
SMFT	Romanian Land Forces Staff
SNMG	Standing NATO Maritime Group Two
SNMCMG	Standing NATO Mine Countermeasures Group Two
SOAG	Special Operations Assault Group
SOF	Special Operations Force
SOFA	Status of Forces Agreement
SOFC	Special Operations Force Command
SOF DET	Special Operations Force Detachment
SOTG	Special Operations Task Group
SSE	Sensitive Site Exploration
SSR	Security Sector Reform

JLC	Joint Logistic Command
J-LENS	Joint Land Attack Cruise Missile Defence Elevated Netted Sensor System
JOC	Joint Operational Command
JVB	Joint Visitors Bureau
KAF	Kandahar Airfield
KAF GDA	Kandahar Airfield Ground Defence Area
KAF GDA FP	Kandahar Airfield Ground Defence Area Force Protection Company
KAIA	Kabul Afghanistan International Airport
KFOR	Kosovo Force
KLA/UÇK	Kosovo Liberation Armed Forces
KLE	Key Leader Engagement
KMNB	Kabul Multinational Brigade
KVM	Kosovo Verification Mission
LANDCENT	Allied Land Forces Central Europe
Lieut.	Lieutenant
Log	Logistical
LOT	Liaison and Observation Team
LTC	Lieutenant-Colonel
MAG-D	Ministerial Advisory Group – Defence
MAJ	Major
MARCOM	Allied Maritime Command
MASCAL	Mass Casualties
MASE	Maritime Security Programme
MAT	Military Advisor Team
MAT CS	Military Advisor Team Combat Support Battalion-type
MAT CSS	Military Advisor Team Combat Service Support Battalion-type
Mech	Mechanised
MFA	Ministry of Foreign Affairs of Romania
MINUCI	United Nations Mission in Côte d'Ivoire
MINURSO	United Nations Mission for the Referendum in Western Sahara
MINUSCA	United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in the Central African Republic
MINUSMA	United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in Mali
MISAHEL	African Union Mission for Mali and the Sahel
Mnv	Manoeuvre
MoND	Ministry of National Defence of Romania
MONUA	United Nations Observer Mission in Angola
MONUC	United Nations Mission in the Democratic Republic of Congo
MONUSCO	United Nations Organization Stabilization Mission in the Democratic Republic of Congo
M/L	Minelayer
MP	Military Police
MPLA	Popular Movement for the Liberation of Angola
MRAP	Mine Resistant Ambush Protected Vehicles
MSO	Maritime Security Operations
MSU	Multinational Specialized Unit
MT	Mountain Troops
MxArt	Mixed Artillery
NAC	North Atlantic Council
NATO	North Atlantic Treaty Organization
no.	Number
NMI	NATO Mission Iraq
NSE	National Support Element

eFP	NATO Enhanced Forward Presence
Engr	Engineer
EOD	Explosive Ordnance Disposal
ESDP	European Security and Defence Policy
ESOHQ	Spanish Operation Headquarters
EU	European Union
EUCAP	European Union Capacity Building Mission
EUFOR	European Union Force in BiH
EULEX	European Union Rule of Law Mission
EUMAM	European Union Military Assistance Mission
EUMM	European Union Monitoring Mission
EUNAVFOR	European Union Naval Force
EUNAVFOR Med	European Union Naval Force Mediterranean
EUTM	European Union Training Mission
FACA	Central African Armed Forces
FET	Female Engagement Teams
FNLA	National Front for the Liberation of Angola
FOB	Forward Operations Base
FP	Force Protection
FRAGO	Fragmentary Order
FYROM	Former Yugoslav Republic of Macedonia
G8	The Group of Eight – an inter-governmental political forum consisting of economically, technologically, and militarily developed states: Canada, France, Germany, Italy, Japan, the United Kingdom, the United State and Russia (currently the Group of Seven after Russia was expelled in 2014)
GDA	Ground Defence Area
GDP	Gross Domestic Product
GEO	Government Emergency Ordinance
GIRoA	Government of the Islamic Republic of Afghanistan
GROM	OSCE Mission in Moldova
HAOps	Humanitarian Assistance Operation
HAW	Heavy Airlift Wing
HAZMAT	Hazardous Material
HKIA	Hamid Karzai International Airport
HMMWV/HUMVEE	High-Mobility Multipurpose Wheeled Vehicle
HQ	Headquarters
HUMINT	Human Intelligence
HW	Highway
IED	Improvised Explosive Device
IFI	Indirect Fire Incident
IFOR	NATO-led Implementation Force
IMP	International Military Police
Inf	Infantry
INFO OPS / IO	Information Operations
INFOSEC	Information Security
IN MAT	Military Advisor Team (Infantry Battalion-type)
ISAF	International Security Assistance Force
ISF	Iraqi Security Forces
ISIS	Islamic State of Iraq and the Levant
ISR	Intelligence, Surveillance and Reconnaissance
JFC	Joint Force Command

GLOSSARY OF TERMS, ABBREVIATIONS & ACRONYMS

AD	Air Defence
ADCON	Administrative Control
AIAT	Armed ForcesInstitutional Advisory Team
ANA	Afghan National Army
ANDSF	Afghan National Defence and Security Forces
ANDSFI	Afghan National Defence and Security Forces and Institutions
ANP	Afghan National Police
AOC	Air Operational Component
AoR	Area of Responsibility
APS	Air Police Service
ARRC	Allied Rapid Reaction Corps
Art.	Article
BAF	Bagram Airfield
Bde	Brigade
BiH	Bosnia and Herzegovina
Bn	Battalion
Capt	Captain
CAOC	Combined Air Operation Centre
CBRN	Chemical, Biological, Radiological and Nuclear
C-IED	Counter Improvised Explosive Devices
CB&T	Capacity Building and Training
Cdre.	Commodore
CFSN	Council of the National Salvation Front from Romania
CI	Counter-intelligence
CIMIC	Civil-Military Cooperation
CJOA-A	Coalition Joint Operations Area - Afghanistan
CJPOTF	Combined Joint Psychological Operations Task Force
COL	Colonel
COMKAF	Commander Kandahar Airfield
Coy.	Company
CSAT	Supreme Council of National Defence of Romania
CSCE	Conference on Security and Cooperation in Europe
CSDP	Common Security and Defence Policy
CTF	Combined Task Force
CTZ	Combined Team Zabul
DCM	Deployable Communication and Information Systems Module
DPKO	United Nations Department of Peacekeeping Operations
ECOSOC	United Nations Economic and Social Council
ECOWAS	Economic Community of West African States
ECP	Entry Control Post
EEC	European Economic Community

2nd Lieutenant (posthumous)
Mădălin Stoica
September 15th, 2017

The soldier died after the attack of a Romanian patrol carrying out a mission in Kandahar region, Afghanistan.
He was awarded the national order "Steaua României" in the rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Ciprian-Ștefan Polschi
September 5th, 2019

The soldier lost his life following the explosion of a car bomb, nearby the Green Zone from the capital city of Afghanistan, while he was driving a military vehicle.
He was awarded the national order "Steaua României" in the rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

Apart from the 30 soldiers mentioned previously, there were 5 other deaths, 4 in Angola – in the UNAVEM III (3) and MONUA (1) missions, and 1 in the Balkans (Kosovo), as follows:

➢ Staff Seargent Ioan Nelega (110th Research and Jamming Battalion "Someșeni") – suffered a traffic accident during a mission and was seriously injured on July 5, 1995, dying in a hospital in Johannesburg, South Africa;

➢ Sergeant Mihai Butnariu (2nd Infantry Battalion "Călugăreni") – died of malaria (following a complication with an ulcer), in the Chicuma (Angola) hospital, in 1995;

➢ Sergeant Valentin Leoveanu (26th Infantry Battalion "Neagoe Basarab") – died following an accident of the armoured car he was in while in mission, on June 17th, 1996;

➢ Captain Cătălin Țifrea (812th Infantry Battalion "Bistrița"), liaison officer and translator at the MONUA mission command – died in Luanda (Angola), following a traffic accident on April 7, 1998;

➢ Sargent 1st class Emanoil Ciobanu (26th Infantry Battalion "Neagoe Basarab") – died in Klina (Kosovo), on March 24th, 2002, due to an electric shock while trying to put a radio station back into operation.

2nd Lieutenant (posthumous)
Adrian Postelnicu
September 22nd, 2013

Member of the Naval Forces' Group for Special Operations, he died following the deflagration of an improvised explosive device, while executing a combat mission in the Eastern Afghanistan.
He was awarded the national order "Steaua României" in the rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Claudiu-Constantin Ștefan Vulpoiu
March 30th, 2014

The soldier died in Afghanistan during a patrol mission on route A1, following a suicide attack with a vehicle full of explosives that collided with the MRAP vehicle he was in.
He was awarded the national order "Steaua României" in the rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Iulian Dumitrescu
May 7th, 2016

The soldier died in Afghanistan, nearby Kandahar, while training the Afghan police members.
He was awarded the national order "Steaua României" in the rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Adrian Vizireanu
May 7th, 2016

The Romanian soldier died in Afghanistan, nearby Kandahar, while training the Afghan police members.
He was awarded the national order "Steaua României" in the rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Constantin-Laurențiu Lixandru
May 5th, 2011

The soldier was killed in action in Zabul Province, Afghanistan, after the explosion of an improvised explosive device, while conducting a ground reconnaissance mission of an objective.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Catalin Ionel Marinescu
May 10th, 2011

The soldier was killed in action in Zabul Province, Afghanistan, after the explosion of an improvised explosive device, while conducting a ground reconnaissance mission of an objective.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Ion-Lucian Leuștean
May 9th, 2012

The soldier was seriously wounded on September 7th, 2011, by the deflagration of an improvised explosive device, while on a ground search mission in Zabul Province. He died in the military hospital in the morning of May 9th, 2012.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Vasile Claudiu Popa
September 22nd, 2013

Member of the Naval Forces' Group for Special Operations, he died following the deflagration of an improvised explosive device, while executing a combat mission in the Eastern Afghanistan.
He was awarded the national order "Steaua României" in the rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Caracudă Paul
June 23rd, 2010

The soldier was killed in Afghanistan when the HUMVEE he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

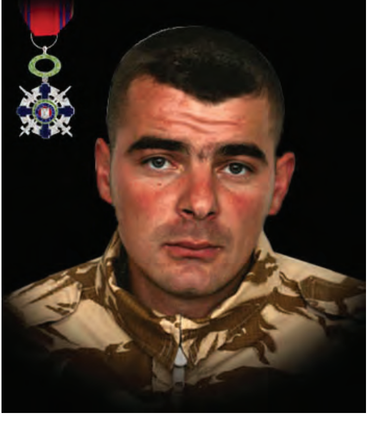
2nd Lieutenant (posthumous)
Dan Ciobotaru
June 23rd, 2010

The soldier was killed in Afghanistan when the HUMVEE he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Marius Florin Sfecheș
October 1st, 2010

The soldier was killed in Afghanistan by when the HUMVEE he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

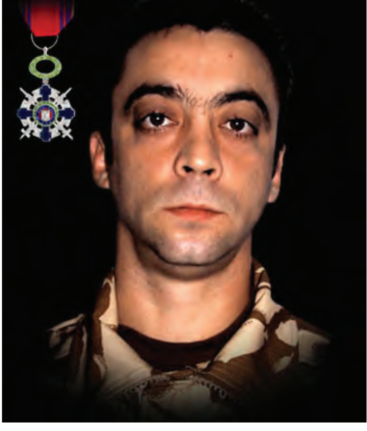
2nd Lieutenant (posthumous)
Cristian-Petru Filip
October 1st, 2010

The soldier was killed in Afghanistan when the HUMVEE he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

Major (posthumous)
Tiberius-Marcel Petre
April 3rd, 2009

The soldier was killed in Afghanistan during a rapid reaction mission in support of an allied unit attacked by insurgents.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

Major (posthumous)
Iuliu-Vasile Unguraș
April 7th, 2009

The soldier was killed in Afghanistan during a patrol mission on Kandahar-Kabul route. The vehicle he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Florin Bădiceanu
February 23rd, 2010

The soldier was killed in Afghanistan during a patrol mission on Kandahar-Kabul route. The vehicle he was in, drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Valerică Leu
May 12th, 2010

The soldier was killed in Afghanistan during an intervention to secure a secondary road to A1 (Qalat-Kabul) route.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Ionuț Cosmin Sandu
March 20th, 2008

The soldier was killed in Afghanistan during a patrol mission on A1 (Qalat-Kabul) route. The HUMVEE he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Claudiu Marius Covrig
June 13th, 2008

The soldier lost his life in Afghanistan, during a patrol mission on A1 (Qalat-Kabul) route. The vehicle he was in was attacked by insurgents.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Dragoș Traian Alexandrescu
August 31st, 2008

The soldier lost his life in Afghanistan, during a patrol mission on A1 (Qalat-Kabul) route, when the vehicle he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Claudiu Chira
February 26th, 2009

The soldier was killed in Afghanistan during a patrol mission on A1 (Qalat-Kabul) route. The HUMVEE he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Bogdan Valerian Hâncu
April 27th, 2006

The soldier was killed in Iraq during a patrol mission, when the vehicle he was in caught fire after an attack with an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Ionel Gheorghiță Drăgușanu
June 20th, 2006

The soldier was killed in Afghanistan during a patrol mission, when the vehicle he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Aurel Marcu
September 6th, 2007

The soldier was killed in Afghanistan during a patrol mission, when the vehicle he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Ioan Grosaru
September 21st, 2007

The soldier was killed in Iraq during a patrol mission, when the vehicle he was in drove over an improvised explosive device.
He was awarded the National Order "Steaua României" in rank of Knight, for soldiers, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Remus Brânzan
September 17th, 1996

The soldier died on duty during a mission to widen Gorazde Corridor while driving the excavator on a steep slope in Bosnia and Herzegovina.

2nd Lieutenant (posthumous)
Iosif-Silviu Fogarași
November 11th, 2003

The soldier was shot dead in Afghanistan during an attack on the armoured vehicle he was in.
He was awarded the Order "Virtutea Militară" in rank of Knight, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Mihail-Anton Samuilă
November 14th, 2003

The soldier was shot dead in Afghanistan during an attack on the armoured vehicle he was in.
He was awarded the Order "Virtutea Militară" in rank of Knight, with war insignia.

2nd Lieutenant (posthumous)
Narcis Șonei
April 24th, 2005

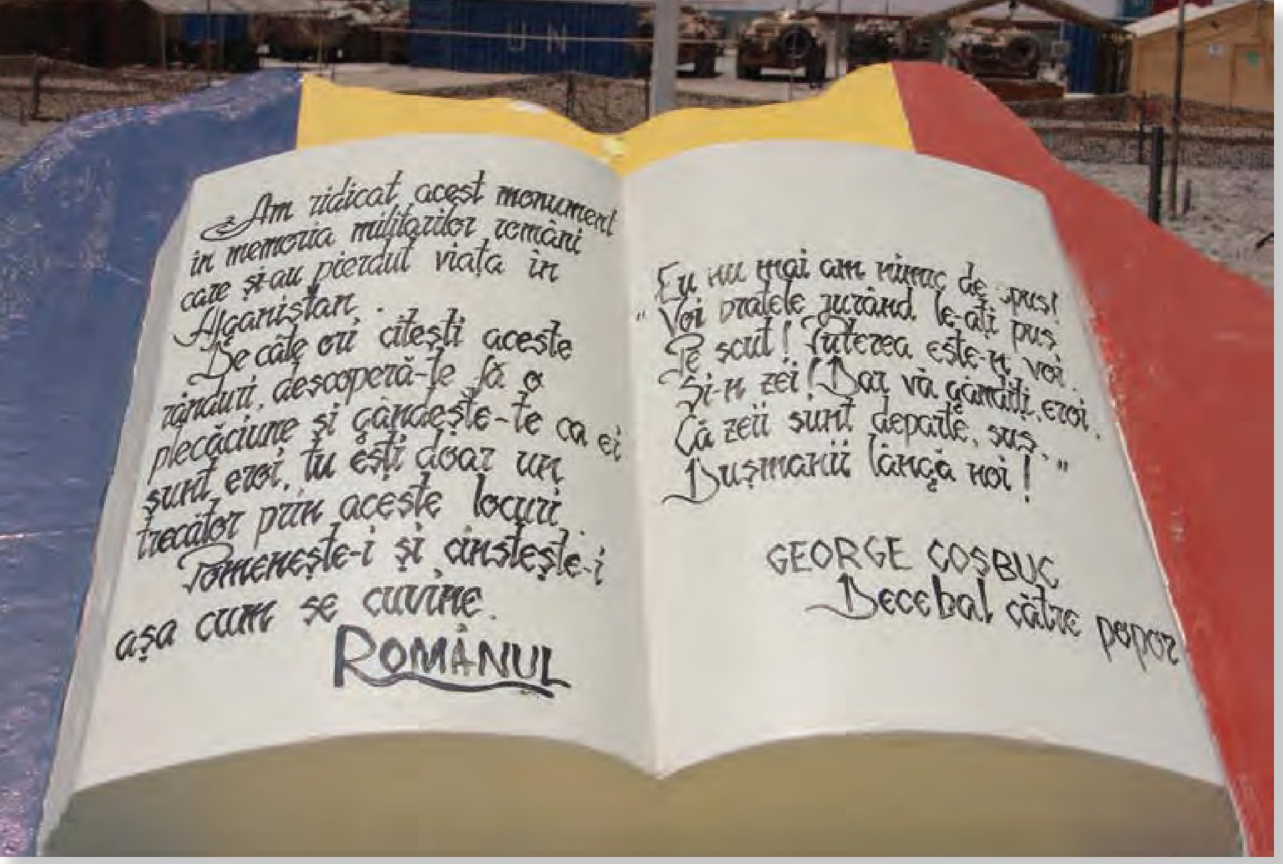
The soldier died in Afghanistan during a patrol mission, when the vehicle he was in drove over an improvised explosive device, which triggered the ammunition onboard.
He was awarded the Order "Virtutea Militară" in rank of Knight, with war insignia.

The participation of the Romanian Armed Forces in international missions and operations brought us the respect of the international community and demonstrated the professionalism and commitment of the Romanian military to ensuring security, by executing complex missions in various conflict zones. Unfortunately, Romanian military participation also meant sacrifices and loss of human life.

During the 30 years of missions outside the national territory, 30 soldiers lost their lives, 27 in Afghanistan, 2 in Iraq and 1 in the Balkans (Bosnia and Herzegovina). Another 5 soldiers died in Angola and Kosovo from diseases or accidents. We have a duty to honour and pay tribute to each and every one of them.

It is particularly important to keep alive the memory of all those who understood to do their duty towards the country and to sacrifice themselves so that Romania could build its security in a stable and safe international environment.

In recognition of the merits of military personnel participating in international missions, the "*Day of Veterans in the Theatres of Operations*" was established in 2014, marked every year on November 11th. This date represents the official end of the First World War, but it also refers to November 11th, 2003, when 2nd Lieutenant (posthumous) Iosif-Silviu Fogoraşi was the first to die on duty in the Afghanistan Theatre of Operations.

Chapter 7

Honouring Heroes

by Colonel Ioan Marius Sorin and composed of 391 soldiers, together with ten staff officers. In order to fulfil its mandate, the Romanian detachment carried out 8 reconnaissance missions of the main routes, 118 escort missions for humanitarian convoys, 65 patrol missions and 7 search missions, as well as 7 airport security missions and one intervention/escort mission.

6.4.5. The observer mission in Georgia

As early as 1992, in the context of secessionist tendencies in Abkhazia and South Ossetia (encouraged and maintained by Moscow), the OSCE established a monitoring mission to support the peace dialogue and ensure political stability.

OSCE Mission's members in Georgia inspecting areas of conflict, *Photo: OSCE*

The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Armed Forces has contributed to this mission under the approval of the Minister of National Defence since July 22nd, 1999. Together with representatives of 35 other OSCE member states, five Romanian military observers monitored the situation on the Georgian border with the breakaway entities of South Ossetia and Abkhazia and other republics of the Russian Federation.

The missions of the Romanian soldiers consisted of patrolling and observation, as well as crisis resolution, training and professional preparation of personnel, planning and organisation of the activity of mountain patrol bases. It should be noted that these activities took place in vulnerable areas of the Russian-Georgian border, at altitudes of 3,000 metres, in extremely rugged mountainous terrain.

The high professional quality of the Romanian military observers was also recognized by the fact that Colonel Marian Scărlătescu was appointed Deputy Commander of the Border Monitoring Mission for a period of three months.

Later, after the withdrawal of the OSCE from Georgia in July 2009, the observation activity was taken over by UN and EU observers.

1160 and 1199. It lasted until March 20th, 1999, when it was withdrawn following the resumption of conflict between ethnic Albanians and Serb soldiers and the start of NATO air operations against Yugoslavia. After the end of the war, it was decided to continue the military monitoring action under the aegis of the OSCE, in close liaison with the NATO-led operation KFOR.

The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Parliament *Decision no. 42* of October 28th, 1998, greenlighted the participation of Romania in Kosovo with one officer, from December 18th, 1998 to December 18th, 1999, and with one AN-30 military reconnaissance aircraft with specific crew and equipment for a period of 90 days. The Romanian Armed Forces also participated with a military observer from August 20th, 2000, to May 22nd, 2003, who was deployed in Skopje, Macedonia.

6.4.3. "SPILLOVER MONITOR MISSION" in FYROM (North Macedonia)

The Republic of North Macedonia, so named as of 2019 (previously "Former Yugoslav Republic of Macedonia" – FYROM), resulted from the break-up of the former Yugoslavia and was characterised by internal ethno-religious conflicts and political identity disputes with Greece. Gradually, the tensions between the Albanian minority and the majority Macedonian (Slavic) population became increasingly dangerous, structurally resembling those in Kosovo.

Romanian soldiers on mission in Nord Macedonia/FYROM, *Photo: MoND*

Thus, the OSCE established, starting on August 14th, 1992, an observation mission, under the name of the "CONFLICT MONITORING MISSION", with the mandate to monitor the border with Serbia and maintain peace, stability and security in the region.

Depending on the evolution of the situation, the mission's effectives were increased in September 2001 to 200 military and police observers. The work of the OSCE observer mission ended on June 30th, 2003.

The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Armed Forces participated with three officers in the OSCE mission in FYROM, from October 15th, 2001, to June 30th, 2003. The missions carried out focused mainly on monitoring the situation in the area.

6.4.4. Operation "ALBA" in Albania

In February 1997, a mass uprising broke out in Albania which led to bloody clashes between the population and the authorities. In response to a request for international assistance from the government in Tirana, the OSCE Permanent Council adopted *Decision no. 160*/1997, on the basis of which the Multinational

OSCE flags wave along Tirana's main boulevard on the occasion of the 25th anniversary of the OSCE Presence in Albania, 2022, *Photo: OSCE*

Protection Force (code-named "ALBA") was set up. The mandate given to this force was to assist the local authorities in democratising society, organising free elections and normalising the internal situation.

In accordance with Security Council *Resolution no. 1101*, the protection force was set up with contributions from six NATO states (Italy, France, Spain, Turkey, Denmark and Greece) and two non-Alliance states (Austria and Romania).

The participation of the Romanian Armed Forces

Although the duration of Operation "ALBA" was very short (April 14th – July 24th, 1997), it should be noted that the Romanian Armed Forces contributed a large number of troops, by far the largest in its series of participations in missions under the OSCE.

Thus, on the basis of the Romanian Parliament *Decision no. 3* from April 10th, 1997, the Romanian Tactical Detachment "*Saint George*" was deployed, commanded

Maritime minesweeper "*Lieutenant Lupu Dinescu*" on mission within SNMCMG-2, 2021, *Photo: MoND*

Romanian sailors were also present in the Standing NATO Mine Countermeasures Group 2 (SNMCMG-2), with the maritime minesweeper "*Lieutenant Lupu Dinescu*", with missions to monitor naval traffic in the Black Sea and Mediterranean Sea basins and to fight underwater threats.

Participation:

Period	The participating ship	The ship commander	Number of soldiers
25.02-02.04.2021	Minesweeper "*Lieutenant Lupu Dinescu*"	Lieut.cdre. Ionuț Diaconu	72
07.07-27.07.2021	Minesweeper "*Lieutenant Lupu Dinescu*"	Lieut.cdre. Ionuț Diaconu	72
27.10-30.11.2021	Minesweeper "*Lieutenant Lupu Dinescu*"	Lieut.cdre. Ionuț Diaconu	72

Last but not least, from January to June 2020, the 274 minelayer/net layer "*Vice-Admiral Constantin Bălescu*" commanded the NATO Standing Naval Group for Mine Countermeasures, SNMCMG-2, and executed specific missions with Alliance partners in the Black Sea and the Mediterranean Sea.

Images from the board of 274th Mines and Rafts Vessel "*Vice Admiral Constantin Bălescu*", 2020, *Photo: MoND*

6.4. Missions and operations under the aegis of the OSCE

The Organisation for Security and Co-operation in Europe (OSCE) was established in 1973, in Helsinki, as the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE). It was originally intended as a multilateral forum for dialogue and negotiation between East and West, but, since the end of the Cold War, it has focused on conflict prevention, crisis management and post-conflict reconstruction. The name change was decided at the Budapest meeting in 1994. The OSCE now has 57 member states from Europe, North America and Asia. Romania has been a member of the CSCE/OSCE since its inception, having signed the Helsinki Final Act in 1973. As an international security forum, the OSCE has undertaken a number of peacekeeping activities, with Romania's military participating in some of them.

6.4.1. GROM Observation Mission in the Republic of Moldova

In March 1992, the so-called Transnistrian war broke out between the forces led by the government in Chisinau and the Transnistrian separatist forces, heavily supported by Moscow. Due to the gravity of the situation, the CSCE decided that a group of military observers should be deployed on both banks of the Dniester River, covering a total length of more than 240 kilometres. At the same time, a quadripartite format was created to regulate the situation, including the Russian Federation, the Republic of Moldova, Romania and Ukraine.

The participation of the Romanian Armed Forces

In April of the same year (April 19th, 1992), Romania sent a group of 25 military observers under the leadership of Colonel Petre Botezatu. They carried out the mission together with an equal number of observers from the other three states of the format until the conflict resumed on June 19th. After the signing of the cessation of hostilities agreement on July 21st, 1992, six Romanian observers returned to the conflict zone and remained until the end of February 1993.

6.4.2. KVM/OSCE Mission in Kosovo

The "KOSOVO VERIFICATION MISSION" (KVM) was established under the aegis of the OSCE in October 1998 to monitor the ceasefire, disarmament of military and paramilitary forces, and respect for human rights in the conflict area. The mission was to verify compliance with UN Security Council *Resolutions no.*

274th Mines and Rafts Vessel "*Vice Admiral Constantin Bălescu*" in action, 2021, *Photo: MoND*

In 2021, from October 1st to December 31st, the Romanian Naval Forces participated in the Operation "IRINI" with the 274 minelayer/net layer "*Vice-Admiral Constantin Bălescu*" (M/L 274), with a team of shipboard combat divers. It should be noted that, from September 23rd, 2021, to January 9th, 2022, the Commander of the Joint Force Command exercised continuous operational command of the aforementioned minelayer/net layer.

The mission of the Romanian sailors was to ensure compliance with the UN arms embargo imposed on Libya and to combat the illicit trafficking of oil products, drugs and people by monitoring maritime traffic and carrying out inspections of suspicious vessels in the Mediterranean. The Romanian crew of 85 soldiers, commanded by Captain-Commodore Daniel Gheorma, together with soldiers from partner ships in the operation's naval grouping, constantly monitored maritime traffic in the south-western Mediterranean basin and helped strengthening navigation safety in the area of responsibility.

274th Mines and Rafts Vessel "*Vice Admiral Constantin Bălescu*" during the participation in the EUNAVFOR MED "IRINI" operation, 2021, *Photo: MoND*

On November 9th, 2021, Romanian naval sailors conducted a sea training action in cooperation with the German auxiliary ship FGS "*Bonn*" and its onboard helicopter.

The participation of the Romanian Armed Forces in Operation "IRINI" with the capabilities of the Romanian Naval Forces contributes to the fulfilment of the commitments undertaken by our country towards the European Union, as well as to ensuring security in the Mediterranean Sea, by participating in the joint European effort to end the conflict in Libya. During over 100 days of deployment in the Black Sea and the Mediterranean, the 274 minelayer/net layer "*Vice-Admiral Constantin Bălescu*" called at ports in the southern areas of Italy and Greece for training and combat capability replenishing.

6.3.6. Participation in Standing NATO Maritime Groups (SNMG) missions

Standing NATO Maritime Groups are tasked with ensuring NATO's permanent naval presence in order to deter potential threats to the Alliance and to provide rapid military response in crisis situations.

The participation of the Romanian Armed Forces

Romanian Armed Forces has contributed, in the period 2020-2021, to the fulfilment of the commitments undertaken by our country towards its North Atlantic Alliance partners, by integrating Romanian naval capabilities into NATO standing naval forces.

Thus, the Romanian Naval Staff participated with the frigate "*Queen Marie*" in the missions of the Standing NATO Maritime Group 2 (SNMG2). During its participation in SNMG2, the Romanian ship conducted, along with other allied vessels, naval traffic surveillance and security missions, deterring potential threats to NATO states in the Mediterranean basin. At the same time, Romanian sailors participated in a series of exercises conducted under the leadership of this naval group ("*Sea Breeze*", "*Dogu Akdeniz 21*").

Participation:

Period	The participating ship	The ship commander	Number of soldiers
09.07-30.07.2020	Frigate "*Queen Marie*"	Cdor. Victor Durea	238
11.03-02.04.2021	Frigate "*Queen Marie*"	Cdor. Adrian Gobjilă	238
27.10-30.11.2021	Frigate "*Queen Marie*"	Cdor. Adrian Gobjilă	238

board, under the command of Commodore Mihai Panait. The three-month mission (until 14 December 2012) was the longest mission of the Romanian naval forces since World War II. During the 94 days of the mission (71 of which were at sea), more than 17,500 nautical miles were covered in over 1,650 hours of navigation, and several actions were recorded, for the first time for the Romanian Armed Forces and the Romanian Naval Forces, such as: participation in the operation with the embarked IAR-330 Naval Puma helicopter, which executed 113 hours of flight (inclusive night flights over the ocean), real medical evacuation from on board, from approximately 400 km away from the African coast, apprehension of nine piracy suspects, transit of the Suez Canal, crossing the Equator and carrying out real missions in the Southern Hemisphere, such as stopovers in ports in Tanzania, Djibouti and the Seychelles, where naval diplomacy actions were carried out.

The frigate "*King Ferdinand*" operated as part of the CTF 465 naval group, under the command of EUNAVFOR OHQ Northwood, performing the full range of its specific missions, among which we mention:

- protection of merchant ships, as part of the UN Food Programme (WFP);
- ensuring freedom of navigation and protection of ships in the International Transit Corridor in the Gulf of Aden;
- detect, track and detain suspected pirates and armed robbers;
- promoting EUNAVFOR's actions and building confidence of local communities in the region;
- protecting vulnerable vessels and monitoring fishing activities off the coast of Somalia.

Through the participation of Romanian sailors in the "ATALANTA" Operation to fight against naval piracy and illegal trafficking in the Indian Ocean, the Romanian Naval Forces have demonstrated that they possess the necessary capabilities to fulfil the commitments undertaken by our country and execute specific missions in ensuring international security.

6.3.5. EUNAVFOR MED "SOPHIA" and EUNAVFOR "IRINI" (EU)

Operation EUNAVFOR "SOPHIA"/"IRINI" was launched on June 22nd, 2015, as part of the EU's "comprehensive approach to migration" to combat illegal migration in the Mediterranean Sea and smuggling of people from outside the EU.

The operation entered its active phase in October 2015, with the objective of identifying, capturing and destroying vessels used or suspected of being used by illegal smugglers (couriers) of migrants in the south-central Mediterranean Sea.

Soldiers participating in the EUNAVFOR MED SOPHIA operation

Between October 2015 and August 30th, 2016, the operation contributed to the arrest and transfer of 87 persons suspected of smuggling and trafficking migrants to the Italian authorities. It neutralised more than 255 vessels. In addition, the operation saved over 22,000 lives and supported other organisations in rescuing more than 36,000 people.

Operation "SOPHIA" also conducted support missions such as training and education for the Libyan naval coast guard, contributing to the implementation of the UN arms embargo in the high seas off the coast of Libya. It also conducted surveillance and gathered intelligence on illegal oil exports from Libya in accordance with UN Security Council resolutions.

On March 31st, 2020, Operation "SOPHIA" was transformed into Operation "IRINI", with headquarters in Rome (Italy). The objective is to monitor compliance with the UN embargo on arms sales to Libya. EU Member States exercise control over Operation "IRINI" through the Union's Political and Security Committee. On March 26th, 2021, the European Council decided to extend the "IRINI" mandate until March 31st, 2023.

The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Armed Forces actively participated in the "SOPHIA"/"IRINI" operation. Thus, in 2018, four officers were deployed as staff personnel. Subsequently, President Klaus Iohannis informed Parliament on June 18th, 2020 that he had approved Romania's participation with up to five military personnel in the EUNAVFOR MED "IRINI" mission in Libya. Parliament took note of Romania's participation in the mission.

ing missions we participated in, which included both an exercise and an operation, in quick succession, with no break between them, so we had to change our approach very quickly. I am proud of what we have achieved, I am proud of the fact that we have made the most important contribution to NATO Operation SEA GUARDIAN, I am proud that during Exercise Mavi Balina 18 we have successfully conducted series with many ships involved, the frigate's crew has shown professionalism, and the experience gained in the large number of missions we have executed in the last two years has spoken for itself throughout this period. The frigate "Queen Marie" reports: MISSION ACCOMPLISHED!"

In total, the Romanian Armed Forces participated in this operation with about 1,200 naval personnel, and currently Romania has only two representatives left.

Participation:

Period	The participating ship	The ship commander	Number of soldiers
16.10-01.11.2017	"King Ferdinand" Frigate	Cdre. Marian Ion	240
05.10-19.10.2018	"King Ferdinand" Frigate	Cdre. Marian Ion	240
18.10-07.11.2019	"King Ferdinand" Frigate	Cdre. Marian Ion	240
27.10-07.12.2020	"Queen Marie" Frigate	Cdre. Victor Durea	240
29.08-25.09.2021	"Queen Marie" Frigate	Cdre. Adrian Gobjilă	243

6.3.4. Operation EUNAVFOR "ATALANTA" (EU)

Operation EUNAVFOR "ATALANTA" was launched on December 8th, 2008, and is conducted under the aegis of the European Union in accordance with United Nations Security Council *Resolutions 1814, 1816, 1838 and 1846*. This is a European Union-led military opera-

Horn of Africa and the Indian Ocean – EUNAVFOR "ATALANTA" operation area

tion to combat piracy at sea off the Horn of Africa and in the Western Indian Ocean, which is still ongoing. The operational headquarters was originally in London, United Kingdom, but following its withdrawal from the EU, it was moved to the Spanish Operations Headquarters (ESOHQ) at Naval Station Rota, Spain. It is part of a wider overall EU action to prevent and combat piracy in the Indian Ocean and is the first EU naval operation to be launched. EUNAVFOR "ATALANTA" also supports the EUCAP Somalia and EUTM Somalia missions, maintains close links with EU representations in the area and contributes to the implementation of EU programmes such as the Maritime Security Programme (MASE) or Project "Red Sea".

The operation has been successively extended until December 2022 and the mandate has been adjusted to reflect its new responsibilities.

The participation of the Romanian Armed Forces

The participation of the Romanian Naval Forces was approved by the Decision of the Supreme Council of National Defence of December 15th, 2011. From October 1st to November 30th, 2012, the frigate "*King Ferdinand*", under the command of the European Union Naval Forces, participated in the EU NAVFOR "ATALANTA" Operation

Frigate "*King Ferdinand*" during the participation in the EUNAVFOR "ATALANTA" operation, 2012, *Photo: MoND*

and carried out counter-piracy missions in the Gulf of Aden and in the coastal waters of Somalia. **This was the first anti-piracy operation of the Romanian Navy.** "*This is the first participation of a Romanian ship in a mission taking place 3,000 nautical miles away from the country and also the first participation in an anti-piracy operation. [...] Also, for the first time, a frigate will participate in an international mission with a Naval Puma helicopter on board*", said Ion Burghișan, spokesperson of the Naval Forces.

The frigate "*King Ferdinand*" started its mission on 12 September 2012, with a crew of 236 soldiers on

EU and Operation "SOPHIA", through: possible provision of intelligence-gathering capabilities; logistical support; other support. This cooperation has manifested itself, for example, in 2018 through meetings and discussions between the commanders of the two operations sharing mutual information on military missions and planned sea routes for aircraft, surface ships and submarines.

The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Naval Forces have participated consistently in the "SEA GUARDIAN" operation since 2017 with the frigates "*King Ferdinand*" (2017-2019) and "*Queen Marie*" (2020 and 2021), totalling five missions. During these, the Romanian ships were under the national operational command of the Joint Force Command and under the operational control exercised by MARCOM.

The participation of the Romanian frigate in the "SEA GUARDIAN" operation, *Photo: MoND*

During their participation in Operation "SEA GUARDIAN", the two frigates performed the following missions:

- patrolling in the Mediterranean Sea to obtain a complete maritime picture of naval traffic;
- surveillance of naval traffic and deterrence of potential threats on the southern flank of the North Atlantic Alliance in the eastern Mediterranean basin;
- airborne search, detection and early identification of suspect vessels;
- vessel interrogations and identifications, as well as verification of suspect vessels.

The two Romanian frigates carried out these missions as part of a naval group, alongside other allied ships.

The Romanian ships had on board a crew of 240-243 sailors, an IAR-330 Puma Naval helicopter for aerial search missions and a detachment of special operations forces.

In 2021, the Romanian Naval Forces provided, for the first time, the command of the naval group acting within the OSG and the coordination of patrol missions in the Mediterranean Sea, through the staff on board the frigate "*Queen Marie*". The Romanian Naval Forces took over the command of the NATO operation "SEA GUARDIAN" on 2 September 2021 during a ceremony on board the Romanian frigate.

The OSG was led by Commander Bogdan Vochițu and the group's staff was made up of Romanian officers and an officer from the Croatian naval forces, in accordance with NATO's group organisation policy. The three-week period during which the frigate "Queen Marie" was

Commander Bogdan Vochițu (left) took command of the NATO "SEA GUARDIAN" Operation, during a ceremony that took place on board the "*Queen Marie*" frigate, 2021, *Photo: MoND*

in charge of the NATO naval grouping revealed more than 800 interrogations and checks of ships involved in the Mediterranean traffic, approximately 5,500 nautical miles travelled and two port calls in Augusta (Italy) and Valletta (Malta). The IAR Puma Naval helicopter on board the frigate successfully contributed to the early detection and identification of suspect vessels.

Operation "SEA GUARDIAN" was one of the most demanding missions for the Romanian military, an aspect also noted by Commander Adrian Gobjilă, commander of the frigate "*Queen Marie*", on his return from the mission in 2021: "*It was one of the most demand-*

The map with the "UNIFIED PROTECTOR" operation area

ed on Article VII of the UN Charter, NATO was legally authorised to employ coercive measures. The objectives of this operation were to protect the civilian population (threatened by the extremely harsh repressive actions of the Libyan Armed Forces and paramilitaries, under the command of dictator M. Gaddafi), to respect the no-fly zone and to impose an embargo on shipments of arms and military equipment destined for Libya.

The participation of the Romanian Armed Forces

On March 22nd, 2011, the Supreme Council of National Defence decided that Romania would participate with forces and means in the "UNIFIED PROTECTOR" mission to impose an arms embargo against Libya.

Thus, from April 22nd to July 21st, 2011, the Romanian Navy frigate F 221 "*King Ferdinand*" successfully participated in this mission, although it did not yet have the necessary sophisticated weapons systems on board.

The "*King Ferdinand*" frigate in the "UNIFIED PROTECTOR" operation, *Photo: MoND*

This was the first real combat mission performed by a Romanian military ship after World War II.

At the ceremony dedicated to the start of the mission, attended by high officials of the Romanian state, the President of Romania, Traian Băsescu, stressed that: "*This is the first time since World War II that the Romanian Naval Forces are engaged in a real combat mission. [...] The time has come for the naval forces to confirm that all weapons are capable of performing NATO missions. The Romanian Armed Forces is extremely well appreciated in Afghanistan, very well appreciated in Iraq [...], and today the naval forces are called for an important mission in Libya*".

In the framework of the missions carried out within the NATO Naval Group, together with 11 other member states, the "*King Ferdinand*" frigate, commanded by Commodore Mihai Panait, had a crew of 205 sailors and carried out approximately 770 specific missions to enforce the embargo on Libya, covering more than 17,400 nautical miles in the Mediterranean Sea.

6.3.3. *Operation "SEA GUARDIAN" (NATO)*

"SEA GUARDIAN" (OSG) was a military operation decided by NATO member states at the Warsaw Summit in July 2016 and launched in November 2016, transforming Operation "ACTIVE ENDEAVOUR" (OAE). Discussions at the NATO Summit in Wales (2014) and the Alliance's Maritime Strategy (2011) played an important role in this decision. The transformation of the OAE into the OSG was agreed against the backdrop of declining risks of terrorist activities in the area following the defeats suffered by the 'Islamic State' (Daesh) in Syria and Iraq (2016-2017) and the gradual decline of Al Qaeda, as well as the Russian military presence in Syria.

"SEA GUARDIAN" is a flexible operation that can cover the full range of NATO's maritime security operations (MSO) tasks. The OSG is a non-Article 5 maritime security operation that has a broader scope than its predecessor and can be adapted to a wider spectrum of maritime security risks and threats. It is led by NATO's Maritime Allied Command (MARCOM), Northwood, UK, which also serves as the hub for maritime information sharing within the Alliance.

The OSG currently operates in the Mediterranean Sea and carries out three activities: maritime security capacity building, maritime security situational awareness support and maritime counter-terrorism activities. At the request of the North Atlantic Council, it can also carry out actions in support of freedom of navigation, maritime interdiction, combating the proliferation of weapons of mass destruction and protecting critical infrastructure.

As decided by the Warsaw Summit, the OSG also has the role of complementing and/or supporting the

The "*Queen Marie*" frigate in the ACTIVE ENDEAVOUR operation, *Photo: MoND*

one month each.

During their participation in Operation "ACTIVE ENDEVOUR", the two frigates carried out the following missions:

- patrolling in established districts, mainly in the eastern Mediterranean, in order to obtain a complete maritime picture of commercial traffic;
- monitoring shipping traffic in the Eastern Mediterranean to detect possible illegal activities;
- specific missions to prevent and combat terrorism and illegal trafficking;
- locating potentially hostile vessels belonging to suspect shipping companies;
- carrying out on-board checks on ships considered suspicious.

To fulfil their missions, Romanian ships conducted an average of 3-7 patrol missions, which represented approximately 25 days at sea. During these patrols, more than 200 vessels, some of them uncooperative, were interrogated by the Romanian frigates during each mission, with an average of 4-5 vessels considered suspicious being inspected.

There were also various situations in which Romanian servicemen put their lives in danger. For example, during the inaugural mission in 2005, there was an inspection of a suspicious vessel flying a Panamanian flag. The Romanian Navy's participation in such a high-risk missions, received commendation from the OAE commander in a letter to the Romanian authorities.

During the last mission (2013), the Romanian sailors were also accompanied by a crew with an IAR-330 Puma Naval helicopter, which flew more than 30 hours for aerial surveillance.

The total number of Romanian servicemen who took part in the "ACTIVE ENDEVOUR" operation, during the eight missions, was 1,640.

In all the specific deployments of this mission, the Romanian frigates operated under the NATO maritime command in Naples (Italy).

Romanian sailors on the board of "*Queen Marie*" frigate, *Photo: MoND*

Participation:

Period	The participating ship	The ship commander	Number of soldiers
01.10-15.12.2005	"*King Ferdinand*" Frigate	Cdre. Sorin Learschi*	203
15.09-30.11.2006	"*Queen Marie*" Frigate	Cdre. Costel Tătaru	203
13.10-19.11.2007	"*King Ferdinand*" Frigate	Capt. cdre. Marian Săvulescu*	203
15.10-13.11.2008	"*King Ferdinand*" Frigate	Cdre. Marian Săvulescu	203
01.11-30.11.2009	"*Queen Marie*" Frigate	Capt.cdre. Valentin Iacovlev	203
01.11-30.11.2010	"*King Ferdinand*" Frigate	Cdre. Mihai Panait*	203
01.11-30.11.2011	"*Queen Marie*" Frigate	Cdre. Valentin Iacovlev	205
01.10-30.10.2013	"*Queen Marie*" Frigate	Cdre. Bogdan Vochițu	224

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

6.3.2. "*UNIFIED PROTECTOR*" *(NATO)*

Operation "UNIFIED PROTECTOR" was launched by NATO on March 23rd, 2011, and conducted with the agreement of the Arab League, with the aim of implementing the military aspects of UN Security Council *Resolution no. 1973*. As the UN resolution was ground-

Escalating violence has led to the internal displacement of 700,000 people, with at least 1.3 million people in need of humanitarian assistance and protection. In this regard, the Mozambican government has requested international support.

Thus, the European Union established the EUTM Mozambique mission, which began its activity on October 15th, 2021. EUTM Mozambique troops come from 10 EU member states. The mandate of the mission is limited and will end two years after it reaches full operational capability.

The role of the mission is to support the effort to build the capabilities of Mozambican armed units selected to form the future Rapid Reaction Force, so that they are prepared to restore order in Cabo Delgado province. The EUTM Mozambique mission will train a total of 11 companies of the Mozambican Armed Forces, both sea and land units.

The participation of the Romanian Armed Forces

Romania is part of this training and counselling mission with 6 Romanian soldiers.

6.2.6. EUFOR "CONCORDIA"

EUFOR "CONCORDIA" was the first military mission of the European Union, which operated between March 31st and December 15th, 2003, replacing the NATO Operation "ALLIED HARMONY".

The objectives of the mission were to maintain peace in North Macedonia (then FYROM) and ensure a stable security environment for the successful implementation of the 2001 Ohrid Agreement, which ended the conflict between Albanian insurgents and the government.

This mission was attended by 320 soldiers and 80 civilians from 27 states – 13 EU members and another 14 from outside the Union.

The participation of the Romanian Armed Forces

Romania, at that time a candidate state for European integration and invited to join NATO, participated in EUFOR "CONCORDIA" between June 10th and December 15th, 2003, with two public relations officers and one intelligence officer, who worked within the command EU Force in Skopje.

Romania's participation in this mission had significant political relevance, both in the context of the NATO-EU relationship and the fact that it represented the first military operation led by the European Union.

6.3. Naval Forces Missions

6.3.1. Operation "ACTIVE ENDEAVOUR" (NATO)

Operation "ACTIVE ENDEAVOUR" (OAE) is the first collective defence operation conducted by the North Atlantic Alliance under Article 5 of the Washington Treaty, invoked, for the first time in history, in the wake of the September 11th, 2001 terrorist attacks on US soil. The operation was launched in October 2001

The Mediterranean Sea – the "ACTIVE ENDEAVOUR" mission deployment area

with the aim of detecting, deterring, preventing and combating terrorism in the Mediterranean Sea. Also, although the OAE was initiated as a NATO Article 5 operation to secure one of the world's busiest trade corridors, military forces from non-NATO partner states, in particularly from the Mediterranean Dialogue (Algeria, Egypt, Israel, Jordan, Mauritania, Morocco and Tunisia), have also participated since 2004. NATO and partner vessels carried out a wide range of patrolling, monitoring and control of shipping traffic, inspection of vessels, to block or deter trafficking in arms and ammunition, and to secure and escort civilian vessels through the Strait of Gibraltar.

The experience gained under "ACTIVE ENDEAVOUR" has provided NATO with unparalleled expertise in deterring maritime terrorist activities in the Mediterranean Sea, in particular in the proliferation and smuggling of weapons of mass destruction and cooperation with non-NATO countries and civilian agencies.

At the NATO Summit in Warsaw in July (8-9th, 2016), it was agreed to initiate a process to transition the OAE from an Article 5 (collective defence) to a non-Article 5 operation, Operation "SEA GUARDIAN" (maritime security operation).

The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Naval Forces participated in the operation "ACTIVE ENDEAVOUR" in the period 2005-2013, with the two frigates – "*King Ferdinand*" and "*Queen Marie*" –, totalling eight missions lasting about

the level of the foreign ministers of the two states, the last one dating back to July 2015, when the Romanian foreign minister Bogdan Aurescu assured his counterpart from Mali about the involvement of the Romanian armed forces in the EUTM mission.

Thus, the Romanian Armed Forces participated, an-

Romanian soldiers from Takuba Task Force Mali, 2021, *Photo: MoND*

nually, with one soldier, and, starting from 2022, the Romanian contribution was supplemented to 18 soldiers.

6.2.3. EUTM Somalia

EUTM Somalia was launched on April 7th, 2010, to support the Transitional Federal Government of Somalia, installed following an intervention by a coalition of African countries. The mission's role is to contribute to the strengthening of government institutions, the military and security forces, following a 3-pronged approach: training, mentoring and advising.

Due to the precarious security situation in Somalia, the mission was based in Uganda until 2015, when it was relocated to Mogadishu. Soldiers from 7 EU member states, plus Serbia, participate in this mission.

The participation of the Romanian Armed Forces

Until 2021, the Romanian Armed Forces participated in this mission with one soldier, while, currently, four Romanian officers are active in Mogadishu, contributing to the fulfilment of the mandate received.

6.2.4. EUTM RCA

The EUTM RCA mission was launched on July 16th, 2016, following a request addressed to the European Union by the President of the Central African Republic. Successor to EUMAM-RCA, EUTM RCA operates in close coordination with the United Nations MINUSCA mission, with the aim of supporting the Bangui government's efforts to implement Security Sector Reform (SSR), aimed at modernizing the Armed Forces.

At the end of 2020, EUTM RCA staff consisted of 248 military and civilian personnel from 8 EU Member States and 4 partners.

The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Armed Forces participated in the training mission in the Central African Republic from the beginning, with a number of soldiers that varied between 12 and 14 soldiers. The Romanian military carried out its activity on the three levels of the mission – strategic, operative and tactical.

Thus, as part of the strategic level consultation, the Romanian military participated in various working groups, together with the Central African military, in order to elaborate and improve the doctrinal basis for the training, endowment and use of the Central African Armed Forces (FACA) in different areas of activity: planning, doctrines, communications, logistics, information, etc.

Romanian NCO trains soldiers from the Central African Republic, *Photo: MoND*

Regarding the operational training of FACA units and sub-units, Romanian officers and non-commissioned officers contributed to consolidating the knowledge and perfecting the skills of the Central African military during the training stages from group to the battalion level. Last but not least, regarding the educational pillar, the Romanian military was involved in the training of instructors, conducting qualification courses in various fields, as well as evaluating trained units and subunits.

6.2.5. EUTM Mozambique

The humanitarian and security situation in Mozambique, in the context of the crisis in Cabo Delgado province, has deteriorated sharply since 2017.

IAR-330 Puma SOCAT helicopters participating in the mission in Bosnia and Herzegovina, *Photo: MoND*

should be noted that Operation "ALTHEA" represented the first mission of the Romanian aviation in a theatre of operations after the World War II. The helicopters of the 90th Airlift Base have completed over 1,200 flight hours in 600 missions. The Romanian aviation detachment was led by Captain-Commander Eugen Suciu.

Also, by rotation, the Romanian Armed Force deployed the "*Netherlands*" Detachment (so named because the 38 soldiers were part of the structure of the Dutch contingent), a RO-NIC intelligence cell and seven staff officers affiliated with the EUFOR central command. Romanian forces were deployed in Butimir, Bugojno and Banja Luka camps.

The missions carried out by the Romanian military had as main directions of action:

- construction of infrastructures (bridges, roads, etc.);
- conducting actions to ensure traffic safety;
- demining and securing specific areas;
- patrolling and guarding strategic objectives.

The number of soldiers present in BiH evolved from 80 people in 2006 to 36-37 after 2012. At the end of 2021, 39 Romanian soldiers were conducting staff activities within the "ALTHEA" operation at the Mission Command located in Camp Butimir, Sarajevo.

Additionally, starting on January 17 and, subsequently, on February 27, 2022, Romania supplemented its contribution to the EUFOR "ALTHEA" mission by activating the reserve for Bosnia and Herzegovina. 30 soldiers were deployed in BiH, respectively 27 soldiers from the 22nd Infantry Battalion "*Romanați*" (Caracal), subordinate to the South-East Multinational Brigade (Craiova), the one that generates the Intermediate Reserve for Operation EUFOR "ALTHEA". The military constituted a "precursor detachment", being followed shortly by another 107 colleagues, equipped with Piranha III C armoured vehicles. The Romanian military executed, for six months, missions in support of the local authorities, with the aim of maintaining a climate of security and stability, concurrently with the development and training of the armed forces of Bosnia and Herzegovina.

The Romanian detachment is under the operational command of the Joint Forces Command and was integrated into the Multinational Battalion of the EUFOR "ALTHEA" Mission. The decision to supplement Romania's contribution to this mission was taken at the request of the Operation Command, in order to improve the level of force protection during the execution of missions in this theatre of operations.

Romania's participation in the EUFOR "ALTHEA" operation reflects the strengthening of the commitment assumed within the EU and represents, at the same time, an element of maintaining security and stability in the region.

6.2.2. EUTM Mali

Launched on February 18th, 2013, the mandate of the EUTM Mali training mission was based on UN Security Council *Resolution no. 2071* of October 12th, 2012, which requested the UN member states and regional and international organizations, including the European Union, to provide assistance, expertise, training and support for the development of the capabilities of the armed and security forces of the State of Mali. The purpose of the EU mission is to support the military

Romanian soldier on EUTM mission in Mali, *Photo: MoND*

of this state in the effort to restore its territorial integrity and reduce the threat from terrorist groups. Almost 700 soldiers from 22 EU member states and 3 non-EU member states participate in EUTM Mali.

The participation of the Romanian Armed Forces

Romania joined the training mission of the Malian armed forces following the official discussions held at

From 2003 until now, the European Union has carried out a number of 37 missions and operations on 3 continents within the framework of the CSDP, with the aim of preventing conflicts and maintaining peace. Currently, 18 missions are underway, 7 of which are military missions.

The participation of the Romanian Armed Forces

By July 15th, 2022, Romania was participating with 254 soldiers in the 7 military missions/operations carried out under the auspices of the EU, as follows: EUFOR BiH / Operation "ALTHEA" (215 soldiers), EU NAVFOR Somalia / Operation "ATALANTA" (1 staff officer), EUTM Somalia (4 soldiers), EUTM Mali (18 soldiers), EUNAVFOR MED "IRINI" / Operation "IRINI" (3 soldiers), EUTM RCA (7 soldiers), EUTM Mozambique (6 soldiers).

Also, although not classified as a military mission, Romania currently participates with military personnel in the civilian EUMM observation and monitoring mission in Georgia (1 military).

In the past, Romania also contributed troops within the EUFOR "CONCORDIA" mission, in North Macedonia, in 2003 (the first EU military mission, Romania participating as a candidate state for accession) and EUNAVFOR MED / Operation "SOPHIA" (the predecessor of EUNAVFOR MED "IRINI").

6.2.1. EUFOR BiH / Operation "ALTHEA"

On December 2nd, 2004, almost a decade after the end of the civil war in Bosnia and Herzegovina, the EU launched Operation "ALTHEA", which is still ongoing. "ALTHEA" is the successor to the former NATO missions IFOR and SFOR in Bosnia and Herzegovina (BiH). The mandate of this mission is given by UN Security Council *Resolutions no. 1551* of July 9th, 2004 and *no. 1575* of November 22nd, 2004, which authorized the UN member states, acting through or within the collaboration within the EU, to establish a multinational stabilization force, as the successor of SFOR, under unified control and command. The purpose of the mission is to contribute to the implementation of the provisions of the Dayton Agreements of 1995 and to create a stable security environment in Bosnia and Herzegovina.

Starting from 2012, the mandate of this mission was expanded, the focus being on the training and strengthening capacity of the Bosnian Armed Forces (Capacity Building and Training – CB&T). This new emphasis was introduced of while not abandoning the previous objective aimed at internal consolidation, in order not to weaken the authorities of the young state.

The new EUFOR "ALTHEA" operation emblem in Bosnia and Herzegovina, 2017

Initially, the number of soldiers participating in this theatre of operations exceeded 6,000, but their number was gradually reduced in the following years, reaching 1,600 soldiers in February 2007. Subsequently, the number of soldiers decreased even more, in January 2022 being deployed in BiH approximately 1,100 soldiers from 19 European member and non-EU member states, and, in August 2022, 600 soldiers. If necessary, their number can be supplemented with reserve forces sent from the participating states – a maximum of 3,500 troops.

EUFOR has a Multinational Battalion which enables it to respond as required to support the BiH authorities. The Multinational Battalion of EUFOR "ALTHEA" is made up of two permanent companies: one generated by Turkey and another generated alternately each year by Austria and Hungary. Additionally, there is a Romanian platoon and four reserve companies generated by Romania, Bulgaria, Slovakia and Austria. EUFOR has other assets which enable it its work within BiH, including helicopters and an Explosive Ordnance Disposal (EOD) team. The mission also maintains a network of 17 Liaison and Observation Teams (LOTs) throughout BiH, which liaise with the local community and help "feel the pulse" of the situation on the ground.

On November 2, 2022, the United Nations Security Council, by *Resolution no. 2658*, decided to extended the mandate of the European military mission EUFOR "ALTHEA" in BiH by one year.

The participation of the Romanian Armed Forces

Romania has participated in this mission since the beginning, with soldiers from several categories of forces.

Thus, at the beginning of 2005, the Romanian armed forces took part in EUFOR BiH with the Bosnia National Detachment, which included the 96th Engineer Battalion "*dr. Joseph Kruzel*" (with 45 soldiers) and a military police platoon (23 soldiers), as well as a detachment 4 IAR-330 SOCAT helicopters, with 41 soldiers. It

6.2. Missions and military operations under Common Security and Defence Policy

Successive security crises in the ex-Yugoslav space, the most significant being the Bosnian War (1992-1995), but especially the Kosovo War (1998-1999), showed the European Union that the new European international security environment is not as stable as European leaders probably imagined at the time of the collapse of the communist regimes in Eastern Europe in 1989. Faced with these conflicts right in the immediate vicinity of the borders of the European Union, which risked threatening the security of the entire continent, European leaders have realized that the European Union did not have the capacity, above all, the necessary means to manage crisis situations of this type. By the way, there was a perception in the 1990s that the European Union failed to manage the conflicts in the former Yugoslavia and that peace was established only following decisive US intervention.

That is why the French and British leaders, Jacques Chirac and Tony Blair respectively, agreed after the meeting in Saint-Malo on December 4th, 1998, right during the tragic events in Kosovo, that the European Union should assume a more pronounced role in managing security issues in Europe, which included the development of European defence capabilities. The Franco-British initiative was taken up by the member states, which made it possible for the European Council in Cologne in June 1999 to adopt a political platform for action so that "*the Union must have the capacity for autonomous action, backed up by credible military forces, the means to decide to use them, and a readiness to do so, in order to respond to international crises without prejudice to actions by NATO*".

At the next European Council held in Helsinki, in December 1999, the Global Objective 2003 was adopted, which aimed to create, by 2003, a Rapid Reaction Force of the European Union of 50,000-60,000 people so that the European Union could assume such the so-called "Petersberg" peacekeeping tasks. Thus, the European Security and Defence Policy (ESDP) was born, which was renamed, in 2009, according to the Treaty of Lisbon, to the Common Security and Defence Policy (CSDP), which provides the legal and institutional framework necessary for the cooperation of the member states in the field of security and defence.

In order to access NATO's capabilities for initiating such peacekeeping missions, in December 2002, in Copenhagen, the Agreements between NATO and the EU (Berlin+ Agreements) were concluded.

The main missions/operations on the military dimension, which were carried out under the auspices of the European Union, can be traced in the table below, specifying that some of them (those carried out by the Romanian Naval Forces) are described in a separate chapter.

Mission	Timeframe
EUFOR "CONCORDIA"/Operation "CONCORDIA" (European Union Military Operation in the Former Yugoslav Republic of Macedonia)	March 2003-December 2003
EUFOR "ARTEMIS"/Operation "ARTEMIS" (European Union Military Operation in the Democratic Republic of the Congo)	June 2003-September 2003
EUFOR BiH/Operation "ALTHEA" (European Union Military Operation in Bosnia and Herzegovina)	December 2004-present
EUFOR RD Congo (European Union Military Operation in the Democratic Republic of the Congo)	June 2006-November 2006
EUFOR Tchad/RCA (European Union Military Operation in Chad and the Central African Republic)	March 2008-March 2009
EU NAVFOR Somalia/Operation "ATALANTA" (European Union Naval Force Somalia)	November 2008-present
EUTM Somalia (European Union Training Mission in Somalia)	April 2010-present
EUTM Mali (European Union Training Mission in Mali)	February 2013-present
EUFOR RCA (European Union Military Operation in the Central African Republic)	February 2014-March 2015
EUNAVFOR MED/Operation "SOPHIA" (European Union Naval Force Mediterranean)	June 2015-March 2020
EUTM RCA (European Union Training Mission in the Central African Republic)	July 2016-present
EUNAVFOR Med "IRINI"/Operation "IRINI"(European Union Naval Force Mediterranean)	March 2020-present
EUTM Mozambique (European Union Training Mission in Mozambique)	October 2021-present

cordance with the orders received from SHAPE, with two planes, which determined the training of the deployable forces and controllers from CRC Karmelava.

Execution of APS under the command of NATO, in peacetime, as an integral part of the collective air defence, in order to maintain the integrity of the designated airspace – the Baltic States –, was the most important mission entrusted to the Romanian Air Force from the accession to the NATO structures until 2007. The commander of the detachment was captain-commander Laurențiu Chiriță.

6.1.3. The Participation of the Romanian Armed Forces in the NATO Battle Group in Poland

The aggressive policy of the Russian Federation, manifested by the illegal annexation of the Crimean Peninsula, and the outbreak of hostilities in eastern Ukraine, in 2014, led the North Atlantic Alliance to adapt its deterrence and defence posture on the Eastern Flank. At the 2014 NATO Summit in Wales, the member states agreed on a moderate strengthening of the military presence on the Eastern Flank, which was more to reassure the member states in Eastern Europe, who perceived Russia as a threat to their security.

A significant paradigm shift took place with the 2016 NATO Summit in Warsaw, by adopting the first

GEPARD air defence systems on mission in Poland, *Photo: MoND*

substantial deterrence measures against Russia on the Eastern Flank. In this sense, it was agreed upon the creation of a consolidated forward rotational presence of NATO on the North-Eastern segment (eFP – enhanced Forward Presence), deploying 4 multinational battle groups of battalion type in the 3 Baltic states and Poland. Simultaneously, the adapted forward rotational presence of NATO (tFP – tailored Forward Presence) was created on the south-eastern segment.

The deployment of these forces was a proportionate defensive measure of deterrence in accordance with NATO's international commitments. Allied troops stationed in this region send a clear signal that an attack on one NATO member is an attack against all.

The Romanian Armed Forces participated, starting in 2017, in the NATO Battle Group in Poland, led by the USA. Our country is an important partner within the North Atlantic Alliance, a solid ally in this part of Europe and an important contributor to the regional and international security architecture. In this sense, Romania continues to intensify efforts in the fields of security and defence, in coordination with allies and partners, to respect international commitments. The goal is to increase credibility and regional profile and to adopt an effective deterrence and defence position in the Euro-Atlantic context.

The first Romanian forces deployed in Poland included a company-level subunit, composed of 120 soldiers from the Land Forces, equipped with 35 mm OERLIKON anti-aircraft guns. The company was deployed in Poland, in the Bemowo Piskie Military Base, in March 2017, being formed on the structure of a battery from the 205th Air

The planning of the combat mission by the soldiers of the Romanian contingent in Poland, *Photo: MoND*

Defence Battalion "*General Gheorghe Pârvulescu*" from the 2nd Infantry Brigade "*Rovine*" from Craiova.

Starting with the 8th rotation (October 2020), the OERLIKON anti-aircraft guns have been replaced by the GEPARD anti-aircraft system, belonging to the 3rd Air Defence Battalion "*Potaissa*" in Turda, subordinate to 81st Mechanised Brigade "*General Grigore Bălan*". Moreover, it was the first time when the GEPARD anti-aircraft system was deployed outside the national territory.

By the end of 2022, the Romanian Armed Forces has carried out 11 rotations of air defence subunits as part of Romania's contribution to the allied forward presence of the North Atlantic Alliance in Poland. The personnel deployed by the Romanian Armed Forces to Poland comprised 105 soldiers (August 2022), which, at that moment, meant that the Air Defence Detachment "Transylvanians Cheetahs" represented the largest Romanian contribution to a NATO mission.

By Parliament *Decision no.* 3 of March 8th, 2000, the mandate of the 26th Infantry Battalion "*Neagoe Basarab*" from the SFOR reserve was extended so that it could also carry out missions in support of KFOR. Later, in the summer of 2002, the 2nd Infantry Battalion "*Călugăreni*" was included in the SFOR/KFOR strategic reserve. The two elite units of the Romanian military participated in NATO-PfP exercises from the "*Dynamic Response*" series, held in the theatres of operations in Kosovo and Bosnia.

Lieutenent-Colonel Daniel Petrescu, commander of the 2nd Infantry Batallion in the SFOR/KFOR strategic reserve, 2003, *Photo: MoND*

In 2022, Romania activated the reserve for Bosnia and Herzegovina with the aim of supplementing the contribution to the EUFOR "ALTHEA" mission. 134 soldiers were deployed at Camp Butmir for a short period of time (one month).

6.1.2. The Participation of the Romanian Armed Forces in "BALTICA 07" Mission

Considering the purpose and missions of the North Atlantic Alliance, Romania, as a NATO member with full rights and obligations, has expressed its willingness to provide the forces and means necessary for the execution of the Air Police Service (APS) in the airspace of the Baltic States. As a recognition of the level of training in this field, NATO accepted Romania's proposal and, for a period of three months, 1st August – 31st October 2007, the Air Police of Lithuania, Estonia and Latvia were provided with four MiG-21 LanceR aircraft, belonging to the Romanian Air Force.

This mission consisted of defending the integrity of the airspace of the Baltic States during peacetime, 24 hours a day, with aircraft capable of taking off and acting in the event that an aircraft would have violated, willingly or not, their airspace.

The forces that executed APS in the Baltic States were under the command and tactical control of the Combined Air Operations Centre (CAOC) from Uedem, Germany. The commander of the air detachment was in collaboration with the Lithuanian commanders from Siauliai and Karmelava bases.

For the execution of the Air Police mission, the detachment's staff was organized in three shifts, with each shift consisting of two pilots, eight technicians, an Operations Centre officer and a meteorology officer.

The operational command was exercised, during the entire period of the "BALTICA 07" mission, by the Air Operations Centre of the Romanian Air Force. During the mission, two aircraft were ready for flight at any moment, and the other two were in reserve. All four MiG-21 LanceR aircraft were armed and prepared for the execution of specific missions. The Romanian pilots performed a minimum of eight flights per week, in ac-

The Romanian detachment participating in the "BALTICA 07" mission in the Baltic States, 2007, *Photo: MoND*

meeting of the North Atlantic Council and the visit of the Secretary General of NATO, Lord George Robertson, on June 29th, 2003, in Pristina.

B. Military Police Platoon

As for the Romanian contribution with troops in the theatre, it experienced fluctuations determined both by Romania's ability to deploy significant contingents and by the Alliance's policy of gradual troop reduction. In order to ensure the logistic support necessary for the Romanian military, bilateral technical agreements were concluded between the Ministry of National Defence and partners from the defence ministries of Greece, Belgium and Italy.

Based on the *Decision of the Parliament of Romania no. 1* of March 12th, 2001, the first Romanian subunit, a military police platoon consisting of 25 soldiers, was

Guard post in Kosovo,
Photo: MoND

deployed in theatre, subordinated to the Greek contingent of the Eastern Multinational Brigade, under American command. The Romanian subunit carried out traffic control actions and patrolled the area of the Blace / General Jankovic border point between Kosovo and Macedonia until its withdrawal in July 2003. The total number of soldiers participating in this contingent was 125.

C. Infantry company

The second Romanian subunit, of the infantry company type, was deployed in Kosovo on November 22nd, 2001, based on the Romanian Parliament *Decision no.* 22 of September 19th, 2001. The subunit consisted of 89 soldiers and was included within the Belgian contingent of the North-East Multinational Brigade, under French command. The company first operated in the Romanian-Belgian camp "White Plains", located in the mountainous area of northern Kosovo (ethnically mixed area), and later in the "Nothing Hill" camp of the command of the multinational group "*Belukroko*", of battalion type, near Leposavic. The soldiers of this company carried out, until July 2003, missions lasting four months, consisting of patrols, monitoring of the border area, searches for weapons in the homes of local residents, filters and security, convoy escort and VIP protection. The total number of soldiers participating in the mission was 445.

D. National Force Detachment

The third deployed unit was the National Forces Detachment (ROFND), which began its mission on

Romanian company on mission in Kosovo, *Photo: MoND*

March 1st, 2002, based on the same decision of the Parliament in September 2001. It operated in the city of Klina and then, from July 2003, in Goraždevac and acted as part of the Italian battalion-type unit "*Task Force Aquila*", within the multinational South-West Brigade, under German command. In 2007, the detachment was relocated to Belo Polje. The missions of this detachment were similar to those executed by the Romanian military from the command of the multinational group "*Belukroko*". The rotation of the ROFND Detachment was done every 4 months, and, starting from August 2005, every 6 months.

The Romanian Armed Forces is also currently participating in the NATO KFOR Mission, with a number of 55 soldiers.

SFOR/KFOR Strategic Reserve

Based on the Romanian Parliament *Decision no.* 9 of June 9th, 1997, Romania's participation in the establishment of the Strategic Reserve for SFOR was approved. This reserve was intended to support the forces within SFOR and ensure their protection upon request. The forces made available by our country at that time consisted of an infantry battalion made up of 400 soldiers, 2 C-130 Hercules transport planes "on call" and a staff group comprising 10 officers.

Also following this resolution, NATO establishes the KFOR ("KOSOVO FORCE") mission, originally called the "JOINT GUARDIAN" operation. The first forces of the new mission were deployed on June 12th, 1999. Initially, the mission's forces amounted to approximately 50,000 soldiers from 39 member and non-member states of NATO, with the task of providing military support in order to facilitate the fulfilment of the duties of the UN civilian mission.

KFOR's mandate included the following main missions:

- ensuring the security of all citizens of the province and the conditions for the free return of all refugees regardless of ethnic origin;
- border surveillance;
- restoration of public institutions, houses, roads;
- ensuring the conditions for a normal life;
- disarming the paramilitary formations of the KLA;
- contributing to the establishment of a political framework in accordance with international laws.

In fulfilling these responsibilities, NATO has collaborated, since 2008, with the EULEX mission of the European Union. Considering the evolution of the geopolitical situation occasioned by the adoption of the declaration of independence by the Kosovo Parliament on February 17th, 2008, NATO initiated a process of gradual adjustment of KFOR towards a "deterrence posture" from June 2009. Thus, depending on the security situation in the area, troop reductions were gradually implemented, with the pace being determined by the North Atlantic Council.

The participation of the Romanian Armed Forces

In accordance with the provisions of Romanian Parliament *Decision no.* 27 dated June 23rd, 1999, it was

Romanian Parliament Decision
no. 27/1999

....

Article 4 - The participation of 10 military liaison officers from the Ministry of National Defence in the UN Mission in Kosovo, for the entire mandate period, is approved. They will conduct liaison missions with NATO commands and the civil police, to be completed within 31 days from the date of effective the Security Council Resolution no. 1,244, dated June 10th, 1999.

....

Extract from the *Decision no. 27/1999* of the Parliament of Romania *for the approval of the dispatch of liaison officers to the UN mission in Kosovo*

initially approved to send a Romanian officer to ensure the military link between UNMIK and KFOR structures. He started his activity with the UNMIK structures in June 2000, first in Mitrovica, then in Pristina, his mandate extending for one year.

A. PSYOPS specialists and staff officers

The Romanian military presence within the KFOR structures began in March 2000, when the first Romanian military officers specializing in psychological operations from the structures of the General Staff began to occupy positions within the PSYOPS Branch – the Psychological Operations Support Element of the main command of KFOR.

The Romanian soldiers talk with Kosovar locals, *Photo: MoND*

By 2003, the Romanian contribution increased substantially not only in the field of PSYOPS, but also by occupying other positions within the KFOR headquarters. The Romanian officers and non-commissioned officers were, at different times, part of the Main Command of KFOR located in Pristina and the Support Command of KFOR located in Skopje. It should be noted that their presence was the subject of the negotiations that were conducted within the framework conferences at the SHAPE level. They were assigned to fill positions in the logistics, personnel, CIMIC, military police, engineering, traffic control and JVB structures, reaching over 25 military personnel in the summer of 2003. Also, from March 2002, it began to operate, next to the KFOR Main Command, a RO-NIC national intelligence cell consisting of three intelligence officers and one non-commissioned officer.

Within these structures, it is worth highlighting the activities of Majors Alexandru Militaru and Vasile Marineanu, who became deputies of the PSYOPS section in 2001 and 2003, respectively. Additionally, Captain Daniel Natu was commended and applauded in front of the entire officer corps of the KFOR Main Command for his contribution to the organization of the

cialized units. Until August 1998, the Romanian forces travelled more than 1,800,000 km, and the specialized machinery worked more than 30,000 hours.

Along with the gradual reduction of the SFOR forces, the Romanian engineer forces also decreased. At the same time, new subunits appeared, such as a military police platoon, a national intelligence cell, but also new functions for Romanian officers in the main command in Sarajevo.

At the end of 2003, within SFOR, the Romanian Armed Forces had the following subunits and troops deployed:

- Detachment "Bosnia", comprising 68 combat engineers in the military base in Butmir, Sarajevo;
- a detachment of 45 soldiers attached to the Dutch contingent from Banja Luka/Bogojno;
- a platoon of 25 military policemen within the MSU (Military Support Unit);
- a RO-NIC (Romanian National Intelligence Cell) intelligence cell, made up of 4 soldiers;
- 7 officers in various positions in CIMIC (Civil Military Cooperation), in PSYOPS and in JVB (Joint Visitors Bureau), within the main command of SFOR in Sarajevo.

The mission of these subunits was:

- execution of engineer works or demining;
- intervention in case of snowfall or in other emergency situations to ensure road traffic;

The visit of the Chief of Land Forces Staff, Major General Popescu Mihai, to the rotation of the Romanian military police contingent participating in the SFOR mission, 1999, *Photo: MoND*

- escorting convoys;
- collection or destruction of weapons;
- carrying out transports of SFOR personnel.

The participation of the Romanian gens within the SFOR Mission definitively consecrated the role of the public relations officer in the state of organizational structure of a Romanian unit participating in international missions. The first Romanian military officer to occupy this position was Major Laurențiu Sfinteș, who had the task of supporting media activities for the battalion. Also, in the context of the discussions regarding Romania's invitation to become a NATO member state, at the summit in Madrid in July 1997, the activity of the Romanian military was of particular importance, given that the Romanian presence in Bosnia and Herzegovina, under the auspices of NATO and commended at international level, represented a factor perceived to influence the positions and support of Western states towards Romania's candidacy as a member of the Alliance.

The SFOR mission ended its mandate in December 2004, being replaced by the EU "ALTHEA" Mission, in which the Romanian Armed Forces still participates.

KFOR mission – Kosovo

On March 24th, 1999, after the failure of the Rambouillet peace talks to end the conflict between the Serbs and Albanians in Kosovo, NATO decided to launch an aerial bombing campaign against the Federal Republic of Yugoslavia. The context was determined by the sharp deterioration of the situation in Kosovo against the background of a systematic policy of ethnic cleansing by the authorities in Belgrade directed against ethnic Albanians in Kosovo. The NATO intervention ended on June 10th, 1999, when the UN Security Council adopted *Resolution no. 1244*, which provided for the placement of the province of Kosovo under the civilian administration of the UN (through the establishment of UNMIK) until a definitive solution regarding its status is found. This was possible as a result of the acceptance, by Yugoslav President Slobodan Milošević, of the peace plan proposed by the G8 and the conclusion of the Military-Technical Agreement between NATO, the

Romanian soldiers in the KFOR mission, *Photo: MoND*

Federal Republic of Yugoslavia, and Serbia. The provisions of this agreement were incorporated into the resolution of the UN Security Council.

Construction of a drawbridge by the engeneering troops, *Photo: MoND*

Thus, the 96th Engineer Battalion, which received the honorary name of "*dr. Joseph Kruzel*", after the name of an American diplomat, supporter of Romania, who died during a peace mission, was subordinate to ARRC, being part of the engineer brigade. The main activities of the Romanian battalion aimed at ensuring freedom of movement for IFOR troops in the theatre of operations and included:

- mining/demining operations, reconnaissance, repairs and maintenance;
- execution of embankments and fortifications;
- interventions to unblock communication channels;
- construction and repair of buildings.

The 96th Engineer Battalion had a workforce of 200 soldiers and was equipped with 127 machines, installations and other technical means. Later, from November 1st, 1996, the effectives were reduced by 10% (180 soldiers remained). During the over nine months of presence in IFOR, which ended on December 20th, 1996, Romanian engineers executed 124 different missions across the territory of Bosnia and Herzegovina.

SFOR mission – Bosnia and Herzegovina

After the end of IFOR, its tasks were transferred to a new mission, the Stabilization Force (SFOR), also under the leadership of NATO, established under *Resolution no. 1088* of the UN Security Council of December 12th, 1996. This mission supported the North Atlantic Alliance in the execution of "JOINT GUARDIAN" and "JOINT FORCE" operations. The purpose of SFOR was to ensure the continuation of the peace process and prevent the resurgence of violent confrontations, to help repatriate refugees and to support civil non-governmental organizations. In addition, SFOR was supposed to cooperate with the United Nations International Police Force and the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia.

If at the beginning the SFOR forces amounted to 32,000 soldiers, they were reduced as the situation de-escalated, reaching only 12,000 soldiers at the beginning of 2003 and approximately 7,000 soldiers at the end of 2004. As in the case of IFOR, the SFOR Mission was attended by both troops from member countries of the Alliance (18 participating states) and soldiers from countries outside the Treaty (15 states), including Romania, to which is added the special contribution of Australia and New Zealand.

The participation of the Romanian Armed Forces

According to the *Decision of the Parliament of Romania no.* 25 of 1996 and the *Decision of the Government of Romania no. 73* of March 14th, 1996, it was decided to extend the mandate of the 96th Engineer Battalion "*dr. Joseph Kruzel*" for a period of eighteen

Romanian military engineer in action, *Photo: MoND*

months, continuing its activity within SFOR, after the termination of the IFOR mission. Later (June 1998), this period was extended by one year, until June 1999.

The new operation in which the Romanian battalion carried out its mission also brought with it a new subordination, creating a liaison group between the Romanian unit and LANDCENT (NATO's Land Force in Europe at that time), which had replaced ARRC.

As a result of personnel rotation, during the first two and a half years of the presence of the 96th Engineer Battalion in Bosnia and Herzegovina, this unit included 691 soldiers, of which 84 officers, 250 military majors and non-commissioned officers and 357 contract soldiers, who participated in more than 200 missions. The area of operation for the Romanian military included a mountainous and forested perimeter, mostly along the demarcation line between the Republika Srpska and the Federation of Bosnia and Herzegovina (the Muslim-Croat entity). This area covered high-risk, undemined areas, some of which were declined by other spe-

of peace and the end of the Bosnian War. The implementation of the Dayton Agreement will require extensive engagement from the international community in Bosnia in the coming decades to ensure compliance with the terms of the agreement and maintain peace.

Three years later, in 1998, a new crisis shook the region, this time the conflict in the province of Kosovo, territory of Serbia. The war broke out between Albanian rebels demanding independence and the Serbian armed forces. A large-scale humanitarian crisis followed, with hundreds of thousands of refugees, the management of which required the military intervention of NATO, through the bombing of Yugoslavia, aimed at getting the Milošević regime to stop the violence. The war ended in 1999, and in 2008 Kosovo unilaterally declared its independence, an action that Serbia has not officially recognized even to this day.

Tensions continued in the region, so that in the early 2000s, the new theatre of conflict became Macedonia. The process of destabilization in the Republic of Macedonia was accelerated by the war in Kosovo in 1999, when approximately 360,000 Albanians from this province took refuge on Macedonian territory. The increasingly aggressive Albanian insurgency led to an open confrontation between the government and Albanian rebels that took place between February and August 2001. NATO intervention was required, with the conflict ending with the Ohrid Agreement signed on August 13rd, 2001.

The succession of crises and conflicts that took place in the Western Balkans after 1990 profoundly altered the security realities, generating new risks and threats to the stability of the European space. The need to manage the new security challenges – waves of refugees, population dislocations, humanitarian crises – amid acts of genocide and large-scale ethnic cleansing have required the assumption of new missions and responsibilities on the part of the international community. The general goal was aimed at stabilizing the conflict areas, protecting the population and ensuring the conditions for state reconstruction that would allow for a general climate of peace in the region.

IFOR mission – Bosnia and Herzegovina

On December 14th, 1995, the General Framework Agreement for Peace in Bosnia and Herzegovina (Dayton Agreement) was signed in Paris, which marked the end of the War in this country. Through this agreement, Bosnia and Herzegovina, Serbia and Croatia recognize themselves as sovereign states. It was signed by the presidents of the three states, but also by high-level representatives from the United States, France, Germany, the United Kingdom and the Russian Federation. In its initial annexes, the Agreement regulates the military aspects of peace implementation and establishes a multinational peacekeeping force under NATO command, known as the "IMPLEMENTATION FORCE" (IFOR) – the Alliance's first major crisis response operation. Its role was to implement the military aspects of the Dayton Agreement. Under the agreement, IFOR had the right to use force when it became necessary to fulfil its mandate. The mandate was given by the UN Security Council through *Resolution no. 1031* of December 15th, 1995.

The IFOR badge

As a result, the Allied Rapid Reaction Corps (ARRC) launched Operation "JOINT ENDEAVOUR" (October 20th, 1995) and created an armed force of 60,000 troops, including 45,000 from NATO member states and 15,000 from non-member states of the Alliance.

The main objectives of the mission were:

- maintaining peace;
- withdrawal of forces and armaments;
- separation of the armed forces of the Federation of Bosnia and Herzegovina from those of the Republic of Srpska;
- resuming of a normal life;
- restoring the transport infrastructure;
- ensuring the normal conduct of the general elections in Bosnia and Herzegovina.

The participation of the Romanian Armed Forces

Romania participated in IFOR starting March 8th, 1996, with a genius battalion, based on the *Decisions of the Romanian Parliament no. 23 and 43/1995* and *Government Decision no. 63* of February 7th, 1996.

6.1. NATO Missions and Operations

6.1.1 *Participation of the Romanian Armed Forces in missions and operations in the Western Balkans*

Overview of the situation in the Balkans

After 1990, the Western Balkans became the main focus of tension that generated for the first time the direct intervention of the international community (UN, EEC/EU, NATO) to prevent a potential return to the

Map with the states of the Western Balkans

logic of war and armed confrontation on the European continent. The breaking-up of Yugoslavia was one of the most violent episodes of crisis that Europe faced after the end of the Second World War. In this case, we cannot talk about a single crisis, but about an extremely diverse set of conflicts that broke out amid Yugoslavia collapse, a process that led to the emergence of six new independent states in Europe.

Since its emergence, the Yugoslav state has integrated major sources of vulnerability, being an ethnic, national and cultural-historical conglomerate, lacking relative coherence and stability. The death of Tito in 1980, whose personality and authority managed for almost four decades to maintain statehood and limit nationalist outbursts, created the premise of confrontations between the different components of the federation. After 1987, the Serbia's attempt, led by Slobodan Milošević, to impose and maintain its absolute dominance over the entire Yugoslav federation, led to the discontent of the other republics, especially the two relatively more prosperous north-western republics, Slovenia and Croatia. The disintegration of the Yugoslav Federation became a reality in 1991, when these two republics declared their independence. A war between Slovenian and Yugoslav forces ensued, which ended on July 7th, 1991 with the negotiation of the Brioni Agreement brokered by the European Community.

The spiral of conflicts was, however, only at the beginning. The Serbo-Croatian war of 1991 was one of the most violent armed conflicts since 1945 (more than 20,000 dead and almost 200,000 displaced), which only ended on November 12th, 1995, with the signing of the Erdut peace agreement.

Following the failure of several ceasefires, on November 27th, 1991, the UN Security Council decided to deploy peacekeeping troops on Croatian territory. Simultaneously, tensions spread throughout the former Yugoslav territory. The bloodiest episode of the wars that rocked the former Yugoslavia was the Bosnian war, which began on April 6th, 1992, after the referendum on the independence of the new state of Bosnia and Herzegovina. Almost four years of war recorded a real human tragedy: ethnic cleansing, forced displacement of the population, waves of immigrants, all of which culminated in the greatest atrocity of this war that took place in July 1995 – the Srebrenica genocide. About 100,000 people lost their lives in this war and another 2.2 million were displaced.

The scale of the humanitarian crisis prompted the UN to act and call on NATO to intervene directly to end the atrocities and enforce a cessation of hostilities. In this context, NATO carried out the first combat action in the history of the Alliance. The signing of the Dayton Accords on November 21th, 1995, established the terms

Chapter 6

Missions and operations under the auspices of NATO, EU and OSCE

guarding the perimeter of the location of the United Nations personnel and escorting them.

Participating Romanian forces were, as follows:

Year	Structure	Unit	Commander	Number of soldiers
2005	Infantry company	26th Inf Bn "*Red Scorpions*"	Capt. Cătălin Giurgiu	100
2006	Infantry company	33rd MT Bn	Capt. Marius Căvescu	100
2006	Infantry company	21st MT Bn	Capt. Doru Marinescu	100
2007	Infantry company	21st MT Bn	Capt. Dănuț Mihai	100

***

By assuming these coalition-type missions or missions carried out under the UN auspices, Romania reaffirmed its commitment to ensuring a climate of global peace and security, while the continued participation in UN missions also contributed to increasing the profile of our country as a security provider. The participation of the soldiers of the Romanian Armed Forces in international missions to combat terrorism, to support peace or humanitarian is the proof of their professionalism. At the same time, it was a recognition of the fulfilment of the commitments that Romania assumed as a member of the international community, and of its ability to accomplish its assigned role within the alliances and international organizations of which our country is a part.

(UNIKOM) was established, with 300 military observers (originally authorized size).

This mission had a mandate that included monitoring the demilitarized zone and the Khawr' Abd Allah waterway, deterring border violations and identifying any hostile actions by the two states. Following some incidents, it was decided, in February 1993, to supplement UNIKOM's forces and extend its mandate to include the ability to undertake physical actions to prevent violations of the demilitarized zone.

Eventually, UNIKOM operations were suspended on March 17th, 2003, prior to the start of the US-led coalition's military campaign against Iraq, and, on October 6th, 2003, the mission's mandate officially ended.

The participation of the Romanian Armed Forces

The initial mandate of the Romanian observers was one year, but this period was extended, along with the entire mission, through successive resolutions of the Security Council. The Romanian soldiers were organized into series and teams, made up of 5-6 soldiers, which had the following missions:

Romanian soldier, Capt Mormocea Cătălin (in the middle) in the UNIKOM mission, 1997, *Photo: MoND*

- supervision of compliance with the embargo on the export of oil and the import of armaments;
- control of people and vehicles in the border area;
- investigation of border violation incidents;
- maintaining contact with the Iraqi and Kuwaiti authorities;
- execution of land and air patrols in order to monitor the movement of troops and equipment.

Up to 2003, 79 total Romanian military observers took part in UNIKOM.

B. UNAMI Mission

In 2003, concurrently with the "IRAQI FREEDOM" mission, the United Nations decided to establish its own mission. The UN Assistance Mission in Iraq (UNAMI) was founded after the fall of Saddam Hussein's regime, based on *Resolution no. 1500* of the UN Security Council (August 14th, 2003), and through *Resolution no. 1770* of August 10th, 2007, its role was expanded. UNAMI's mandate was to provide support and advice to the Iraqi government and people on key issues such as:

Romanian soldiers in the mission in Iraq, *Photo: MoND*

- promoting political dialogue and national reconciliation;
- providing assistance in the electoral process;
- facilitating the regional dialogue between Iraq and its neighbours;
- promoting the protection of human rights and judicial and legal reforms.

The mission was also mandated to work with government partners and civil society in order to coordinate the efforts of United Nations agencies, funds and specialized programs. A notable success to which UNAMI contributed is the drafting and adoption, in 2005, of a new Iraqi constitution.

The participation of the Romanian Armed Forces

Between 2005 and 2007, the Romanian armed forces participated with an infantry company to the UN Assistance Mission in Iraq. The Romanian soldiers secured the middle ring of Basrah Palace (the UN vision was based on three security zones), which involved

Romanian soldiers on mission in India and Pakistan, *Photo: MoND*

The participation of the Romanian Armed Forces

Romania has been part of the group of countries fulfilling the UNMOGIP mandate since 2017, observing how the provisions of the final armistice signed on December 17th, 1971, between India and Pakistan, are upheld. The task also involves reporting of any pertinent information to the UN Secretary General. The first two Romanian military observers were Major Ion Ştefan Costea and Capitain George Ionuţ Olteanu. As of July 15th, 2022, Romania currently has 2 officers serving as military observers in the second oldest mission within the United Nations Organization.

5.2.3. *Nepal*

Since 1996, Nepal has been the scene of a very bloody internal conflict between the government and the Maoist opposition, which ended on November 21st, 2006 with the signing of a peace agreement by the main political forces in this country. The UN Security Council adopted *Resolution no. 1740* of January 23rd, 2007, establishing UNMIN (United Nations Mission in Nepal), a special political mission, intended to normalize life in Nepal. This mission also had a military component, in the sense that it contained observation and monitoring actions.

The mandate included:

- monitoring and managing the weapons and military personnel of the Nepal Armed Forces and the Maoist Armed Forces;
- assisting the parties in the implementation of the arms and personnel management agreement through a Joint Monitoring Coordination Committee;
- assisting the monitoring of ceasefire agreements;
- providing technical assistance for the Electoral Commission in planning, preparing and conducting the election of a Constituent Assembly in a free and fair atmosphere.

The mission ended on January 15th, 2011.

Major Liviu Stoica (left) during the UN mission in Nepal, 2007, *Photo: MoND*

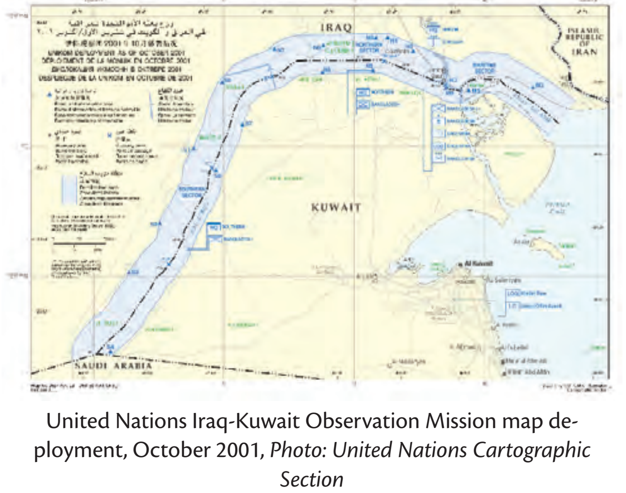
The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Armed Forces participated in this mission by sending military observers. In April 2009, Romania had 5 representatives in Nepal, all of them having the role of military observers.

5.2.4. *Iraq*

A. UNIKOM Mission

The UNIKOM mission was established in the context of the war between Iraq and Kuwait between 1990 and 1991. Initially, the UN Security Council adopted *Resolution no. 687* (April 3rd, 1991), which stated the specific requirements for the ceasefire and which was later accepted by the Iraqi leadership. Through this resolution, the Council also established the creation of a demilitarized zone along the border between Iraq and Kuwait, which was to be supervised by United Nations observers. Later, on April 9th, 1991, by *Resolution no. 689*, the United Nations Observation Mission in Iraq-Kuwait

United Nations Iraq-Kuwait Observation Mission map deployment, October 2001, *Photo: United Nations Cartographic Section*

of the multinational contingents in the deployment area, including German, Belgian, Irish forces. These activities focused on advanced medical air evacuation and rapid reaction exercises (embarkation/disembarkation procedures, emergency evacuation, knowledge of the transport configuration). 1,250 flight hours were carried out in the sub-Saharan area, of which 200 were at night, the detachment having an area of responsibility comparable to the territory of Romania.

In an extreme climate environment, where mobility is difficult due to distances and almost non-existent infrastructure, the four IAR-330 Puma L-RM helicopters with which "*Carpathian Pumas*" Detachment operated, represented an essential capability to support UN efforts stabilization of the area. Thus, with the increase in the area of responsibility, depending on the operational needs, the Romanian helicopter patrol soon became one of the UN's main rapid reaction forces, by air, on the territory of the state of Mali.

At the same time, the professionalism, attention and swiftness with which they responded to requests for the execution of missions did not go unnoticed among the participating contingents and were particularly appreciated by the partners. Thus, the commander of MINUSMA, Lieutenant General Dennis Gyllespore, stated that the Romanian military had successfully replaced the Canadians. At the end of the mission, in his farewell address, he praised the efforts of the Romanian contingent: "*Thank you for everything you have achieved this year, for focusing on the mission and the large number of flights. You have truly demonstrated Romania's professionalism and commitment.*" Each soldier of the Romanian contingent was awarded *the United Nations Organization Medal for service in support of peace*.

5.2. Other UN missions involving the Romanian Armed Forces

5.2.1. Kosovo

In 1998, Yugoslav president Slobodan Milošević decided to intervene against the Albanian separatist KLA guerrilla in Kosovo. The indiscriminate use of force against civilians by Belgrade's security and armed forces, wich triggered humanitarian crisis of Albanian refugees in neighbouring countries, drew the attention of the international community, wich was concerned about a repeat of a new Bosnian scenario in the Balkans.

Following the failure of the peace negociations in February-March 1999, when the Serbs refused to accept a peace plan, NATO launched a military bombing campaigna gainst Yugoslav military positions in an attempt to stop the violence perpetrated by Serb forces against Kosovo Albanians. Later, on June 9th, 1999, representatives of NATO and Yugoslavia signed an agreement according to which Serbian troops agreed to withdraw from the province of Kosovo.

The UN Security Council adopted *Resolution no. 1244* (June 10th, 1999), which authorized the UN Secretary-General to establish an international civilian presence in Kosovo – the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo (UNMIK), to provide an interim administration for Kosovo, under which the Kosovar people could enjoy substantial autonomy. Subsequently, following the declaration of independence by the Kosovo authorities and the entry into force of a new constitution on 15th of June, 2008, UNMIK's tasks were significantly modified to focus primarily on promoting security, stability and respect for human rights in Kosovo. The mission is still in effect today. The Kosovo file is an expanded frame in the next chapter.

The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Parliament decided, by adopting *Decision no. 27*, on June 23rd, 1999, the deployment of a Romanian officer within UNMIK, with the responsibility to ensure the permanent connection between this mission and the NATO "KOSOVO FORCE"/KFOR mission.

Currently (August 17th, 2022), the Romanian Armed Forces was represented within UNMIK by an officer with observation and monitoring duties.

5.2.2. India and Pakistan

After India and Pakistan gained independence in August 1947, open conflict broke out between the two countries, the stackes being the settlement of the border in the Kashmir area. Through *Resolution no. 39* of January 20th, 1948, the UN Security Council established the UNCIP (United Nations Commission on India and Pakistan), with a mandate extended by *Resolution no. 47* of April 21st, 1948. Upon the recommendation of the UNCIP, the Secretary General of the UN appointed a *Military Adviser* to be informed about all aspects that could be related to a possible conflict. The first such team of unarmed military observers arrived in the area in January 1949 and formed UNMOGIP (the United Nations Military Observer Group in India and Pakistan), tasked with overseeing the ceasefire between India and Pakistan. After the resumption of hostilities in 1971, the UNMOGIP mission was committed to the strict implementation of the provisions of the ceasefire agreement of December 17th, 1971.

5.1.10. Mali

The Republic of Mali became independent in 1960, ruled by an authoritarian regime that lasted until 1991. The regime was removed following conflicts generated by the student movements of 1991, a revolt to which a large part of the repression forces joined. For a while, Mali became one of the most stable African countries.

In January 2012, an Tuareg uprising broke out in the north of the country, as they were trying to form a

Medical evacuation mission of the Romanian Armed Forces in Mali, *Photo: MoND*

new independent state, Azawad. Radical Islamist movements were involved in the conflict and this led to the emergence of actions in support of the government by other countries, including the Economic Community of West African States (ECOWAS). On January 11th, 2013, France also intervened through the "SERVAL" operation, which ended in July 2014 and was replaced by the "BARKHANE" operation (also concluded on November 9th, 2002). Both operations were under French command, and involved other states in the region.

Meanwhile (April 25th, 2013), the UN Security Council established, through *Resolution no. 2100*, the MINUSMA (United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in Mali) mission, which had an authorized staff of over 15,000, with the responsability of stability the country after the Tuareg revolt. The MINUSMA mission was to collaborate with French forces, but these two operations were complemented by others, such as EUTM Mali (2013) and EUCAP Sahel Mali (2015), initiated by the European Union, or MISAHEL, organized by the African Union. More details about EUTM Mali are found in the chapter dedicated to operations under the auspices of this organization.

It should be noted that MINUSMA has been the subject of several resolutions of the UN Security Council (the latest *Resolution no. 2640* of June 2022). The mission is still ongoing.

The UN mission in Mali is considered one of the most dangerous of its kind, with the highest mortality rate among all UN missions. This is due to frequent attacks on "blue helmets", which have resulted 281 deaths (official count as of January 2023) among MINUSMA personnel.

The participation of the Romanian Armed Forces

Since 2014, Romania has participated in the MINUSMA mission, providing police officers and defence staff officers, in a number that varied from 2 to 9 soldiers. On July 31st, 2021, UN documents state that Romania participated in this mission with 6 soldiers.

At the request of the United Nations Organization and based on the decision of the Supreme Council of National Defence in December 2018, the Romanian Armed Forces played a particularly important role in Mali. The forces deployed included an aviation detachment of approximately 120 military personnel (pilots, technical and medical personnel) and 4 helicopters. This detachment, known as the "*Carpathian Pumas*", is part of the Romanian Air Force and took over this segment of MINUSMA from the Canadian partners. The location of the detachment was at Gao, in the south-eastern part of the state of Mali, on the banks of the Niger River. During the two rotations, the detachment performed medical evacuation missions, search and rescue (SAR) missions, troop and material transport, passenger transport missions, air patrol and observation missions in support of the UN. The commander of the first rotation was Commander Ioan Mischie, and during the second rotation Commander Ciprian Marin.

Charpatians Pumas Detachment on mission in Mali, *Photo: MoND*

The activities performed by the "*Carpathian Pumas*" Detachment during a year include 360 combat missions, of which 18 medical evacuation missions (in support of more than 40 patients), approximately 200 aerial reconnaissance and patrol missions and 100 transport missions. Additionally, the Romanian detachment regularly conducted training activities in support

operation, Romania being one of the 63 countries that sent personnel to this mission. In April 2009, 12 Romanian officers carried out their specific activity at UNMIS, as military observers.

The participation of the Romanian Armed Forces to UNMISS

The Romanian Armed Forces participated in this operation with the approval of the Parliament, the deployed Romanian soldiers, between 6-8, having the role of observers. In 2022, 7 Romanian servicemen were deployed in South Sudan as part of the UNMISS mission, contributing to the implementation of the UN mandate in this country. The Romanian Gendarmerie has also been contributing with troops since 2016.

5.1.8. Côte d'Ivoire

Côte d'Ivoire gained independence in 1960. A stable leadership followed until a coup d'état in 1999, followed in 2002 by the first civil war. The reasons behind the conflict were of ethnic and religious nature, the native Ivorians being dissatisfied with the immigrants arriving from neighbouring areas, primarily from Burkina

The Ivory Coast Map

Faso. The main belligerent parties were the government and the rebels from the northern part of the state. After heavy fighting, the parties tried to reconcile, at the beginning of 2003, but peace was not achieved in the desired parameters, so the UN, through *Resolution no. 1528* of the Security Council, decided to establish, on February 27th, 2004, the United Nations Operation in Côte d'Ivoire (UNOCI). This replaced a special political mission, MINUCI, approved through *Resolution no. 1473* of the Security Council, whose mandate was to support the implementation of the Linas-Marcoussis agreement. As of January 2003, this document was established which defined the demarcation line between the factions involved in the civil war.

Forty-four states participated in UNOCI, with a deployed force of approximately 7,000, including 200 military observers, 120 staff officers and 350 police officers. It should be noted that the UNOCI force has been constantly changed in terms of its size due to continuous extensions of its mandate. In 2016, according to *Resolution no. 2284* of the UN Security Council, the forces were reduced to about 2000 people.

Operation UNOCI ended successfully on June 30th, 2017.

The participation of the Romanian Armed Forces to UNOCI

In accordance with the legal provisions and at the request of the United Nations, Romania participated in this mission by sending military observers. At the beginning of the mission, in april 2004, Romania deployed 7 military personnel, activity contributing to the achievement of the objectives of the mission.

5.1.9. Burundi

Started in 1993, the Burundian civil war is closely related to the conflicts in Rwanda and the D.R. of Congo, sometimes considered to be an extension of them, even if it ended (2005) long after that of Rwanda (1994). This conflict is estimated to have resulted in more than 300,000 deaths, accounting for about 3% of the country's population. The confrontations were considered ended when a new Constitution was approved and a new president was elected.

A year before the end of the conflict, in 2004, the UN Security Council approved *Resolution no. 1545*, establishing the United Nations Operation in Burundi (ONUB). It aimed to contribute to the restoration and maintenance of peace, through compliance with the Arusha Agreements (August 28th, 2000). UN peacekeeping documents state that ONUB had an armed force of 5,650 soldiers (200 observers and 125 staff officers), 120 police and 434 civilians from outside Burundi.

The participation of the Romanian Armed Forces

A number of 40 states, including Romania, participated in the ONUB mission, which ended on December 31st, 2006 (*Resolution No. 1719* of the UN Security Council). Romania's contribution consisted in the presence of three military observers.

The Liberia Map

of the first civil war (1989-1996), following the Cotonou agreement, the UN Security Council decided, on September 22nd, 1993, by adopting *Resolution no. 866*, to establish the United Nations Observer Mission in Liberia (UNOMIL), which functioned until September 12th, 1997.

Later, following the peace agreement in Accra, after the Second Liberian Civil War (1999-2003), the UN Security Council decided, based on *Resolution no. 1509* (September 19th, 2003), to establish the United Nations Mission in Liberia (UNMIL) to maintain peace and ensure a stable living climate. This time, a large number of soldiers were deployed, approximately 14,000, to which were added more than 1,000 police and civilian employees.

The UNMIL mission ended successfully on March 30th, 2018.

The participation of the Romanian Armed Forces

At the request of the United Nations, Romania sent two military observers to Liberia, between 2004-2016, who participated in the UNMIL mission. Additionally, from 2014 until the end of the mission, Romania also participated with policemen from the Ministry of Administration and Internal Affairs.

5.1.7. Sudan and South Sudan

The Republic of Sudan gained independence on January 1st, 1956. The years that followed were dominated by unstable democratic governments and military regimes. In time, a serious rift emerged between the Islamic north and the Christian south, a rift that led to a civil war that resulted in the deaths of over two million people. The civil war started as early as 1983 and officially ended with the signing of the Nairobi Peace Agreement on January 9th, 2005.

The United Nations established, in 2004, through *Resolution no. 1547* of the Security Council, a special political mission, called the United Nations Preventive Mission in Sudan (UNAMIS). A year later, on March 25th, 2005, the UN Security Council decided, through *Resolution no. 1590*, the establishment of UNMIS *(United Nations Mission in Sudan)* peacekeeping mission. UNMIS was to consist of a maximum of 10,000 military personnel, including over 700 police officers. The main purpose of the mission was to support the implementation of the Nairobi peace agreement (January 9, 2005).

Through *Resolution no. 1706* of 2006, the UN Security Council decided to extend the mandate of UNMIS in the Darfur area, in order to implement the Darfur peace agreement. As of March 2007, the UNMIS force reached 8,776 soldiers, 559 military observers and 662 police. Additionally, 300 more people were added to it as civilian auxiliary personnel.

The mission ended its work after six years, on the same day that South Sudan declared its independence, following a controversial referendum, organized by the Sudan People's Liberation Movement on January 9th, 2011, in which the population voted overwhelmingly in favour of secession.

In support of the new nation, the UN Security Council established, through *Resolution no. 1996* (July 8th, 2011), a successor mission – UNMISS (United Nations Mission in South Sudan), designed to support the new country in its societal consolidation efforts. The mission had a mandate of one year, to be renewed, successively, depending on the existing developments. Thus, by *Resolution no. 2567* of March 12th, 2021, the UN Security Council extended the operation for another year, its mandate being based on four pillars: the protection of civilians; creating conditions conducive to the provision of humanitarian assistance; supporting the implementation of the revitalized agreement and the peace process; monitoring, investigating and reporting on violations of humanitarian law and human rights.

In 2021, 19,075 people participated in UNMISS, including 14,222 combatants, 217 military observers, 1,446 police, 387 staff officers, 2,228 civilians and 388 UN volunteers.

The participation of the Romanian Armed Forces to UNMIS

At the request of the United Nations, the Romanian state approved the participation of the Romanian Armed Forces with military observers in the UNMIS

Democratic Republic of Congo, for the entire duration of the mission, with an emergency medical team, consisting of 3 doctors and 8 nurses or medical assistants, as well as 9 liaison officers, military observers and staff officers".

The number of personnel provided by Romania fluctuated over the years: in April 2009, 22 Romanian soldiers were deployed in the D.R. Congo; on September 28th, 2021, 4 military observers were present, and the official figures from March 31st, 2022, show 15 police officers, 4 experts and 4 defence staff officers.

5.1.5. Ethiopia and Eritrea

From 1952, after being under British administration, and until its independence, the territory of Eritrea was part of Ethiopia, either as an autonomous region or as a province of the Ethiopian state (since 1962). Starting in 1961, a guerrilla movement was born, seeking to obtain autonomy and then to separate from Ethiopia, a resistance that continued for 30 years and was considered a war of independence. In 1991, a provisional government was established to hold a referendum on independence under UN supervision. Later, in May 1993, Eritrea is declared an independent state.

The Ethiopia and Eritrea Map

Disputes between the two sides over the border line led to an Eritrean invasion of Ethiopia (May 1998). The conflict lasted for two years (until May 2000), when Ethiopia managed to recover lost territory and advanced even beyond Eritrea's original borders.

On June 18th, 2000, a first peace agreement was signed for the cessation of hostilities between Ethiopia and Eritrea. Immediately after the signing of the agreement (July 31st, 2000), the UN Security Council adopted *Resolution no. 1312* establishing the United Nations Mission in Ethiopia and Eritrea (UNMEE), consisting of a maximum of 100 military observers and civilian support personnel. According to this resolution, a "temporary security zone" of 25 kilometres was created inside Eritrea, controlled by UN peacekeeping patrols.

On September 15th, 2000, by *Resolution no. 1320*, the UN Security Council decided to expand the mission, authorizing the deployment of a maximum of 4,300 troops, until March 15th, 2001. Shortly after this, in December 2000, the Algiers Agreements were signed by both countries, detailing the steps necessary to normalize the situation. The main objective of the mission consisted in monitoring aspects related to compliance with the provisions of the agreements.

UNMEE ended abruptly on July 30th, 2008 when the UN Security Council, through *Resolution no. 1927*, decided to terminate the mission in response to Eritrea's restrictions on United Nations representatives, which endangered the safety and security of UN personnel, fuel supplies cutoff, effectively preventing UN troops from carrying out their duties. The situation was only normalized on July 9th, 2018, in Asmara (the capital of the Republic of Eritrea), with the occasion of a high-level meeting between the two states and the peace agreement signed by the representatives of Ethiopia and Eritrea. Later, on September 16th, 2018, the President of Eritrea and the Prime Minister of Ethiopia signed an agreement that supported the reconciliation of the two states and strengthened "security and stability in the region" of the Horn of Africa.

The participation of the Romanian Armed Forces

The Romanian Armed Forces participated in the UNMEE mission, based on the *Decision of the Romanian Parliament no. 38 of November 14th, 2000*. It stipulated the dimension of Romanian participation in the first article: *"Romania's participation in the UN Peacekeeping Mission in Ethiopia and Eritrea (UNMEE) is approved, with 4 soldiers (3 officers and 1 non-commissioned officer) from the Ministry of National Defence, in the headquarters of the Multinational Brigade with High Combat Capability of the UN Standby Forces (SHIRBRIG), for the entire duration of its mandate"*.

During the mission, the Romanian Armed Forces contributed to ceasefire monitoring activities at the border between the two warring states. The mission ended in May 2008.

5.1.6. Liberia

A country deeply torn by internal conflicts, Liberia has experienced many overlapping crises. A civil war began in 1989, followed by a second. The two conflicts resulted in the deaths of more than 200,000 people, constituting 5% of Liberia's total population. After the start

The Democratic Republic Congo Map

contribution to stopping these movements was made by the Rapid Intervention Force (ONUC), a group established and deployed based on *Resolution no. 143* of the UN Security Council (July 14th, 1960), which also demanded the immediate withdrawal of Belgian troops, the former colonial power in the region.

Subsequently, in the fall of 1996, a particularly bloody civil war began (which made about half a million victims), considered the first Congolese civil war. Shortly after the internal stabilization, in 1998, the second civil war broke out in the D.R. Congo, considered by specialists to be the bloodiest conflict since World War II, with more than five million deaths recorded in the statistics. In July 1999, the Lusaka Agreement was signed and it included provisions for a ceasefire and the release of prisoners of war, the signatory states being: Angola, the Democratic Republic of the Congo, Namibia, Rwanda, Uganda, Zambia and Zimbabwe.

The dramatic internal situation and the need for stabilization required the engagement of the international community. Under these conditions, on November 30th, 1999, the UN Security Council approved *Resolution no. 1279*, which established the United Nations Mission in the Democratic Republic of the Congo (MONUC). Initially, MONUC aimed to observe the process of complying with the provisions of the Lusaka agreement. The objectives were later expanded to include oversight of the peace process. Thus, while the initial approval was for the deployment of 5,537 soldiers and 500 military observers, by the end of July 2007, the mission consisted of 19,815 soldiers and 760 observers. At the end of the MONUC mission (May 28th, 2010) and its transformation into MONUSCO (United Nations Stabilization Mission in the D.R. Congo), there were 18,653 military personnel and 704 military observers operating under the auspices of the UN. They came from over 50 countries, including Romania.

MONUC - Center of Joint Operations (Lieutenant Commander Florian Şerb), 2008, *Photo: MoND*

On July 1st, 2010, *Resolution no. 1925* of the UN Security Council decided to change the name of the mission to MONUSCO. This operation continues today, with 14,000 troops and 660 observers authorized to function.

The participation of the Romanian Armed Forces

On September 20th, 2000, the Romanian Parliament issued *Decision no. 29*, which stipulated, in article 1: "*The approval of additional forces to Romania's participation in the UN Mission of peacekeeping in the*

Romanian soldier in the MONUSCO mission, Congo, *Photo: MoND*

Romanian troops participating in UNAVEM III in Angola, being awarded medals by UN representatives, 1996, *Photo: MoND*

On May 17th, 1995, a *Military Field Hospital* was deployed in Angola (Viana, near the capital Luanda), consisting of 110 people, with a capacity of 40 beds. The hospital functioned until mid-1997 (June 16th), after which it was returned to the country. Operating on the principle of rotation, the medical detachment was led by Colonel Dr. Ion Drăgușin (May – November 1995), Dr. Constantin Răduică (November 1995 – June 1996 and November 1996 – June 1997), and Dr. Paul Mâine (June – November 1996). In addition to the military and civil servants of UNAVEM III, the hospital treated and cared for thousands of local patients.

Also on May 17th, 1995, the staff officers and non-commissioned officers (27, later 31 soldiers) arrived in Angola were assigned to the mission headquarters (Luanda) and the regional headquarters.

Starting from August 1995, the Romanian Armed Forces also deployed a battalion-type structure (Romanian Battalion – ROMBATT), prepared for peacekeeping operations. As Angola was divided into six distinct military regions, the Romanian military became responsible for the South area – Lubango. The Romanian military (in the beginning 62 officers, 108 non-commissioned officers and 588 soldiers employed on a contract basis) were organized into four camps: Lubango, Lobito, N'Gove and Chicuma. The missions performed included the following:

- patrols in the area of responsibility;
- the construction of internment camps for the dismissed UNITA soldiers;
- setting up a weapons warehouse;
- organizing camps for engineer companies;
- escorting military and humanitarian convoys;
- ensuring the security of UN property;
- surveying and demining activities.

In addition, the Romanian military opened four civilian schools for 230 Angolan children from the camp area and participated in humanitarian assistance actions.

The personnel rotation was done every six months, with the mention that, in the last tour of duty, the Romanian soldiers who participated were part of several battalions.

Period	Structure	Commander
August 1995 – April 1996	2nd InfBn "*Călugăreni*", Bucharest	COL Petre Botezatu*
April – October 1996	26th InfBn "*Neagoe Basarab*", Craiova	LTC. Ion Pâlșoiu*
October 1996 – July 1997	812th InfBn, Bistrița	MAJ Alexandru Rus*
	151st InfBn "*Războieni*", Iași	LTC Gheorghe Dorofte

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

On July 1st, 1997, the mission of the Romanian Battalion ended and, on July 8th, the last soldiers deployed in Angola for the UNAVEM III mission arrived in the country.

The participation of the Romanian Armed Forces in MONUA and UNMA missions

Shortly after, the Romanian Armed Forces participated in the MONUA mission with a mechanized company of 150 soldiers, which was part of the *Rapid Reaction Force*. Deployed in Luanda and Saurino, the Romanian subunit was commanded by Lieutenant-Colonel Gheorghe Dorofte (July 1997 – February 1998) and Major Dumitru Dincă (February 1998 – February 1999). Following the non-compliance with the terms of the agreements and the shooting down of a number of United Nations planes, the mission was concluded on February 26th, 1999, which was the expiration date of the last extension, according *to Resolution no. 1229* of the UN Security Council.

The Romanian Armed Forces also participated in the UNMA mission, between September 2002 and February 2003, with a Romanian expert in demilitarization actions. He worked in Luanda, the capital of Angola.

5.1.4. The Democratic Republic of Congo

After gaining its independence from Belgium on June 30th, 1960, the Democratic Republic of the Congo (Congo-Kinshasa, Zaire) quickly faced a series of secessionist movements, culminating in Mobutu's Sese Seko seizing power in a coup d'état in 1965. An important

As soon as the governments of Angola, Cuba and South Africa signed the New York peace accords (December 22nd, 1988), the UN Security Council adopted *Resolution no. 626*, which led to the establishment of the *United Nations Angola Verification Mission (UNAVEM)*, intended to oversee the withdrawal of Cuban troops from this country. On the same date, Angola, Cuba and South Africa agreed that this withdrawal would take place in exchange for granting independence to Namibia (under South African administration).

The UNAVEM mission became operational on January 3, 1989. The group of observers (initally 18 and later incresed to 70 before finally setting at 60 soldiers) successfully completed their mission. Consequently, Cuban troops left Angola as originally scheduled. On May 30, 1991, the Angolan government signed a peace agreement with the UNITA, and the UN authorized, through *Resolution no. 696* of the Security Council, replacing the UNAVEM mission with UNAVEM II, intended for tracking and demobilizing UNITA troops.

The new mission was more difficult because fighting between Angola and South Africa resumed and continued until the end of 1994, when an agreement was signed in Lusaka (Zambia). It established a ceasefire, the demobilization of UNITA troops and their integration into the Angolan armed forces, as well as the disarmament of civilians. The result was *Resolution no. 976* of the UN Security Council (February 8th, 1995), which approved the deployment of the UNAVEM III mission, with a wide range of responsibilities aimed at de-escalating the situation in Angola to a level where the African state could be considered functional.

On June 30th, 1997, the UN Security Council unanimously voted *Resolution no. 1118*, which allowed the establishment of the United Nations Observer Mission in Angola (MONUA). Its purpose was to contribute to the consolidation of peace and trust and to the establishment of a climate of long-term stability in Angola. If, in July 1997, the MONUA forces consisted of 3,568 military and police observers, this number gradually decreased to 491 by February 1999.

After the conclusion of MONUA, the Security Council decided, on October 15, 1999 (*Resolution No. 1268*) to establish the United Nations Office in Angola (UNOA), which transformed, on August 15th, 2002 (*Resolution no. 1433*), into the United Nations Mission in Angola (UNMA). These entities are part of the UN's special political missions, intended to support peace-building efforts in post-conflict countries.

In these last three missions (UNAVEM III, MONUA and UNMA), Romania participated with soldiers at the request of the UN.

The participation of the Romanian Armed Forces in the UNAVEM III mission

The UNAVEM III mission became the longest and most consistent international mission of the Romanian Armed Forces in the last century. It represented the "*school of international missions for the Romanian Armed Forces*", a school that, however, meant soldiers were killed, wounded or fell ill – specifically from tropical diseases – or soldiers who had to endure lifelong sequelae. The legal basis of the mission was constituted by the *Parliament Decision no. 1 of March 13, 1995, regarding the approval of Romania's participation in UNAVEM III peacekeeping operations in Angola*. Article 1 of this normative act states that Romania's participation consists of an infantry battalion of up to 800 soldiers and a field hospital, staffed with 200 people. It was the first time that our country deployed troops that were going to fight in a theatre of operations. Soldiers from 31 countries participated in UNAVEM III (June 30, 1997), and our country was, in 1997, the third nation in terms of the number of soldiers stationed in Angola.

Commander of the Romanian field hospital in Angola with a local person, *Photo: MoND*

decided (*Resolution No. 846/1993* of the Security Council) to establish the UNOMUR mission (United Nations Observer Mission Uganda-Rwanda), which provided monitorization of the border between the two states. It provisioned the deployment of 81 military observers from 9 countries, on the Ugandan side of the border.

With the signing of the peace agreement between the Rwandan government (Hutu) and the Rwandan Patriotic Front (FPR, Tutsi) in August 1993, the UN Security Council adopted *Resolution no. 872* (October 5th, 1993), which provided the establishment of a new international force, UNAMIR (United Nations Assistance Mission for Rwanda), intended to support the implementation of the agreement. This decision was followed, however, by the assassination of the sitting president (April 1994) and some members of the government. Representatives of the UNAMIR international force were also killed. Consequently, the UN took the decision to reduce UNAMIR from 2,548 to 270 soldiers (*Resolution No. 912*). During the 100 days of the genocide, UNAMIR sought to maintain order and tried to protect moderate Tutsi and Hutu civilians. This mission became almost impossible due to staff reductions and the hasty evacuation of civilian and diplomatic personnel by the UN.

Later (May 17th, 1994), the Security Council imposed an arms embargo against Rwanda, called for urgent international action, and decided to increase UNAMIR personnel from 270 to 5,500 troops (*Resolution No. 918*). The Rwandese Patriotic Front succeeded in taking control of the country in June 1994, ending the civil war.

UNAMIR continued its activity until March 1996, with the number of military personnel participating in the mission gradually decreasing.

The participation of the Romanian Armed Forces

Documents researched by us attest to the fact that, between March 6th and April 15th, 1994, the Romanian Armed Forces participated, at the request of the United Nations, with 5 staff officers, in specific activities within the Belgian contingent of UNAMIR deployed in Kigali, the capital of Rwanda. The short duration of the mandate is normal, if we consider the fact that on April 7, 1994, the genocide began, which also led to the killing of ten Belgian soldiers and the UN decided, on April 21st, 1994, to drastically reduce the UNAMIR workforce. The main activity of the officers stationed in Kigali was undertaken in the defence staff, specifically in the planning and operations sections of the UNAMIR command.

It should be noted that the UN requested Romania to participate in humanitarian aid actions, so the Romanian Parliament adopted *Decision no. 14th of June 24th, 1994, regarding the approval of Romania's participation with a military surgical team in the UN humanitarian assistance operation in Rwanda UNAMIR*. This act approved the participation of a surgical team of 21 soldiers and a liaison officer in the UNAMIR operation. As a result of the drastic reduction of the UN forces engaged in the operation and the radical hostility of the Rwandans towards the United Nations forces, our country no longer sent the aforementioned surgical team.

5.1.3. Angola

Angola's civil war broke out in 1975, shortly after the former Portuguese colony gained independence. In November of the same year, the Cuban authorities in Havana decided to intervene in the Angolan crisis and

The Angola Map

sent troops to support the Popular Movement for the Liberation of Angola (MPLA), of communist origin. It was in conflict with the National Union for the Total Independence of Angola (UNITA) and the National Front for the Liberation of Angola (FNLA). The civil war in Angola thus became a new territory for the confrontation of the two blocs that defined the Cold War: the USSR and the communist states on the side of the MPLA, while the United States and South Africa supported UNITA and the FNLA.

methods were eliminated, a few months later, by *Resolution no. 897*. In early March 1995, the UNOSOM II mission was withdrawn from Somalia.

The participation of the Romanian Armed Forces

Following the UN Secretary General's request, the Government of Romania decided to seek Parliament's approval regarding the military's participation in the UNOSOM II operation. On June 2nd, 1993, the Parliament adopted *the Decision regarding the Romanian Government's request to approve Romania's participation with a military field hospital in the UN peacekeeping operation in Somalia – UNOSOM-II*. According to this normative act, the personnel for the military field hospital were selected by the Ministry of National Defence on a voluntary basis. Consequently, the Military Field Hospital no. 50 was operationalized, with a capacity of 50 beds and manned by 235 soldiers. 105 of them represented medical personnel, the remaining individuals being military personnel who ensured the proper functioning of the medical services (guard, transport, maintenance, communications). During its operation, two personnel rotations took place, which means that more than 700 Romanian soldiers were involved in the humanitarian aid operation.

Romanian medical personnel in Somalia, 1994,
Photo: MoND

Military Field Hospital no. 50 was deployed near Mogadishu (near the airport), serving both military and civilians, with approximately 90% of patients being Somali. The hospital was organized into five medical departments (triage, surgery, anaesthesia and intensive care, internal diseases and communicable diseases) and a polyclinic with ten specialized offices, laboratories and a dental office. As a result of the large flow of patients, the hospital was reorganized and 50 more beds were added.

The activity of the military medical staff was particularly intense, with over 75,000 patients treated. 865 surgical interventions were performed, and 675 patients received treatment at internal medicine offices. Medical services were provided to 560 people wounded in battle, 275 victims of road accidents and 25 injured in fires. In an unprecedented occurance, military doctors contributed to the birth of 107 Somali children, some of whom received, as a sign of gratitude, Romanian names.

During its operation in Somalia, Mogadishu Hospital was commanded by Colonel Doctor Ion Drăgușin (July 6th, 1993 – January 10th, 1994), and Colonel Doctor Ion Boriceanu (January 10th – October 26th, 1994). It should be noted that the hospital's activity was highly appreciated, both by the patients treated and by the authorities present in the area, within the leadership of UNOSOM II or representing the United Nations Organization. The UN Secretary-General, Boutros Boutros-Ghali, highlighted the contribution of the Military Campaign Hospital no. 50 to the mission and paid a visit to it during of his visit to the area.

5.1.2. Rwanda

Between April and July 1994, in Rwanda, with the deepening of the conflict between the Hutus and the

The Rwanda Map

Tutsis, a genocide in which nearly 1 million ethnic Tutsis and moderate Hutus were massacred.

Initially, Tanzania brokered an agreement (Arusha, 1992) and the Organization of African Unity attempted to monitor the situation. However, Rwanda and Uganda requested the intervention of the United Nations, which

cells or jihadist groups, which have generated conflicts and extended areas of instability.

The last century was characterized by a process of continent-wide emancipation, manifested through the rise of national liberation movements across almost the entire territory of Africa. However, the effects of the Cold War, which led to the division of states into spheres of influence, the tribal culture that continued to predominate in many areas, borders arbitrarily drawn on the basis of former colonial territories and the struggle for mineral resources are all factors that underpinned the multiple conflicts that emerged in the post-colonial era, either between states or between groups within the same country.

If, before the Second World War, Africa was almost entirely under the control of European colonial powers, today there are 54 unanimously recognized sovereign states on the continent, as well as 8 territories and 2 independent states with limited recognition. In post-colonial Africa, there have been many armed conflicts which have resulted in millions of victims, some of which have been classified as "genocide" by the international community.

The main organization that manages cooperation between African states, with explicit attributions in the field of security on the African continent, is the African Union, founded on July 9, 2002, in Durban, South Africa. It is the successor to the Organization of African Unity (May 25, 1963 – July 9, 2002). Modelled on the European Union, the African Union aims to promote democracy, human rights and development on the African continent. At the same time, it also effectively contributes to peacekeeping missions.

5.1.1. Somalia

In 1991, a coup d'état in Somalia led to the ouster of President Siad Barre, followed by the outbreak of civil war between insurgent groups. The beginning of the conflict and the exacerbation of internal violence led the international community to react to ensure the stabilization of the situation in this contry.

Consequently, the United Nations, through the Security Council, adopted a series of successive resolutions (733, 746 and 751), which called for the normalization of the situation and which led to the establishment of UNOSOM (*United Nations Operation in Somalia*). The initial purpose of the operation was to monitor the ceasefire agreements in Mogadishu and to protect UN personnel as well as goods being offered as humanitarian aid in and around the capital. The existing chaos and

The Somalia Map

hunger led to the expansion of the UNOSOM operation throughout the country (*Resolution No. 775*), so that the number of people involved in the mission exceeded 4,000, with 16 participating states.

Even with all this level of forces, the situation was far from improving, so that, at the suggestion of the United States, the Security Council adopted *Resolution no. 794* (December 3, 1992), which authorized the creation of an additional military force (*United Task Force*) - UNITAF, coordinated by the US and capable of establishing a secure environment for humanitarian aid provided by the international community. Known under the code name "RESTORE HOPE", the operation involved about 37,000 soldiers (25,000 American), with 28 countries contributing to its composition. UNITAF fulfilled its intended purpose, but was disbanded on May 4th, 1993, its operations being taken over by UNOSOM II which, from that moment on, also took over the duties of UNOSOM.

In addition, the new mission had tasks related to the reconstruction of the Somali state, as stated in *Resolution no. 814* of the Security Council. In this mission, with the code name "CONTINUE HOPE", the operation lasted two years (March 1993 – March 1995), being served by a maximum number of 28,000 soldiers and policemen from 34 countries, including Romania. Following some attacks by Somali militias, the Security Council decided to strengthen the mandate of UNOSOM II (*Resolution no. 837*), but the coercive

Although the Charter of the United Nations does not explicitly define this type of mission, by virtue of the fact that one of the main purposes of the UN is the maintenance of international peace and security, peacekeeping missions have become one of the most important tools used to achieve the general objectives of the international community. The responsibility for implementing concrete measures to achieve the objectives rests with the Security Council, the main governing body of the United Nations, charged with maintaining international peace and security. It provides a mandate for each peacekeeping operation/mission, and even if the mandates differ from case to case, they still retain a certain common structure by which the UN guides its actions on the ground.

Usually, UN peacekeeping missions have the objectives of preventing the emergence of an armed conflict or the development of a cross-border one, stabilizing conflict situations after a ceasefire, providing assistance for the implementation of peace agreements and supporting the transition of the involved states to a modern and democratic society.

The establishment of a peacekeeping operation/mission is generally based on the provisions of Chapter VI of the UN Charter, which refers to the peaceful settlement of disputes. According to this chapter, the parties in conflict are recommended to use negotiations, investigations, mediation, conciliation, arbitration, as well as recourse to regional organizations or agreements or other peaceful means of their choice.

Most often, depending on local requirements, UN peacekeeping missions are responsible for disarmament, demobilization and reintegration of ex-combatants, demining actions, security system and rule of law reforms, protecting and promoting human rights human rights, ensuring the organization of free elections, supporting the restoration of state authority, promoting economic and social recovery and development.

A decision to carry out a peacekeeping mission is taken by the Security Council after going through some preparatory stages which consist of debates and negotiations with all the parties involved and with the entities (state or non-state) which could contribute to solving the existing situation. Also, this decision must respect three general principles: the consent of the main parties to the conflict, impartiality and non-use of force (except for self-defence and defence of the mandate).

In addition to these principles and the description of effective peacekeeping actions, the Security Council adopted three resolutions that set cross-cutting tasks of the mandates given to the established missions: *Resolution no. 1325*/2000 on women, peace and security, *Resolution no. 1612*/2005 on children and armed conflicts and *Resolution no. 1674*/2006 on the protection of civilians in armed conflicts.

The Romanian Armed Forces participated in many other peacekeeping operations under the auspices of the United Nations Organization, its contribution being presented below. This contribution took the form of military personnel in various categories (observers, policemen, fighters, staff officers, military doctors, etc.), as well as through ensuring the logistics necessary to carry out the actions. We have structured this participation by the regions where these missions/operations were conducted, in chronological order – Africa, Europe, Asia and the Middle East.

Currently, the Romanian Armed Forces participates with military personnel in MINUSMA, MONUSCO, UNMIK, UNMISS, UNMOGIP. Also, the Romanian Armed Forces has a representative at *the UN Department of Peacekeeping Operations* (DPKO).

5.1. Romanian Armed Forces participation in UN peacekeeping missions in Africa

Africa is the second continent in the world in terms of size and number of inhabitants, but it continues to be the poorest and most prone to conflicts and crisis, a reality that has its roots, first of all, in its history. Also the low level of development of many states on the African continent has led to the emergence, over time, of several terrorist

Chapter 5

Peacekeeping missions under the auspices of the United Nations

4.3. The NATO Mission Iraq (NMI)

Following the defeat of the ISIS/Daesh terrorist group in Iraq, at the end of 2017, NATO intensified its actions in training and advising the forces of this state. In this regard, the NATO Mission in Iraq (NMI) was launched at the NATO Summit in Brussels (July 2018), following a request from the Iraqi government, and was established in October 2018.

The NMI is an advisory and capacity-building mission that helps Iraq to build more sustainable, transparent, inclusive and effective armed forces and security institutions. The objective of the mission was to support Iraqis to be able to stabilise their country, prevent the resurgence of ISIS and strengthen counter-terrorism efforts.

Following a request from the Iraqi government, the defence ministers of the NATO member states agreed, in February 2021, to expand the NMI and adopted a plan to consolidate this mission by organizing several training activities, which would allow the strengthening of Iraqi security institutions.

This non-combat mission consists of approximately 500 people (civilian and military personnel), from both North Atlantic Alliance member states and partner countries (Australia, Finland, Sweden). The NMI's actions are coordinated with those of other organisations such as the European Union, the United Nations and the Global Coalition to Defeat ISIS.

The participation of the Romanian Armed Forces

Romania is currently participating (situation valid on May 27th, 2022) in the NATO mission in Iraq with three soldiers (staff personnel).

Also, through the National Defence University, the Romanian state is involved in the implementation of the NATO "*Defence Education Enhancement Program*", with the objective of providing training and education in the military field.

4.4. The key milestones in the involvement of the Romanian Armed Forces in missions in the Iraq Theatre of Operations

• Similar to the situation of the war in Afghanistan, the war in Iraq contributed to the consolidation of the image and the strengthening of the position of Romania and implicitly of the Romanian Armed Forces, both within the North Atlantic Alliance and in the eyes of Iraqi citizens.

• The participation in Iraq was an optimal way to highlight the level of professionalism of the Romanian military.

• The experience and knowledge acquired in Iraq supported the process of modernization and reorganization of the Romanian Armed Forces.

• The participation of the Romanian armed forces, between February 9th and March 22nd, 1991, in Operation "DESERT STORM", resulting from the invasion of Kuwait by Iraq, represented the first engagement of the Romanian military's capabilities outside the national territory, after the Second World War.

• Between March 19th, 2003 and July 23rd, 2009, Romania was actively involved in the international efforts to stabilise and reconstruct Iraq, with approximately 10,000 Romanian soldiers participating in operations and missions during this period.

• The Romanian Armed Forces ensured 12 tours of duty in the Iraqi Theatre of Operations, during which it was under the operational control of American, Polish, Italian and British forces.

• For the contribution of the Romanian military in the Iraqi Theatre of Operations, the International Coalition offered the Romanian Armed Forces a position of general in the International Force Command.

• Starting from January 2005, the Romanian Armed Forces was also engaged in the NATO training mission of the Iraqi forces, which continued even after 2011, when US troops withdrew from Iraq.

The Romanian armed forces was part of this transitional force on the basis of the Romanian Parliament *Decision no. 32* of December 22nd, 2008, which approved the continuation of the military presence in Iraq after December 31st, 2008.

DECISION no. 32 of 2008

Considering the request of the President of Romania, addressed to the two Chambers of the Parliament, to approve the continuation of Romania's participation with units and subunits from the Ministry of Defence in the stabilization of the Republic of Iraq, ...

***Art. 1** – The continuation of the participation of the Romanian armed forces in the theatre of operations in Iraq, after December 31, 2008 is approved under the conditions agreed with the Iraqi side.*

Extract of the *Decision no. 32* of the Romanian Parliament of December 22nd, 2008 *for the approval of the continuation of the military presence in Iraq*

The mandate of the Romanian forces involved training the Iraqi Armed Forces and providing humanitarian support for the civilian population in the Tallil area. To fulfil this mandate, the 26th Infantry Battalion "*Red Scorpions / Negoe Basarab*" (Craiova), commanded by Lieutenant-Colonel Dr. Gabriel Toma, was deployed to Iraq, starting on February 20, 2009. The Romanian unit, with a staff of over 300 soldiers, was operationally subordinated to the 4th Cavalry Brigade, USA, and starting from April 4th, 2009, to the 4th Armoured Brigade, USA.

Soldiers from the 26th Infantry Battalion in Iraq, 2009, *Photo: MoND*

Starting from 1st June, 2009, the training and redeployment of personnel, equipment and material assets from the theatre of operations in the country began. The repatriation of forces and means from TO Iraq was completed on July 23rd, 2009, and six days later (July 29th), a ceremony dedicated to the Romanian soldiers who participated in the Iraq War was held. This event took place in Bucharest, the troops marching under the Arch of Triumph. Thus, the unit from Craiova ended the six-year mission period of the Romanian Armed Forces in this theatre of operations.

4.2.5. The participation of the Romanian Armed Forces in the NTM-I mission

The North Atlantic Alliance's training mission in Iraq (NTM-I), which began in 2004, took place against the background of some deficiencies regarding the structures and training institutions of the Iraqi security forces. Thus, this mission aimed to develop capabilities that could respond to any security and defence challenge that Iraq might face. The NTM-I was not a combat

Romanian instructor in Iraq, 2009, *Photo: MoND*

mission, but a distinct one under the political control of the North Atlantic Council (NAC). Its operational focus was on training and preparing Iraqi security forces. This mission ended in 2011.

All NATO member states agreed to provide support (both in Iraq and abroad), through financial contributions or donations of military equipment. Through this mission, approximately 5,000 Iraqi soldiers and 10,000 policemen have been trained, approximately 2,000 courses have been organised in allied countries and military equipment worth €115 million has been provided.

The Romanian state got involved in this mission starting in June 2005, when it participated with three training officers. It has also undertaken actions such as:

➢ donation of light weapons and ammunition;

➢ providing financial support through a contribution worth 60,000 Euros for the NATO Training Mission Fund in Iraq;

➢ opening in Romania of some facilities for the training of Iraqi military personnel.

B. NBC Protection Company

The Romanian Armed Forces also participated in the Iraqi Freedom mission with an NBC Protection Company, between March to November 2003. Under the command of Captain Tiberiu Negură, the 383rd CBRN Protection Company was the first Romanian structure to contribute to Operation IRAQI FREEDOM. It was deployed to Camp Doha in Al Kuwait and was subordinate to the Joint Multinational Force Command.

The 383rd NBC Defence Company performed a wide range of missions, from periodic nuclear and chemical monitoring to equipment decontamination. The company is part of the 202nd CBRN Defence Battalion (Huși).

Use of NBC protection equipment,
Photo: MoND

C. National Engineer Detachment

In August 2003, the National Engineer Detachment began its mandate within the Operation "IRAQI FREEDOM", and was formed mostly by soldiers belonging to the 10th Engineer Brigade from Brăila.

The engineer detachment was based in Camp Charley, at Al Hillal, but some of the soldiers were sent on mission to other locations, such as Camp Echo or Camp Delta.

During the period in which it acted in TO Iraq (2003-2006), there were six rotations, the Romanian soldiers fulfilling the assigned tasks:

- ➢ building engineering elements for the protection of forces;
- ➢ building and repairing bridges;
- ➢ building landing pads for helicopters;
- ➢ installation, inspecting and maintaining mobile bridges;
- ➢ building and setting up the headquarters and logistic bases;
- ➢ simple construction and installation works for quartering;
- ➢ engineering missions for the benefit of the civilian population.

Soldiers from the 10th Genius Brigade in Iraq,
Photo: MoND

A total of 829 Romanian soldiers participated in this mission of the National Engineer Detachment:

Period	Commander of the structure	Number of soldiers	Location
19.07.2003-23.02.2004	MAJ Nițulescu Paul	149	Camp Charlie (Al Hillal) Camp Echo (Ad Diwaniya) Camp Delta
23.02.2004-28.08.2004	MAJ Iloiu Adrian	149	
15.08.2004-01.03.2005	MAJ Cucu Florentin	149	
23.02.2005-06.09.2005	LTC Soare Gheorghe	149	
21.08.2005-23.02.2006	MAJ eng. Cosma Dan	149	
23.02.2006-04.08.2006	MAJ Misceac Mircea	84	

4.2.4. The participation of the Romanian Armed Forces in the Operation "IRAQI SUNSET"

In 2008, the United States handed over the responsibility to the Iraqi Security Forces (ISF). Also, with the conclusion, in November 2008, of a security agreement between the US and Iraq (*"Agreement Between the United States of America and the Republic of Iraq On the Withdrawal of United States Forces from Iraq and the Organization of Their Activities during Their Temporary Presence in Iraq"*), it was decided to withdraw the forces from Iraqi territory by December 31, 2011. Until the total withdrawal, a transitional force remained in Iraq that had the role of training, equipping and advising the Iraqi security forces. The operation was named "IRAQI SUNSET".

Soldier from 265th Miltary Police Battalion in Iraq,
Photo: MoND

Period	Commander of the structure	Number of soldiers	Location
19.07.03-17.01.04	MAJ Dan Buleandră	100	An Nasiriyah
17.01.04-18.07.04	MAJ Dumitru Florea	100	An Nasiriyah/ Mittica
18.07.04-24.02.05	MAJ Nicolae Ilie	100	Camp Mittica
24.02.05-28.07.05	MAJ Gheorghe Oprea	100	Camp Mittica
28.07.05-19.01.06	Capt Constantin Broșteanu	100	Aeroport Tallil
19.01.06-19.08.06	Capt Antonel Țugui	100	Aeroport Tallil

4.2.3. The participation of the Romanian Armed Forces in the Operation "IRAQI FREEDOM"

After the end of Operation "ANTICA BABILONIA", the engagement of Romania's infantry battalions continued as part of Operation "IRAQI FREEDOM".

A. Infantry battalions

Period: August 2006 – January 2009

Structure: Infantry battalion

Location: Dhi-Qar province

Missions:

- ➢ guarding the Mittica camp, ensuring the security and safety of the strategic bridge over the Euphrates;
- ➢ patrols and escorts;
- ➢ monitoring of critical infrastructure (pipes and networks);
- ➢ ensuring a rapid intervention force of platoon level;
- ➢ training the Iraqi armed forces;
- ➢ Coalition Force Protection;
- ➢ peace support missions - cooperation with the Coalition Forces in order to support the Iraqi government in maintaining security and control of government authority;
- ➢ monitoring compliance with the agreements between the Romanian state and the TO Iraq authorities.

Soldiers from the 495th Infantry Battalion in the Iraq Theater of Operations, 2007, *Photo: MoND*

Participation:

Period	Structure	Commander of the structure	Number of soldiers
Aug 2006 – Feb 2007	811th InfBn	LTC Tudorel Dragonici	388
Feb 2007 – Aug 2007	495th InfBn	LTC George Constantin	405
Aug 2007 – Feb 2008	32nd InfBn	LTC Gheorghe-Cristian Dinulică*	358
Feb 2008 – Jul 2008	151st InfBn	LTC Dan Cîșlariu	392
Jul 2008 – Jan 2009	341st InfBn	LTC dr. Vasile Vreme	391

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

The infantry battalions acted under the operational command of the 2nd Joint Operational Command "*Marshal Alexandru Averescu*" and the operational control of the Multinational Division Southeast, through the Tallil headquarters.

Romanian soldiers in the Iraq Theater of Operations, subordinate to the Italian Brigade, 2004, *Photo: MoND*

construction of Iraq;

➢ training of soldiers from Iraqi Security Forces (ISF).

The Romanian infantry battalions executed between 1,000-1,400 missions per rotation, of which around 300 were patrol and escort missions.

A very "special" mission was the direct participation of Romanian soldiers from the 26th Infantry Battalion "*Red Scorpions*" (Craiova), led by Lieutenant-Colonel Nicolae-Ionel Ciucă, in the Battle of the Three Bridges at Nassiriyah, on the night of 6 April 2004 (the second battle for the three bridges over the Euphrates). The Romanian troops, subordinated to the Italian Infantry Brigade "*Sassari*", faced a much larger number of insurgent fighters. The initial objective was to secure control of all three bridges (Alfa, Bravo and Charlie), but Iraqi militias blocked one of the bridges by crowding it with women and children. The decision was taken to defend the bridgehead and cross the other two in order to keep them under strict control. The operation, named "PORTA PIA", was successful.

Participation:

Period	Structure	Structure commander	Number of soldiers
Jul 2003 – Jan 2004	811th InfBn	LTC Petru Pah	405
Jan 2004 – Jul 2004	26th InfBn	LTC Nicolae Ciucă*	405
Jul 2004 – Jan 2005	812th InfBn	LTC Dorin Blaiu*	405
Jan 2005 – Aug 2005	2nd InfBn	LTC Daniel Petrescu*	405
Aug 2005 – Feb 2006	20th InfBn	LTC Nicolae Ioan	398
Feb 2006 – Aug 2006	280th InfBn	LTC Ştefan Bălan	388

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

It should be noted that since 2004 (February), the National Support Element (NSE) has been introduced in the Iraqi TO. The first commander of the ENS was Lieutenant-Colonel Octavian Pruteanu.

Lieutenant-Colonel Daniel Petrescu, commander of the 2nd Infantry Batallion, in disscution with commander of brigade, 2005, Photo: MoND

B. Military Police

As part of Operation "ANTICA BABILONIA", the Romanian Armed Forces participated additionally with a Military Police Company, composed of 100 soldiers per rotation (6 rotations).

Period: July 2003 – August 2006

Structure: Military Police Company

Location: An Nassiriyah, Camp Mittica and Tallil airport

Missions:

➢ escorting military/humanitarian convoys;

➢ road traffic control actions;

➢ protecting various civil/military personalities;

➢ gathering information from the civilian environment;

➢ combating illegal activities.

The Military Police Company was subordinated, during its deployment in Iraq, to the MSU (Multinational Specialized Unit) Regiment.

Participation:

the American partner and was initially approved by the Romanian Parliament *Decision no.* 2 of February 12, 2003.

Later, other Parliament resolutions were adopted to supplement the Romanian presence in Iraq. Thus, *Decision no. 15* of June 19, 2003, provided for the participation of an infantry battalion, a military police company, an engineer detachment, staff and liaison officers, and *Decision no. 17* of June 26, 2003, included an additional contribution by providing a special detachment of 56 soldiers. Finally, the Romanian Parliament Decision no. 22, of October 9, 2003, approved the deployment to Iraq of 30 general staff officers and non-commissioned officers, 6 civilian specialists and 20 medical staff.

DECISION no. 2 of 12 February 2003

Considering the request of the President of Romania, addressed to the two Chambers of the Parliament, to approve Romania's participation in the Coalition against Iraq, [...]

The Romanian Parliament adopts the decision.

Art. 1 *– Romania's participation in the Coalition against Iraq with nuclear, chemical and biological decontamination, military police, and engineering and medical assistance subunits is approved, as follows:*

a) 4 general staff officers, within the Coalition Command;

b) one CBRN defence company of 70 military personnel;

c) one military police platoon of 25 soldiers;

d) one medical detachment of 30 staff;

e) one engineering detachment of 149 soldiers.

Art. 2 *– The provision of Romania's airspace and the necessary infrastructure elements to the Coalition is reconfirmed.*

Art. 3 *– The preparation, financing and employment of the forces and means participating in the mission will be regulated by Government decisions.*

Decision no. 2 of the Romanian Parliament of February 12th, 2003 *regarding the approval of Romania's participation in the Coalition against Iraq*

Romania had a six-year presence, contributing with forces to missions in Iraq substantially. Between 2003 and 2009, almost 10,000 troops carried out missions in this theatre of operations in several areas under American, British, Italian or Polish operational control. In total, the Romanian Armed Forces performed 12 rotations during this period.

As a sign of gratitude for the contribution of the Romanian military in the TO Iraq, the Coalition offered to our country (permanently among the top ten contributing states) a position of general, initially (starting in November 2007) deputy to the Chief of Staff of the International Force and, subsequently (from the fall of 2008), deputy to the Chief of the Planning and Analysis Directorate. This position was occupied, consecutively, by Brigadier Generals Dan Ghica-Radu, Visarion Neagoe, Gabriel Gabor, Mihai Chiriță, Cătălin Tomescu and Colonel Ivan-Vasile Manci.

4.2.2. The participation of the Romanian Armed Forces in the mission "ANTICA BABILONIA"

The codename of this mission, which took place between July 15th, 2003, and December 1st, 2006, was established by the Italian Armed Forces.

A. Infantry battalions

Period: July 2003 – August 2006

The first commander of the Romanian contingent in Iraq, Lieutenant-Colonel Petru Pah (left), 2003, *Photo: MoND*

Structure: infantry battalion

Location: the operation was concentrated around the city of Nasiriyah

Missions:

- Patrolling, inspecting and monitoring traffic on the main communication routes, as well as verification activities at fixed and mobile traffic control points;
- reconnaissance missions;
- transport and escort missions;
- security and interception actions in critical communication points and in urban areas;
- guarding and securing White Horse and Mittica camps;
- providing humanitarian and medical assistance;
- contribution to the training process of the new Iraqi armed forces and other activities related to the re-

approved the sending of two non-combatant military units (a field hospital and a chemical decontamination unit) to Saudi Arabia to participate in Operation "DESERT STORM". In the end, Romania's contribution materialized by deploying a field hospital with one hundred beds intended for medical assistance behind the front lines.

On the command line, the Romanian forces were deployed as part of the British Operation "GRANBY", part of the Operation "DESERT STORM". The medical unit was served by 384 military and civilian medical volunteers. The hospital was located on the coast of Saudi Arabia, at Al Jubail. The mission, commanded by medical colonel Dumitru Bărboi, ended on 22 March 1991. Even though the Romanian hospital unit operated for a short period of time, its modular concept using specialized containers as operating rooms, laboratories, suture rooms, consultation rooms, was appreciated by Western specialists.

It should be noted that during this period the old conception of Romania's defence policy, which was mainly oriented towards territorial defence, was modified to include the protection of national interests beyond territorial borders. The involvement of the Romanian armed forces in the problematic situation in the Gulf in the early 1990s was a modest but relevant contribution to the process of building the Euro-Atlantic defence. This experience was also a very good exercise for the Romanian Armed Forces to become familiar with new combat conditions and led to the adoption of new operating procedures.

After the end of the Gulf War, the UN Security Council decided to establish a peacekeeping mission (UNIKOM), whose mandate included monitoring the demilitarised zone and the Khawr'Abd Allah waterway, deterring border violations and identifying any hostile actions by the two states. Details of this mission and the participation of the Romanian Armed Forces in its actions can be found in Chapter 5 (Peacekeeping missions under the auspices of the UN).

4.2. The Iraq War (2003-2011)

4.2.1. The background of the Iraq War

In the late 1990s, Saddam Hussein and his regime became an increasingly serious threat to regional and international security. The refusal to cooperate with international inspectors verifying compliance with the ban on developing weapons of mass destruction, as well as growing fears that Baghdad could provide support to various terrorist groups such as al-Qaeda, raised the level of international tensions. The attacks of September 11th, 2001, accelerated the international community's efforts to disarm Iraq.

On November 8th, 2002, the United Nations Security Council, by adopting *Resolution no. 1441*, called on Iraq to comply with its total disarmament obligations and threatened possible "*serious consequences*" for continued violations. Iraq's refusal to comply with the demands of the UN and the international community and the growing risks generated by the Iraqi leader's nuclear ambitions necessitated the adoption of immediate measures. The military hostilities against Iraq were launched on the morning of March 20 (President Bush stated: *"at this hour, American and coalition forces are in the early stages of military operations to disarm Iraq, to free its people and to defend the world from grave danger"*).

It should be noted that in the case of the military intervention in Iraq there was no UN Security Council resolution. The American approach was based on the formation of a US-led "coalition of the willing", which was formed between 2002 (November) and 2003 (March) and brought together 37 states from different continents, including Romania. The military campaign in Iraq ended in 2011 with the total withdrawal of US troops.

The participation of the Romanian Armed Forces

The decision to engage the Romanian Armed Forces in Iraq was made in accordance with the resolutions adopted by the UN Security Council, and among the most important we mention: *Resolution no. 1483*/2003 (eliminates the economic sanctions imposed in 1990), *Resolution no. 1511*/2003 (authorizes a multinational force under unified command to take all necessary measures to contribute to the security and stability of Iraq) and *Resolution no. 1546*/2004 (supported the formation of a sovereign interim government of Iraq).

In the period 2003-2009, the Romanian armed forces were engaged in the TO Iraq, making an important contribution to the international coalition's efforts to stabilise and secure the country. By the nature of the operations carried out in Iraq, the Romanian military covered a wide range of missions, tasks and responsibilities, confirming their ability to act as a responsible ally, part of a collective international effort. However, it should be emphasized that the Romanian armed forces did not take part in the military actions carried out in March-April 2003, but were only involved in the post-conflict reconstruction process.

The participation of the Romanian armed forces in missions in TO Iraq was decided following the requests from

In the second phase, between March 19, 2003, and July 23, 2009, Romania supported the efforts of the multinational coalition for the stabilisation and reconstruction of Iraq. In the TO Iraq, the Romanian Armed Forces participated in the following missions and operations: "IRAQI FREEDOM", "ANTICA BABILONIA", UNAMI, "IRAQI SUNSET", NATO Training Mission in Iraq – NTM-I.

The third phase includes Romania's involvement in the efforts to train Iraqi forces and develop the institutional capacities of the state. The Romanian armed forces participated in both the North Atlantic Alliance's training mission in Iraq and NATO's new non-combat mission in Iraq (NMI), which was decided at the Brussels Summit in July 2018, following a request from the Iraqi government led by Haider Al-Abadi.

4.1. The Gulf War (1990-1991)

On August 2, 1990, Iraq's armed forces invaded Kuwait, triggering the first major post-Cold War international crisis. The reasons behind Baghdad's aggressive action were economic and geopolitical in nature. From an economic perspective, Iraq's specific objective was to seize Kuwait's oil reserves and cancel the huge debt that Iraqi state had acquired (which was accumulated to finance Iraq's military efforts in the war against Iran).

A military success in Kuwait could provide Saddam Hussein with new levers of influence and control over the small Persian Gulf states, which are also oil exporters and therefore direct competitors of Iraq.

The Iraqi military aggression generated a broad movement of solidarity from the entire international community and, on the same day, the UN Security Council issued *Resolution no. 660*, which demanded the unconditional withdrawal of troops from the territory of Kuwait. Subsequently, the international community called for a peaceful solution to the crisis. Faced with Iraq's refusal to comply with UN requests, the Security Council issued, on November 29, 1990, *Resolution no. 678* (adopted with 12 votes in favour, two against and one abstention), which set a deadline (January 15, 1991) for the withdrawal of Iraqi forces from the occupied territory. It also authorised the use of force against the Iraqi armed forces in case of non-compliance with the provisions of the resolution.

Based on Security Council resolutions, an international coalition led by the United States of America was formed and intervened for the liberation of Kuwait. The Coalition launched Operation "DESERT STORM" on January 17, 1991, which involved the bombing of Iraqi military targets. Later, on February 24, 1991, the 39-nation coalition (the largest such coalition since World War II) went on the ground offensive (Operation "DESERT SABRE"). It should be noted that even the USSR supported the actions of the international community against Iraq. On February 27, the US President announced the end of hostilities and, on March 15, the Emir of Kuwait was reinstated.

Resolution 678 (1990)
Adopted by the Security Council
of November 29th, 1990

The Security Council,

…………………………….

2. Authorizes Member States co-operating with the Government of Kuwait, unless Iraq on or before 15 January 1991 fully implements, as set forth in paragraph 1 above, the abovementioned resolutions, to use all necessary means to uphold and implement Resolution no. 660 (1990) and all subsequent relevant resolutions and to restore international peace and security in the area;

3. Requests all States to provide appropriate support for the actions undertaken in pursuance of paragraph 2 above;

…………………………….

Resolution no. 678 of the UN Security Council of September 29th, 1990 *for setting the deadline for the withdrawal of Iraqi forces from the occupied territory, Kuwait and authorizing the use of force against the Iraqi Armed Forces in case of non-compliance with the provisions of the resolution*

The United Nations Security Council *Resolution no. 687*, of April 3, 1991, set the terms for the cessation of hostilities. This document stated, among other things, that Iraq must give up all weapons of mass destruction (nuclear, chemical, biological) and all missiles with a range of more than 150 kilometres. Also, the Iraqi administration was obliged to allow on-site inspection to verify compliance with these provisions. However, Saddam Hussein's regime has repeatedly refused to cooperate with international inspectors and to comply with its obligations.

The participation of the Romanian Armed Forces in Operation "DESERT STORM"

Romania's participation in the Gulf War was the first engagement of the Romanian armed forces in military operations outside the national territory after the Second World War. Given the lack of a legal framework that would allow the participation of the Romanian military in such missions, the deployment was made possible following the adoption of a Decision of the Romanian Senate – *Decision no. 3*/1991, which

The second most important theatre of operations in which the Romanian Armed Forces has participated during this period is undoubtedly Iraq. Historically, the Middle East region has been a geopolitical space marked by turmoil and permanent sources of instability. During the Cold War it was one of the areas of intense systemic confrontation between the two superpowers. The regional security landscape has integrated multiple sources of tension into a variable and overlapping geography: disputed borders, deep fault lines of division between religious communities (most notably the Sunni-Shia axis of conflict), assertive agendas on the part of regional actors, ambitions and different positions from interested entities, authoritarian regimes and internal instability, societal threats, competing economic agendas. The rich oil resources of the states in the region have inevitably accelerated the rivalries, the map of existing alignments, and the diverging interests of great powers outside the area. This geopolitical dynamic has been unfolding in parallel with increasing abuses on the part of authoritarian local political regimes, the suppression of citizens' rights and freedoms, the accentuation of aggressive tendencies and hegemonic competition in the region. Within this general framework, we integrate the Iraqi case that generated the first major international crisis after the end of the Cold War.

Iraq is one of the key players in the Middle East. For almost a decade, between 1980 and 1988, Iraq was at war with Iran, another aspirant to regional hegemony. The end of the war has not moderated the aggressive tendencies of the Iraqi regime, which has continued to pursue its assertive behaviour in its area of interest amid a sharp decline in the living conditions of the population (Human Rights Watch estimated in 2004 that 250,000-290,000 people were arbitrarily killed in the brutal repression). The war against Kuwait in 1990 was a first step in the attempt to project power in the Persian Gulf region. The second phase was marked by Saddam Hussein's ambitions to turn Iraq into a regional hegemonic power, including by strengthening its military capabilities for aggressive purposes, thus becoming a real threat to the security and stability of the region and its neighbouring states. Fears about the possession of biological weapons, the possibility of obtaining weapons of mass destruction linked to the support given to various terrorist movements and organisations represented additional elements of concern about the intentions of the Iraqi leader. The imperative to counter the Iraqi threat prompted the international community to react, leading to two major military interventions in 1990 and 2003.

The missions of the Romanian armed forces carried out on the territory of Iraq after 1990 can be grouped into three distinct periods of time. Thus, a first stage includes the participation of non-combat forces in 1991 (February 9 – March 22) in the "DESERT STORM" operation in the Persian Gulf area, as well as with military observers, in the period 1991-2003, in the UNIKOM mission (United Nations Iraq-Kuwait Observation Mission).

The Iraq map

Chapter 4

The Participation of Romanian Armed Forces in missions and operations in Iraq

Romanian-American military cooperation, *Photo: MoND*

gaged member in the efforts to promote security at the international level.

Among other benefits of the participation of the Romanian Armed Forces in the missions and operations in Afghanistan, we could also mention:

➢ adopting procedures to ensure the security of important information;

➢ identifying lessons learned regarding action in hostile environments and the development of specialised capabilities – PSYOPS, CIMIC, countering improvised explosive devices (C-IED), EOD, special operations forces, etc.;

➢ the implementation of multinational logistic procedures for deployment/redeployment and supporting forces in a theatre of operations located at a considerable distance from the national territory, etc.

The efforts and sacrifices of the Romanian soldiers directly contributed to ensuring the necessary support for the development of the national project of Euro-Atlantic integration. Through the entire deployment of forces in Afghanistan, Romania has proven that it is fully capable of assuming the responsibilities and obligations arising from the membership status of the North Atlantic Alliance.

Present at the repatriation ceremony of the last Romanian detachment from the Afghanistan Theatre of Operations, the Minister of National Defence at that time, Nicolae-Ionel Ciucă, stated that "*We started in January 2002 and we finish in June 2021. It is a very relevant period for everything that meant the participation and the presence and the value of the human resources of the Romanian Armed Forces in this set of ISAF, ENDURING FREEDOM and RESOLUTE SUPPORT MISSIONS. In all these years, we rotated 36 contingents, lost 27 comrades. We each have the duty to keep their memory alive.*"

At the same event, the Chief of the Defence Staff, Lieutenant General Daniel Petrescu, emphasized that Afghanistan was one of the most difficult theatres of operations and **"***By returning this flag to the country, Romania can report: MISSION ACCOMPLISHED in Afghanistan! 19 years of force involvment in one of the most difficult theaters of operations in which we have participated so far* ".

• The first battalion deployed in TO Afghanistan (approximately 400 soldiers) was the 26th Infantry Battalion from Craiova, nicknamed the "*Red Scorpions*", introduced in the theatre in June 2002 – the first Romanian battalion to participate in a combat mission outside the national territory after the Second World War.

• Romania was the first country to manage the Kabul International Airport for a year (two consecutive missions), between April 2011 and April 2012.

• The largest participation of the Romanian military in Afghanistan was between 2011 and 2013, with approximately 1,500 soldiers.

• In the last period of participation in TO Afghanistan, Romania was one of the most important countries contributing troops to the "RESOLUTE SUPPORT" mission, with over 600 soldiers deployed.

• In the last 6 years, participation in the "RESOLUTE SUPPORT" mission constituted the priority of the Romanian military's contribution to operations outside the territory of the Romanian state.

• The last Romanian contingent was repatriated from Afghanistan on June 27th, 2021.

• For the execution of the "*Safe Return-A" operation order*, 12 airlift missions were required, of which 3 with C-17 aircraft provided by USCENTCOM, 7 with C-17 aircraft provided by HAW Papa and one with a C-130 aircraft from the national resource.

• At the end of the Romanian military's mission in Afghanistan, 615 soldiers and over 135 tons of equipment and material were safely repatriated.

• The total costs of participation of the Romanian Armed Forces in missions in Afghanistan were over 3 billion LEI.

• A number of 25 officers, among the commanders of units and detachments deployed in Afghanistan, advanced in their military careers to the rank of general, performing important functions in the Romanian Armed Forces.

• In Afghanistan, 27 soldiers lost their lives, and over 200 were injured. The first soldier to fall in the line of duty, on November 11th, 2003, was 2nd Lieutenant (posthumous) Iosif Silviu Fogorași; the last soldier who lost his life, on September 5th, 2019, was 2nd Lieutenant (posthumous) Ciprian-Ştefan Polschi.

• The date of November 11th became a landmark for the establishment, in Romania, of the *Day of Veterans in the Theatres of Operations*, marked for the first time in 2014.

3.5. The benefits of the participation of the Romanian Armed Forces in missions within the Afghanistan Theatre of Operations

The participation of the forces of the Romanian Armed Forces in the missions and operations in Afghanistan marked a period of almost two decades in the history of the country and had an essential role in increasing the international prestige and credibility of Romania regarding the ability to assume the obligations that fell to it as a partner and, subsequently, as a full member of the North Atlantic Alliance.

At the same time, Romania's participation in the ISAF NATO stabilization and security operation con decisively tributed to strengthening the relationship with the United States and European allies. This increase in Romania's prestige as a credible ally, firmly committed to the service of the international community, generated strong support from its allies, opening the way to NATO integration and facilitating conditions for admission to the European Union.

Through the extensive military engagement in Afghanistan, Romania has demonstrated that it has the capacity to act responsibly to ensure a stable security environment, given the multiplication and diversification of the typology of threats and the expansion of the global threat of terrorism.

Equally important, the participation of the Romanian Armed Forces in the operations and missions in Afghanistan contributed to the accumulation of experience for the Romanian soldiers through their direct involvement in actions carried out in a real and hostile environment, with an atypical enemy. At the same time, the participation of the Romanian soldiers in mixed missions with NATO allies and partners, allowed for a more thorough analysis of their training and equipment.

The participation in TO Afghanistan of the majority of combat units from the Romanian Armed Forces represented an additional motivation for raising the level of training of the soldiers in these units, but also for the modernization of the military's equipment. In this sense, the interoperability of the forces of the Romanian Armed Forces with NATO and EU member states has increased considerably. At the same time, internally, the experience of the Romanian soldiers in TO Afghanistan contributed considerably to the more accelerated reform of the entire national military system.

The Romanian soldiers managed to prove their professionalism and dedication in fulfilling the assigned missions, in the conditions where the equipment and technique provided was not among the best from the beginning, against the background of the inherent difficulties of adapting to the new conditions and combat tactics.

Last but not least, the participation in the missions and operations in Afghanistan strengthened Romania's position as a significant actor in the fight against international terrorism and as a responsible and fully en-

life-saving procedures carried out by the military rescuers from the first aid groups. Throughout these interventions, the principles of the medical care in military operations were upheld: maintains the quality of medical care in the campaign to a standard similar to prioritising patient well-being peacetime, and recognising the importance of the mission.

The continuity of the medical act from the scene of the incident, during the evacuation and transport of

Medical assistance mission in Afghanistan, *Photo: MoND*

the wounded to the nearest or most suitable military hospital was an essential condition that led to the saving of many lives.

Last but not least, it is important to highlighted that medical support for this mission continues and will persist through activities focused on supporting and aiding the recovery of wounded servicemen. These individuals will require ongoing medical assistance from the military medical system long after the completion of the mission.

3.3.8. *Participation in psychological operations (PSYOPS)*

Starting from March 2003, the Ministry of National Defence of Romania committed to participating with PSYOPS military specialists in recruiting psychological operations within the Group of officers and non-commissioned officers of the KMNB.

Later, from 2005, staff from the Psychological Operations Center "*Samoilă Mârza*" assigned positions in the TPSE, and from 2006, in the CJPOTF, within the ISAF (2003-2015) and "RESOLUTE SUPPORT" (2015-2021) headquarters. Over time, they fulfilled roles such as deputy CJPOTF, chief TV video editor, video technician and administrator.

The exceptional qualities of the officers from the Psychological Operations Centre were recognised, leading to the appointment, starting in 2013, of the position of commander of the CJPOTF. The position with the highest visibility in the field of psychological operations for a theatre of operations. One of these commanders, Colonel Sorin Cristea, was decorated, in 2017, by the President of Afghanistan with the highest medal of the Afghan Government – Ghazi (Hero) Mir Bach Khan. This decoration was a sign of appreciation for the professionalism he showed during mission and the support provided to the Government and the Afghan National Security Forces.

In the 2006-2007 period, the "Samoilă Mârza" Psychological Operations Centre also participated in the "ENDURING FREEDOM" operation by seconding personnel within the Special Operations Forces Detachment ROSOFTG A.

Since 2008, personnel from the "Samoilă Mârza" Psychological Operations Centre have been involved in Task Force Zabul, within ISAF, in one of the most challenging areas in the Afghanistan theatre of operations. Following the professionalism confirmed by the soldiers of the Psychological Operations Centre during the execution of the missions in Zabul, in the period 2010-2014, the Psychological Operations Centre provided the first PSYOPS element deployed in TO Afghanistan consisting only of Romanian soldiers – Combined Task Force Zabul. During 2015-2018, PSYOPS specialists supported the Force Protection Battalion deployed in Kandahar Air Base. Additionally, officers from the Psychological Operations Centre ensured, during 2016-2020, the appointment of an INFO OPS adviser within the Training, Assistance and Counselling Team of the Northern Co-Command (TAAC-N) in Mazar-E Sharif.

3.4. The key milestones in the involvement of the Romanian Armed Forces in missions within the Afghanistan Theatre of Operations

- More than 32,000 Romanian soldiers participated in the missions and operations in TO Afghanistan (37 rotations of six months each).
- All combat structures of the Romanian Armed Forces within the categories of armed forces and commands participated in missions and operations in this theatre of operations.
- The first Romanian soldiers were deployed to Afghanistan in January 2002, comprising 25 military police and a C-130 Hercules aircraft, with a crew of 14 members of the Romanian Air Force.

out this period, military intelligence structures were deployed in the provinces of Zabul, Kandahar, Kabul, Parwan, Balkh, Nangarah.

3.3.6. Participation of the Special Operation Forces (SOF)

Starting from 2006, the special operations structures were present and executed with professionalism, dignity and courage, missions with a high degree of danger in TO Afghanistan.

Thus, the date of April 1st, 2006 represents a major landmark in the history of the SOF, namely the introduction for the first time into a theatre of operations of a Romanian subunit belonging to the Special Operations Forces in a mission specific to the special forces.

Soldier from the Special Operations Force Detachment (SOF), 2018, *Photo: MoND*

At that time, Romania initiated its participation with ALFA-type detachments (Special Operations Detachments) to execute specific SOF missions, within the detachments of ROU STG and later ROU SOF DET, ROU SOTG and ROU SOAG. These missions represented the best proof of the level of training achieved by SOF personnel and, equally importantly, demonstrated the unit's cohesion and maturity.

With the assistance from the US European Command for Special Operations, Romania's contribution in Afghanistan became visible, both in terms of quantity and quality. Quantitatively, the Special Operations Forces expanded to the joint group level. Qualitatively, this group was assigned responsibility for five provinces in the eastern region of Afghanistan.

From a statistical point of view, although Special Operations Forces represent less than 3% of the structure of the Romanian Armed Forces, they were among the most effective in terms of operational impact in Afghanistan.

In over 15 years of missions in Afghanistan, more than 1,600 SOF soldiers from all SOFC subordinate structures participated in operations in TO Afghanistan (29 contingent rotations every 6 months).

Throughout this period, the SOF structures have demonstrated their skills and spirit of sacrifice. This fact is proven by the more than 1,100 medals, orders, decorations and certificates of appreciation, both national and international, received by SOF members who fought in Afghanistan. Among the SOF specialists participating in TO Afghanistan, more than 20 soldiers were injured, and 6 lost their lives in combat actions.

The SOF soldiers concluded their mission in Afghanistan in 2021, the last Romanian detachment successfully fulfilling the objectives according to the mission order. They executed more than 50 operations specific to the SOF and provided advice to the Afghan special forces.

3.3.7. Participation of the medical structures

In the theatre of operations, the major challenge is to bring the medical act as close as possible to the patient in conditions of austerity, extreme climate, during or under the constant threat of enemy attacks.

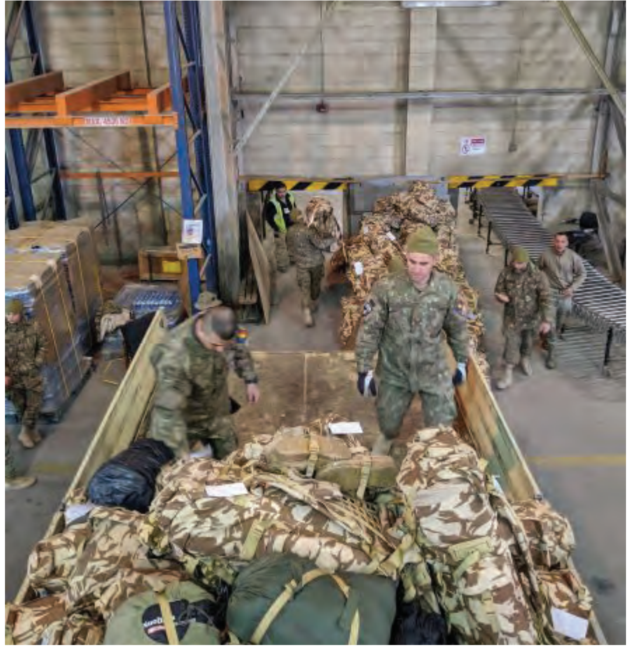

Paramedic from the 812th Infantry Batallion providing medical care to an Afghani child, *Photo: MoND*

Thus, during the missions/operations in the TO Afghanistan, Romanian soldiers permanently benefited from highly qualified medical aid in the deployed medical bases or facilities, carried out by specialised medical personnel (doctors, paramedics) from the structures located in the theatre operations. In cases of necessity,

- ➢ planning, organizing and executing activities for the redeployment of the NSE and force protection structures from the KAF Base to the BAF Base;
- ➢ providing campaign services for the military who have transited the KAF, HKIA and Bagram Bases;
- ➢ ensuring the logistic support necessary for the execution of the mission by the Force Protection Battalion;
- ➢ providing support for the evacuation of wounded soldiers to the ROL 4 hospital;
- ➢ managing the technique and equipment received from the American partner for temporary use;

Following the measures implemented for the operational procedures of the "RESOLUTE SUPPORT" mission, which included the reduction of tactical bases and the resizing of the forces in the RSM, with an impact on the Romanian contingents deployed in TO Afghanistan, starting from January 2021 the main effort of the NSE was concentrated in the Bagram military base. Additionally, a Forward Support Element (8 soldiers) was maintained in the Kandahar military base.

The soldiers of the National Support Element, 10th rotation, 2020, *Photo: MoND*

Subsequently, starting May 1st, 2021, with the implementation of the RSM completion plan, the NSE planned, organized and coordinated the specific activities for the repatriation of the national contingent.

The main effort, carried out over two months (May 3rd – June 26th, 2021), consisted in ensuring the full and safe repatriation of all Romanian forces, their equipment and material assets, as well as ensuring logistical support during redeployment of structures in the theatre of operations.

3.3.5. *Participation of the military intelligence structures*

In addition to the presence of standard military subunits (platoon, company, battalion) or soldiers assigned various staff positions within the headquarters of the multinational forces, an important dimension of Romania's participation in the effort of the international community within missions to maintain peace, stability and counter-terrorism in TO Afghanistan involved the activity of military intelligence structures.

This engagement is represented by the output resulting from the collection, processing, integration, analysis, evaluation, interpretation, and dissemination of information obtained regarding other nations, hostile or potentially hostile forces or elements, as well as areas of current or possible operations.

The primary missions of the military intelligence structures in theatres of operations were mainly focused on:

- ➢ supporting, collecting, analysing and evaluating the information needed by multinational structures, utilising national resources;
- ➢ providing informative protection of the national contingent deployed in the theatre of operations by supplying data on risks and potential threats to it.

From the point of deployment until now, the collection apparatus of the national military intelligence structures has been aligned with the operational requirements of the mission, with the primary task being the collection of data and information regarding the protection of the force.

Starting from 2002 and until the end of the mission, more than 1,720 soldiers from the field of military intelligence were deployed in TO Afghanistan. Through-

Soldiers from military intelligence structures, *Photo: MoND*

National Support Element, 6th rotation, 2017, *Photo: MoND*

In the period 2015-2018, NSE carried out activities specific to ensuring logistic support of the IIIrd line, highlighting:

➢ preparation of conditions and organizational details for the transition from phase I to phase II of RSM;

➢ providing campaign services for the military who transited the KAF, HKIA and Bagram Bases;

The soldiers of the National Support Element, 10th rotation, 2020, *Photo: MoND*

➢ ensuring the logistical support necessary for the execution of the mission in the theatre of operations by the Force Protection Battalion;

➢ providing support for the evacuation of wounded soldiers to the ROL 4 hospital (Landstuhl, Germany), by accompanying them by a soldier from the NSE;

➢ taking over from the American partner the technique and equipment received by the Romanian structures in TO Afghanistan for temporary use.

The participation of the soldiers of the NSE detachments in the "RESOLUTE SUPPORT" mission, in the period 2015-2021:

Structure	Period	Commander	Number of soldiers
NSE, Ist rotation	23.12.2014-09.09.2015	COL Alexandru Alexandroaia	40
NSE, IInd rotation	09.09.2015-02.03.2016	COL Bixi-Pompiliu Mocanu*	39
NSE, IIIrd rotation	02.03-15.09.2016	COL Marcel Dogaru	39
NSE, IVth rotation	03.09.2016-16.03.2017	COL Adrian Suciu	39
NSE, Vth rotation	16.03-10.09.2017	LTC Vasile Ionescu	38
NSE, VIth rotation	22.08.2017-27.02.2018	COL Ginel Blaga	39
NSE, VIIth rotation	27.02-18.09.2018	LTC Adrian Banciu	42
NSE, VIIIth rotation	04.09.2018-11.03.2019	LTC Constantin Oprica	41
NSE, IXth rotation	11.03-19.09.2019	LTC Dragoș Pantelimonescu	40
NSE, Xth rotation	19.09.2019-13.03.2020	LTC Dan Corbu	41
NSE, XIth rotation	13.03-16.09.2020	LTC Ciprian Lupu	42
NSE, XIIth rotation	16.09.2020-02.04.2021	LTC Nicolae Nicoară	43
NSE, XIIIth rotation	21.03-26.06.2021	LTC Bogdan David	44

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

Following the issuance of orders, at the RSM command, to end the mission, NSE detachments from the XIth-XIIIth rotations performed specific activities regarding the repatriation of the national contingent from TO Afghanistan. These activities included:

➢ providing support for the redeployment of a force protection detachment from the Force Protection Battalion to Camp New Vance;

➢ handing over to the specialized structures of the American partner the material goods in temporary use;

➢ elaborating of the "*Concept for ensuring the repatriation of personnel, material goods and equipment of Romanian structures, in the event of the completion in 2021 of the RESOLUTE SUPPORT mission*";

➢ decommissioning and scrapping material assets in TO Afghanistan;

➢ coordinating the intra-theatre transport of personnel and material goods;

National Support Element: Soldiers of the 11th rotation have begun their current activities, 2014, *Photo: MoND*

Base and of the temporary work and accommodation facilities for the NSE staff stationed in the KAIA NORD Base;

➢ taking over, receiving, verifying and maintaining combat equipment and equipment from the endowment of the Romanian contingents, as well as handing/receiving them to/from the Romanian structures deployed in TO Afghanistan;

➢ the recovery, repair, reconstruction and sending of armoured combat vehicles to the country, for the training of the personnel of the NSE detachments;

➢ ensuring the arming and communication equipment for the armoured vehicles received from the American partner (HMMWV/M-RAP);

➢ ensuring logistical support for the reception, stationing, continued movement and integration of the personnel of the Romanian contingents in transit through the KAF and KAIA bases, as well as for carrying out checks and visits in TO Afghanistan;

➢ providing campaign services for Romanian soldiers deployed or in transit in the KAF Base (approximately 3,500 soldiers);

➢ ensuring the medical evacuation of wounded soldiers in ROL 4 level facilities, located outside TO Afghanistan, as well as providing emergency medical support and prophylactic medical treatment for the own personnel and for those in transit;

➢ ensuring the management of materials (requests, records, supply, transport, reception, storage, maintenance and distribution of materials and spare parts, decommissioning, downgrading and scrapping);

➢ providing interpretation services for the manoeuvre battalions and the OMLT based on the Lift & Sustain program;

➢ the evacuation of military equipment and materials of Romanian origin from the Zabul area and their repatriation or scrapping, as well as handing over the resulting waste;

➢ scrapping of the surplus ammunition located in the theatre of operations;

➢ preparing and ensuring the necessary logistical support in order to conclude the participation in the ISAF mission and ensure the conditions for participation in the RSM mission;

➢ dismantling and preparation for transport back to Romania of the Orthodox church from the KAF Base.

The participation of the soldiers of the NSE detachments in the ISAF mission, in the period 2008-2014:

Structure	Period	Commander	Number of soldiers
STM	01.10.2008-15.03.2009	MAJ Bixi-Pompiliu Mocanu*	18
NSE, Ist rotation	15.03.2009-01.10.2009	LTC Ioan Lahman	33
NSE, IInd rotation	01.10.2009-01.04.2010	COL Alexandru Alexandroaia	33
NSE, IIIrd rotation	01.04-2010-20.07.2010	LTC Paul Mihai	33
NSE, IVth rotation	10.07.2010-19.01.2011	LTC Bixi-Pompiliu Mocanu	65
NSE, Vth rotation	19.01.2011-25.07.2011	COL Veronel Vavură	65
NSE, VIth rotation	21.07.2011-23.01.2012	COL Valentin Becheru*	65
NSE, VIIth rotation	15.01.2012-15.09.2012	COL Ioan Iacob	65
NSE, VIIIth rotation	29.08.2012-16.04.2013	COL Alexandru Alexandroaia	65
NSE, IXth rotation	16.04.2013-30.09.2013	COL Gabriel Munteanu	69
NSE, Xth rotation	30.09.2013-12.04.2014	COL Bixi-Pompiliu Mocanu	69
NSE, XIth rotation	12.04.2014-23.12.2014	COL Valentin Becheru	44
NSE, XIIth rotation	23.12.2014-09.09.2015	COL Alexandru Alexandroaia	40

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

After the end of the 12th rotation, the last one within the ISAF mission, which began in February 2015, with the start of Phase I of the NATO "RESOLUTE SUPPORT" mission, the NSE force was supplemented by 21 soldiers, reaching a total of 40 soldiers available across three deployment bases.

For flexibility, experience and for better mission coverage, they were distributed to all subunits of the battalion, including the headquarters.

During the mission, which lasted for over 6 months, from February to August 2019, and amid a challenging security environment – 4 IFI incidents (artillery fire) and 3 IED incidents, in which the marines were directly targeted –, the following missions were succesfully executed:

- patrolling the defence area of the base and protecting the KAF in cooperation with the Afghan Police;
- strengthening perimeter security inside the base;
- "Guardian Angels" missions for VIP protection;
- base access control missions at access point no. 5 / ECP – 5;
- missions for hiring local leaders / KLE;
- research missions of some notified sectors (AreaSearch).

3.3.4. Participation of the Joint Logistic Command

To ensure the support of the national contingent in TO Afghanistan, the Joint Logistics Command (JLC) was responsible for the establishment, generation and operationalization of the National Support Element (NSE), a capability intended to ensure the third-line logistic support to the participating structures for missions and operations conducted outside the territory of the Romanian state. The missions were carried out with personnel from the units and formations subordinated to the JLC and from other structures within the Ministry of National Defence. Over time, a number of 1,350 soldiers have been active within the NSE.

During the execution of the missions, the operational control (OPCOM) over the NSE was exercised by the Joint Forces Command, and the administrative control (ADCON) by the Joint Logistics Command.

In the period 2006-2008, the JLC participated with maintenance teams to restore/maintain the operational condition of the vehicles and equipment within the endowment of the national contingents deployed in TO Afghanistan.

National Support Element, 2009, *Photo: MoND*

The history of JLC's involvement in missions and operations outside national territory began in 2008 with the creation and operationalization of the Support and Transit Module (STM), staffed by 18 soldiers. This was the first structure intended to ensure third line logistical support third for the Romanian contingent in TO Afghanistan. The STM was introduced to TO Afghanistan in October 2008, being deployed at the Kandahar Base.

The strategic deployment of STM troops, equipment and materials in TO Afghanistan was carried out as follows:

- the personnel and part of the materials, with a C-130 Hercules aircraft belonging to the SMFA;
- equipment from the endowment, with the support of USCENTCOM Tampa.

National Support Element ready for a new mission, 2010, *Photo: MoND*

Starting from 2009, the JLC generated, constituted and operationalized the NSE with a staff of 33 soldiers, which took over the STM missions. The roles and composition of both the STM and NSE evolved over time, adopting to the responsibilities of the Romanian contingents participating in the missions in TO Afghanistan.

Among the main activities carried out by STM and NSE staff between 2008 and 2014, we mention:

- the construction of the Romanian command point and the implementation of some infrastructure works in the Romanian campus;
- the setting up and putting into use of some transit locations (RSOM&I), of the permanent administrative buildings in the Romanian campus in the KAF

Romanian soldiers in the KAIA-"LEAD NATION" mission, 2012, *Photo: MoND*

The complexity of the executed missions and fulfilled duties is underscored by the diversity range of the functions undertaken. These include roles such as: gunner, team helper, group commander, air traffic controller, driver engineer, specialist non-commissioned officer, and extending up to positions like liaison officer, staff officer, platoon commander and instructor. During the participation in the assigned missions, no incidents involving AOC personnel resulted in injury or loss of life.

3.3.3. Participation of the Romanian Naval Forces

The Naval Forces Staff (SMFN) participated in TO Afghanistan through the 307th Marine Infantry Regiment "*Heracleea*", which took part, between February and August 2019, with a detachment of 60 marines, in the "RESOLUTE SUPPORT" mission. It acted as part of the 300th Force Protection Battalion "*St. Andrew*" within the 282nd Armoured Brigade of the 2nd Infantry Division "*Getica*" within the SMFT, to secure the Kandahar air base.

307th Marine Infantry Regiment "*Heracleea*", 2019, *Photo: MoND*

Among the missions/operations in which AOC soldiers were present, we can mention: "ENDURING FREEDOM", KAIA - "LEAD NATION", "INTERNATIONAL SECURITY ASSISTANCE FORCE", "RESOLUTE SUPPORT MISSION". Within these missions/operations, the air force soldiers performed complex activities, from supporting air raids and incursions of allied special forces, transporting personnel, equipment and materials with C-130 B aircraft, to training, counselling and assistance to the ANDSFI and, at the same time, to protect their own forces.

Participation:

Period	Mission	Number of soldiers
2006	KAIA – "LEAD NATION"	39
2011-2012	KAIA – "LEAD NATION"	6
2004-2005, 2008	"ENDURING FREEDOM"	2
2006, 2011, 2013	ISAF Zabul	9
2011	OMLT	1
2016-2021	HKIA Airbase	23
2015-2016, 2020	"RESOLUTE SUPPORT"	2
2006-2007, 2011-2012	NATIONAL SUPPORT ELEMENT	2
2010-2021	Other missions	4

The KAIA – "LEAD NATION" mission, in which Romania assumed command of the Kabul International Airport, represented the zenith and served as evidence of the Romanian military's commitment to fulfilling the Alliance's missions. This occasion showcased their individual and, more importantly, collective qualities and values. Romania was the first country to carry out this mission, commencing in April 2011, and it extended for a duration of one year.

The Romanian soldiers was in charge of the Kabul International Airport in 2 stages:

- April 1st – August 1st, 2006, under the command of Commander Adrian Marinescu
- April 2nd, 2011 – April 1st, 2012, under the command of Air Flotilla General Victor Strîmbeanu

The AOC soldiers performed and distinguished themselves in numerous activities, including:

- coordination of daily air operations;
- airport processing and weather information processing;
- logistic support of airport operations and force protection;
- access control and military police;
- discovery and neutralization of EOD devices.

The 50 hours of theoretical training and 20 hours of practical exercises provided the necessary support to fulfil, to the required standards, the tasks resulting from the more than 400 air operations per day.

Soldiers of the Romanian Air Force who ensured the management of Kabul International Airport (KAIA) on behalf of Romania, as the leading nation, 2006, *Photo: MoND*

Participation:

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure
2016	TAAC-N Advisory Team	10th IngBde	LTC Dan-Nicolae Nițescu
	TAAC-S Advisory Team	15th MechBde	MAJ Sorin-Ioan Ciobanu
	TAAC-N Advisory Team	52nd MxArtRegt	LTC Dan-Virgil Cebuc
	TAAC-S Advisory Team	52nd MxArtRegt	LTC Iulian-Nicu Ceku
2017	TAAC-N Advisory Team	61st MTBde	LTC Cătălin Săracu
	TAAC-S Advisory Team	61st MTBde	LTC Ciprian-Ovidiu Filimon
	TAAC-N Advisory Team	52nd MxArtRegt	LTC Florin-Mihai Dubină
	TAAC-S Advisory Team	52nd MxArtRegt	LTC Albertico-Mihai Anton
2018	TAAC-N Advisory Team	69th MxArtRegt	LTC Ludovic-Ştefan Brok
	TAAC-S Advisory Team	69th MxArtRegt	LTC Gheorghe Bendea
	TAAC-N Advisory Team	9th MechBde	LTC Silviu-Iulian Gimiga
	TAAC-S Advisory Team	9th MechBde	LTC Olimpiu Golea
2019	TAAC-N Advisory Team	69th MxArtRegt	LTC Dan Cebuc
	TAAC-S Advisory Team	69th MxArtRegt	MAJ Cristian Tenghel
	TAAC-W Advisory Team	69th MxArtRegt	MAJ Claudiu Gherman
	TAAC-N Advisory Team	528th ISR Regt	LTC Cezar Dubina
	TAAC-S Advisory Team	528th ISR Regt	LTC Eduard Borhan
	TAAC-W Advisory Team	528th ISR Regt	MAJ Aurelian Caineanu
2020/ 2021	TAAC-S Advisory Team	15th MechBde	LTC Vasile Grădinariu
	TAAC-W Advisory Team	15th MechBde	MAJ Ioan Țarcă

E. Female Engagement Teams (FET)

The Romanian Armed Forces also participated with FET teams in the ISAF mission in Afghanistan's Zabul province from June 2011 to November 2014 (7 rotations of 6 months each). The FET teams comprised of 2-3 female soldiers from the manoeuvre battalions deployed in Zabul province (soldiers assigned to specific civil-military cooperation functions, psychologists, nurses, military doctors).

FET ROU teams carried out joint missions with the American partners, alongside Romanian and ISAF civil military cooperation structures. Their missions included engaging with women's communities in the main districts of the province (Qalat, Shahjoy, Tarnak Wa Jaldak). Humanitarian support missions, civil military cooperation missions, visits to medical clinics and girls' schools in the mission area were carried out.

Humanitarian support mission, *Photo: Adrian Jianu*

The FET missions were a real success both for the ISAF mission and especially for the local Afghan community (developing a relationship of trust and promoting the image and role of women in society). During the missions carried out, the FET teams benefited from all specific force protection measures and no security incidents occurred.

3.3.2. *Participation of the Romanian Air Force*

The Air Operational Component (AOC) within the Air Force Staff (SMFA) was present in TO Afghanistan through its military personnel, from July 2004 until March 2021. So, 17 years of active support, especially for preparation of KAIA – "LEAD NATION" mission, as an element within the response forces or peacekeeping contingents in various areas of Afghanistan. This includes the application of specific measures under the responsibility of the General Staff subordinate structures concerning the planning, training and support of military structures participating in operations/missions outside the territory of the Romanian state.

we had a significant role in the mission of maintaining the authority and integrity of the forces deployed at Bagram airport. The specific military police missions carried out in a complex and often challenging environment confirmed the excellent training of the Romanian military policemen, as well as the professionalism that characterizes us".

C. Armed ForcesInstitutional Advisory Team (AIAT)

Period: March 2015 – June 2021

Structure: Advisory Team – 6 to 14 soldiers

Romanian soldiers from the AIAT (Armed ForcesInstitutional Advisory Team) team – at a training session for recruits at the Military Training Center in Kabul, 2019, *Photo: Lieutenant Sebastian Alupoaie*

Location: Kabul

Missions:

➢ training, advising and assisting the staff of ANA's educational institutions to develop their capabilities to generate a credible, properly trained and equipped force;

➢ advising the command structures of ANA's educational institutions in the field of personnel management, recruitment, training and equipment;

➢ observing, evaluating and reporting on the performances recorded by partners for the effective channelling of material and human resources.

Participation:

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure	Number of soldiers
2015	AIAT Detachment	81st MechBde	LTC Daniel Pop*	6
	AIAT Detachment	52nd MxArtRegt	MAJ Olimpiu Golea	6
2016	AIAT Detachment	52nd MxArtRegt	LTC Mihai-Ionel Roşu	6
	AIAT Detachment	52nd MxArtRegt	MAJ Bogdan-Ionuţ Grecu (LTC Adrian Grosu)	6
2017	AIAT Detachment	52nd MxArtRegt	MAJ Ciprian Brînză	6
	AIAT Detachment	50th ADRegt	LTC Vasile Bătinaş	6
2018	AIAT Detachment	52nd MxArtRegt	LTC Ionuţ-Cristian Arpăşanu	9
	AIAT Detachment	15th MechBde	LTC Marius-Gabriel Marian	9
2019	AIAT Detachment	61st ADRegt	LTC Danuţ Mantu	9
2019/ 2020	AIAT Detachment	50th ADRegt	LTC Valentin Petrescu	14

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

D. Advisory Teams in Regional Command (TAAC – N/S/W)

Period: February 2015 – June 2021

Structure: 3 Advisory Teams – 32 soldiers

Location: Mazar-E Sharif, Kandahar, Herat

TAAC-W (Train, Advise and Assist Command-West) team personnel advise personnel from Afghan defence structures, 2019, *Photo: Major Claudiu Gherman*

Missions:

➢ training, advising and assisting the Afghan partners in order to make the decision-making process and the management of the forces more efficient;

➢ observing, evaluating and reporting the performances recorded by partners for the effective channelling of material and human resources.

B. Military Police Detachments (IMP)
Period: March 2015 – June 2021
Structure: Military Police Detachment
Location: KAF and BAF Military Bases

Two military police detachments, 2019, *Photo: MoND*

Missions:

- prevention and initial investigation of criminal activities;
- implementation of traffic rules inside the base;
- investigating the causes of traffic accidents and identifying the persons responsible for their occurrence;
- implementation of measures regarding increasing the level of safety in traffic;
- management of detained persons;
- performing proximity patrols in the inhabited areas of the BAF/KAF base;
- performing security checks of the objectives and critical infrastructure from the BAF/KAF base;
- intervention in the management of incidents such as IFI, Ground Attack, Breach Incident, Active Shooter, MASCAL, HAZMAT/Spill.

Participation:

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure	Number of soldiers
2015	IMP BAF Detachment	265th MPBn	Capt Cristian Rotaru	10
	IMP BAF Detachment	265th MPBn	1st Lieut Răzvan Matran	10
2016	IMP BAF Detachment	265th MPBn	1st Lieut Marius Bulgariu	10
	IMP BAF Detachment	265th MPBn	1st Lieut Mirela Ivașcu	10
2017	IMP BAF Detachment	265th MPBn	1st Lieut Mihăiță Cremeneanu	10
	IMP BAF Detachment	265th MPBn	1st Lieut Iulian Apreutesei	10
2018	IMP BAF Detachment	265th MPBn	1st Lieut Răzvan Matran	10
	IMP BAF Detachment	265th MPBn	Capt Marius Bulgariu	10
2019	IMP BAF Detachment	265th MPBn	Capt Mirela Ivașcu	20
	IMP BAF Detachment	200th SupBn	Capt Paul Gabroveanu	10
	IMP BAF Detachment	265th MPBn	Capt Eduard Marin	20
	IMP BAF Detachment	400th SupBn	1st Lieut Andrei Glejer	10
2020	IMP BAF Detachment	265th MPBn	Capt Alexandra Talvan	20
	IMP BAF Detachment	200th SupBn	Capt Cristina Buzincu	10
	IMP BAF Detachment	265th MPBn	Capt Marius Bulgariu	20
	IMP BAF Detachment	400th SupBn	1st Lieut Alexandra Bumb	10
2021	IMP BAF Detachment	265th MPBn	1st Lieut Alexandru Pîntea	20
	IMP BAF Detachment	200th SupBn	Capt Daniel Vlase	10

Soldiers from military police detachments worked 8-hour shifts in mixed teams with US military police, demonstrating professionalism in the performance of their assigned missions. Their efforts significantly contributed to maintaining order, discipline, and preventing criminal activities or crimes in the areas where they were deployed.

Referring to this aspect, at the end of the second rotation, the commander of the mission, lieutenant Răzvan Matran, declared: "*We ensured, together with the coalition partners, the maintenance of a regular climate of order and military discipline at the Bagram base and*

A. Force Protection Battalion

Period: March 2015 – June 2021
Structure: Infantry Battalion
Location: KAF Military Base
Missions:

- securing the ground defence area close to the KAF military base (GDA);
- securing the areas of responsibility, located east/west of the KAF base;
- securing the KAF control point, ECP 5;

30th Force Protection Battalion during mission training, 2018, *Photo: MoND*

- embarked/disembarked patrol missions, during the day and at night, in partnership with ANDSF forces or unilaterally;
- participation in partnership with the ANDSF forces in the execution of KLE/VA, CIMIC, IO and PSYOPS operations with the population of GDA – DAND District, at the village or district level, in order to ensure the security of the KAF and promote the good governance of the GIRoA;
- developing the relationships established with the leaders of the local communities, the commanders of the ANDSF structures and other actors in the AoR;
- providing escort, transport and "*Guardian Angel*" protection for advisory teams in GDA.

Participation:

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure	Number of soldiers
2015	KAF Force Protection Battalion	33rd MTBn	LTC Şoltuz Florin	420
	KAF Force Protection Battalion	811th InfBn	LTC Costaru Adrian-Nicolae	420
2016	KAF Force Protection Battalion	2nd InfBn	LTC Lungu Ovidiu	448
	KAF Force Protection Battalion	341st InfBn	LTC Necula Liviu	448
2017	KAF Force Protection Battalion	151st InfBn	LTC Turculeț Gabriel	448
	KAF Force Protection Battalion	280th MechInfBn	MAJ Colibaba Cristinel-Dumitru	448
2018	KAF Force Protection Battalion	30th MTBn	LTC Ilinca Ionuț-Raul	448
	KAF Force Protection Battalion	812th InfBn	LTC Orza Dan-Valer	448
2019	KAF Force Protection Battalion	300th InfBn	LTC Melinte Ilie	448
	KAF Force Protection Battalion	495th ParaBn	LTC Cucoș Cezar	448
2020	KAF Force Protection Battalion	21st MTBn	LTC Cristescu Cristian	448
	KAF Force Protection Battalion	191st InfBn	LTC Ioniță Mihai	448
2021	KAF Force Protection Battalion	634th InfBn	LTC Mironescu Vasile	448

At the repatriation ceremony of the contingent of the 191st Infantry Battalion "*Force Protection*" (April 14th, 2021), the Chief of the Defence Staff, Lieutenant General Daniel Petrescu, praised the activity of the Romanian military and stated the following: "*The Golden Lions Force Protection Battalion fully did their duty. All the feedback we got from allies about how they acted in Afghanistan was superlative. Through the contribution of the Romanian military in theatres of operations on three continents, Romania unequivocally demostrates its commitment to fulfilling international obligations*".

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure
2013	2nd Manoeuvre Battalion	32nd InfBn	LTC Cristian-Daniel Dan*
	2nd Manoeuvre Battalion	151st InfBn	COL Sergiu Mungiu
2014	2nd Manoeuvre Battalion	20th InfBn	LTC Nicolae-Cătălin Jianu

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

F. Kandahar Airfield Ground Defence Area (KAF GDA) **Company**

Since 2012, a company from the 1st Manoeuvre Battalion was placed under the operational command of the commander of Kandahar Air Base, with the mission of the close defence of the base. The initial unit was the 3rd InfCoy./TF 191, based in B.191I.

Later, starting from June 2013, Romania ensured the rotation of a number of three KAF GDA detachments intended for the close guard of the Kandahar Air Base. These detachments were independent, unlike the first one that opened the mission.

Period: December 2012 – December 2014

Structure: Infantry Company in COMKAF Force Protection

Location: KAF Base

Missions:

KAF-GDA Company continues mission training, 2013,
Photo: MoND

➢ securing the perimeter around the KAF Base (520 kmp) by patrolling around the base, KLE missions, "*Community engagement*" missions;

➢ patrolling to Patrol Base Luke (the anchoring point of the balloon with the J-LENS system) and ensuring its security;

➢ primary QRF – reaction time 10, 15, 20 or 25 minutes, depending on the nature of the threat and secondary – reaction time exceeding than 30 minutes.

Participation: 124 soldiers from Land Forces

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure	Number of soldiers
2013	KAF-GDA/ TF 191 Company	191st InfBn (17th MTBn)	MAJ Daniel Arsene	124
	KAF-GDA Company	634th InfBn	Capt Liviu Apostoaie	124
2014	KAF-GDA Company	26th InfBn	Capt Constantin Stanciu	124
	KAF-GDA Company	812th InfBn	MAJ Alin-Florin Marian	124

Mission "RESOLUTE SUPPORT"

To participate in RSM, the Land Forces generated, starting from March 2015, an infantry battalion intended for force protection at the KAF military base, advisory and assistance teams of military education institutions (AIAT), and within the regional commands (TAAC – N/ S/W). Additionally, military police detachments were deployed at KAF and BAF military bases.

In 2019, a company-level force protection detachment was deployed from the battalion to Kabul for the protection of a military base.

This mission became, over the 6 years of its implementation, the main priority for the contribution of land forces to operations outside the territory of the Romanian state.

151st Infantry Battalion: stationary Romanian patrol, 2017,
Photo: Ilie Pintea

Afghanistan. Therefore, it was considered, along with Kandahar and Helmand, one of the intense areas in TO Afghanistan, where the insurgency was very active, with dozens of attacks per day against coalition forces.

The main mission was to ensure freedom of movement on the A1 highway (HW 1), which required increasing the manoeuvre capabilities of the battalion. This was achieved by supplementing the strength of battalion with an infantry company, the number of participants in the mission reaching 479 soldiers.

Starting from May 2010, following the requests of the ISAF commander to increase the capabilities of the manoeuvre forces, the Land Forces have deployed two manoeuvre battalions in the Zabul operations area, with an effective number of 610 soldiers each.

"*Black Scorpion*" on a mission on the A1 highway in Zabul province, 2014, *Photo: Lieutenant-Colonel Oliver Anghel*

The initial structure of the manoeuvre battalions underwent numerous changes generated by the changes in the operational environment, by the lessons identified during the missions and by the measures taken at the General Staff level, to reduce the vulnerabilities of the personnel participating in the mission.

Period: July 2006 – August 2014

Structure: Manoeuvre Battalion

Location: FOB Lagman – initial, FOB Camp Apache – 1st MnvBn şi FOB Bullard – 2nd MnvBn

Missions:

- prohibiting the infiltration of insurgent forces into the AoR of TF Zabul;
- leading military actions to secure and control communication lines along the HW 1;
- participation in specific missions to neutralize improvised explosive devices (IED);
- participation in Mabey & Johnson bridge maintenance missions and specific engineering missions;
- coordination of actions with ISAF and ANDSF within the Provincial Coordination Centre / Zabul;
- participation in the dissemination of psychological operations (PSYOPS) products and the positive influence of local leaders (INFO OPS), including through KLE missions;
- participation in CIMIC operations and humanitarian support operations (HAOps);
- maintaining a Quick Response Force (QRF) capable of being transported by air or land in the AoR of TF Zabul.

Participation: Battalions from Land Forces

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure
2006	Manoeuvre Battalion	2nd InfBn	MAJ Daniel Petrescu*
2007	Manoeuvre Battalion	812th InfBn	MAJ Ovidiu-Liviu Uifăleanu*
	Manoeuvre Battalion	33rd MTBn	LTC Costel Ionescu
2008	Manoeuvre Battalion	300th MechInfBn	LTC Adrian Soci*
	Manoeuvre Battalion	30th MTBn	MAJ Virgil-Ovidiu Pop*
2009	Manoeuvre Battalion	21st MTBn	LTC Florin Stan*
	Manoeuvre Battalion	280th MechInfBn	LTC Iuri Tănase
2010	Manoeuvre Battalion	33rd MTBn	LTC Costel Ionescu
	1st Manoeuvre Battalion	811th InfBn	LTC Ioan Cristurean
	2nd Manoeuvre Battalion	812th InfBn	LTC Cornel Scurt
	1st Manoeuvre Battalion	20th InfBn	LTC Claudiu-Mihail Sava*
2011	2nd Manoeuvre Battalion	26th InfBn	LTC Dan Ionescu*
	1st Manoeuvre Battalion	2nd InfBn	LTC Iulian Berdilă*
	2nd Manoeuvre Battalion	495th InfBn	LTC Dorin Toma
	1st Manoeuvre Battalion	300th MechInfBn	LTC Adrian Popescu
2012	2nd Manoeuvre Battalion	280th MechInfBn	MAJ Cristinel-Dumitru Colibaba
	1st Manoeuvre Battalion	21st MTBn	COL Ovidiu Conduruţă*
	2nd Manoeuvre Battalion	33rd MTBn	LTC Florin Şoltuz
	1st Manoeuvre Battalion	191st InfBn	LTC Iulian Daniliuc*

D. Combined Task Force Zabul

Period: June 2010 – July 2013

Structure: reduced brigade command

Location: FOB Camp Apache

Missions:

➢ order the control of information gathering activities carried out by the structures under operational/tactical command/control;

Final mission for Combined Task Force Rider, 2012, *Photo: MoND*

➢ analysis and development of AoR specific information products;

➢ elaboration of operation plans/orders (WARNO, OPLAN, OPORD, FRAGO);

➢ planning and management of movements, deployment/redeployment of forces and ensuring mobility;

➢ planning, coordination and management of the effective employment, risk assessment and ensuring the protection of the forces;

➢ cooperation with the information elements of other structures;

➢ managing counterinsurgency operations and participating in the management of joint operations;

➢ conducting land operations, coordinating indirect fire support and combat support;

➢ INFO OPS planning and integration, OPSEC implementation and INFOSEC execution;

➢ planning and managing public information activities;

➢ management of CIMIC activities;

➢ establishing and operating a rescue search centre (if applicable).

Participation: from 23 to 54 soldiers selected from the brigade command that generated the manoeuvre battalions.

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure	Number of soldiers
2008	Intermediate control command element	Land Forces Staff	COL Laurențiu Grigoraș	12
2009	Intermediate control command element	Land Forces Staff	COL Gheorghe-Ion Vătămanu-Coantă*	16
		Land Forces Staff	COL Ioan Burghelea	19
2010	CTZ	81st MechBde	COL Dorin Blaiu*	46
	CTZ	2nd InfBde	COL Viorel Albăstroiu	50
2011	CTZ	1st MechBde	COL Marius Harabagiu*	54
	CTF AH	282nd MechInfBde	COL Adrian Tonea*	36
2012	CTF AH	2nd MTBde	COL Cristinel Cernea*	36
	CTF R	18th InfBde	COL Grigore-Victor Pășcuță	23

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

E. Manoeuvre Battalions in Zabul Province

Starting from September 2006, the infantry Battalion participating in the "ENDURING FREEDOM" operation (2nd InfBn), was transformed into a Manoeuvre Battalion (MnvBn), placed under RCS/ISAF and redeployed from KAF in Zabul province.

Due to its proximity to the Pakistani border and the mountainous relief in the border area, this region allowed insurgent elements to easily infiltrate into

Aspects during the ceremony of the transfer of authority between the Maneuver Battalions, 2010, *Photo: MoND*

C2. OMLT detachments type Infantry Battalion (IN MAT), **Combat Support Battalion** (MAT CS), **and Support Battalion** (MAT CSS)

Period: July 2009 – July 2013

Structure: mentoring team for Battalion-type structures

Location: FOB Athgar and FOB Shamulzai, FOB Bullard, FOB Sweeney, FOB Wolverine, FOB Camp Apache

Ceremonial transfer of authority between OMLT teams in Afghanistan, 2010, *Photo: OMLT Team*

Missions:

- guiding, training and advising the battalion staff in all functional areas (staff, command and control procedures), in order to develop the operational capabilities of the ANA battalions;
- supporting ANA battalions in the execution of collective instruction, planning operations and accompanying subunits during the execution of missions at company and battalion level;
- advising the command of the ANA battalions in the organization and execution of the post-action evaluation of the tactics, techniques and procedures used;
- advising/assisting the command of the ANA Battalions in all operations carried out, according to ISAF planning;
- facilitating cooperation and ensuring liaison with ISAF forces.

Participation: mentoring teams made up of 21-45 soldiers from the Land Forces.

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure	Number of soldiers
2009	OMLT type InfBn no1	495th InfBn	LTC Dorin Toma*	21
2010	OMLT type IN MAT no1	495th InfBn	LTC Marius Nicolae	36
	OMLT type IN MAT no2	15th InfBde	MAJ Constantin Niţă	36
	OMLT type IN MAT no1	495th InfBn	LTC Relu Neguţ	36
	OMLT type IN MAT no2	15th InfBde	MAJ Iulian Pleşescu	36
	OMLT type CS	61st MTBde	LTC Vasile Cristea	31
2011	OMLT type IN MAT no1	495th InfBn	LTC Corneliu Vişan	36
	OMLT type IN MAT no2	634th InfBn	LTC Valentin Nedelescu	36
	OMLT type CS	69th MxArtRegt	LTC Dănuţ Coraş	31
	OMLT type CSS	117th LogSupBn	LTC Constantin Teodoreanu	32
	OMLT type IN MAT	69th MxArtRegt	COL Sergiu Mungiu	45
	OMLT type CS	69th MxArtRegt	LTC Anghel Ioana	31
2012	OMLT type CSS	2nd InfBde	LTC Cornel Ploscaru	32
	OMLT type IN MAT	9th MechBde	COL Ionel Munteanu	45
	OMLT type CS	61st MTBde	LTC Gabriel Doboş	31
	OMLT type CSS	2nd InfBde	LTC George Bogheanu	29
	OMLT type IN MAT	9th MechBde	LTC Mihail-Bogdan Hanganu	29
	OMLT type CS	8th LAROM Bde	LTC Alexandru Puiu	29
2013	OMLT type CSS	1st MechBde	LTC Sorinel Enache	29

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure	Number of soldiers
2011	Detachment "ANA TRAINING"	9th MechBde	MAJ Ion Martin	20
	Detachment "ANA TRAINING"	9th MechBde	LTC Ionel Vieriu	27
	Detachment "ANA TRAINING"	9th MechBde	LTC Dorel Moraru-Apostol	31
	Detachment "ANA TRAINING"	9th MechBde	LTC Petre Croitoru	27
2012	Detachment "ANA TRAINING"	9th MechBde	LTC Daniel-Petre Bîzgan	31
	Detachment "ANA TRAINING"	9th MechBde	COL Florin Crețu	31

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

The activity of the Romanian soldiers who participated in the training of the new Afghan Armed Forces was appreciated from the beginning by NATO officials and contributed to increasing the prestige of the Romanian military presence in Afghanistan.

Thus, at the end of the mission, four officers from the ANA TRAINING II contingent, including the then commander of the detachment, Major Mircea Gologan, were decorated by the NATO Secretary General, Jaap de Hoop Scheffer, with the *"NATO Medal for Afghanistan"*, during a ceremony held at the American base Camp Blackhorse (12 kilometres from Kabul).

C. Mentoring Detachments

C1. The Garrison-type Detachment OMLT

Starting from October 2008, the Garrison-type Operational Mentoring and Liaison Team (OMLT) was introduced to TO Afghanistan.

Period: October 2008 – April 2011

Structure: mentoring team for garrison command structures

Location: Qalat

Missions:

➢ training, coaching, guiding and advising the garrison staff of the ANA in all its functional areas;

➢ training and guidance of ANA soldiers regarding operational procedures at the garrison level (building management, vehicle park management and maintenance, inventory procedures), in the base location and during operations;

OMLT 2 Team Arrival Ceremony, 2009, *Photo: MoND*

➢ evaluation and record of training level and reaction capacity, preparation and transmission of reports;

➢ managing and operating the NATO Communications Centre;

➢ ensuring daily medical assistance for OMLT and ANA staff;

➢ coordination with support units of the garrison, depending on the needs;

➢ ensuring the supervision of purchases, distribution and financial operations for all classes of logistics insurance;

➢ supporting the administrative activities of the OMLT and ANA staff.

Participation: 14 soldiers from Land Forces Staff`s subordinate structure

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure
2008	OMLT Garrison-type	81st MechBde	LTC Dumitru–Dragoș Iacob*
2009	OMLT Garrison-type	8th LAROM Bde	COL Constantin Dobre
	OMLT Garrison-type	8th LAROM Bde	COL Viorel Orțan
2010	OMLT Garrison-type	8th LAROM Bde	LTC Decebal Dîrdală
2011	OMLT Garrison-type	8th LAROM Bde	MAJ Ionel Hamza

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general

Missions:

- participation in the process of establishment and operationalization of the new Afghan Armed Forces;
- instruction and training of battalion and company commands to train command skills according to doctrinal principles;
- supervision and control of staff officers during the planning, preparation and execution of the mission;
- training soldiers of the tank and mechanized battalions within the ANA in the specialty of tank and infantry fighting vehicle mechanics;
- inspection and maintenance of the equipment of the Afghan battalions.

Specific activities carried out according to mission requirements:

- the training of 400 Afghan soldiers from the 2nd Mechanized, 3rd Tank and 5th Logistics Battalions of the 3rd Rapid Intervention Brigade / Central Armed ForcesCorps;
- organizing and conducting courses for the training of specialists in the repair of armaments and combat techniques;
- repair of 55 tanks (T-62), 22 infantry fighting vehicles (BMP-2) and 7 transporters (BTR-2);
- ensuring a stock of spare parts for infantry weapons, by using those captured from the insurgents.

Participation: The detachment underwent changes in its organizational structure over time, having between 25 and 48 soldiers.

Starting from 2011, the "ANA TRAINING" Detachment operated in TO Afghanistan, consisting of four teams:

"ANA TRAINING" XV Detachment, 2010, *Photo: MoND*

- The team of instructors for the ANA NCO School;
- The team of instructors from the Afghan Tank School;
- The team of instructors within the specialized functions training battalion;
- The ANA team of instructors.

The operational command of these detachments was carried out by the *General Staff* through the 2nd *Joint Operational Command* (JOC).

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure	Number of soldiers
2003	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	MAJ Mircea Gologan*	25
2004	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	MAJ Mircea Gologan	25
	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	LTC Virgil Petri	48
2005	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	MAJ Adrian Popescu	48
	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	MAJ Ştefan Preda	48
2006	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	LTC Virgil Petri LTC Sorin Ştefan	48
	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	LTC Bogdan Medar	48
2007	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	LTC Ionel Ionaşcu	48
	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	LTC Marian-Iulian Cojocaru	48
2008	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	LTC Marian Baie	48
	Detachment "ANA TRAINING"	96th EngrBn	LTC Aurel-Constantin Neagu	48
2009	Detachment "ANA TRAINING"	495th InfBn	LTC Ionel Văsîi	48
	Detachment "ANA TRAINING"	495th InfBn	LTC Gheorghe Zidaru	28
2010	Detachment "ANA TRAINING"	495th InfBn	LTC Ştefan Preda	28
	Detachment "ANA TRAINING"	495th InfBn	LTC Ionel-Lucian Sandu	27

A. Operation "FINGAL" – British-led security force, forerunner of Operation "HERRICK" (the operation under which British troops were deployed in Afghanistan)

The Romanian-British team in Afghanistan, 2002, *Photo: MoND*

Period: January 2002 – August 2006
Structure: Military Police Platoon
Location: Kabul/Multinational Brigade Headquarters
Missions:

- ➢ patrolling, recognizing, and marking the presence of ISAF forces in the area, in order to impose force protection measures and obtain information;
- ➢ traffic control and investigation of road accidents;
- ➢ accompanying convoys, providing escort services, and offering VIP protection (liaison officers, official delegations);
- ➢ guarding and security of some objectives;
- ➢ execution of reconnaissance within the extraction plan on the Kabul Bagram route;
- ➢ monitoring of criminal activities in Kabul and anti-terrorist control;
- ➢ participation in the training of teaching staff at the Afghan Police Academy in Kabul.

Participation: Military police platoon organized into three military police groups and one support group. The national contingent was under the national authority and operational control of the ISAF Command, located in Kabul, throughout the mission.

Year	Structure	The generating unit	The commander of the structure	Number of soldiers
2002	Military Police Platoon	265th MPBn	1st Lieut Laurenţiu Ivan	25
	Military Police Platoon	265th MPBn	1st Lieut Dorin Dănău	25
2003	Military Police Platoon	265th MPBn	1st Lieut Florin Vartolomei-Malenovschi	25
	Military Police Platoon	400th SupBn	Capt Dan-Valer Orza	25
2004	Military Police Platoon	400th SupBn	1st Lieut Laurian Mînea	25
	Military Police Platoon	400th SupBn	1st Lieut Alexandru-Marius Pintilie	25
2005	Military Police Platoon	400th SupBn	Capt Marian-Valentin Chiţoiu	25
	Military Police Platoon	400th SupBn	Capt Petru-Marius Prunduş	25
2006	Military Police Platoon	300th SupBn	Capt Emil Luca	26

B. Training detachments of the Afghan military
Detachment "ANA TRAINING"
Period: June 2003 – April 2014
Structure: detachment of instructors
Location: Kabul

The Afghan soldiers learn how to use the tank from their Romanian colleagues from the "ANA TRAINING" VIII Detachment, 2007, *Photo: Captain Mihai Hodoroaba*

Operation "ENDURING FREEDOM" – a US-led coalition operation within the global war on terror

Period: July 2002 – September 2006

Structure: Infantry Battalion

Location: Kandahar Air Field

Lieutenant-Colonel Nicolae-Ionel Ciucă, commander of the 26th Infantry Batallion, preparing for a mission, Photo: MoND

Missions:

- the security of the deployment district of the Coalition Forces: guarding, patrolling day and night, and close research in the area of responsibility, in order to gather information and monitor traffic to Kandahar;
- the support of humanitarian actions or activities: ensuring the security of the area where the Coalition carried out reconstruction activities, accompanying material convoys, protecting the financed objectives, restoring normality;
- surveillance of sensitive points (SSE), participation in the investigation of the underground shelters of the Taliban, the exploitation of information about them (the existence of personnel, ammunition, etc.), their attack and destruction.

Post-action analysis carried out by the 812th Infantry Battalion "*Carpathian Falcons*", 2003, *Photo: MoND*

Mainly, the proper mission consisted in ensuring the security of the area and the actions.

Participation: The Land Forces participated with an infantry battalion, organized on the basis of the existing structure of the infantry battalions of the Land Forces Staff (SMFT), with an effective number of 405 soldiers, for successive periods of six months, according to the table below.

The operational management of the battalions was executed, after the transfer of authority, by the Command of the Coalition Forces in Kandahar, following to specific procedures.

Period	Structure	Commander	Number of soldiers
15.07.2002-15.12.2002	26th InfBn	LTC Ionel Nicolae Ciucă*	405
15.12.2002-02.07.2003	812th InfBn	MAJ Dorin Blaiu*	405
23.06.2003-15.01.2004	151st InfBn	LTC Dumitru Scarlat*	405
18.12.2003-17.06.2004	280th MechInfBn	LTC Victor Dăscălescu	405
01.07.2004-10.01.2005	281st InfBn	LTC Constantin Cărămidariu	405
07.01.2005-12.06.2005	300th MechInfBn	MAJ Adrian Soci*	405
11.06.2005-17.01.2006	151st InfBn	LTC Vasile Roman*	375
10.08.2005-10.11.2005	26th InfBn**	LTC Gabriel Toma	400
12.12.2005-11.07.2006	341st InfBn	LTC Vasile Vreme	345
July-September 2006	2nd InfBn	LTC Daniel Petrescu*	479

* Officers who were subsequently promoted to the rank of general
** in strategic reserve

The professionalism of the Romanian military during the missions executed within "ENDURING FREEDOM", both jointly with the US military and independently, demonstrated that they are prepared to act according to the standards and specific requirements of a war theatre.

In this sense, during a visit of the Coalition Forces operating in the southeast of Afghanistan, the American Secretary of Defence, Donald Rumsfeld, addressed "*our thanks and gratitude for the participation* (Ed. of Romanians) *in the operation ENDURING FREEDOM*".

***Mission* "INTERNATIONAL SECURITY ASSISTANCE FORCE"**

Within this mission, the Romanian Armed Forces was involved in various operations, which we will describe one by one.

Afghanistan Theatre of Operations and to end the "RESOLUTE SUPPORT" mission, required the acceleration of the mission-wide planning process. The RSM commander, General Scott Miller (US), announced the intention to complete the orderly withdrawal of Coalition forces from Afghanistan no later than July 4th, 2021. Thus, in mid-April 2021, at the RSM level, an orderly retrograde plan was developed within 74 days, aligning with the end state set by the US President (September 11th, 2021) and reflecting the RSM commander's clear intention to complete the withdrawal by July 4th, 2021.

To this end, on April 20th, 2021, the commander of the Joint Forces Command (JFC) under the Defence Staff (SMAp) issued the Order for the extraction of the national contingent from TO Afghanistan "Safe Return – A". This order mandated the repatriation of the Romanian forces deployed in CJOA-A, ensuring security conditions and full synchronisation with the plan to conclude the "RESOLUTE SUPPORT" mission. The planned activity was completed at the end of June 2021, **thus marking the end of the participation of the Romanian Armed Forces in the most important mission after the end of the Second World War**.

Lowering the last Romanian flag from Afghanistan, 2021, *Photo: Captain Andrei Vicol*

For the implementation of Operation Order "Safe Return – A", 12 airlift missions were required, of which 3 with C-17 aircraft provided by USCENTCOM, 7 with C-17 aircraft provided by HAW Papa and one with a C-130 aircraft from the national resource. Thus, at the end of the mission of the Romanian Armed Forces in TO Afghanistan, 615 soldiers and 59 pallets (AFP), which represented 135.7 tons of equipment and materials, were safely extracted.

During the 19 years of participation with military structures in the Theatre of Operations in Afghanistan, more than 32,000 Romanian soldiers were deployed (37 rotations of contingents every 6 months). Among them, 27 soldiers lost their lives. Romania was one of the countries with a substantial involvement in the war in Afghanistan, the largest operation against terrorism launched by the US after the attacks of September 11th, 2001.

At the ceremony that marked the withdrawal of Romanian troops and the end of the Romanian Military's mission in Afghanistan, the President of the Romanian State, Klaus Werner Iohannis, declared that "*The Mission of the Romanian Armed Forces in Afghanistan will remain in the history books as the longest, most complex and important military operation outside the national territory after the Second World War*". He also added that "*our presence in Afghanistan has earned us the respect of our allies and coalition partners*".

The parade of the last detachment arrived from Afghanistan, the 634th Infantry Battalion, 2021, *Photo: Captain Andrei Vicol*

3.3. Participation of the categories of armed forces, commands and other structures in the missions in the Afghanistan Theatre of Operations

3.3.1. Participation of the Romanian Land Forces

The biggest Romanian contribution to the campaign in Afghanistan was given by the Land Forces. This had a gradual increase, both in terms of quantity and the complexity of the deployed structures, which, at its peak, reached 1,815 soldiers (ISAF). Romania occupied the tenth place among the contributing countries with troops in the anti-terrorist coalition. The missions in which the Land Forces participated in TO Afghanistan evolved from simple to complex, from patrol, reconnaissance and escort missions, to counterinsurgency type missions and, later, to training and institutional assistance missions. They were carried out within the following missions/operations:

- Operation "ENDURING FREEDOM";
- Mission "INTERNATIONAL SECURITY ASSISTANCE FORCE";
- Mission "RESOLUTE SUPPORT".

Patrol mission on Highway A1 (Qalat-Kabul), 2012,
Photo: MoND

Afghanistan Theatre of Operations and the end of participation in the NATO operation International Security and Assistance Force" was approved. The document provided the framework for planning and coordinating the continuation of the mission, as well as for the reconfiguration and repatriation of the Romanian forces from Afghanistan participating in ISAF.

In 2013, the process of redeploying national contributions to ISAF was achieved by further reducing the numbers, ending the mission of some structures and reorienting some numbers towards other contributions as follows:

- the forces of the 1st Manoeuvre Battalion initially decreased from 520 to 400 soldiers, simultaneously with the reorientation of 120 soldiers to the Force Protection Company from the ground defence area near the Kandahar airport / KAF GDA FP (later, at the end of June 2013, the battalion completed its mission);
- the numbers of the 2nd Manoeuvre Battalion decreased from 627 to 520 soldiers, a process completed in February 2013, with the rotation of the battalion;
- the number of NTM-A instructors decreased by 12, due to the conclusion of missions for certain teams and the reorientation of some contributions.

In the summer of 2014, the 2nd Battalion reduced its operational tempo in the run-up to the second round of the presidential elections in Afghanistan (June 14th, 2014) and handed over the area of responsibility to the Afghan security forces. Later, between July 3rd and 18th, 2014, the gradual repatriation of TF 20 personnel was carried out, both with C-17 aircraft through the NATO strategic air transport program SAC HAW Papa (Hungary) and with national C-130 aircraft.

Participation in the "RESOLUTE SUPPORT" mission

On January 1st, 2015, the "RESOLUTE SUPPORT" mission began, which representing a peace mission with the objectives of training, advising and assisting (TAA) the Afghan National Defence and Security Forces and Institutions (ANDSFI) while simultaneously, protecting the own forces.

Romanian military structures, including the staff personnel, were involved in ANDSFI training and advisory actions, force protection, military intelligence, airport operation, military police, informational/psychological operations and logistical support. Through them, Romania made its contribution to increasing the credibility, capability and sustainability of ANDSFI, as well as to supporting the Afghan Government in combating terrorist activities and ensuring the framework of economic development and democratic evolution of this country.

Transfer of authority in TO Afghanistan, 2020,
Photo: MoND

The RSM represented the main effort of the Romanian's contribution to operations and missions outside the territory of the Romanian state at that time. In order to train, advise and assist ANDSFI, to provide force protection for Kandahar Air Base (KAF) and to provide logistical support to participating national forces, the MoND made a significant contribution to the RSM, with a total of 615 military personnel.

The Romanian contingent included: a force protection battalion stationed at the Kandahar Air Base, a force protection detachment at Bagram, a detachment of force instructors for special operations, two military police detachments, an advisory and assistance team at the institutional level (MAG-D), HUMINT and CI teams, an HKIA airfield operation team, medical staff in the ROL 2/HKIA hospital, advisory teams in both TAAC S and TAAC W, staff personnel at RSM headquarters and a national support element.

Withdrawal from Afghanistan

President Joseph Biden's decision, announced on April 14th, 2021, to withdraw US forces from the

starting from September 2006, the 2nd "Călugăreni" Infantry Battalion, which was executing missions within "ENDURING FREEDOM", was subordinated to the Regional Command South (RCS) within ISAF and was redeployed from Kandahar to Qalat. The soldiers of the battalion executed missions, in cooperation with the police and the Afghan security and defence forces (ANP and ANDSF), to defeat the Taliban/insurgent forces, to ensure freedom of movement on the A1 highway in Zabul province, but also to create a safe democratic environment. Thus, in addition to the participation of staff personnel in the ISAF commands, Romania's participation in the ISAF with an independent infantry battalion level structure also began.

In 2010, the Romanian side increased its contribution to an effective force of approximately 1,600 soldiers, by introducing the second manoeuvre battalion in Zabul province, with the mission of patrolling and ensuring freedom of movement on the A1 ring highway, which connects the capital Kabul with the city of Kandahar.

The 2nd Infantry Battalion "*Călugăreni*" on a patrol mission, 2006, *Photo: MoND*

Increasing military presence in TO Afghanistan

In 2011, in the context of US President Barack Obama's request to NATO allies for additional troops in order to increase the capacity to fight against the Taliban in Afghanistan, there was an increase in the Romanian military presence in Afghanistan, reaching approximately 1,900 soldiers. They mainly consisted of two manoeuvre battalions, two military intelligence detachments, a special forces detachment, a national support element, four OMLT-type advisory structures, a detachment of instructors for the Afghan National Armed Forces and staff personnel. The addition of the contribution of the Romanian Armed Forces in 2011, compared to 2010, involved:

➢ taking over the management of Kabul International Airport in the position of coordinating nation

Soldiers of the 2nd Infantry Battalion "*Călugăreni*" in Afghanistan, 2011, *Photo: MoND*

(KAIA – "LEAD NATION") for one year (April 2011 – April 2012);

➢ the deployment of ISR elements (a UAV system with 14 soldiers and 3 PGSS systems with 18 soldiers);

➢ deployment of instructors to different training centres within the NATO Training Mission in Afghanistan (NTM-A);

➢ the deployment within the Special Forces Detachment of 21 soldiers.

Through this contribution, Romania maintained the 4th position among the NATO nations participating with forces in the ISAF mission. Most of the forces were deployed in the south of Afghanistan, in Zabul province. In addition to these, some forces (intelligence structures, special operations forces, general staff, support structures, air control structures) were deployed in Kabul, Bagram and Kandahar.

The reduction of the Romanian military forces

Initially, Romania had planned, for 2012, the participation of 1,945 soldiers in TO Afghanistan. The differences compared to the previous year were determined by the following elements:

➢ the deployment, for 6 months, at the request of the North-Atlantic Alliance, of a Romanian detachment made up of 60 soldiers from the Deployable Communications and Informatics Module of NATO (DCM), in the first semester of 2012;

➢ the end of the management mission of the Kabul International Airport, in April 2012, which led to the reduction of the forces deployed in Afghanistan by 75 soldiers;

➢ reorientation of OMLT effectives to mentoring teams (MAT) in order to operationalize the structures of the Afghan armed forces.

Later, in January 2012, the "*Concept regarding the gradual reduction of the national contingent in the*

Landing of soldiers from the 26th Craiova Infantry Battalion in the Kandahar Military Base, 2002,
Photo: Cătălin Ovreiu

transport aircraft belonging to the Romanian Air Force and, later, a military intelligence detachment, an air traffic control team and soldiers in two provincial reconstruction teams.

The participation in the Operation "ENDURING FREEDOM"

Following the assumed commitments, the Romanian military contribution to Afghanistan increased considerably in July 2002, when, based on Decision no. 15 of the Romanian Parliament of April 30th, 2002, the first infantry battalion of Romanian Armed Forces was deployed to Kandahar, namely the 26th Infantry Battalion "*Neagoe Basarab*", led by Lieutenant-Colonel Nicolae-Ionel Ciucă. The battalion represented our country's contribution to Operation "ENDURING FREEDOM" and had the mission of ensuring the guarding and security of the Kandahar Air Base.

The soldiers of the battalion acted in difficult physical and mental conditions during the deployment in the theatre of operations. The combat missions performed and the training program carried out led to the consolidation of the combat cohesion of the detachment, maintaining a high standard of discipline and morale. As a result of the execution of the combat mission in TO Afghanistan, the 26th Infantry Battalion would earn the nickname "*Red Scorpions*".

Participation in the "Provincial Reconstruction Teams" concept

The following year, Romania was requested to participate in the project "Provincial Reconstruction Teams" (PRT), carried out in Kunduz province and led by Germany. It included a civilian component, made up of German representatives from the Ministry of Foreign Affairs, the Ministry of the Interior and the Ministry of Construction and Development, and a multinational military component, with up to 450 troops.

The purpose of PRT Kunduz was to increase confidence and security in the area, support the Afghan Transitional Authority in ensuring a stable climate for economic activities, as well as training the domestic armed and police forces. Thus, on June 10th, 2003, the first military assistance mission carried out by the Romanian Armed Forces, the "ANA TRAINING" detachment, was introduced in Afghanistan, with the mission of contributing to the process of establishing and operationalizing the new Afghan National Army (ANA).

The deployment of Romanian forces during the first democratic elections in Afghanistan

In October 2004, the first democratic elections took place in Afghanistan since the removal of the Taliban from power, which led to the election of Hamid Karzai as the country's president. After about a year (September 18th, 2005), the Afghan population was called to the polls again to appoint their representatives in the Parliament, an important moment in the history of a country torn apart by wars over several decades.

For the smooth conduct of the elections, the North-Atlantic Alliance decided to supplement the troops deployed in Afghanistan. Romania's contribution took place over a period of three months (August 10th – November 10th, 2005) and included an infantry battalion (the same 26th Infantry Battalion "Red Scorpions"), made up of 400 soldiers. The main mission of the battalion was to ensure a climate of security conducive to holding elections in the area of responsibility, but

Patrol mission in Afghanistan, 2005,
Photo: MoND

also to win the trust of the population, called to participate in the first democratic parliamentary elections in this country.

Participation in ISAF with the deployment of the first infantry battalion

In accordance with the operations order of the commander of the 2nd Joint Operational Command,

Resolution 2189 (2014)
adopted by the Security Council at its 7338th meeting,
on 12 December 2014

The Security Council,

……………………………….

Underscores the importance of continued international support for the stabilization of the situation in Afghanistan and of further enhancing the capabilities and capacities of the Afghan National Defence and Security Forces in order for them to maintain security and stability throughout the country, and in this regard, welcomes the agreement between NATO and Afghanistan to establish the post-2014 non-combat Resolute Support Mission, which will train, advise and assist the Afghan National Defence and Security Forces at the invitation of the Islamic Republic of Afghanistan;

………………………………..

Extract from *Resolution no. 2189* of the UN Security Council of December 12th, 2014 establishing the Resolute Support Mission (RSM) in Afghanistan

- supporting adherence to the principles of the rule of law and good governance; and also
- promoting the establishment and support of processes such as force generation, recruitment, training, management and staff development.

Almost 20 years after the start of military operations, recognizing that there is no military solution to the challenges facing Afghanistan and following the signing of the agreement between the US and the Taliban (February 2020), the Allies decided on 14th April, 2021, to begin the withdrawal of forces from Afghanistan by the summer of 2021, but the international context postponed the end of mission to early September 2021.

3.2. The participation of the Romanian Armed Forces in missions in the Afghanistan Theatre of Operations

The participation of the Romanian Armed Forces in the missions and operations in Afghanistan, which were initially carried out to secure the Afghan territory and later to support, assist and rebuild the Afghan society, represented an important step in accelerating Romania's accession to the North-Atlantic Alliance, strengthening the country's status as a dependable and credible partner and ally.

The Romanian Armed Forces gave the most difficult maturity exam in TO Afghanistan, an exam that lasted almost two decades and in which the Romanian soldiers were permanently with their allies, being often praised for the way they did their duty. Unfortunately, these missions and operations also caused the greatest loss of human life among Romanians troops sent to contribute to peacekeeping in theatres outside the national territory.

Raising the Romanian flag at the Kandahar International Airport, *Photo: ROU MoND*

The decision to participate in the ISAF mission

At the end of 2001, Romania took the decision to participate with personnel and military equipment in ISAF in Afghanistan, in accordance with the provisions of *Decision no. 38 of December 21st, 2001* approved by the Romanian Parliament. Based on this decision, on January 30th, 2002, the Government of Romania approved the financing of our country's preparation and participation in ISAF with personnel and equipment, for a period of six months, starting on January 15th, 2002. Later, on March 20th, 2002, the Romanian Parliament approved the addition of our country's participation in ISAF with staff officers.

Based on these normative acts, on January 28th, 2002, the first 25 Romanian soldiers, belonging to a military police platoon, were deployed to Afghanistan, who were joined by the crew of the transport aircraft belonging to the Romanian Air Force, consisting of 14 military aviators. Thus, the Romanian side has engaged forces in Afghanistan since the beginning of the ISAF mission (February 2002), consisting of a military police platoon, staff personnel, the crew of a C-130 B Hercules

3.1. Afghanistan Theatre of Operations

Military actions in the Afghanistan Theatre of Operations (TO) in response to the September 11th, 2001 terrorist attacks on the US were conducted over a period totaling approximately 20 years, ending in early September 2021 with the withdrawal of the last American soldiers from Afghan territory. Due to the large time span, the military actions in Afghanistan would turn into one of the longest and most extensive deployments of forces since the post-Cold War period.

The military operations have started on October 7th, 2001, when Operation "ENDURING FREEDOM" was launched, a US-led coalition operation within the global war on terrorism. Initially, the actions began with strong air raids and incursions by the American and British special forces, and later they continued with the offensive of the ground forces, helped by the Afghan anti-Taliban forces of the Northern Coalition. All this led to the fall of the capital, Kabul, on December 5th, 2001, and the establishment of an interim Afghan government.

At the request of the Afghan authorities, the UN Security Council established, on December 20th, 2001, through *Resolution no. 1386*, the "INTERNATIONAL SECURITY ASSISTANCE FORCE" mission. The initial mandate of the mission was six months, but it was successively extended through 18 UN Security Council resolutions until December 2014. Initially, ISAF operated on the principle of national rotations, but, starting on 11th August 2003, NATO assumed the mission leadership and became responsible for the force command, coordination and planning, including providing a force command and a headquarters in Afghanistan.

Resolution 1386 (2001)
adopted by the Security Council at its 4443rd meeting,
on 20 December 2001

The Security Council,

....

Authorizes, as envisaged in Annex 1 to the Bonn Agreement, the establishment for 6 months of an International Security Assistance Force to assist the Afghan Interim Authority in the maintenance of security in Kabul and its surrounding areas, so that the Afghan Interim Authority as well as the personnel of the United Nations can operate in a secure environment;

....

Extract from *Resolution no. 1386* of the UN Security Council of December 20th, 2001 establishing the International Security Assistance Force (ISAF) Mission in Afghanistan

The role of the ISAF mission was to support and contribute to the establishment of new Afghan security forces and to enable the new authorities in Kabul to develop their capacity to provide effective security throughout the country. At the same time, ISAF aimed to contribute to the reconstruction and development of Afghanistan and to create an environment conducive to the functioning of democratic institutions and the establishment of the rule of law, but also to prevent the creation of a new safe haven for terrorists. Considered one of the largest international crisis management operations, ISAF brought together, over a period of more than 13 years, contributions from 51 NATO and partner countries. By the end of 2014, the process of transferring full security responsibility from ISAF troops to the Afghan police force was completed. With the achievement of this objective, the ISAF mission ceased its activity.

Romanian soldiers (The 265th Military Police Battalion "*Tudor Vladimirescu*") and US soldiers in Afghanistan,
Photo: ROU MoND

On January 1st, 2015, ISAF was succeeded by the "RESOLUTE SUPPORT MISSION" (RSM). This had as its legal basis the official request from the Afghan Government and the Status of Forces Agreement (SOFA) between NATO and Afghanistan, with the support of the international community, through *Resolution no. 2189* of the UN Security Council, dated December 12th, 2014.

In comparison with ISAF, the RSM was a non-combat mission (no direct engagement in combating insurgents) and operated with a central command in Kabul/Bagram and four regional commands in Mazar-e Sharif (north), Herat (west), Kandahar (south) and Laghman (east). RSM activities were focused on priority areas to enable the reform of the Afghan security and defence system, such as:

- ➢ implementation of planning, programming and budgeting;
- ➢ ensuring transparency, accountability and supervision;

At the beginning of this millennium, Afghanistan posed a significant global security challenge, driven by both the character of the Islamic fundamentalist Taliban group imposing a regime of terror on the Afghan population and the proliferation of terrorist cells

The Afghanistan map

and organizations on Afghan soil, with the most notable being the Al-Qaeda organization. The concerns of the entire international community turned into certainties with the terrorist attacks of September 11th, 2001 on the United States of America. It was the first time in history that an Allied territory had been attacked, which led the North Atlantic Treaty Organization to activate Article 5 of the Washington Treaty. As a result, Afghanistan became the site of the largest deployments of armed forces and the longest military operations of the post-Cold War period.

The terrorist attacks of more than 20 years ago, coordinated by Al-Qaeda and its leader Osama bin Laden and directed against objectives representing symbols of Western civilization or power, have thoroughly changed the international order and generated a series of events, which have led to substantial changes in international security. The changes have been profound, creating and reshaping alliances, altering the world's perception of risks and threats, and having political, economic, and security consequences not only for the United States, but for the entire international community. In the last two decades, terrorism has become a global threat, being considered the main security risk.

The twin towers of the World Trade Center being struck, New York, September 11th, 2001

At the same time, the terrorist attacks of 9/11, which have been compared to the darkest moments in recent history and still remain in the collective memory, such as the relentless Japanese attack on Pearl Harbor in December 1941, demonstrated that terrorism has no limits and that there are no safe areas for humanity.

The international community has realized that it is at a crossroads and is facing a threat of far-reaching dimensions that will fundamentally redefine the security environment in the coming decades. Thus, the war against terrorism and, in particular, the removal of the Taliban regime and the destruction of the Al-Qaeda terrorist organization became an imperative, which united the entire international community. It represented a large-scale collective effort that demonstrated the ability of states to act responsibly against the new threat posed by international terrorism.

Chapter 3

The Participation of the Romanian Armed Forces in missions and operations in Afghanistan

Aspects from the parade of a military detachment on the occasion of Romania's National Day, December 1st , *Photo: MoND*

der the leadership of NATO or the European Union, or within coalitions. Humanitarian assistance missions can also be carried out at the request of affected states that need such assistance. Article 3 also provides, at para. (3), other (preparatory) actions, such as exercises, training, ceremonies and other activities that may take place outside the national territory. These statutory international missions can easily be correlated with two of the general missions of the Romanian Armed Forces, which are presented in the Military Strategy of Romania (2021): "the contribution to collective defence in the military alliance systems and the participation in actions for *maintaining or restoring peace*".

In terms of the approval mechanism, it differs depending on the type of mission and its scope. For all the missions specified in Article 2 of the *Law no. 121*/2011, the decision-making chain is headed by the President, who approves the sending of forces outside the country, upon the proposal of the Prime Minister and after consulting the CSAT. The President is obligated to notify the Parliament of his decision within five days or at the beginning of the first working session if the Parliament is on vacation at that moment. The President is obligated to ask for Parliament's approval when the mission does not comply with international treaties already signed or when the mission is not part of the missions approved by the CSAT and budgeted by the Government. The Minister of National Defence, at the request of international organizations or strategic partners, may send observers/monitors, instructors, advisers, general staff or specialized staff on individual missions, after consulting the Ministry of Foreign Affairs (MFA). He must inform CSAT within five days from the date of the decision. Also with the approval of the MFA, the Minister of National Defence can decide to send forces for military exercises and training in states that are not part of NATO, the EU, the Partnership for Peace or with which there are no military agreements in force. For the other exercises and trainings, the approval of the MFA is not required.

We can conclude that the legislation regarding the conduct of the missions and operations of the Romanian Armed Forces outside the Romanian national territory has undergone, in these thirty years, successive changes determined on the one hand by the period of transition from a totalitarian society to a democratic one and, on the other hand, by our country's accession to the North Atlantic Alliance. After three decades, we can say that there is a solid and applicable regulatory framework, corresponding to the needs existing at the moment.

The five types of missions provided for in the current law are intended, in fact, to maintain global and regional peace, so that bloody and costly conflagrations are avoided as much as possible. As a result, Romania's dual capacity of beneficiary and security provider obliges its armed forces to participate in peacekeeping actions beyond Romania's borders. All these actions are carried out within the international normative framework managed by the United Nations Organization.

Parliament, the joint exercises ("e)") are approved by the Prime Minister at the proposal of the Minister of National Defence, and the individual and ceremonial missions ("f)-g)") by the Minister of National Defence.

Law no. 42 / 2004

Article 2

The missions in which the armed forces can participate outside the territory of the Romanian state are:

a) collective defence missions;

b) peacekeeping operations;

c) humanitarian assistance missions;

d) coalition type missions;

e) joint exercises;

f) individual missions;

g) ceremonial missions.

Law no. 42 of March 15th, 2004 regarding the participation of the armed forces in missions outside Romanian territory

However, if the peacekeeping missions or those of the coalition type exceed the international treaties or agreements already signed by Romania, the President must request the approval of the Parliament for the execution of the respective operations. Regarding CSAT responsibilities, it must, at the proposal of the Prime Minister and before June 30th of each year, analyse and decide on the forces and means that can be made available for international missions and operations organized for the next year. Moreover, the Government is obligated to provide the necessary financial resources for the execution of the actions in the following year.

As mentioned, Romania became a member of NATO in 2004, and the procedures regarding its participation in the missions and operations of this organization had become, through this law, compliant with the new security context. Even before, the Constitution had been revised (2005). Article 117 had become Article 118, and the first paragraph had been completed specifically for the future accession to NATO: "*Under the law and the international treaties Romania is a party to, the Armed Forces shall contribute to the collective defence in military alliance systems, and participate in peacekeeping or peace restoring missions*".

Law no. 42/2004 was very useful in simplifying and logically ordering the organization of the military system for the military's participation in international missions and operations for two reasons. Firstly, it reasonably classified these missions and operations. Secondly, it clarified the place of the various institutions of the state in the process of approving military actions outside the national territory.

2.3. Types of international missions/operations of the Romanian Armed Forces

Without making many changes, especially regarding the mission approval algorithm, the Parliament adopted *Law no. 121 of June 15th, 2011 regarding the participation of the armed forces in missions and operations outside the territory of the Romanian state*, which naturally replaced *Law no. 42/2004*.

This law is in force and it was amended only once, by *Government Emergency Ordinance no. 21/2017*, which introduced a new type of international mission/operation, following the NATO summit in Warsaw in 2016, namely that of "*implementation of reassurance measures, forward presence and deterrence, as well as other actions established by decisions of the North Atlantic Council to ensure security in the North Atlantic space, in accordance with the provisions of the North Atlantic Treaty, signed in Washington on April 4th, 1949*". However, the law adopted in 2011 significantly changed the very classification of the types of international missions in which the Romanian Armed Forces can participate.

Law no. 121/ 2011

Article 2

(1) The missions and operations in which the armed forces participate outside the territory of the Romanian state are:

a) collective defence within the North Atlantic Treaty Organization or ensuring the security of the member states of the European Union;

a1) for the implementation of reassurance measures, forward presence and deterrence, as well as other actions established by decisions of the North Atlantic Council to ensure security in the North Atlantic space, in accordance with the provisions of the North Atlantic Treaty, signed in Washington, April 4, 1949;

b) crisis response;

c) of peace;

d) of humanitarian assistance.

(2) The missions and operations provided for in para. (1) can be carried out under the mandate of the United Nations Organization or the Organization for Security and Co-operation in Europe, under the leadership of the North Atlantic Treaty Organization or the European Union, as well as within coalitions.

(3) The missions and operations provided for in para. (1) lit. d) they can also be carried out at the request of the affected state.

Article 2 of *Law no. 121* of June 15th, 2011 *regarding the participation of the armed forces in missions and operations outside the territory of the Romanian state*

Therefore, according to Article 2 of the Law no. 121/2011, there are five clear types of missions that can be carried out under the UN or OSCE mandate, un-

defence and security being among the priorities of the Parliament. As for the main topic under discussion, the Constitution provided an article (117) dedicated to the armed forces and another (118) to the establishment of the Supreme Council of National Defence of Romania, whose establishment and operation law had already been promulgated since the end of 1990. The role of the CSAT in the participation of the Romanian Armed Forces to international missions is an effect of these provisions, more precisely of the articles that describe the purpose of this institution (unitary organization and coordination). Also in 1990 (on December 18th), Parliament approved *the Law on the organization and operation of the Ministry of National Defence* (*Law no. 41/1990*), a law to which the constitutional text explicitly refers (par. 2).

The first law that explicitly refers to international missions was *Law no. 45 of July 1st, 1994 – Law on the National Defence of Romania*. Thus, Section 5 of Chapter I establishes the way in which collective armed actions outside the national territory, as well as those on Romanian territory, are approved, when the military of other states participate. Participation in the establishment of international forces must be approved by the Parliament, at the request of the President of Romania, and participation in the exercises is approved by the CSAT, with prior notification of the Parliament.

Constitution of Romania - 1991

Article 117 *– The Armed Forces*

(1) The Armed Forces shall be exclusively subordinated to the people's will, in order to guarantee the sovereignty, independence and unity of the State, the country's territorial integrity, and the constitutional democracy.

(2) The structure of the national defence system, the preparation of the population, economy and territory for defence, as well as the military shall be regulated by an organic law.

(3) The provisions of paragraphs (1) and (2) shall apply accordingly to the other components of the Armed Forces established according to the law.

(4) The organization of military or paramilitary activities outside a State authority is prohibited.

(5) Foreign troops can only enter, station, carry out operations, or pass through the Romanian territory under the terms of the law.

Article 117 of the Romanian Constitution, 1991

Section 5 was amended in 2000, through Romanian *Government Emergency Ordinance no. 13*, approved by *Law no. 398/2001*. The increasingly active participation of the Romanian Armed Forces in international missions led to the simplification of approval procedures for small-scale military operations, so that, depending on the size of the action, the approval process passed from the responsibility of the Parliament to that of the President of Romania (at the proposal of the Government, of the Prime Minister or the Minister of National Defence). Moreover, for operations lasting less than 30 days, with less than 1000 military personnel, the approval falls within the attribution of the Minister of National Defence, upon the proposal of the General Staff (today the Defence Staff).

Law no. 45 / 1994

Chapter I, Section 5

In the interest of collective security and in accordance with the obligations assumed by Romania through international treaties, at the request of the President of Romania, there shall be submitted to the Parliament for approval the participation with effectives and military techniques to the constitution of the international forces meant to the maintenance of the peace or having humanitarian purposes.

The participation without Romanian's territory of some units of the armed foces with effectives and military techniques at the common military exercises with units of other states shall be approved by the Supreme Council of National Defence under the previous notifications of the Parliament.

The development, in a determined period of time, of the military's exercises and operations that shall involve the entering, sojourn or the passing of certain foreign military units on the Romanian's territory shall be separately approved for each case by the Parliament of Romania at the previous request of the President of Romania;

Article 5 of *The Law no. 45* of July 1st, 1994, *The Law on the national defence of Romania*

Meanwhile, the new law regarding the organization and functioning of the Supreme Council of National Defence of Romania is approved (*Law 415 of June 27th, 2002*), which, like the previous one, does not contain explicit provisions about Romanian's participation in international missions and operations. Around the official moment of Romania's accession to NATO, the first legal act dedicated to the participation of the Romanian Armed Forces in international missions appears: *Law no. 42 of March 15th, 2004 regarding the participation of the armed forces in missions outside Romanian territory*.

2.2. The first law dedicated to participation in international missions

Article 2 of *Law no. 42/2004* makes the first official classification of international missions, classification according to which it is specified, further on, the way of approving such operations. Thus, if for the operations described between "a)-d)" the approval is given by the President, at the proposal of the Prime Minister, after consulting the CSAT and with the notification of the

involvement in the global problems of humanity, namely the participation of our country in international actions aimed at preserving peace and stability in the world. The importance the Romanians gave to this principle is also proven by the circumstance described above.

2.1. From the "entire people's war" to NATO membership

After 1989, Romania's political power initiated the legislative reform from the very beginning, so that (according to the rules existing in that period) the first major changes were made through Decree-Laws. Immediately after the takeover of power by the revolutionary forces, the Council of the National Salvation Front was established (CFSN – December 27th, 1989), as the supreme organ of the state power of Romania, which took over the role of legislator and held it until its replacement by the Provisional Council of National Unity (PCNU – February 9th, 1990). The new body of state power functioned until the election of the first democratic Parliament after many decades of dictatorship (May 20th, 1990).

In those five months, eighty-two *Decree-Laws* were issued by the CFSN and sixty-five *Decree-Laws* by the PCNU, some of them having as their object regulations in the field of security policy. It should be noted that the first Decree-Law of the CFSN (*Decree-Law no. 1* of December 26th, 1989, one day before the legal establishment of the Council) repeals, among others, *Law no. 5/1969 regarding the establishment, organization and operation of the Defence Council of the Socialist Republic of Romania*, a body subordinated to the Romanian Communist Party, with attributions in the field of security and defence. Once this normative act was repealed, the main prerogatives regarding the security and defence of Romania are taken over (according to *Decree-Law no. 2/1989*) by the Superior Military Council, which "*coordinates the entire activity of the armed forces and the units taken over from the Ministry of Internal Affairs*". It was later replaced by the Supreme Council of National Defence (CSAT), established by *Law no. 39* of December 13th, 1990. Even though this law establishes a particularly important body in the algorithm for the deployment of Romanian soldiers outside the national territory, Law no. 39/1990 does not provide for explicit attributions related to international missions. Thus, at the beginning of 1991, the mechanism that interests us can be described as follows: by adopting *Resolution no. 678* of the UN Security Council, which creates the largest international coalition up to that time, the Romanian Prime Minister addresses the Senate, and the Senate approves the request to support the multinational forces in the Persian Gulf area.

Amplă conlucrare a tuturor forţelor creatoare ale ţării!

COMUNICAT

al Consiliului Frontului Salvării Naţionale

Communiqué of the National Salvation Front Council, Adevărul newspaper, December 25th, 1989

Decision no. 3 of February 7, 1991
regarding the Government's request to approve the sending of a humanitarian mission to Saudi Arabia

Debating the Prime Minister's request on sending a field hospital and a chemical decontamination unit to Saudi Arabia, the Senate approves the following resolution:

Unique article

The Senate approves the proposals of the Government of Romania, contained in the presentation of the Prime Minister, Mr. Petre Roman, regarding the sending of two non-combatant military units (a field hospital and a chemical settlement unit), established on a voluntary basis, to Saudi Arabia, in support of the multinational forces from the Persian Gulf area.

THE PRESIDENT OF THE SENATE
Academician ALEXANDRU BÂRLADEANU

Decision of the Romanian Senate no. 3 of February 7th, 1991 *regarding the Government's request to approve the sending of a humanitarian mission to Saudi Arabia*

The Romanian Parliament elected in 1990, whose main task was to draft a new Constitution, had to continue legislating in the main fields of activity.

The Constituent Assembly adopted the text of the fundamental act on November 21st, 1991, and it entered into force after its approval through the Constitutional Referendum on December 8th, 1991. The legislative process followed its normal course, with the field of

After Romania has adopted a liberal democratic regime, as a consequence of the 1989 Revolution, the Romanian Armed Forces has been actively engaged in efforts to ensure peace and security by participating in a series of international missions and operations. The Romanian soldiers, no matter with whom they effectuated their activity and continue to perform it (UN, OSCE, NATO, EU or coalitions) and regardless of the nature of the battlefield (land, sea or air) or of the actions entrusted to them (observation, protection, combat, training, medical assistance, etc.), have shown professionalism, selflessness and empathy towards the local people, thus boosting the image and prestige of Romania and its armed forces on all three continents (Africa, Asia, Europe) where the Romanian soldiers were deployed.

The new version of the Romanian Armed Forces, even before transitioning from a mass structure to a professional one, responded immediately to the first request it received from the political leadership participate in a multinational operation. It took part in the operation "DESERT STORM", together with partners in the largest coalition since the Second World War. At the request of the United Nations, the Romanian Prime Minister proposed to the Romanian Senate the sending of two non-combatant military units (a field hospital and a chemical decontamination unit) to Saudi Arabia, in the context of the First Persian Gulf War (February – March 1991).

This first participation of the Romanian military in actions outside the national territory (after December 22nd, 1989) was legitimized by *Resolution no. 678* of the UN Security Council, which authorized the taking of all necessary measures (including force) to stabilize the situation and return to the state of normality that existed before the invasion of Kuwait by Iraqi forces.

On that occasion, Romania demonstrated its will to participate in international peacekeeping actions, despite some obstacles generated in particular by the lack of a legal framework and clear procedures regarding the deployment of troops outside the national territory. Therefore, the creation of the normative framework to regulate the organization and operation of the Romanian Armed Forces was very important.

Aspects during the Revolution of December 1989

The transition from the Romanian society before December 22nd, 1989 to today's was a particularly complex process, and, during all this time, the Romanian Armed Forces was the spearhead of Romania's accession to the Western world. Of course, the big changes that had to be made in order to adapt to the new conditions required vast and radical normative changes, and the transition was also hampered by the so-called "legal vacuum" that characterized the first post-revolutionary years. As it is known, Romania officially joined the North Atlantic Organization on March 29th, 2004. The reform of the national defence system was one of the main conditions that had to be met in order to achieve this priority goal, desired by the vast majority of Romanian society. Of course, the reform had to be accompanied by legislative adaptation, so as to ensure the fastest possible transition from the conscript structure, specific to the communist era, to a professional one, as it is today.

However, the legislative reform in the field of national defence, a component of the legislative reform at the national level, was possible only on the basis of the existence of a correct vision and a tenacious implementation of the new principles of existence and operation of the military system. One of these principles was the

Chapter 2

Legal basis for international missions and operations

UN blue helmets

rity Council resolution. Still, the legal situation resulting from this legitimate action should be recognized through a UN resolution. Of course, if the aggressor is a permanent member of the UN Security Council or is supported by a permanent member, there may not be a such a resolution or it may not adequately reflect the existing situation. It should be noted that in specific cases such as in 1999 (Kosovo) or 2003 (Iraq), interventions were approved by the adoption of such resolutions (namely *Resolution no. 1483* of May 22nd, 2003, which recognized the American-British occupation of Iraq and lifted sanctions against the country, and *Resolution no. 1500* of August 14th, 2003, which recognized the new governing authorities and launched the UN assistance mission, thus ensuring the legitimacy of the missions on behalf of the international community).

As a general conclusion, the United Nations has represented the aspiration of the international community for a world without war, governed by international law, based on cooperation, multilateralism, and the recognition of the right to existence of all states, in the borders established in 1945. It has equally been a compromise between the great powers, which secured their dominance through the aforementioned right to veto, and the desire for equality and democracy of small and medium-sized states. While the UN Security Council embodies the ability of the great powers to associate themselves in defending the *status quo* and maintaining control over global peace and war issues, the General Assembly and the Economic and Social Council (ECOSOC) represent the imperativ for security at all levels of the world's countries, achieved through constant dialogue and majority voting. Institutionalized collective security was the invention of the 20th century and, along with other factors (systemic polarity, nuclear weapons, dominant ideological currents), it allowed for the worldwide preservation of peace by avoiding another world war. The power of the UN lies in its legitimacy, which stems from the consent of the member states to act within the universal organization and to abide by the decisions of the UN Security Council and the General Assembly, even when they only possess moral force and lack purely legal force. The UN can be reformed and improved, provided there is political motivation and a willingness to compromise among its members. A new organization with universal scope to replace the UN would be extremely difficult to imagine and achieve, except in the catastrophic scenario of another world war.

Global campaign for Peace Education – Peace Day, September 21

coercive actions, such as the severance of diplomatic relations, economic sanctions, interruption of rail, sea, air and other means of communication, and so on. However, if the measures at the first level prove ineffective, the UNSC can undertake any action it deems necessary on the second level: *demonstrations, blockade, and other operations by air, sea, or land forces of Members of the United Nations* (Articles 41 and 42).

After the Cold War, the occurrence of extreme violence based on ethnic and religious grounds in weak or failed states in Europe, Africa, the Middle East, and the lack of capacity or willingness of governments to intervene, prompted some countries to formulate the "*Responsibility to Protect*" doctrine (R2P). Thus, if states were unable to protect their vulnerable ethno-religious communities, it became the responsibility of the international community, with the UN being the entity with the greatest legitimacy and the largest number of deployable military forces for such missions. At the 2005 UN summit, the R2P principle was adopted by member states, in the hope that there would be no more acts of genocide similar to those in Rwanda or Bosnia and Herzegovina. Since 2009, the UN Secretary-General has overseen the annual drafting of a report on the responsibility to protect. As a result, UN military missions, which allow for the deployment of multinational forces to separate conflicting identity communities and prevent massacres, are organized under the auspices of the R2P doctrine. Genocide, crimes against humanity, and war crimes are considered violations of international peace and security. Unfortunately, the final decision on deploying a peacekeeping force lies solely with the UNSC, which has often demonstrated decision-making paralysis, as permanent members do not share the same security interests and strategic visions. Thus, Russia and China have blocked numerous resolutions regarding the war in Syria, driven by their own geopolitical and strategic interests in the region.

1.3. The question of the armed forces of the United Nations

There is no permanent military force at the disposal of the UN. In fact, Article 43 of the Charter specifies that the armed forces of the United Nations are actually those of its member states, and it states that all member states "*undertake to make available to the Security Council, on its call, armed forces, assistance and facilities necessary for the purpose of maintaining international peace and security.*" National contributions with forces are based on an agreement that outlines the main characteristics of their participation: personnel, nature of the forces, location, level of preparedness, etc. Therefore, the UN does not have its own permanent armed forces, and the UN Military Staff Committee, provided for in the UN Charter, has not become an autonomous supreme command, the operations being decided, planned, and launched at the will of the member states, following negotiations between them. States voluntarily contribute troops or economic resources to these missions; they cannot be coerced, but only persuaded to accept participation.

Since 1992, the United Nations has had a Department of Peace Operations, a structure that assists member states and the Secretary-General in their efforts to maintain or restore international peace and security. Since 1948, over 70 peace operations have unfolded under the auspices of the UN. During these missions, approximately 4,220 members of the peacekeeping forces have lost their lives, including seven Romanians.

Certainly, Romania, as a member state of the United Nations, has contributed over time – militarily and diplomatically, politically and economically – to peace and security actions worldwide, thus proving to be a responsible member of the international community. Over the years, the UN has faced a constant diversification of risks, threats, and challenges to the security of its member states, which has led the organization to diversify its agenda and mission typology. Globalization and interdependence often link risks such as drought, global warming, pollution, depletion of energy and water resources to the intensity of internal (ethno-religious or ideological) and external (inter-state) conflicts. The response of the UN, alongside regional organizations, must be well-calibrated, complex, and adapted to the evolving situation.

Despite certain weaknesses or procedural shortcomings, **the United Nations remains the sole authority that legitimizes military or non-military peace keeping actions at the international level, despite the existence of numerous security and defence organizations at the regional level**. All peacekeeping missions and operations, regardless of their nature or character, are carried out based on UN resolutions. If they operate outside this framework and resort to the use of armed force without being able to demonstrate genuine acted in self-defence (individual or collective), states can be perceived as aggressors, contributing to international turbulance and tend to have a negative global image. For instance, if a NATO member is attacked by a state outside of the organization, the other member states have a duty to intervene in support of the aggressed party, even before securing a UN Secu-

The hall where the sessions of the UN General Assembly are held

nual budget for peacekeeping of approximately 6.5 billion USD), the UN affirms the inalienable right of states to individual or collective self-defence until the *Security Council* is able to intervene, and it is mandatory for any such action to be promptly reported to the United Nations. Furthermore, the UN allows and encourages the conclusions of regional agreements aimed at collective defence and security, as well as their actions in support of peacekeeping, provided that they are subordinate to the principles and purposes of the organization. Moreover, "*The Security Council shall, where appropriate, utilize such regional arrangements or agencies for enforcement action under its authority. But no enforcement action shall be taken under regional arrangements or by regional agencies without the authorization of the Security Council*" (Article 53). Thus, there must be ongoing collaboration between the UN and regional security organizations for the benefit of the international community.

Such entities are active in the field of peace and security at both regional and global levels, and the Romanian Armed Forces participates in operations under the auspices of those organizations to which our country belongs: the OSCE, NATO, and the EU.

1.2. The peacekeeping missions of the United Nations

In order to fulfil its purpose of maintaining international peace and security, the Charter proposes two directions of action: effective collective measures for 1) preventing and removing threats to the peace, suppressing acts of aggression, or other breaches of the peace, as well as 2) resolving disputes or situations that could lead to a breach of the peace (by peaceful means, and in conformity with the principles of justice and international law). The subject matter of the UN is the "*dispute*", which has various stages of development, ranging from conflicting views of the parties regarding major interests to armed conflict among states, civil war, or genocide. Accordingly, decisions are made gradually, ranging from recommendations for resolution or assisted negotiation to coercive measures implemented with the support of armed forces.

Chapter VI of the Charter is dedicated to "*pacific settlement of disputes*". The first provision of the document (Article 33) specifies the means by which parties must attempt to resolve the dispute: negotiation, inquiry, mediation, arbitration, etc. If the dispute persists, the United Nations Security Council assesses whether it could endanger peace and security, and decides on the actions to be taken. In practice, there are three types of peacekeeping missions, all designed to respect the basic principles: the consent of the parties, impartiality, and the non-use of force (except in cases of self-defence or defence of the mandate). The first type of such mission is observation, which involves the deployment of military observers in the field, tasked with monitoring compliance with existing agreements. Military observers are usually unarmed. The second type of operation is the traditional one (interposition). Traditional peacekeeping missions consist of larger contingents that often serve as a buffer between belligerents. The military personnel are lightly armed and may use their issued weapons for self-defence or to defend the mandate given by the Security Council. Finally, there are the multidimensional peacekeeping missions, which, in addition to the former, are directed towards supporting the democratic reconstruction efforts in the states where they are deployed, and they are composed of military personnel, police officers, and civilian experts. This type of mission became more frequent after the end of the Cold War, especially following the presentation of a report on peacekeeping by the UN Secretary-General Boutros Boutros-Ghali in 1992, in accordance with the declaration adopted by the Security Council's high-level meeting on January 31st, 1992.

Nonetheless, there are also peacekeeping missions that do not necessarily require the consent of all parties involved, which we will refer to as peace enforcement operations. They are regulated by Chapter VII of the Charter (*Action with Respect to Threats to the Peace, Breaches of the Peace, and Acts of Aggression*). When a dispute reaches a level that gravely endangers international peace, the UNSC can decide on robust measures to restore peace and order, without the need for the agreement of all parties involved (typically, the consent of the aggressor state is not required).

The measures that can be taken can be categorized into two levels. The first level encompasses non-military

Members of the UN Security Council, 2020

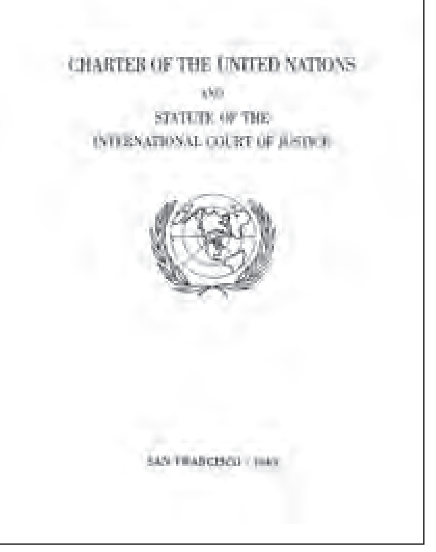
A state that is a party to the dispute being discussed must abstain from voting. This provision is intended to eliminate any potential vote influenced by individual interests, but, over the years, there were numerous cases when UNSC decisions have been blocked by the right to veto. The Charter specifies the absolute competence of the Security Council to decide on joint actions to maintain peace and stipulates: "*While the Security Council is exercising in respect of any dispute or situation the functions assigned to it in the present Charter, the General Assembly shall not make any recommendation with regard to that dispute or situation unless the Security Council so requests*" (Article 12). The UNSC is the only structure of the UN that has the legal right to identify threats to peace and to implement the necessary measures to resolve disputes that can lead to such situations. Its decisions are binding on all member states when taken under the auspices of Chapter VII of the Charter. However, because the founding states of the organization did not take into account the proliferation of internal conflicts (especially ethnic or religious ones), being only concerned with military conflicts among states, the Charter did not clearly provide for the existence of peacekeeping missions conducted under the auspices of the UN. The emergence of new types of threats, such as the existence of "failed" states lacking of internal legitimacy, contested borders, and sometimes secessionist tendencies, which are associated with endangering their own populations (acts of genocide, crimes against humanity, etc.), necessitated finding solutions to expand the scope of action of the UN. The process of decolonization has also generated phenomena of instability and internal violence, which made it necessary to adopt actions and instruments at the level of the international community. These were conceptualized, planned, and carried out through decisions of the *Security Council*, consistent with Chapters VI and VII of the Charter. Chapter VI refers to the pacific settlement of disputes, while Chapter VII refers to the collective intervention of UN members in situations of armed aggression and breaches of the peace.

A situation characterized by the existence of a dispute may come to be examined by the Security Council, based on self-referral or upon referral from the General Assembly, the Secretary-General, or from any member or non-member state of the organization that is or may be affected by the respective dispute. The General Assembly must refrain from intervening during a conflict situation in which the Security Council is already involved, but can issue resolutions before or after it has ended.

While the UNSC has the primary role in identifying and designating situations of conflict and armed aggression, both at inter-state and intra-state levels, the UNGA has also sought to play a more significant role in this sensitive area. Thus, in 1950, the UNGA adopted *Resolution "Uniting for Peace"* (377 A V), which stated that, in situations where UNSC members fail to reach a decision (due to disputes and the use of veto power), the UNGA can itself make the decision to intervene in support of peace when there is an imminent risk of armed conflict or the escalation of an already ongoing armed conflict. However, several permanent members of the UNSC opposed such a provision and denied the right of the UNGA to act in this way, as they perceive it as an attempt of some states to bypass the restrictive decision-making system within the Council, where the five major powers can veto any decision. It should also be noted that, in 2015, Russia rejected France's proposal for permanent members of the UNSC to renounce their right to veto in situations where acts of genocide are imminent. It is a fact that the UN has often proven unable to intervene decisively, namely to authorize coercive peacekeeping missions under Chapter VII of the Charter, in crisis and conflict situations resulting in crimes against humanity, war crimes, or acts of genocide. Typical examples are the wars in Syria, Yemen, and Ukraine. Authorization can also be useful for regional security organizations, which can intervene to stabilize the situation, protect civilians, and limit the scale of conflict. An example is NATO's humanitarian intervention in Libya in 2011.

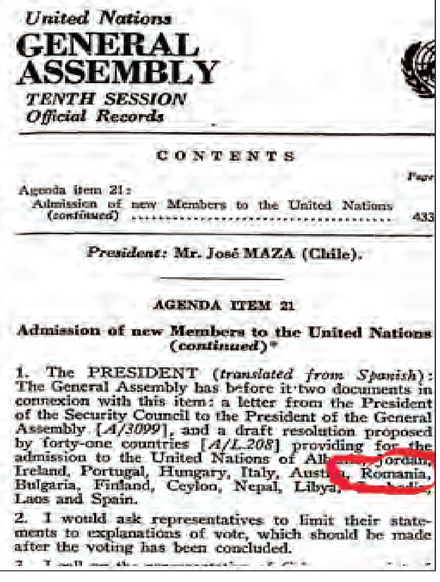
Aware of the multitude of types of disputes and other situations threatening regional or global peace among the nations of the world, as well as of its own limitations in effectively managing them (with an an-

from April 25th to June 25th, 1945, heralded the creation of the United Nations. On this occasion, on June 26th, the Charter of the United Nations, which is the constitutive treaty that regulates the functioning of the UN, was signed and adopted. It entered into force on October 24th, 1945, after being ratified by the five permanent members of the Security Council (USA, USSR, United Kingdom, France, and China) and the majority of the other signatory states. Romania became a member of the UN in 1955.

Charter of the United Nations and Statute of the International Court of Justice, San Francisco, 1945

According to the UN Charter, all peace-loving states in the world can become members of the organization, and the UN does not have the right to interfere in their internal affairs. In the event of a contradiction between the obligations assumed by a member fulfilling the provisions of the Charter and other obligations assumed by signing other multilateral treaties, the former shall prevail. Thus, the UN Charter is considered the most important text of international law, as it codified the fundamental principles governing the relations among states. The primary purpose of the existence of the UN, as mentioned in Article 1 of the Charter, is to maintain peace and international security. This ought to be expected, since the "*Peoples of the United Nations*" were determined from the outset to save "succeeding generations from the scourge of war, which twice in a lifetime has brought untold sorrow to mankind." While the members of the organization have also set complementary goals, such as the development of friendly relations between nations, the achievement of international cooperation or the observance of individual and collective rights, the maintenance of peace

United Nations
GENERAL ASSEMBLY
TENTH SESSION
Official Records

CONTENTS

Agenda item 21:
Admission of new Members to the United Nations (*continued*) .... Page 433

President: Mr. José MAZA (Chile).

AGENDA ITEM 21

Admission of new Members to the United Nations (*continued*)*

1. The PRESIDENT (*translated from Spanish*): The General Assembly has before it two documents in connexion with this item: a letter from the President of the Security Council to the President of the General Assembly [*A/3099*], and a draft resolution proposed by forty-one countries [*A/L.208*] providing for the admission to the United Nations of Al..., Jordan, Ireland, Portugal, Hungary, Italy, Aust..., Romania, Bulgaria, Finland, Ceylon, Nepal, Libya, ... Laos and Spain.

2. I would ask representatives to limit their statements to explanations of vote, which should be made after the voting has been concluded.

Romania's accesion to the United Nations, General Assembly, tenth session, 1955

and security remains UN's most visible goal. Among the central structures of the organization, the Security Council (UNSC), followed by the General Assembly (UNGA), are the structures primarily responsible for maintaining global peace and security through conflict prevention or management.

The UNSC is the main decision-making body of the UN in the field of crisis and conflict management.Its role is recognized by all members of the organization, granting it "*the primary responsibility for the maintenance of international peace and security*". When drafting the *Charter*, the founding members applied one of the lessons learned from the failure of the interwar collective security system and decided to nominate permanent members, major powers that effectively reserved the right to veto any decision. The principle of democratic equality among states was partially set aside in favour of the efficiency of the decision-making process, given that preventing wars is the goal of the entire international community, extending beyond the UN member states. The permanent members are the three major victorious powers in the Second World War, to which France and China were added, their inclusion being consensually agreed upon by the two major powers of 1945, the United States and the Soviet Union. In its extended format, the UNSC consists of fifteen members (including 10 non-permanent members). The non-permanent members are elected every two years based from among the other member states and must meet a set of criteria. Romania was a non-permanent member of the UN Security Council in 1962, 1976-1977, 1990-1991, and 2004-2005.

The unspeakable suffering inflicted by the Second World War, only two decades after the first, prompted the states of the world to seek out the appropriate measures to prevent the recurrence of such events. The disordered nature of the global environment, in which the sovereignty of states is sacrosanct, allowing them to act according to their own national interests, posed a major obstacle to the establishing the harmony necessary for ensuring stability. This framework needed to be restructured in order to facilitate the effective management of the situations where the interests of national actors were at odds. In addition to the acknowledging the precedence of international treaties over domestic legislation, there was an urgent need for an international body to oversee and counter possible attempts at armed aggression between states.

For this purpose, the United Nations was established on October 24th, 1945, after strenuous preparations that led to the drafting of its fundamental document, the United Nations Charter. At the beginning, there were 27 founding members, at the first session of the General Assembly (January 1946) 51 states were present, and today there are 193 nations represented in this organization, out of a total of 195 sovereign and independent states.

The lessons learned from the experience of the League of Nations, the precursor of the UN with a similar level of ambition – to prevent war and ensure peace –, were instrumental in the creation of an effective organization. The deficiencies that led to the failure of the League of Nations can be identified on several levels: the absence of some of the great powers (such as the USA) or the insufficient commitment of others (Germany, Japan, the USSR); the absence of coercive instruments to deter or counter aggressive actors; the lack of political will and the necessary resources for interventions to stop armed aggression and maintain peace; the lack of solidarity between member states, which prevented the effectiveness of collective action for the benefit of international peace and security. Consequently, the League of Nations proved unable to prevent the outbreak and unfolding of World War II. Despite the failure to maintain peace, the League of Nations inaugurated the mechanism of collective security, an innovative concept that had a tremendous impact on the evolution of international relations in the following period. Thus, in case of aggression against a member state of the respective organization, committed by a member or non-member state, the other member states intervene collectively against the aggressor, using various procedures involving political, diplomatic, economic and security impact (tipically without resorting directly to armed force) to coerce it into cease the aggression. The UN has reinstated and improved this system, which aims to strengthen solidarity among member states of the international community and make inter-state aggression extremely difficult. For collective security to be effective, the cumulative power of the members of that organization must exceed that of the aggressor(s). Also, all the permanent members of the Security Council must agree on who is the aggressor, something that, given their divergent agendas, happened only in certain situations.

1.1. The role of the United Nations in ensuring international peace and security

The establishment of the UN was agreed upon and prepared by the victors even before the end of the Second World War, as the guarantor of a peaceful and multilateralist new world order. In the period 1941-1945, several meetings took places between the representatives of the states that fought against the Axis with the aim of laying the foundations of the future world order. Thus, at the Moscow and Tehran Conferences (1943), the Dumbarton Oaks Conference, USA (1944) and the Yalta Conference (1945), the representatives of the USA, USSR and United Kingdom identified the basic principles on which post-war peace would be built. The United Nations Conference in San Francisco, held

Chapter 1

The United Nations – global guarantor of the legality of military actions

Next, chapters three and four detail Romania's participation in international missions and operations in the combat theatres of Afghanistan and Iraq, respectively. They are, by far, in terms of personnel, duration, material and human costs, the most important international missions in which the armed forces participated in the post-Cold War period. Even if these missions took place under various operational and legal frameworks, we considered that they should be approached in an independent manner, using the geographical criterion instead of the institutional one. Then, in addition to the analysis dedicated to the international missions carried out by the Romanian military in the post-Cold War years, chapters five and six present all the other international missions and operations undertaken by the Romanian Armed Forces in various theatres of operations, utilising the criterion of the coordinating institution. Thus, chapter five includes the peacekeeping operations under the auspices of the UN, and chapter six details the similar missions carried out under the coordination of NATO, the EU and the OSCE. This last chapter integrates, as a separate subsection, the missions and operations of the Naval Forces carried out under the auspices of the mentioned organizations.

At the conclusion of our exploration, a special chapter is dedicated to those who lost their lives in the international missions in which our soldiers participated. The evocation of heroes is primarily meant to remind us that defence and security, that peace and prosperity come at a cost. European and Euro-Atlantic integration, active participation in the management of the international security environment does not only represent a change of posture in foreign and security policy and does not involve only the material and financial costs related to peacekeeping operations. It also represents human costs, lives lost or amputated, and the obligation of current and future generations is not only to honour their memory, but also to understand how much peace and security are worth and how much we owe to the sacrifices of the soldiers who fell in the external theatres of operations.

We consider that such an editorial project has a double quality. On the one hand, to explain the reasons and significance of the operations and missions executed and carried out by the Romanian armed forces in the post-Cold War decades. In other words, why the participation of the Romanian military in theatres of operations outside the national territory was and is important and relevant. On the other hand, it is about how we form our historical memory and how we capitalize on our experiences of the past as part of a much larger effort of societal construction. The present work is a useful tool for research and analysis, but at the same time, we believe, it is also a necessary historical record of the contribution and engagement of the Romanian armed forces, in the last three decades, in ensuring a predictable security environment at the international level, confirming the role of the Romanian Armed Forces as the central pillar of defence and protection of national security.

Carmen-Sorina RÎJNOVEANU

through, in which society as a whole is subjected to constant pressures and a propaganda attack with disruptive dimensions, supporting and promoting institutional elements of society such as the military have an essential role in increasing societal resilience.

All of these constitute arguments that fully justify and support the current approach aimed at examining and analysing the evolution of the involvement of Romania and its armed forces in the efforts of the international community to ensure a coherent and stable security environment at the regional and international level.

Under these conditions, the present book aims to provide a comprehensive presentation of the main missions and operations in which the Romanian Armed Forces has been engaged since the end of the Cold War. It is not a volume of military analysis in the classical sense of the word. From the very beginning, we want to clarify that it was not our intention to turn this approach into a guide of the lessons learned or into a tool for analysing the tactical and operational dimensions of the missions in question. Rather, the intention is to present the extent of the deployment of forces, the missions executed and the contribution of the armed forces to the achievement of the objectives assumed within the operations in which our soldiers took part. Also, another important point is the examination of the national legal framework and the international political context of the missions in question. Last but not least, we want to highlight the importance of the participation of the Romanian military in such missions and the important results obtained.

The aim of this work is to bring all these elements together. An inventory of the missions and operations in which the Romanian military participated in theatres outside the national territory, based on the requests of the United Nations Organization or other international bodies that deal with peacekeeping at the global level. The analysis stops up to the year 2022, so it does not integrate the latest developments related to the Romanian military presence outside the borders. In this sense, it should be noted that the Western Balkans represent one of the areas where the presence of Romanian forces remains substantial, reflecting both the continuation of security commitments against the backdrop of increased regional turbulence in the context of the Russian-Ukrainian war, as well as the close "security connection" in the Balkans – Black Sea region. As a confirmation and recognition of the continuity of Romania's commitment on the level of promoting security, on May 18th, 2023, a Romanian soldier, Brigadier General Ovidiu Lungu, took over the position of Chief of Staff of the EUFOR "ALTHEA" operation in Bosnia and Herzegovina, a mission in which participate over 1100 soldiers from 22 countries, including Romania, with a contingent of over 200 soldiers.

The structure of the publication integrates seven chapters, to which is added a list of abbreviations and a succinct chronology of the main events. These last two components offer the much-needed assistance to the reader for a better understanding and framing in time and space of the events. The first two chapters include a detailed presentation of the domestic and international legal framework for the conduct of international missions in which the Romanian Armed Forces was a part in the post-Cold War years. In a public space often marked by disputes, controversies and intense propaganda, we believe that such an attempt to clarify the internal and international legal bases of the Romanian military action is justified and is a welcome within the framework of the main topic of the present work. We decided to include a chapter dedicated to the role and importance of the United Nations considering its role as an international forum that steers and legitimizes specific actions in support of peace and security.

became much more complex with the passage of time and with the accumulation of experience, so that it was possible to deploy combat formations, including at battalion level, such as those in Angola (the first Romanian combat battalion on African soil – consisting of over 700 soldiers led by Colonel Petre Botezatu – the 2nd Infantry Battalion "Călugăreni") or in Afghanistan (the 26th Infantry Battalion "Red Scorpions", led by Lieutenant-Colonel Nicolae Ciucă and comprising over 400 soldiers – the first Romanian combat battalion deployed in Asia).

In a general perspective, the participation of the Romanian military in efforts to ensure international peace and security integrates several important points of analysis. First of all, the decision to adopt an active position internationally represents a major paradigm shift in Romania's national security and defence policy. This change is related to the correct understanding and better awareness of Romania's security responsibilities and needs in the radically changed post-1990 security context. Secondly, the participation in international missions, the size of the deployed forces, the complexity of the assigned missions, as well as the results achieved reflect the success of the reform of the military structure that allowed the creation of a capable force and the maintenance of an adequate reaction capacity, necessary to fulfil the missions and tasks of the Romanian armed forces.

Equally important, we can affirm, without a doubt, that the engagement of the Romanian military in external theatres of operations, its participation in complex, military or civil operations, carried out under the coordination of the UN or other security bodies with a vocation in this field, have improved the training of troops, as well as the testing in real conditions of the level of training and reaction.

From the perspective of European and Euro-Atlantic integration efforts, the involvement of the Romanian Armed Forces in peacekeeping missions has contributed to the achievement of multiple objectives. The first of these is the confirmation of Romania's commitment to be a credible and responsible actor, able to act and actively contribute to ensuring security and stability at the international level. The participation of the Romanian troops in missions outside national territory gave substance to the commitments undertaken by Romania in the international arena long before joining the North Atlantic Alliance.

Also, the capacity of the Romanian armed forces to act alongside allies and partners, in difficult combat conditions, and the readiness to carry out missions with a high degree of risk in a hostile and insecure environment was demonstrated. Participation in international missions has allowed the Romanian military to increase the level of interoperability with the allied armies, to improve its combat technique, to specialize in specific areas necessary for carrying out military actions, to manage the most diverse missions: from combat missions, to missions of stabilization, reconstruction, protection of civilians, provision of expertise and assistance to local authorities.

Analysing the Romanian contribution to international security management efforts in the more than three decades that separate us from the end of the Cold War is all the more important in the current crisis situation. The presentation of the contribution of the Romanian Armed Forces, its successes in the process of reconstruction and reform internally and externally, underlining the importance of the military factor in promoting the national interests of Romania, evoking and honouring the memory of the heroes who lost their lives during these missions are essential components of a necessary process of promotion and reconfirmation in public opinion and in Romanian society of the Romanian Armed Forces as a factor of cohesion and stability. In a context like the one we are currently going

borders: "a) collective defence**; b) implementing reassurance measures, forward presence and deterrence, as well as other actions established by decisions of the North Atlantic Council to ensure security in the North Atlantic area, in accordance with the provisions of the North Atlantic Treaty, signed in Washington on April 4, 1949; c) crisis response; d) of peace; e) humanitarian assistance***". The established missions can be carried out under the mandate of the United Nations Organization or the Organization for Security and Co-operation in Europe, under the leadership of the North Atlantic Treaty Organization or the European Union, as well as within coalitions.

The two decades of participation on the fronts in the Middle East, together with the maintenance and expansion of responsibilities in the other areas of military action in which they were involved, allowed the Romanian armed forces to build and perfect the enhanced action capabilities necessary to undertake missions outside the national territory.

The Russian military invasion against Ukraine is undoubtedly a major turning point in the configuration of post-1990 military-strategic geography. The events of February 24th, 2022 therefore mark a return to the logic of war and the threat of force, reintroducing the spectre of direct military threat to the security of both national and allied territory alike. Russia's aggression imposed the reconceptualization of the security and defence imperatives of the national and allied territory, the recalibration of the priorities and missions of the North Atlantic Alliance and its member states, and, implicitly, the re-evaluation of the role and immediate missions of the armed forces. Territorial defence has always been the fundamental mission of the Romanian Armed Forces, but the hypothesis of a direct military threat to the national space was rather irrelevant in the conditions of the end of the Cold War and the accession of Romania to the strongest military alliance in the world. In the light of the new developments, the risks of a direct threat can no longer be completely excluded under the conditions of an extremely tough war in the immediate vicinity.

The Romanian Armed Forces is currently engaged in sustained efforts to strengthen defence and deterrence alongside allied forces. The focus is on fortifying the Alliance's eastern border and preventing any direct military threat from Russia. At the same time, the Romanian military continues to participate in international missions and operations based on the commitments assumed, a contribution that strengthens Romania's role and security profile on the international stage. Equally important, Romania remains committed to intensifying its contribution to allied defence efforts, including by increasing and modernizing military capabilities. In this context, it is worth mentioning Romania's pledge to allocate 2% of GDP for defence spending, as well as the recent commitment to increase this contribution to 2.5% of GDP, an increase that demonstrates the level of commitment and credibility of Romania as a responsible ally and partner, capable of carrying out a wide range of missions, both on the dimension of collective defence and on the level of ensuring international security.

It can be said that the Romanian Armed Forces already has a tradition of participating in international efforts to maintain peace, manage crisis situations and post-conflict reconstruction. Timidly started with observation and/or humanitarian aid missions (military field hospitals), the external missions of our armed forces

** Within the North Atlantic Treaty Organization or to ensure the security of the European Union member states.

*** Law no. 121/2011 on *the participation of armed forces in missions and operations outside the territory of the Romanian State*.

Conceived as a contribution of the Romanian state to regional and international security, the involvement of the armed forces in external, humanitarian, peacekeeping or peace enforcement missions, as well as in combating the terrorist phenomenon, represented, at the same time, a viable indicator for evaluating the degree of preparation of the Romanian armed forces. This evolution is necessary due to the significant difference between the ideal conditions of the training ground and the harsh reality of the theatre of operations. We can safely say that, in the years after the end of the Cold War, almost all the operational units of the Romanian military went through such an exam. Equally important, the deployment in the theatres of operations, where they executed an extended range of missions, facilitated the acceleration of the reform process of the Romanian Armed Forces and the rapid and efficient achievement of the interoperability objectives assumed by Romania in the process of joining the North Atlantic Alliance.

Under these circumstances, we can say that the reform of the military instrument is intertwined and directly reflected in the ability of the Romanian Armed Forces to engage in international missions. Undoubtedly, the defence reform process represents the first major area of action of the democratic forces in the years after the removal of the communist totalitarian regime. The uncertainties of the transition, as well as those of the security environment and the system of international relations in the first years after the end of the Cold War, made the process all the more important and necessary. Leaving behind its totalitarian past, Romania needed to embark on a long and arduous journey to rejoin the ranks of democratic states, a road that required multiple challenging reforms in all areas of life, including security and defence. The process of reform and transformation of the military body from a conscript structure to a professional one has made the Romanian Armed Forces the spearhead of the Romanian societal transition and reconstruction on its way to integration into the Western world.

In successive stages, which took place over a decade and a half, extensive actions were implemented to reform and resize the force structures. In this framework, the restructuring of the armed forces took place, leading to a gradual reduction in personnel from almost 400.000 soldiers in 1989 to 75.000 soldiers in 2015. A central direction of action aimed at the professionalization of the military instrument that would allow the construction of an Armed Forces adapted to both to the new geopolitical realities and to the new typology of threats, which inevitably required the creation of forces capable of acting as a real contributor to both collective defence and the attainment of security and stability in various insecure regions of the globe. These efforts have materialized through the creation of flexible, mobile force structures, equipped with high-performance combat techniques in a position to successfully participate in international missions outside the national territory, independently or in cooperation with the NATO/PfP partner states.

The new post-1990 security paradigm imposed, therefore, the conceptual and doctrinal rethinking of the role, missions and responsibilities of the Romanian armed forces on the external dimension. Security "at home" was inexorably linked to building a stable security environment abroad. In this framework, Romania decided to adopt a proactive stance by opting for intensified participation in international missions, whether mandated by the UN, OSCE, EU, NATO or coalitions of international forces. Romanian legislation expressly establishes the missions and operations in which the armed forces can participate outside the national

commitment, significance, and the role played by the Romanian Armed Forces during the last three decades of the post-Cold War period. Notably, it's been over a decade since the last major historiographical contribution dedicated to the participation of the Romanian Military in international missions*.

Undoubtedly, the participation in foreign military operations represented one of the major decisions in the field of foreign and security policy adopted by the new authorities in Bucharest after the fall of the Ceaușescu regime, marking a break with the post-war Romanian tradition of not being directly involved (with forces) in conflict situations and the refusal of any deployment of troops outside national borders.

After 1990, in the context of the collapse of the security structures associated with the communist political-military bloc and the dissolution of the USSR, Romania faced a new security reality. While the risks of a major conventional conflict in Europe have diminished with the end of the Soviet hegemony, regional insecurity has significantly increased. This is evident in the process of territorial disintegration across the area of the Balkans, the former Soviet space, and the Black Sea. Additionally, the acceleration of geographical turbulence stems from an extensive security vacuum in the entire central-eastern European space. This is all the more important since the typology of threats has seen significant changes through the emergence of new spaces of instability and insecurity generated by the recrudescence of terrorism, illegal traffic and smuggling, uncontrolled migration, increasingly serious violations of human rights, etc. The outbreaks of conflict in the Balkan space have led to the multiplication of security risks and vulnerabilities at the regional level: separatist movements, migration, refugees, organized crime, drug and human trafficking, population dislocations. The tensions degenerated into open wars, genocide, ethnic cleansing actions, prompting the intervention of the international community to protect the population, stabilize the state, manage crises and rebuild the affected areas. The degradation of the security environment was not limited to the European area. Extensive areas of Africa, the Middle East, Asia – which were in turn theatres of confrontation in the bipolar competition – have also experienced a recrudescence of violence, the deepening of separatist conflicts and large-scale social movements that have deeply affected the security of the population and the states from these regions.

The moment of September 11th, 2001 generated a major paradigm shift, which resulted in the substantial reorientation of international actions, with the fight against terrorism as a central priority. In this context, out-of-area missions have gained increased prominence at the level of the North Atlantic Alliance, confirming not only the obvious change in the hierarchy of security risks to the allied states, but also a new awareness on the great challenges and threats to global security that practically cancelled the distinction between international and national security, the quantitative and qualitative increase in their number. This is the context in which the Romanian Armed Forces participated as a PfP partner state and, subsequently, as a NATO ally, in the international missions in the two major theatres of operations in the Middle East, Iraq and Afghanistan. Confronted with a new enemy, the Romanian Armed Forces were able to demonstrate their combat capacity, resilience and constant adjustment, making a valuable contribution to the efforts of the international community to eradicate terrorist groups and organizations and to manage the threat of global terrorism.

---

* Visarion Neagoe, *Romanian Army in the International missions 1991-2009*, Publishing House of the Tehnical-Editorial Center of the Romanian Army, Bucharest, 2010

INTRODUCTION

By far, one of the most visible components of the activity of the Romanian Armed Forces in the post-Cold War period is the participation in international peacekeeping missions. The Romanian Armed Forces have been present for over three decades in various theatres of operations, making a substantial contribution to the efforts of the international community to manage outbreaks of crisis and conflict that pose constant threats to the populations and states of the world and to ensure a predictable environment and security at the international level.

Regardless of the international organizations (UN, OSCE, NATO, EU, Coalitions) that decided and coordinated the respective missions, the Romanian Armed Forces proved its commitment and determination to act alongside its partners and allies, but also its professionalism and ability to respond effectively the demands of the international community in order to preserve peace and security. The Romanian military were deployed in various theatres of conflict in the Near East, the Middle East, Asia, Africa, the Balkans, the Mediterranean, the former Soviet space, managing to successfully carry out highly complex missions, with varying degrees of risk, in an environment marked by insecurity, local tensions and war.

Likewise, more than two years have passed since the end of the most important international mission, in terms of duration and effectiveness, to which the Romanian Armed Forces was a part – the war in Afghanistan. Part of the international anti-terrorist coalition established in the fall of 2001, the Romanian military participated in operations and the international stabilization and reconstruction mission in Afghanistan with forces that varied over time, at its peak comprising over 1,900 soldiers deployed within "INTERNATIONAL SECURITY ASSISTANCE FORCE" (ISAF) mission. After an uninterrupted presence of two decades in Afghanistan, alongside NATO partners and allies, the Romanian military withdrew from this operational space with the conclusion of the international mission conducted under NATO auspices in the spring of 2021.

In light of these events, we found it necessary and beneficial to initiate this editorial project. Through it, we aim to provide an in-depth analysis of the efforts and actions undertaken by the Romanian Armed Forces over the past decades in international peacekeeping missions and operations. Our approach seeks to reexamine the subject with a focus on acumulated experience and the historical evolution of Romania's contribution to missions and operations in the three decades following the Cold War – a particulary complex period marked by significant changes in global security geography.

What sets this work apart in the historiographical field is its dual contribution: not only does it provide a descriptive-analitycal account, but it also delves into the contextual factors influencing the international community's actions in various theaters of opperations. Mereover, it systematically integrates the level of

It is possible that the present volume suffers from a series of shortcomings, but these are mainly due to the incomplete documentation or the limited sources of information to which we had access and which affected the content of the analysis regarding certain missions and operations, especially those carried out in the '90s. Certain sections, such as the one dedicated to Special Forces missions, were, for reasons easy-to-understand, addressed only in a general framework. Naturally, the operations in Afghanistan, Iraq, and partly in the Balkans enjoyed special attention, which can be explained in terms of their scope, the number of troops engaged, the responsibilities assumed and the long-term implications. Equally important, the wealth of existing sources of information allowed us to investigate and describe much more precisely the actions of the Romanian military in these theatres of operations. The information used was taken from open sources, the most important of which being the bulletins of the Ministry of National Defence of Romania.

Most of the photos presented in the volume, which depict aspects of the activity of the Romanian military in the theatres of operations, were obtained with the support of the Romanian Defence Staff, the Romanian Joint Forces Command, the Command of the 2nd Infantry Division "*Getica*", as well as the Information and Public Relations Directorate of Ministry of National Defence of Romania. We would like to thank all those who helped us and the leadership of the military structures and units who promptly provided us with the much-needed archival and documentation resources for the smooth realization of our editorial project. Equally important was the assistance offered by the Department for Defence Policy, Planning and International Relations, which encouraged and supported us throughout the development and writing of this volume.

Our appreciation also goes to the Military Publishing House and its editor-in-chief, Marius Iorgulescu, who provided us with the technical and editorial concept of the entire project.

We did not intend to detail in depth the organizational or operational aspects of each individual case. Our intention was to offer a comprehensive overview of the missions and operations executed, but at the same time to facilitate the understanding of the main determinants that defined the level of contribution, the objectives, the implications and the imperatives of the missions undertaken. Undoubtedly, the subject is not fully explored and we are convinced that the issue of the participation of Romanian Armed Forces in missions and operations after 1990 will continue to be a subject of interest in the field of military history.

We hope that the present work will constitute a useful and valuable editorial initiative, serving as a starting point for further research. It is our intention to update successive editions based on new research findings on this topic and the evolving commitments to new missions and responsibilities at the level of the Romanian Armed Forces.

The Authors

PREFACE

After more than three decades of the Romanian armed forces presence in missions and operations outside the national territory, the Institute for Political Studies of Defence and Military History aims to offer the general public, as well as specialists in the field, a work-document presenting, analysing and evaluating the extensive national effort dedicated to promoting and safeguarding international peace and stability. Due to time and space, the analysed period stops at the beginning of 2022. The studied period is one of extensive transformations and resettlement, observable both at the level of international developments and in terms of the reformation and modernization of the Romanian military. It should be noted that Romania's participation in international missions in various theatres of operations was an additional motivation that boosted the improvement of military personnel training and the reform process, with deep conceptual, structural and mentality transformations.

In order to present as succinctly and accurately as possible the actions in which the Romanian military participated, but also taking into account the scale of the missions and operations carried out, the work was structured into seven chapters. First of all, we wanted to present the domestic and international legal framework that regulates participation in international missions. The following chapters detailed the participation of the Romanian Armed Forces in the missions and operations in the Afghanistan and Iraq theatres of operations, the most important and consistent missions in which the Romanian military took part in the three decades after 1990. Later, we presented the participation of the Romanian Armed Forces in the missions and operations carried out under the auspices of the UN and those coordinated by NATO, the EU and the OSCE. The work also includes a special chapter dedicated to Romanian soldiers who lost their lives during international missions. In the spirit that governs the creation of a reference work, it contains a list of abbreviations, a selective bibliography and a chronology of the main events that took place during the presented period - indispensable tools for those who consult the work.

In order for the events and exploits of the Romanian military to be known as well as possible by the general public both at the national level and in the wider international environment, we edited the work in bilingual format, in Romanian and English, and, between the two sections, we inserted a series of photos taken during the missions.

The research was carried out over a period of two years and included, in addition to the collection of information and the processing of available documentation, the creation of maps, explanatory schemes, tables and official texts, which were processed, adapted or designed within our institute based on the originals identified in public databases. It has been a combined effort to which members of our collective, researchers and technical staff, have contributed, and which we hope succeeds in covering a much-needed area of military analysis.

CONTENTS

Cover: Ion MIHAIU
Layout: Marius IORGULESCU
Desktop publishing: Ștefan MIHAI
Proof reading: Rareș-Gabriel BERCARU

Authors:

Sorin-Vasile NEGOIȚĂ
Șerban-Filip CIOCULESCU
Sebastian BLIDARU
Dorin-Alin GAL
Alin-George OPREA
Rareș-Gabriel BERCARU

Translation: Alexandru VOICU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
INSTITUTUL PENTRU STUDII POLITICE DE APĂRARE ȘI ISTORIE MILITARĂ București
Acționând în sprijinul păcii: Participarea Armatei României la misiuni internaționale după 1990 / Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară **= Acting in support of peace: The participation of the Romanian Armed Forces in International Missions after 1990** / The Institute for Political Studies of Defence and Military History. - București : Editura Militară, 2023
Conține bibliografie
ISBN 978-973-32-1307-9

THE INSTITUTE FOR POLITICAL STUDIES OF DEFENCE
AND MILITARY HISTORY

ACTING IN SUPPORT OF PEACE

THE PARTICIPATION OF THE ROMANIAN ARMED FORCES IN INTERNATIONAL MISSIONS AFTER 1990

Coordinator:

Carmen-Sorina Rîjnoveanu

Editor:

Sorin-Vasile Negoiță

MILITARY PUBLISHING HOUSE
BUCHAREST, 2023

ACTING IN SUPPORT OF PEACE

THE PARTICIPATION OF THE ROMANIAN ARMED FORCES IN INTERNATIONAL MISSIONS AFTER 1990

THE INSTITUTE FOR POLITICAL STUDIES OF DEFENCE AND MILITARY HISTORY

ACTING IN SUPPORT OF PEACE

The Participation of the Romanian Armed Forces in International Missions after 1990

Military Publishing House

ISBN 978-973-32-1307-9